

NELJAPÄEV, 17. SEPTEMBER 2009

ISTUNGI JUHATAJA: Isabelle DURANT

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 09.00)

2. Piimakarjakasvatuse valdkonna kriis (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorra punkt on arutelu suuliselt vastatava küsimuse üle (O-0085/2009) piimakarjakasvatuse valdkonna kriisi kohta (B7-0208/2009), mille on põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni nimel komisjonile esitanud Paolo De Castro.

Paolo De Castro, autor. – (IT) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Piimakarjakasvatuse valdkond viibib praegu ühes viimaste kümnendite kõige sügavamas ja raskemas kriisis: piima hinna langus ja üldisem kriis piimaturul on nüüd hakanud valmistama muret kogu Euroopas. See on raskest majanduslikust olukorrast põhjustatud tsükliline kriis, mis on vähendanud piima tarbimist ja tekitanud stagneerunud turud, kus tootjatele makstavad hinnad on vabalanguses.

Piimatootjatele makstavad hinnad on järsult langenud kõikjal, olles Euroopa Liidus keskmiselt 24 senti liitrilt. Paljud ettevõtjad on veelgi raskemas olukorras, sest neile makstakse 21–22 sendist allapoole jäävaid hindu, samas kui nende tootmiskulud ulatuvad vähemalt 40 sendini liitri kohta.

Ka muudel turgudel, näiteks teravilja-, oliiviõli- ning puuviljade ja köögiviljade turgudel, ilmnevad mõned murettekitavad märgid. Sellel rindel peaksime me eelkõige jätkuvalt kasutama kõiki meie käsutuses olevaid meetmeid, selleks et stabiliseerida turgu ja stimuleerida tarbimise kasvu, kuid samal ajal peame me suutma vaadata keskpika- ja pikaajalise poliitika kaudu tulevikku ning teha kõik võimaliku, et teha kindlaks vastuvõetavad ja kestvad lahendused, mis on suunatud hinnakõikumiste ohu vähendamisele.

Sellega seoses on põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonis tervitatud ja vastu võetud komisjoni ettepanekud, millega pikendatakse sekkumisperioodi või ja lõssipulbri osas, nagu näitab 2. septembri ühehäälnel hääletustulemus. Me usume siiski, et neist ettepanekutest ei piisa tõsise kriisi tagajärgede leevendamiseks kõnealusel sektoris. Seetõttu, samuti seoses Euroopa Komisjoni ettepaneku vastuvõtmisega, on põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon vastu võtnud muudatuse ettepaneku minu ettepanekule, millega tuuakse samuti uuesti sisse abi juustu eraladustusele, mis kaotati 2008. aasta novembris ühise põllumajanduspoliitika n-ö tervisekontrolli käigus.

Austatud juhataja, volinik, see oli ühehäälnel otsus, mis kajastab seda, mis on põhimõtteliselt identsed seisukohad, mida jagavad põllumajanduskomisjoni liikmed, mille esimees mul on au olla, ja mis väljendab meie soovi saata nõukogule ja komisjonile praegusel tundlikul momendil jõuline sõnum Euroopa põllumajandusele äärmiselt tähtsa sektori kohta.

Olles ühtaegu esimeseks tähtsaks näiteks positiivsest juhtrollist, mille meie kui Euroopa Parlament soovime võtta, oodates kaasotsustamist ka põllumajandusküsimustes, on see ka meede, mis võimaldab pakkuda kohest abi piimatootjatele, kes pistavad rinda järjest keerulisema turuolukorraga ja ilmselge ja dramaatilise müügi langusega.

Siiski, need esialgsed meetmed, mille üle me täna hääletame, pole piisavad, et tootjaid kriisis toetada. Seetõttu kutsub põllumajanduskomisjon – suuliselt vastatava küsimuse ja resolutsiooni kaudu, mille üle me valmistume hääletama – Euroopa Komisjoni üles võtma uusi ja tõhusaid meetmeid kriisiga võitlemiseks ja sektori toetamiseks.

Me soovime julgustada ja samal ajal toetada Euroopa Komisjoni protsessis, millega otsustatakse, mida tuleb teha, et kriis Euroopa piimakarjakasvatuse valdkonnas üks kord ja alaliseks lõpetada. Selles mõttes loodame, et komisjon annab meie küsimustele ammendava vastuse ja võtab meie ettepanekuid tõsiselt, nii et institutsioonidevaheline koostöö viib tulemusteni, mida Euroopa põllumajandus väärib, ja näitab oma solidaarsust, pakkudes praktilist toetust kriisis olevatele Euroopa põllumajandustootjatele, kes meie abi täna vajavad.

Mariann Fischer Boel, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Kas te lubaksite mul kasutada veidi rohkem esinemisaega, kui need kolm minutit, mis mulle on eraldatud? Kuna see on tähtis ja tõsine teema, siis ma arvan, et kolmest minutist tegelikult ei piisa.

Kõigepealt sooviksin öelda, et olen väga rõõmus põllumajanduskomisjoni esitatud küsimuste üle, sest see annab mulle suurepärase võimaluse selgitada samme, mida juba on astutud.

Lubage mul samuti tänada parlamenti jätkuva töö eest kõnealuses valdkonnas. Me kõik oleme pühendunud lahenduste leidmisele. Nii teie olete kui ka mina olen.

Mitte kõik ei nõustu lahendustega, mida mina eelistan, kuid ma usun kindlalt, et need lahendused toimivad. Need hakkavad tööle ja samuti on need lahendused, mida me suudame poliitiliselt kaitsta.

Paolo De Castro küsis komisjoni nimel, mida me praktiliselt teeme. Vastuse esimesel real on head uudised: hinnad tõusevad. Näiteks kerkisid või hinnad ühe kuuga Prantsusmaal 4%, Saksamaal 8% ja Ühendkuningriigis veelgi rohkem.

Prantsusmaal ja Saksamaal kerkis lõssipulbri hind samuti 4% ja kogu Euroopa keskmist vaadates 2–3%.

Keskmine piimahind on tõusnud ja Albert Deß ütles mulle just täna hommikul, et mõnedes piirkondades on hetke turuhind praegu 30 senti.

Me võime näha, et juustu tugistud on peaaegu lõppenud, sest turuhind on sekkumishinnast kõrgem, mis on veel üks positiivne märk.

Me pole veel seal, kus me soovime olla, kuid me liigume õiges suunas. Seetõttu olen kindlam kui kunagi varem, et meie algusest peale rakendatud poliitiline lähenemisviis on õige.

Te teate meie seni tehtud võtmetähtsusega elemente. Me oleme kasutanud kõiki kättesaadavaid turumeetmeid ja sellega seoses kulutame me 12-kuulise ajavahemiku jooksul umbes 600 miljonit eurot.

Me oleme liikmesriikidele teatanud võimalusest alustada ühtse otsetoetuse otsemakseid põllumajandustootjatele alates 16. oktoobrist 1. detsembri asemel ja 2003. aasta reformi raames otsustasime me piimatoetuse – igal aastal 5 miljardit eurot – lahti siduda ja viia selle otse ühtse otsemaksete kava alla.

Meil on elavdamispakett ja nn tervisekontrolli raames vastuvõetud otsused, millega nähakse ette veel 4,2 miljardit eurot uute väljakutsetega toimetulekuks, sh ümberstruktureerimine piimasektoris. Kõik see on muidugi lisaks sellele, mida me saame teha maaelu arengu poliitika raames.

Lihtsalt selgituseks Paolo De Castrole: juustu osas kaotati sekkumine tegelikult 1994. aastal. Ma arvan, et ilmselt on tekkinud mingi segadus sekkumise ja eraladustamise vahel, sest eraladustamine kaotati nn tervisekontrolli otsustega.

Nagu ütlesin, näib meie praegune lähenemisviis toimivat. Olen seepärast rohkem kui kunagi varem täis otsustavust mitte minna tagasi tulevikku viisil, mis kahjustaks pikas perspektiivis meie piimasektorit ja jätaks meie põllumajandustootjad ilma mis tahes prognoosimisvõimalustest.

Teiste sõnadega, nn tervisekontrolli otsuse suhtes täispöörde tegemine pole valikuvõimaluseks ja see on midagi, mida Euroopa Ülemkogu, riigipead, selgesõnaliselt palusid meil mitte teha.

Seega ei tule idee säilitada kvootide süsteem pärast 2013. aastat arutluse alla. Kvootide külmutamine ei kuulu arutamisele, samuti ei arutleta ka teatud kulukate ning ebatõhusate mineviku turuinstrumentide taaskasutuselevõttu. Need ei kuulu arutamisele.

Kindlasti ei tähenda see, et poliitika mõttes oleme me nüüd oma töö teinud. Ma arvan, et on aeg edasisteks sammudeks. Me peame edasi tegutsema, lähtudes käesoleva aasta juuli piimandusteatisest, kasutama selles leiduvaid meetmeid ja seejärel otsustama muu pikemaajalise tegevuse üle.

Alustan raporti käsitlemisega ja kõigepealt vaatlen riiklikku abi. Aruandes käidi välja idee, et liikmesriigid võiksid selle kriisi leevendamise ajutise raamistiku raames ajutiselt pakkuda põllumajandustootjatele abi kuni 15 000 eurot. Tegelikult on komisjon protsessi juba käivitanud ja eeldatavasti muudab eeskirju lähinädalatel.

Järgmine punkt on menetluste sujuvamaks muutmine, et reageerida piimasektori hindadele. Praegu pole piim tegelikult ühise turukorralduse artiklisse 186 lisatud, mis võimaldab komisjoni turuhäirete olukorras

kiiresti võtta ajutisi meetmeid omaenda volitusel. Seepärast teen ettepaneku, et me lisaksime piimasektori artiklisse 186 ja see võimaldab meil kiiresti tegutsema asuda, kui meil tulevikus piimasektoris tõsised probleemid tekivad.

Näiteks tuli meie hiljutine sekkumise pikendamine nõukogus heaks kiita ja ka parlament hääletas selle üle, kuid kui piimasektor oleks olnud käesolevasse artiklisse lisatud, siis oleksime saanud kohe tegutseda.

Üldisemalt öeldes võiksime me peaaegu viivitamatult võtta meetmeid nõudluse stimuleerimiseks ja/või võiksime piirata piima turustamist ja kõik toimuks ainult ajutiselt ja tingimusel, et meil on olemas vajalik rahastamine.

Kolmas teatisest tulenev punkt puudutab liikmesriikide kokkuostukavu. Üheks restruktureerimise viisiks on see, et liikmesriigid saavad tegelikult osta põllumajandustootjatelt kvote ja panna need kvoodid riiklikku reservi.

Nagu teate, läheb riiklik reserv teatud mõttes arvesse osana liikmesriikide kogukvoodist, nii et kui üksikud tootjad oma kvooti ületavad, kuid liikmesriigid tervikuna seda ei tee, arvestades sealhulgas riiklikku reservi, siis tegelikult lisatasu ei maksta.

Mina kavatsen teha ettepaneku, et kokkuostetud kvoodid, mida riiklikus reservis hoitakse, ei läheks arvesse osana riigi kvoodist, siis kui otsustatakse, kas me peame liitma või paluma põllumajandustootjatel maksta lisatasu või mitte.

Kui siis niikuinii tuleks lisatasu koguda, võiks kokkuostetud kvootidele vastavat osa kasutada ümberstruktureerimiseks. See võib kõlada pisut keeruliselt, kuid tegelikult on see väga tõhus tööriist.

Kõik need sammud on meetmed, mida me praegu võtame ja mis avaldavad turgudel peaaegu kohest mõju, kuid me peame midagi tegema ka keskpika ja pikaajalise mõjuga meetmete osas. Sooviksin siinkohal tänada Prantsusmaad ja Saksamaad nende ideede ja nende ettepanekute eest erinevate võimaluste kohta.

Esimene pikemaajalisem küsimus puudutab lepinguliste suhete kasutamist piimatootjate ja piimatööstuse vahel, selleks et piimaturul nõudmist ja pakkumist paremini tasakaalustada.

Ma usun, et see on palju, palju parem lähenemisviis kui kvootide süsteem ja mõnedes Euroopa Liidu osades see juba toimib.

Piimatootjatel ja -töötajatel on selged lepingud, mis kaotavad suure osa ebakindlusest. Teisest küljest, mõned liikmesriigid lihtsalt ei kasuta seda võimalust, kuid seda on võimalik muuta, otsides neile lepingulistele suhetele õigusliku raamistiku, tagades samal ajal selgelt ausa konkurentsi.

Teine pikaajaline küsimus puudutab jõudude tasakaalu ja te teate, et see arutelu on meil toimunud palju kordi. Me peame suutma näha kogu ahelat alates esmasest tootjast kuni kaubakettideni, kus lisaväärtus kaob.

Me uurime ka turgude tulevikku ja lõpuks, ma arvan, on võimalik palju ära teha tootmiskulude ja innovatsiooni osas.

Selleks et asjakohaselt käsitleda kõiki neid keskpika ja pikaajalise perspektiivi ideid, soovin ma luua töörühma liikmesriikide ja komisjoni ekspertidest, nii et nad saaksid nende küsimustega sügavuti tegelda.

Minu jaoks pole probleem piimaturul ainult komisjoni ja liikmesriikide vaheline küsimus. Tegelikult on ka parlamendil oluline roll ja ma jään ootama tänast arutelu siin sellel tähtsal teemal.

Tänan teid, et olite nii kannatlikud!

Albert Deß, *fraktsiooni PPE nimel.* – (DE) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Kahe minutiga on muidugi äärmiselt raske seda probleemi kokku võtta, kuid ma proovin seda teha punktide haaval.

Piimasektor on hädas. Paljud piimatootjad näevad ohtu oma olemasolule. Selle peamine põhjus on piimatoodete müügi tohutu langus. Sellega seoses oleks komisjon tõesti pidanud kiiremini tegutsema.

Samuti oleksin ma eelistanud näha jõulisemaid müügi edendamise meetmeid suuremahulisema sekkumise asemel, näiteks jäätisetööstuses uuesti võirasva kasutamist. Eelmisel aastal, kui või hind ulatus lühikest aega rohkem kui nelja euron, lõpetas suur osa jäätisetootjatest võirasva töötlemise. Ma tean arve Saksamaa kohta, mis näitavad, et toiduainetetööstus jätab nüüdseks töötlemata 100 000 tonni, mis vastab miljonile tonnile piimale. Peame püüdma uuesti müüki stimuleerida, selleks et need kogused turult minema saada.

Sooviksin tänada fraktsioone, kes on aidanud meie resolutsiooni ühisettepanekut koostada. Kahjuks ei osalenud sellel arutelul Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon.

Volinik, lühiajalise meetmena kutsume me lisaettepanekus, mis esitatakse 40 allkirjaga, üles suurendama väheste tähtsusega toetusi, sest see oleks võimalus aidata, eriti väiksemaid piimatootjaid. Samuti oleks mõistlik võtta kasutusele varajase pensionileiirdumise reegel. Ma tunnen paljusid põllumehi, kes on 58 aastat vanad ja sooviksid varsti töötamise lõpetada. Selleks oleks vaja asjakohaseid õigusnorme.

Volinik, sooviksin teid siiralt teie töö eest tänada. Paluksin teil sisse viia asjakohased normid meie piimatootjate olukorra parandamiseks. Võib-olla on teil veel võimalus seda olukorda lähimas tulevikus leevendada.

(Juhataja katkestas kõne)

Luis Manuel Capoulas Santos, *fraktsiooni S&D nimel.* – (PT) Volinik, komisjonil ja nõukogul on kulunud kaua aega, et reageerida kõnealust sektorit mõjutavale tõsisele kriisile. Selles osas oleme me kõik ühel meelel. Kohutav olukord sektoris nõuab kiiret otsustavat tegutsemist või me riskime sellega, et näeme paljude tuhandete põllumajandustootjate hävingut kogu Euroopas.

Minu fraktsioon on teinud suuri jõupingutusi, et võimaldada meil saavutada kompromiss, mis sisaldub resolutsioonis, mida me siin täna arutame. Ma loodan, volinik, et need ettepanekud vääriavad teie tähelepanu, sest tegutsedes ainult pakkumist vähendamaks ja samaaegselt ergutamaks nõudlust, on võimalik taastada turul tasakaal ja viia hinnad tootjate jaoks kasumlike tasemeteni.

Mul on kahju, et sellesse kompromissi ei võetud suuremate kvootide ajutist peatamist või samuti ajutisi lisamakseid tootmise vähendamise eest. Meetmed, mida me välja pakume, on siiski kasulikuks panuseks, et kriisist kiiremini üle saada. Teie ülesandeks, volinik, jääb neile vastavalt asjakohaselt tegutseda!

George Lyon, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Austatud juhataja! Nagu oleme kuulnud teistel esinejatelt, on piimasektoris kriis. Kahtlemata peame me tegutsema nende häda leevendamiseks, kuid lubage mul väga selgelt öelda, et see on lühiajaline kriis, mis nõuab komisjonilt lühiajalisi turumeetmeid, mis on esitatud resolutsioonis.

Samuti öelgem selgelt välja, et Euroopa tarbijad on liiga kaua maksnud mittetoimiva põllumajanduspoliitika eest, mis on alt vedanud nii põllumajandustootjaid kui ka tarbijaid. Seepärast ei tohiks seda kriisi kasutada ettekäändena pöörata selg suunale, mis viib ÜPP edasisele reformimisele ja liberaliseerimisele. Seetõttu oleme me esitanud sellekohased muudatusettepanekud ja seetõttu tervitan teie kinnitust selles küsimuses.

Samuti soovime näha, et komisjon keskenduks korra loomisele turul, kus selgelt esinevad tõrked. Tarbijad kaotavad, sest nad ei saa kasu piimahinna langusest. Põllumajandustootjad kaotavad, sest nad ei saa õiglast osa piima jaemüügihinnast. Me tervitame komisjoni toiduahela uurimist, kuid, volinik, me soovime, et te lähete kaugemale.

Kas annate lubaduse meetmete osas, et juurida välja supermarketite monopolse seisundi kuritarvitamine. Kas annate lubaduse tööks konkurentsile rajatud turu nimel, mis võimaldab tootjatele õiglase suurusega tordiviilu ja kas lubate töötada toimiva piimaturu nimel, mis võimaldab põllumajandustootjate ja õiglase hinna tarbijate õiglase kohtlemise?

Volinik, ma jään teie vastust ootama!

José Bové, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Nüüdseks on juba kuid karjakasvatajad hoiatanud komisjoni ja nõukogu kriisi raskuse eest. Maapiirkondades on hävitatud kümneid tuhandeid töökohti. Euroopa Liit oli arvestanud nõudluse kasvuga maailmas. Tema eksperdid eksisid rängalt. Finants- ja majanduskriis, mida me läbi elame mõjutab, otseselt põllumajandust ja tarbimist.

Põllumajandusvolinik Mariann Fischer Boeli otsus säilitada kvootide suurendamine ja nõukogu soov kaotada need 2015. aastaks on piimatootjate suhtes provokatsioon. Ajad on muutunud! Euroopa poliitika tuleb ümber kohandada, et see sobiks uude ülemaailmsesse keskkonda. Tootjatele pealesurutud piimahinnad ei kata tootmiskulusid. Iga piimaliitri kohta kaotavad mõned väiketootjad kuni 30 senti. Aasta lõpuks pole paljud neist teeninud ühtegi eurot või on isegi raha kaotanud. Samuti lähevad mõned neist praegu kohalike ametnike sõnud välja koguni niikaugele, et võtavad endalt elu.

Selle pretsedenditu kriisi ees peab Euroopa Liit kiiresti olulisi samme astuma. Me kutsume üles riigipäid või valitsusjuhte, kes täna õhtul kohtuvad, et valmistuda G20 kohtumiseks, lülitada piimakriisi küsimust oma kohtumise päevakorda, nii et karjakasvatajatele vastutulekuks oleks võimalik astuda asjakohaseid samme.

Euroopa Liit peab suurendama piimafarmide läbirääkimisjõudu, et nad ei oleks enam allutatud põllumajandusliku toiduainetetööstuse diktaadile. Samuti peaks juurutama turvapadja, et tagada tasuv hind, nii et see ei langeks kunagi allapoole tootmiskulusid. Euroopa Liit peab lõpetama oma ekspordi toetamise programmi. EL on just eraldanud tohutu summa, 480 miljonit eurot, mis võeti vastu mitmete, nii vasak- kui ka parempoolsete parlamendifraktsioonide toetusel, selleks et oma ülejääke maailmaturul odavalt müüa. See hävitab lõunas sadu tuhandeid põllumajandussektori töökohti ja sunnib küüniliselt põllumajandustootjaid maalt ära kolima või emigreeruma.

Eelkõige peab Euroopa Liit kiiresti ja otsustavalt piirama Euroopa piimakvoote 5% sellisel viisil, et see oleks pöördvõrdelises suhtes väiketootjate tootmismahuga, selleks et kiiresti taastada tasakaal nõudmise ja pakkumise vahel. Sekkumatus poliitika on vastuvõetamatu. Selle tagajärjed tööhõivele ja maakasutusviisidele on kohutavad.

Ilma väiketaluniketa pole Euroopat!

James Nicholson, *fraktsiooni ECR nimel*. – Austatud juhataja! Olen väga tugevalt veendunud, komisjon reageeris probleemile liiga hilja. Nad istusid liiga kaua käed rüpes ja paljud põllumajandustootjad on sellepärast karmilt kannatanud. Me võime kas otsustada seda tööstusharu aidata või otsustada, et laseme oma põllumajandustootjad lõppkokkuvõttes pankrotti minna: siis võime importida välismaalt koos kõikide kaasnevate probleemidega.

Tervitan teie tähelepanekuid tuleviku kohta, volinik, kuid ma ei ole rahul teie sõnumiga lühiajalise perspektiivi osas. Ma arvan, et me peame lühiajaliselt rohke ära tegema, et tööstusharu praegusest kriisist läbi aidata. Kõnealused lühiajalised meetmed nõuavad kohest tegevust.

Muidugi ma mäletan piimajõgede ja võimägede aega, kuid ma ei soovi sinna tagasi pöörduda. Arvan, et mitte keegi tööstuses ei soovi seda olukorda uuesti kogeda: ei põllumajandustootjad ega töötlejad, ei komisjon ega ka meie siin parlamendis. Me ei soovi sinna tagasi minna, kuid üks peamisi probleeme, mida praegusel ajahetkel näen, on see, et kuigi põllumajandustootjad on leppinud märkimisväärselt väiksema hinnaga oma piima eest, siis tarbijad maksavad endiselt peaaegu samaväärset hinda.

Kuni me ei nõrgesta selles valdkonnas supermarketite jõudu, pole meil lahendust. Need tuleb kontrolli alla saada! Me vajame ombudsmeni, kedagi, kes ütleb ostukeskustele, et nad on lubatu piiridest üle astunud, et nad petavad inimesi, petavad põllumajandustootjaid ja ajavad nad selle käigus pankrotti.

Ilda Figueiredo, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (PT) Austatud juhataja! Taas kord saan vaid kahetsust avaldada nõukogus vastu võetud seisukohtade pärast ja sellepärast, mida ütles siin äsja volinik, kes kangekaelselt ei soovi probleemiga üksipulgi tegeleda ja ei tunnista vajadust vaadata üle piimakvootide kaotamise suhtes saavutatud otsust. Selle asemel soovib ta põllumajandustootjate parimate huvide vastaselt jätkata turu piirangute kõrvaldamist.

Seepärast jääme me kindlaks vajadusele säilitada kvootide süsteem, ehkki muudatustega, et kohandada seda iga konkreetse riigi vajadustega, sealhulgas loobudes iga-aastasest 1% juurdekasvust kuni 2015. aastani. Kas ta ei usu, et ajal kui piimasektoris valitseb selline tõsine kriis, on sektori piirangute kõrvaldamisest ja rahvusvahelise kaubanduse liberaliseerimisest olulisem toetus liikmesriikide põllumajandusele ja piimasektorile, et sellega edendada maapiirkondi ja tööhõivet koos seonduvate õigustega? Kas ta ei arva, et on ülimalt vajalik luua kogukonna tasandil piimasektori plaaniväline toetusfond, millest saaksid kasu enim mõjutatud tootjad ja riigid, ning on vaja määratleda piima- ja lihatootmise uued toetusviisid? Mina pean seda vajalikuks.

Giancarlo Scotta', *fraktsiooni EFD nimel*. – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Soovin rõhutada oma kahtlusi ettepaneku suhtes pikendada 2009–2010. aasta sekkumisperioodi või ja lõssipulbri osas, sest on oht, et selle ettepanekuga muudetakse lühiajalised meetmed, mis on kavandatud praeguse kriisi jaoks turul, struktuurimeetmeteks, mis tegelikult viiksid piimakarjakasvatuse valdkonna tagasi olukorda, kus see oli enne kvootide kehtestamist.

Katsena muuta turumeetmed tasakaalustatumaks, nii et toetust ei antaks ainult neile liikmesriikidele, kus tegeletakse või ja lõssipulbri tootmisega, kutsun ma üles taastama ühenduse abi pika laagerdumisaajaga juustu eraladustamisele.

Viimaks sooviksin juhtida teie tähelepanu päritolu märkimise ja piimatoodete märgistamise ja toodete jälgitavuse küsimusele: see palve tuleb otse Euroopa tarbijatelt, mida soovetakse üha enam, ja arvan, et see

aitab meil tegeleda piimakarjakasvatamise sektori kriisiga. Ma loodan, et minu kaasparlamendiliikmed teistest fraktsioonidest saavad samuti käesoleva ettepaneku heaks kiita.

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Sooviksin volinikku tänada siin täna lausunud sõnade eest. Minu kodumaal Põhja-Iirimaa, on piimasektor eluliselt tähtis. Kui piimasektor on raskustes, siis on ka kogu ülejäänud maamajandus raskustes. Praegu saavad piimatootjad tõusvate kulude juures vaid pisut enam kui 20 senti piima liitri eest. Põhja-Iirimaa peavad nad leppima viletsate piimahindade ja kõrgete kuludega ning kolmandat aastat järjest on suvi olnud suurte sademetega, mis on avaldanud Põhja-Iirimaa piimatööstusele laostavat mõju.

Murettekitav oli eile õhtul näha Belgia põllumajandustootjaid nii vihaste ja abitutena, et valasid piima oma põldudele, protestimaks viletsa piimahinna ja raskuste vastu, mille all ka nemad kannatavad. Komisjon on astunud tervitavaid samme, kehtestamaks turul baasi, kuid me ei saa hoida hindu ebamajanduslikult madalal tasemel.

Kutsun komisjoni üles võtma aitamiseks lühiajalisi meetmeid. Meetmeid, mis suurendavad nõudlust piima järele. Meetmeid, mis vähendavad tootmiskulusid. Meetmeid, mis käsitleksid tarneaahelat, kus koos selle alanevate hindadega laudaväravas ja kõrgete hindadega ostukeskustes. Meetmeid, mis looksid pikaajaliselt jätkusuutliku tööstusharu ja tuleviku noorte põllumeestele, kes taluvad suuri raskusi madalate hindade ja kõrgete pangakulude tõttu.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Kui maanaised hakkavad protestima, siis on kindel, et asi on tõsine. Nädalavahetusel kohtusin ma Iiri naiste rühmitusega, kes kannab nime Farm Women for a Fair Price (ehk maanaised õiglase hinna nimel), ja ma arvan, et me peaksime pöörama tähelepanu sõnapaarile „õiglase hind“, sest tootjad ei saa viisakat või õiglast hinda ja selle üle praegune arutelu toimubki.

Oleks matslik mitte tervitada voliniku sõnu turu stabiilsuse saabumise kohta, ehkki väga madalal tasemel, ja ma tunnistan, et komisjon on astunud samme ja kulutanud raha, et turule stabiilsust tuua. Asi on aga selles, et sellest ei piisa ja see ei toimunud piisavalt kiiresti ja meil on endiselt tõsine kriis käsil.

Soovin öelda, et seoses tulevikuga on teie sõnad eriti teretulnud. Olen mures selle pärast, et täiskogu on piimakvootide küsimuses lõhenenud, sest kui meil hakkab olema kaasotsustamine, kui Lissaboni leping jõustub, siis peame meie rühmana hakkama mõtlema ühtsemalt ja andma põllumajandustootjatele vastuoluliste sõnumite asemel selgeid signaale. Seega lubage mul korrata, et teie sõnad sidemete loomise kohta tootjate ja töötajate vahel, tootmismahdade kohta, on midagi, mida me peame uurima, midagi, mille üle peame jätkama arutelu.

Kuid me peame teilt küsima, volinik, millised turu tugimeetmed teie arvates hakkavad meil olema kvootide puudumisel, nii et me saame kindlustada õiglase ja viisaka hinna meie tootjatele? Ja samuti, palun tegelege ka turuga: see ei toimi. Kõik, sealhulgas ostukeskused, ütlevad, et nad piima pealt ei teeni, milles ma sügavalt kahtlen, kuid me vajame rohkem selgust ja põllumajandustootjate õiglast kohtlemist.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Austatud juhataja, volinik! Ma räägin lühidalt.

Arvan, et käesoleval arutelul on kaks osa. On kiireloomuline küsimus, kuidas me saame end sellest kriisist välja tuua. Kõik meetmed alates põllumajandustootjate toetamisest kuni sekkumismeetmeteni on vajalikud. Tegelikult on need täiesti vajalikud. Peame need heaks kiitma ja ma kutsun isegi üles nende ulatust suurendama. See on see, mida me koos mitmete teiste kaasparlamendiliikmetega siin parlamendis välja pakume.

Teine küsimus on struktuuriline ning on seotud piimaturu korraldamisega ja see, volinik, on koht, kus meie vaated teie omadest erinevad. Teie soovitate, et me liiguksime lepinguliste suhete kasutamise suunas. Võin teile juba ette öelda, et lepinguliste suhete sisseviimine tööstuslike äriühingute ja põllumajandustootjate vahel viib pikemas perspektiivis selleni, et kõnealused tööstusettevõtted konkureerivad teineteisega üleeuroopalises mõõtkavas.

Selleks et turgu reguleerida, vajame me avalikku reguleerimist. Muud lahendust pole. Peame arutlema selle üle, mis saab pärast seda kriisi. Arvan et selle arutelu käigus peame me austama kõiki arvamusi ja kõiki valikuvõimalusi. Ma kardan, et nn tervisekontrolli ajal tegutsesime me liiga kiiresti, otsustades sellise küsimuse üle nagu kvoodid, mis seni, nagu sooviksin osutada kõigile neile, kes seni on rääkinud, tegid võimalikuks säilitada Euroopas piimatootmine, tagada, et piimatööstus on kõrgelt arenenud ja samal ajal hoida hinnad tasemel, mis oli klientidele lihtsalt kättesaadav.

Liam Aylward (ALDE). – Austatud juhataja! Viimase 12 kuu jooksul on enamik piimatootjaid lirmaal ja kogu Euroopa Liidus müünud piima väiksema hinna eest kui oma tootmiskulud. Piimatootjate elatusviisid on tõsisel ohus.

Ehkki komisjoni otsus pikendada sekkumisperioodi või ja lõssipulbri osas kuni 2010. aastani on väga teretulnud, ei leevenda lühiajalised meetmed survet piimatootjatele pikas perspektiivis. Nüüd tuleb võtta meetmeid, mis ei ohja mitte ainult praegusi raskusi, vaid on pikaajalised ja tagavad jätkusuutliku ja eduka tööstusharu tulevikus. Piimatootjad vajavad kohest rahalist abi. Hädasti on vaja luua 600 miljoni euro mahus ELi piimandusfond, nagu nõudis parlament 2009. aasta eelarvemenetlusel. Piimatootjatel on õigus saada õiglast hinda ja vajalik on asjakohane hinnatoetuse süsteem, et tagada piimatootjatele mõistlik miinimumhind liitri kohta ja mõistlik tulu, mis võimaldaks neil ellu jääda. Iiri ja Euroopa piimatootjaid ei tohi sundida tegevust lõpetama ja ma kutsun tungivalt komisjoni ja nõukogu üles võtma koheseid ja tõhusaid meetmeid.

Volinik, tahan öelda, et olete olnud väga edukas ja ma avaldan austust tohutule tööle, mida te olete teinud! Hiljuti teatasite, et astute tagasi ja ma kannustaksin teid enne lahkumist seda probleemi lahendama või tegema selleks nii palju kui võimalik.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) ¡Bon dia! Pöördun parlamendi poole, ilma et saaksin kasutada oma emakeelt, katalaani keelt, mida räägib 10 miljonit Euroopa kodanikku.

Täna soovin oma fraktsiooni nimel väljendada meie solidaarsust tervele põllumajandussektorile ja eriti piimatootjate streigile ja nende üleeuroopalisele tegevusele. Praegune olukord pole jätkusuutlik ja nõuab poliitilist lahendust. Selge on see, et komisjoni seni vastu võetud meetmed ei ole suutnud kriisi leevendada või pakkuda toimivat alternatiivi 2015. aastaks kavandatud kvootide asendamise kavale. Selle tulemusena pidi näiteks Hispaanias, täpsemalt Galiitsias, 14 000 piimatootjat saama hakkama ülipõhjaliku ümberkorraldustega, et jätkata oma maalapil elamist ja maaharimist, kuid täna on nad ikkagi kohese kadumise äärel.

Kõigil neil põhjustel, sarnaselt sellele, kuidas komisjon on sekkunud muudes sektorites, peab see sekkuma ka piimasektoris, reguleerides tootmist, jaotades ümber kvote, pakkudes ajutist hüvitist, edendades toodete jälgitavust ja aidates tootjaid ja tarbijaid teineteisele lähemale tuua, korrigeerides häireid, mida põhjustab oligopol jaotusahelas.

Miks pole komisjon positiivselt sekkunud, et vältida selle suurte kettide loodud oligopoli negatiivseid tagajärgi?

Miks ei taga me ellujäämist maal oma piimatootjatele – ja põllumajandustootjatele üldiselt, – kellest lähtuvad äärmiselt positiivsed majanduslikud, sotsiaalsed ja keskkonnavalase dominoefektid?

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) – Austatud juhataja, head kolleegid! Piimatootmise sektori kriis näitab, et kogu Euroopa kvootidel põhinev reguleerimissüsteem on vigane ja ebatõhus. See, mida vajame, pole suurem reguleerimine ja kvootide manipuleerimine, vaid piimakvootide täielik kaotamine. Võimalus toota piima peaks minema peamiselt tootjatele, kelle kulud on madalad ja kes jõuavad kasumisse. Piimakriisi ületamise viisiks on kaotada piimakvoodid nii kiiresti kui võimalik. Ma toetan voliniku katset kaotada kvoodid 2015. aastaks, kuid mul poleks kahju näha nende kadumist juba varem.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Teie sõnavõtu kuulamine on minu muret veelgi suurendanud. See avaldus ei ole piisav vastus piimatootjate ja üldiselt põllumajandustootjate kannatuste ulatusele.

Tegemist on struktuurikriisiga, mida pole põhjustanud vaid praegune olukord, nagu ütlesite, vaid järjestikused piirangute kaotamised. Seetõttu nõuame me Euroopa Ülemkogu erakorralist kohtumist, et päästa põllumajanduses väiketootjad.

Ülemkogu peaks esiteks otsustama luua erakorralise fondi mittetööstusliku piimatootmise toetamiseks. Teiseks tuleks koheselt määrata euroopasisene miinimumhind, mida kesksed ostukontorid oleksid kohustatud järgima ilma mis tahes hinnatõusuta tarbijate jaoks. Kolmandaks tuleks blokeerida riiklikud tootmiskvoodid ja lõpetada sobimatu ühendusväline import.

John Bufton (EFD). – Austatud juhataja! Ma olen Ühendkuningriigi piimatööstuse pärast väga mures. Mul on tunne, et suurim probleem peetub jaemüügisektoris, mis koorib meie piimatootjate arvelt tohutuid kasumeid. Kui me näeme, mida ostukeskused tarbijatelt piima eest küsivad ja seejärel vaatame, mida piimatootja tegelikult kätte saab, siis on vahe lausa uskumatu.

Piima tootmise töö ja suur kulu lasub põllumajandustootjal, kuid samal ajal teenivad ostukeskused tohutu kasumi. Marginaal, mille põllumajandustootja kätte saab, on väga ebaõiglane. Me peame ostukeskustele survet avaldama, et nad maksaksid tööstusele õiglast hinda, ning minu seisukoht on, et piima hind ei pea ostukeskustes muutuma. Tarbija ei pea piima eest sentigi rohkem maksma. Ostukeskused peavad oma kasumimarginaale vähendama. On täiesti skandaalne kui me näeme massiivseid kasumeid, mida ostukeskused igal aastal naudidavad ja samal ajal on meie piimatööstus raskustes. Kui selles küsimuses lähimas tulevikus samme ei astuta, siis ma tõesti usun, et paljud meie piimatootjad Walesis ja mujal Ühendkuningriigis lõpetavad tegevuse.

Mul on üks kiire märkus selle kohta, mida volinik täna hommikul lisatasu kohta ütles. Mind teevad need märkused murelikuks. Ma arvan, et see lööb meie kõige tõhusamaid tootjaid, neid kes on ülesande kõrgusele tõusnud, turuolukorrale reageerinud ja oma majanditesse kõvasti investeerinud, järgides komisjoni märguannet, et kvoodid kaotatakse. Lisatasu kehtestamine läheb vastuollu struktuurimuutustega, mida nii EL kui ka Ühendkuningriigi valitsus väidavad end toetavat.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Austatud juhataja! Komisjon on jälle väga heas tujus, tuues häid uudiseid, kuid ma ei mõista ja ei suuda näha midagi head tuhandetes tonnides piimas, mida visatakse ära protestiks praegu järgitava poliitika vastu.

Tõde on see, et Paolo De Castrol ja teistel eelmistel esinejatel oli täiesti õigus, öeldes, et komisjon ja nõukogu ei teinud nn tervisekontrolli ajal piisavalt palju ära selle kriisi vältimiseks. Muuseas, kus on nõukogu esindajad, kes peaksid selles küsimuses avalikult seisukoha võtma, arvestades et mis tahes reformide suhtes toimub otsustav hääletus nõukogus?

Minu Ida-Euroopa kolleegid ja mina põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonis hoiatasime mitmel korral, et me vajame kvootide palju suuremat lisamist või nende täielikku kaotamist, sest meie riigid, olles Euroopa Liidu süsteemides uued, olid esimesed, kes tundsid kriisi mõju. Kahjuks oleme me jäänud hüüdjä hääleks kõrbes ja selles on süüdi parlament.

Kahetsen sügavalt, et meie, reformipooldajad, kes tõesti soovisid põllumajanduspoliitika reformimist, oleme osutanud viimsepäeva kuulutajateks. Ma loodan, et võtate siit tuleviku tarbeks õppust.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Praegusel ajal, kohe kriisi algusest peale, on paljud inimesed palunud piimakvootide suurendamine külmutada. Sedasorti meede mitte ainult ei annaks lahendust, vaid oleks ka viga, vähemalt järgmiselt seisukohalt.

Eelkõige puudub elementaarne majanduslik seos piimakvootide suurenemise ja turuhindade languse vahel. Kvoodid on suurenenud, samas kui toodang on langenud. Ma ei näe, kus siin seos on. Turg ise pakub selgituse langevatele hindadele. Ma usun, et kindlaksmääratud kvootide kehtestamine tooks aja jooksul kaasa hinnatõusu. Siiski on kasusaajad taas kord mitte tootjad, vaid töötajad ja jaemüüjad. Kui soovime tootmist piirata, siis peaksime me võib-olla julgustama tootjaid kariloomakasvatust vabatahtlikult lõpetama, pakkudes pigem stiimuleid kui turgu moonutavaid meetmeid. Eeldades, et kvoodid külmutatakse, siis mis saab ajal kui näiteks nõudlus maailmaturul taas kasvab? Mida saaksid Euroopa tootjad teha? Sest piimatootmises pole kraani, mida me saaksime lihtsalt kinni ja lahti keerata ...

(Juhataja katkestas kõne)

Nagu ütlesin, mida saavad Euroopa tootjad teha, eeldades, et nõudlus maailmaturul taas tõuseb? Sest piimatootmises pole kraani, mida me saame suvaliselt lihtsalt kinni või lahti keerata. Kui me praegu tootmist piiraksime, siis põllumajandustootjad ilmselt loobuksid lehmakasvatusest, kuid karja oleks väga raske suurendada, siis kui me saame aru, et see, mida mõned inimesed praegu heaks meetmeks peavad, on tegelikult suur viga.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Austatud juhataja, volinik, nõukogu! Sooviksin alustada, tänades oma kaasliiget Luis Manuel Capoulas Santost, kes on teinud käesoleva resolutsiooni võimalikuks.

Täna räägime me oma piimatootjatest ja sellest, kas jätame nad hätta või ajame nendega asju ausalt. Ma ei usu, et me peaksime nad hätta jätma, vaid peaksime oma asjaajamises nendega olema ausad. Jah, kiiresti on vaja lühiajalisi meetmeid kriisi ületamiseks! Jah, sekkumine on täiesti vastuvõetav lühikesel ajavahemikul, kui piima hind on täiesti põhja kukkunud ja lisatoetused, laenu ja rahalised vahendid kriisiga võitlemiseks on õigustatud! Siiski, täiesti vastuvõetamatu on esiteks käivitada uuesti arutelu piimakvootide üle ja teiseks, tuua taas sisse maksudest rahastatavad eksporditoetused toodetele, mida tarnitakse arengumaadesse. Me

lahkusime sellelt ühesuunaliselt tänavalt 2003. aastal ja ma pöördun teie poole, et te meie piimatootjate pärast selle ka nii jätaksite.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Maailma majanduskriis on maailmaturu tasakaalust välja paisanud. Piimatootjatena kannatame me kõigi aegade madalaimale tasemele langenud hindade mõjul. Me kuuleme ikka ja jälle, et vastuvõetud piimakvootide reegleid tuleks muuta. Olles ise piimatootja, võin ma teid selle eest ainult hoiatada.

Komisjoni sekkumismeetmed on samuti edukad olnud, vältides piimahindade langust veelgi madalamale, ja turg näib taastuvat. Siiski ei arva ma, et see sekkumine on tõesti hea vahend selle saavutamiseks, sest see annab tulemuseks varude kuhjumise, mis võib hiljem taastuvat turgu koormata. Seepärast kutsun ma komisjoni üles selgitama, kuidas seda probleemi käsitleda kavatsetakse.

Richard Ashworth (ECR). – Austatud juhataja! Kas võin teha volinikule komplimendi tema tööstusharu puudutava tulevikuvõistluse eest ja öelda, et toetan tugevalt tema kavatsust piimakvoodid kaotada. Ma arvan, et see on õige otsus, mida vastu võtta. Samuti tervitan tema ettepanekuid läbida praegune kriis kui mõistlik ja asjakohane viis tootjaid raskel ajal toetada.

Siiski soovin esitada kaks mõtet. Esiteks oleks minu arvates lisatasu rakendamine praegusel ajal sobimatu. See on lühiajaline hirmureaktsioon. See saadab välja kõikvõimalikud valed sõnumid ja sisuliselt karistab ainult tõhusaid tootjaid, kes planeerivad tööstusharus pikaajaliselt tegutseda.

Teiseks peame me tunnistama, et hind jaekaubanduse sektoris ja laudaväravas makstav tooraine hind on omavahel vähe või üldse mitte otseselt seotud. Ma nimetaksin seda tõrkuvaks hinnaahela mehhanismiks.

Alati jääb suureks mõjuteguriks maailmaturg ja me peame tunnistama, et maailmaturg jääb alati kõikuvaks. Seepärast kannustan ma komisjoni tulema pikas perspektiivis välja plaanidega, tagamaks, et pikaajaliselt on olemas mingi stabiliseeriv mehhanism mitte ainult tootjate, vaid muidugi ka tarbijate kasuks.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Austatud juhataja, volinik! Te lõpetasite oma kõne, öeldes, et piimasektoris on kriis ja siiski alustasite te, öeldes, et kõik võimalikud meetmed on juba võetud ja et olukord normaliseeritakse.

Peaksite teadma, et naine peab olema tark, et aru saada, et tal pole olnud õigus. See on Hispaania kõnekäänd, mida võiks väga hästi käesolevas olukorras kasutada. Juba kuid on piimasektor kannatanud ühe selle ajaloo kõige raskema kriisi käes. Vaatamata sellele, tulenevalt asjaolust, et Euroopa Komisjon ja teatud valitsused – ilmselt ka minu kodumaa Hispaania valitsus – ei taha lasta endal käsi väänata, keelduvad nad minema tagasi otsuste juurde seoses ühise põllumajanduspoliitika nn tervisekontrolliga.

Need otsused tehti, pööramata vähimatki tähelepanu selle sektori haprusele, ning turuolukorras, mis oli väga erinev sellest, mis on välja kujunenud pärast kompromissi saavutamist. See viib mõttele, et liikmesriigid ei soovinud või ei suutnud näha lähenevat tormi. Kõnealune reform on väga kiiresti muutunud asjassepuutumatuks suure pöörde tõttu turul, mis näitab, et sektor on täielikult hinnakõikumiste armul.

Palju küsimusi tõstatab asjaolu, et suured tootjad, näiteks Prantsusmaa ja Saksamaa – riigid mis, absoluutarvudes said kõnealuses kokkuleppes oma riiklikele tootmiskvootidele suurima juurdekasvu – on praegu riigid, mis paluvad nn tervisekontrolli otsused läbi vaadata.

Minu seisukohalt on asi nii, et liikmesriigid eksisid ja oleksid pidanud hoolikamalt kuulama hääli, sealhulgas minu oma, mis kutsusid üles mis tahes lõplikku otsust sektori tuleviku kohta edasi lükkama kuni 2011. aastani.

On kahju, et keegi meid ei kuulanud. Võib-olla peaksite seda tegema nüüd.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Austatud juhataja, volinik! Täname arutelu on ülimalt tähtis selleks, et me saaksime väljendada oma muret piimasektori kriisi pärast. Peame klaarima olukorra, mis ohustab paljude Euroopa Liidu piimatootjate tulevikku.

See on Euroopa kriis ja sellega tuleb võidelda Euroopa vaatenurgast, ambitsioonikalt ja kasutades kõiki kättesaadavaid ühenduse tööriistu – see on miski, milleks komisjon näib praegu olevat võimetu.

Volinik, te ei peaks vastutust liikmesriikidele veeretama, et nad aitaksid, keda vaid suudavad! Peame leidma ühised lahendused!

Selle tulemusena on parlamendil tähtis ülesanne nõuda meetmeid nõudluse ergutamiseks ja mitte ainult resolutsiooni ettepanekus osutatud meetmeid, vaid ka neid, mis on kasutatavad ühise turukorralduse kaudu.

Teine tähtis küsimus on tohutu vahe tootjatele makstavate hindade ja tarbijate makstava lõpphinna vahel. See on miski, mis mõjutab mitte ainult piimasektorit, vaid kõiki taime- ja loomakasvatussaadusi.

On palju mehi ja naisi, kes praeguse ebakindlusega silmitsi seistes vajavad meilt selget ja kindlat sõnumit, et nende tegevuse jätkumine tagatakse.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja, volinik! Eile valasid Vallooonias enam kui kolm miljonit liitrit piima maha põllumajandustootjad, kelle usu on röövinud kõige tõsisem kriis, mida iial sektoris nähtud. Nad saavad ainult 19 senti liitri eest. Kriisi on põhjustanud liiga külluslik piima pakkumine, mis paneb hinnad järsult kukkuma. Dereguleerimine soodustab volatilsust ja olukord turul on nüüd vastupidine sellele, mis see oli mõne aja eest.

Volinik, palun jätke kangekaelne peitumine eelmisel aastal tehtud valikute taha ja võtke arvesse seda, mis maal tegelikult praegu toimub.

Nõukogu on samuti süüdi, esiteks selles, et neid siin arutelu kuulamas pole, kuid ka otsustamata jätmises, sest neid mõjutavad rohkem puhtalt rahvuslikud huvid kui visioon Euroopa põllumajandusest.

Turg ei toimi. Seal valitseb ületootmine. Oleks väga lihtne külmutada kvootide 1% juurdekasv või vähendada kvooti koheselt 3 kuni 5%, sest me peame kiiresti välja tulema mõnede lühiajaliste lahendustega. Selle meetme vastuvõtmine tapaks kaks kärbest ühe hoobiga: me annaksime tootjatele taas viisaka hinna ja vähendades tootmist vähendaksime me sadade miljonite eurode väärtuses Euroopa kulutusi, mis lähevad mitmesugusele sekkumisele, sealhulgas eksporditoetused.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Võetud meetmed näitavad – rääkisin täna Poola põllumajandustootjate ja Poola töötlejatega, – et piimasektori olukorras on toimunud paranemine, ehkki veel mitte märkimisväärne, kuid Poola ja Euroopa põllumajandustootjate väga raske olukord pole üldse muutunud. Nad saavad oma toodete eest endiselt väga vähe raha, mis jääb tasuvuspunkti allapoole. See käib ka nende põllumajandustootjate kohta, kes on investeerinud väga palju raha, sealhulgas ELi rahastamine ja laenud. See olukord vajutab neid sügavamale raskustesse ja nad ei suuda oma kohustusi täita.

Neid probleeme arvestades sooviksin rääkida tulevikust. Täna peame me reageerima sellele, mis toimub praegu, kuid peame ka mõtlema sellele, mis meid ees ootab ja kavandama oma ühist poliitikat nii, et arvestataks ka põllumajandustootjatega. Praegusel ajahetkel sooviksin korrata järgmist: ühine poliitika piimatootjate suhtes peab sisaldama plaane sektoris mõistlikeks investeeringuteks, nii et me saame vältida sellist rahakulutamist, mis suurenenud tootmise tulemusena viib meid probleemidesse, nagu need, millest me end täna leiame. Samuti usun ma, et kõik poliitilised jõud saavutavad kokkuleppe tulevaste kvootide suhtes.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Need, kes on kõnelenud enne mind, viitavad täiesti õigesti asjaolule, et me ei peaks kvootide süsteemi ja eksporditoetuste juurde tagasi pöörduma, kuid senine komisjoni aetud poliitika on täiesti läbi kukkunud. Kriis pole järele andnud. Seepärast teeme Stéphane Le Foll ja mina ettepaneku, et me ajutiselt külmutaksime kvoodid, kuid ainult ajutiselt.

Järgjärgulise juurutamise tõttu on uued liikmesriigid endiselt väga palju halvemas seisus, sest sel aastal saame me Brüsseli rahakotist vaid 60% toetustest. Selle tasakaalustamiseks tegi Ungari valitsus ettepaneku suurendada kvoodipõhiseid toetusi, kuid komisjon ei vastanud positiivselt ei sellele ettepanekule ega ka Prantsusmaa, konkreetselt Prantsuse ministeeriumi omale. Lõpuks kutsun ma kaasparlamendiliikmeid üles toetama Stéphane Le Foll'i ja tema kolleegide muudatuseettepanekuid. Samuti toetame me Elisabeth Jeggle' ettepanekut, mis pooldab 600 miljoni eurose piimandusfondi loomist ja koolipiima programmi pikendamist.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Austatud juhataja! Tänan teid, volinik, hea alguse ja hea sissejuhatuse eest arutelule! Ma tunnistan, et Euroopa piimatootjad on silmitsi ulatusliku kriisiga, kuid ma lihtsalt ei mõista, kuidas minu kaasparlamendiliikmed saavad arvata, et teie komisjonis pole tehtud piisavalt. Kindlasti kutsuksin ma teid, Mariann Fischer Boel, üles kordama, mida olete teinud. Mulle näib, et komisjonilt tulevate algatuste loetelu on pikk, tegelikult on see peaaegu liiga pikk. Me nagu oleksime peaaegu hävitamas edasiminekut, mille me saavutasime seoses nn tervisekontrolliga. Samuti sooviksin osutada, et jõupingutused, mida on seni tehtud piimatootjate nimel, on selgelt jäänud kordamata seoses nende autotööstuse töötajatega, kes on oma töökohad kaotanud, või nende töötajatega laevaehitusesektoris, kes on oma töökohad praeguse majanduskriisi tulemusena kaotanud.

Seega võin ma ainult paluda, et oleksime pisut ettevaatlikud selles, kuidas me selle kriisi suhtes toimime ja et me tagaksime samuti, et me ei hävita tervet edasiminekut, mis kõigele vaatamata nn tervisekontrolli tulemusena saavutati. Idee piimakvoodid külmutada on, ma arvan, täiesti lootusetu! Samuti ei saa me tagasi minna vanade mudelite juurde, andes eksporditoetusi – see lihtsalt hävitab mujal maailmas turu kellegi teise jaoks. Me peame olema hoolikad! Ma sellegipoolest paluksin teil, volinik, korrata pikka loetelu sammudest, mida te juba olete astunud, nii et minu kaasparlamentiliikmed võiksid näha, et kindlasti pole meil vaja hulluks minna ja hakata sätestama arvukaid lisameetmeid, mille tulemuseks on seni saavutatud terve edasimineku hävitamine.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Austatud juhataja, volinik! Meetmed on kahtlemata ebapiisavad. Me pakume välja muid, rohkem sihitud sekkumisi, eriti Euroopa Liidu mägiste piirkondade ja ebasoodsate tingimustega piirkondade jaoks, nii et kõik liikmesriigid saaksid kasu võrdselt. Sekkumisi, nagu päritolunimetuste tugevdatud kaitse, mitte ainult Euroopa Liidu piires, vaid ka rahvusvahelistel turgudel, piimatoodete selge märgistamine ja kohustuslik päritolu väljatoomine, piimatoodete eraladustamise – ja miks mitte – taasalandamine ja piisava abi andmine, eksporditoetuste abikõlblike sihtkohtade arvu suurendamine, täielik läbipaistvus tarneahelas ja tootja- ja tarbijahindadevahelise lõhe vähendamine.

Me pole põllumajandustootjate huvide suuvoodrid. Me oleme siin, et anda edasi mure, Euroopa maapiirkondade loova jõu elusoo, ja kuulutus inimestelt Euroopa maapiirkondades on meile elavaks instruksiooniks tegutseda.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Austatud juhataja, volinik! Oleksin soovinud, et mul oleks olnud võimalik pöörduda ka nõukogu eesistuja poole. Kallid kolleegid, volinik! Nagu te ise hiljuti põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile tunnistasite, ei kata piimatootjatele makstav hind enam praegusi tootmiskulusid. Mis tähendab, et meie tootjate juures toimub kapitali kadumine.

Just äsja loetlesite te meetmed, mida olete võtnud viimase üheksa kuu jooksul. Kõnealused meetmed on olemas, selles osas me teiega ei vaidle. Need pole siiski andnud oodatud mõju, sest meie arvates pole need piisavalt ulatuslikud ja kahtlemata valitseb liiga suur ebakindlus, kui tõhusalt nad sihitud on.

Täna hommikul mainisite te turu taastumist, kuid tootjad näevad selle mõju kindlasti alles järgmise aasta alguses tehtavates maksetes. Põllumajandussaaduste turg pole sama mis metalli- või energiaturg. See vajab regulatiivseid hoobasid, sest siin mõjutavad turu olukorda ka aastaegade ja looduse tsüklid.

Teie tõlgendus Prantsusmaa eesistumisel läbiviidud nn tervisekontrolli kohta üllatab meid, sest selle käigus koostatud ajutised piimasektori hinnangud jätavad kõik teed lahti, sealhulgas võimaluse uuteks otsusteks turgude reguleerimise hoobade kohta.

Prantsuse delegatsioon, millesse ma kuulun, on veendunud, et pärast 2013. aastat on vajalik uuendatud kvoodisüsteem. Pinge, mis valitses toiduainete turul enne praegust majanduskriisi, on näidanud tootmise ja tarbimise vahelise tasakaalu haprust kogu maailmas.

Olles osaliselt kaotanud sekkumishoovad, pole meist õige ega õiguspärane kaotada praegu tootmishoovad, mida me lähitulevikus vajame.

Volinik, me peame andma põllumajandustootjatele tagasi nende väärakuse: need on mehed ja naised, kes rasket tööd ei karda.

ISTUNGI JUHATAJA: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ
asepresident

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Me ei saa lubada piimasektoril kokku kukkuda. Meie maaelu ja toiduga varustatuse ning toidu kvaliteedi seisukohalt on see sektor elutähtis.

Tuleviku turud ja keskpikad ning pikaajalised väljavaated Euroopa Liidu piima- ja piimatoodete turu osas näitavad positiivseid märke. Me ei tohi neid halba seisu lasta. Vajame antitsüklilisi meetmeid ja ühiseid algatusi.

Hindade kokkukukkumine näitab selgelt tugimeetmete ebapiisavust. Moonutused piimaturul näitavad, et iga tarneahel ei saa toimida tõhusalt või õiglaselt.

Tootjad kannatavad hinnakukkumiste tõttu, mis viivad turu tasakaalust välja, mida ei anta tarbijatele edasi ja mis lükkavad edasi sektori taastumise. Seda tuleb parandada. Me peame tagama ausa konkurentsi ja samuti tugevdama turustamisel jälgitavust!

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Volinik, te ütlesite, et enam pole küsimust kvootide süsteemi juurde tagasiminekus. Kas me pole näinud, mis juhtus piimatööstuses pärast seda, kui komisjon otsustas kevadel järk-järgult need kvoodid kaotada? See oli väga vilets ja lühinägelik otsus. Kvootide täielik kaotamine annab paljudele väiketootjatele surmahoobi. Kas see on selline poliitika, mida komisjon soovib rakendada? On tõsiasi, et me vajame piimatööstuse jaoks piirangute süsteemi. Kui kvoodid on välistatud, siis pöördusins ma teie poole, volinik, et tagada, et komisjon teeb ettepaneku muudeks lahendusteks, millega kriis lahendada. See on Euroopa kriis ja me peame rakendama põllumajanduspoliitikat, mis tagab põllumajandustootjatele vähemalt mõistliku elatustaseme, sõltumata riigist ja piirkonnast.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja, volinik! Olen valitud esindaja piirkonnast Lääne-Prantsusmaal, kus on väga kõrge piimatootjate kontsentratsioon, ja ma ei usu, et te olete endale tunnistanud traagilist sotsiaalset olukorda, mida nad praegu läbi elavad.

Volinik, kui teie räägite tootjatest, siis see, mida mina kuulen on töötlevad ja kauplevad. Piimatootjad ei vaja teie kaastunnet, volinik. Nad ei vaja vananenud liberaalseid teooriaid, mis on viinud meid seninägematusse ülemaailmsesse kriisi. Piimatootjad vajavad tõelist põllumajanduspoliitikat. Nad vajavad ranged kvote. Seetõttu kutsume me nõukogu üles teie poliitikat ümber pöörama ja looma selle asemel tõeline poliitika, et toetada piimatootjaid ja lõpetada nende massilise hävitamise poliitika.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Austatud juhataja, volinik! Meie arutelu on tõepoolest varjutanud dramaatilised sündmused seoses põllumajandustootjate protestiks maha valatud piimaga. Toimunu on meid kõiki sügavalt vapustanud.

Sooviksin osutada probleemile, mida nimetas minu kolleeg, James Nicholson, nimelt sellele, kuidas suured kaubaketid ja ostukeskused on väärkohelnud nii oma tarbijaid kui ka, ja eriti, tarnijaid. Sooviksin teile meenutada et Euroopa Parlament võttis 2008. aasta parlamendi ametiajal vastu kirjaliku resolutsiooni – ma olin üks kaasautoritest – vajaduse kohta need kuritarvitused lõpetada ja selleks, et komisjon korraldaks selles küsimuses põhjaliku uurimise. Minule teadaolevalt on selle nimel tegutsetud, kuid protsess näib olevat liiga aeglane. Sooviksin küsida, kas volinik on sellest teemast huvitatud ja üldiselt, millised on tulevikuväljavaated sedasorti tegevusega seoses?

Euroopa Liidu majanduspoliitikaga on midagi täiesti valesti, kui põllumajandustootjad saavad oma toodete väärtusest vähem kui 10 %. See peab muutuma. Sooviksin paluda volinikku selles küsimuses midagi ette võtta.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Volinik, teie peate progressiks valmistoodete, näiteks lõssi ja või hinnatõusu 3 kuni 8%. Minu arvates on see meie põllumajandustootjatele solvav. Peamine probleem on hind millega põllumajandustootjalt piima ostetakse. Tšehhi Vabariigis näiteks on ostuhind kuni 25% madalam kui tootmiskulud, kuid seejärel poodides müüdava valmistoote hind kataks lihtsalt kõik põllumajandustootjate kulud. Seepärast on peamine probleem selles, et kusagil on suur must auk. See probleem tuleb lahendada. Tšehhi Vabariigis on meil praegu vähem kariloomi kui meil oli pärast Napoleoni sõdu. See ohustab nüüd isegi maapiirkondade elatusvahendeid. José Bové'l on täiesti õigus ja Hynek Fajmon sügavalt ...

(Juhataja katkestas sõnavõtu)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Austatud juhataja! Ilmselt on vaja erakorralisi meetmeid, sest olukord on katastroofiline. Kuid kas pole võimalik, et probleem peitub kusagil algtõdede juures? Kindlasti on midagi valesti mudeli või süsteemiga, mille kohaselt näiteks imporditakse Ladina-Ameerikast tohutus koguses sojauba, suurendades ülepakkumist Euroopas ja samas hävitades keskkonda Ladina-Ameerikas. Järgnevas kriisis registame siis ajusid selle üle, kas me peaksime eksportima dumpinguhindadega põllumajandustoodangut arengumaadesse, hävitades sellega sealse turu ja väikemaaomanike ja väiketootjate toimetuleku. Kas me ei vaja uut mudelit, näiteks toidualast sõltumatust, selle asemel et suruda põllumajandusele peale WTO dikteeritud vabakaubanduse loogikat? Minu teine küsimus on järgmine. Me palume konkreetset nõuannet või ettepanekut selle kohta, kuidas ... *(Juhataja katkestas sõnavõtu)*

Astrid Lulling (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Me päätsime pangad, sest me pidime seda tegema. Nüüd oleme me vastamisi olukorraga, kus peame vältima tuhandete põllumajandustootjate pankrotistumist lühiajalises perspektiivis, sest hinnad ei kata enam tootmiskulusid.

Siiski peame me tagama, et säilitame oma tootmispotentsiaali, selleks et varustada elanikkonda kvaliteetsete toiduainetega. Mina kuulun põlvkonda, mis on kogenud toidunorme. Ma mäletan, et pidin 1944. aastal väntama talvel jalgrattaga kaheksa kilomeetrit vaid selleks, et saada kaks muna. Selleni loodetavasti asi ei jõua, kuid varustuskindlus – mitte ainult energiasektoris – on samuti tähtis.

Kui me pole valmis võtma meetmeid, mida meie resolutsioonis nõutakse, siis on selle hind sotsiaalsete, majanduslike ja keskkonnapoliitika tagajärgede näol ELis palju kordi suurem ...

(Juhataja katkestas sõnavõtu)

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Nagu Euroopa Komisjon oma 22. juuli teatises kinnitas, on olukord piimakarjakasvatuse valdkonnas viimase 12 kuu jooksul järsult halvenenud.

Siiski, võttes arvesse kriisi tohutut mõju piimatoodete hindadele ja eriti tootjate teenitavale tulule, on meetmed, mida seni on välja pakkunud Euroopa Komisjon ja mida on arutanud ministrite nõukogu, olnud ebapiisavad, seismaks vastu nõudluse langusele ja selle tagajärgedele.

Praegune kriis ei esita meile vaid väljakutset pöörata nõudluse langus tagasi, vaid ka võimalust edendada piimatoodete tarbimist ja turustamist. Me peame ka tagama, et algse toote vaieldamatu kvaliteet säilib puutumatuna, kuni see jõuab lõpptarbijani.

Sellega seoses võivad sellised meetmed nagu märgistuse parandamine, piima tarbimise suurendamine teatud elanikkonna rühmade hulgas või piima kasutamine vasikate toitmiseks, aidata mitte ainult parandada praegust olukorda, vaid ka kogu sektori struktuurilist olukorda.

Mariann Fischer Boel, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Eelkõige sooviksin tänada parlamendiliikmeid selle väga pühendunud arutelu eest. Ma olen tõesti väga tähelepanelikult kuulanud. Ja muidugi olen ma ka tähele pannud eri seisukohti, mida parlamendiliikmete esinemistes kuulnud olen.

Mis puutub kvoodisüsteemi, siis näib mulle, et see on kogu selle olukorra, milles me end leiame olevat, patuoinak. Ma ei alahinda – ja olen arutelu algusest peale väljendunud selles osas väga selgelt – asjaolu, et piimasektor, mitte ainult Euroopas, vaid kogu maailmas, on seninägematus kriisis. See peab olema väga selge. Seega mõistan ma kindlasti frustratsiooni, mida ma Euroopa eri osades põllumajandustootjate hulgas näen, mitte igal pool, kuid eri Euroopa osades.

Kvoodisüsteemi kaotamise otsus võeti vastu 2003. aastal, mis tähendab, et see pole otsus, mis tehti üleöö, nii et keegi ei teadnud, mis toimub. Siis, nn tervisekontrolli ajal oli meil arutelu kvootide suurendamise üle, et püüda saavutada piimatootjatele pehme maandumine.

Kuid ma arvan, et eksivad need, kes soovivad näidata näpuga kvoodisüsteemile kui piimatootjate kõigi hetkeprobleemide põhjusele. Sest me näeme, et isegi kvoodisüsteemi kehtimise ajal pole me suutnud kõrgeid hindu säilitada ja sellest hoolimata on piimasektoris struktuurimuutused toimunud. Kui te vaatate 1984. aastasse, kui kvoodisüsteem juurutati, siis oli meil 1,6 miljonit piimatootjat vanas kümneliikmelises Euroopa Liidus. Täna on meil neis kümnes Euroopa Liidu liikmesriigis 300 000 piimatootjat: täna on piimatootjaid vähem kui üks viiendik nende arvust võrreldes 1984. aastaga, mil kvoodisüsteem kehtis. Seega toimuvad need struktuurimuutused kõigele vaatamata.

Ma ei arva, et nn tervisekontrolli otsuse juurde tagasimineku või selle tagasivõtmine oleks õige poliitika ja siin toetavad mind kõik riigipead, öeldes oma juunikuiise kohtumise otsustes, et ma pean jääma nn tervisekontrolli otsustele kindlaks. Ma pole mitte kunagi nn tervisekontrolli puudutavate arutelude käigus näidanud üles vähimatki avatust idee suhtes need otsused tagasi võtta, sest kindlasti kahjustaks see Euroopa Liidu põllumajandustootjate prognoosimisvõimalusi.

Kuid, José Bové, ma arvan, et teie ütlesite, et ma pole tegutsenud hoolikalt; seda nimetatakse *laissez-faire* hoiakuks. Ma ei arva, et oleks õiglane öelda, et me pole mitte midagi teinud. Ma ei hakka kordama kõiki eri meetmeid, mida me oleme võtnud. Arvan, et kui liikmesriigid soovivad konkreetset piimasektorile tähelepanu pöörata, siis nüüd on neil seoses nn tervisekontrolliga võimalus otsetoetusi ümber jaotada, eelistades eraldi rohumaadega kaetud piirkondi. See on üks variant ja ma tean, et vähemalt üks suur liikmesriik on kasutanud võimalust seda võimalust kasutada ning mägiste piirkondade jaoks on palju eri võimalusi.

Tootmine Euroopas on täna 45% allpool kvoote, seega mis juhtuks, kui me tegelikult sooviksime kvoote vähendada 5%? Tegelikult halvendaksime me noorte põllumajandustootjate olukorda, kes on investeerinud tulevikku.

Seepärast soovitaksin neil riikidel, neil liikmesriikidel, kes tõesti oma piimasektorit aidata soovivad, et nad kasutaksid seda kvootide kokkuostmist neilt, kes piimasektorist lahkuda soovivad. See on palju parem viis tagada nende allesjäämine, kes on investeerinud, ulatades samas abikäe neile, kes soovivad sektorist lahkuda. Ma arvan, et see on õige poliitika.

Kas võin nüüd klara arusaamatuse seoses lisatasuga? Me ei vii sisse uut lisatasude süsteemi. Me lihtsalt anname võimaluse, et kui liikmesriigid ostavad põllumajandustootjatelt kokku kvoote, võivad nad nende ülemmäärast kilosid või tonne maha võtta, kuid see pole uus lisatasu, millega kedagi põllumajandustootjatest karistatakse.

Vaid mõni sõna tarbimise edendamiseks. Selleks oleme me juba kuni käesoleva aasta lõpuni eraldanud 14 miljonit eurot. Me oleme kokku leppinud koolipiima programmi pikendamise osas; nüüd lisatakse koolipiima programmi madala suhkrusisaldusega jogurt, s.o jogurt, mis ei sisalda rohkem kui 7% suhkrut. Märgistus – ma kuulen eri parlamendiliikmetelt, et tuntakse huvi märgistussüsteemi vastu. Arutlegem selle üle praegu arutluse all oleva kvaliteeti käsitleva ettepaneku kontekstis. Seega ma arvan, et võimalusi on palju.

Siis lõpuks veel toiduahelast. Nõustun täiesti, et see ahel pole läbipaistev ja me ei näe, kuhu kaob lisaväärtus. Seepärast jään ootama käesoleva raporti esitamist enne aasta lõppu, et võiksime näha, milline on olukord tegelikult.

Pean ütleva, et kui vaatate olukorda seoses ostukeskustega kogu Euroopas, siis leidub tohutu suuri erinevusi. Saksamaal on traditsioon või palju odavaid ostukeskusi. Need ostukeskused kasutavad piimatooteid või piimasaadusi, joogipiima kui meelituskaupa, et tarbijaid sisse meelitada, ja nad pakuvad väga madalat hinda, kuid nad lihtsalt kannavad kulud edasi põllumajandustootjatele, makstes neile vähe. Seega arvan, et oleks väga huvitav ja vajalik näha, mis selles ahelas tegelikult toimub. Seega võtkem läbipaistvuse küsimus arutluse alla ja uurigem turgu, nii meie, komisjonisiselt, kuid ka liikmesriikide konkurentsiasutused.

Tänane arutelu siin on olnud väga huvitav. Ma loodan, et olete pööranud tähelepanu koos Prantsusmaa ja Saksamaaga välja töötatud lühiajalistele ja pikaajalistele meetmetele. Olen kindel, et meil seisavad ees mõned väga huvitavad arutelud piimasektori tuleviku üle Euroopas, sest me kõik soovime, et meie piimasektoril oleks tulevik.

Paolo De Castro, autor. – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Soovin tänada komisjoni otsuse eest tulla täna parlamendile piimakarjakasvatuse valdkonna kriisi kohta uusi ettepanekuid esitamal! On tähtis, et äsja alanud parlamendi ametiaega iseloomustaks institutsioonidevaheline dialoog komisjoni ja parlamendi vahel, positiivne dialoog, mis tegelikult on juba käivitanud kaasotsustamise protsessi.

Volinik, me hindame teie uusi ettepanekuid väga hoolikalt ja minu ülesanne on paluda põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonil nende uute ideede kohta kohe, viivitamata arvamust avaldada.

Tohiksin ehk siiski lõpetada, osutades, et kui muudatusettepanek põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonis ühehäälselt vastu võetakse ja samuti ka parlamendis täiskogu istungil, siis kujuneb sellest poliitiline probleem, juhul kui nõukogu peaks selle pärast Lissaboni lepingu ratifitseerimist maha hääletama. Seepärast kutsun teid ja nõukogu üles seda tõsiselt kaaluma.

Juhataja. – Arutelu lõpetuseks olen saanud seitse resolutsiooni ettepanekut ⁽¹⁾ vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5.

Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub täna kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Mina olen pärit äärepoolseimast piirkonnast Assooridelt, kus piima tootmine on majanduse, ühiskonna ja keskkonna tugisammas. Viimastel nädalatel oleme kohtunud tootjate, nende organisatsioonide ja töötleva tööstuse esindajatega. Nad kõik on ühel meelel. On eluliselt

⁽¹⁾ Vt protokoll.

tähtis, et praeguse olukorraga toimetulekuks reageeriks komisjon ülemaailmses mõõtkavas tõhusamalt ja kiiremini.

Rahavoog sektoris on kokku kuivamas. On elutähtis, et EL käsitleks äärepoolsemaid piirkondi eriti hoolikalt ja et need piirkonnad lülitataks praeguse kriisi mõju leevendamise meetmete kohaldamisalasse.

Nad kõik on arvamusel, et me peame kvootide suurendamise peatama. Turul, mis on ülejääkidega tasakaalust välja viidud, kahjustab iga riik, kes oma tootmist suurendab, kõiki teisi. Nad usuvad ka, et me peaksime jätkuvalt säilitama kvoodid kui nende tegevust stabiliseeriva reguleerimismehhanismi.

Praeguse täieliku liberaliseerimise stsenaariumi korral tuleb kiiresti uurida selle sotsiaalset, keskkonnavalast ja majanduslikku mõju neile piirkondadele. Tuleb välja töötada konkreetsed meetmed, et ei kukuks kokku tegevusala, mis kannab hoolt meie ilusate maastike, meie keskkonna ja maapiirkondade kvaliteedi ja majandusliku edenemise eest ning lähenemise eest, mille oleme saavutanud.

Béla Glattfelder (PPE), kirjalikult. – (HU) Praeguse piimaturu kriisi põhjuseks on olnud peamiselt piimakvootide suurendamine. Euroopa Komisjon ja liikmesriikide valitsused on samuti praeguse piimasektorit mõjutava raske olukorra eest vastutavad, sest 2008. aastal toetasid nad kvootide tõstmist, mis tõi kaasa piimaülejääkide tekkimise ja hindade kokkukukkumise.

See otsus põhines Euroopa Komisjoni ekslikel turuprognoosidel. Siiski ei loobunud Euroopa Komisjon oma kavatsusest isegi siis, kui sa ilmselgeks, et tootmise kasv läheb vastuollu turu suundumustega.

Seepärast peab Euroopa Liit loobuma kohe oma meetmetest, mis toovad kaasa piimatootmise kasvu. Lisaks sellele oleme me ka vastu kvootide alalisele kaotamisele pärast 2015. aastat. Tähtis õppetund, mida praegusest kriisist meelde jätta, on see, et piimaturg vajab reguleerimist. Ilma selleta muutuvad hinnad ennustamatuks. Euroopa piimatootjad ei suuda taluda suure ulatusega hinnakõikumistest tingitud kaotusi.

Mul on hea meel selle üle, et kriisi leevendamiseks hääletas põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon minu algatuse poolt, millega suurendatakse eksporditoetuste summat 450 miljonilt eurolt 600 miljoni euroni. Ilma eksporditoetusteta jääks osa ülejääkidest ELi siseturule, mis langetaks hindu veelgi.

Jim Higgins (PPE), kirjalikult. – Piimakvoote tuleb vähendada 5 kuni 10% selleks, et suruda hinnad tagasi jätkusuutlikule tasemele. Kuid kvoodid üksi piimasektorit ei päästa. Ehkki komisjon teeb õigesti, võttes omaks pikaajalise vaate, ei saa see end reaalsusest eraldada, ja karm reaalsus on see, et põllumajandussektor, eriti piimasektor, on tõelises ohus. Madalaimad piimahinnad pärast 1983. aastat koos kõrgete kulude, halva ilma ja krediidi puudumisega on 2009. aastal loonud piimatootmisega tegelevate perekondade jaoks seninägematu rahavoo- ja tulukriisi. Ehkki märgid näitavad, et turgude põhi on saavutatud, paistab siiski, et hädasti vajalikke hinnatõuse tuleb veel kuigivõrd oodata ja ELi tegevus on vajalik. Nõustun IFA presidendi Padraig Walshe'i ja piimanduse juhi Richard Kennedy'ga et kiireim viis hindade taastamise kiirendamiseks on see, kui ELi komisjon kasutab agressiivsemalt kõiki turu toetamise meetmeid, näiteks:

- eksporditoetused;
- töötlemistoetused;
- täishinnaga sekkumise pikendamine;
- või eraladustamise kava pikendamine;
- varudega hoolikalt ümberkäimine

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjalikult. – (FI) Austatud juhataja! Eelmisel aastal halvenes olukord piimasektoris dramaatiliselt. Piima tootjahind langes ja praegu peavad paljud piimatootjad müüma piimatooteid hinnaga, mis ei kajasta tootmiskulusid. Piimatootjate ellujäämine on nüüd tõsiselt ohus. Seni pole olnud võimalik lahendada kriisi piimasektoris meetmetega, mida komisjon on rakendanud. Nüüd on aeg käised üles käärida ja tulla välja uute lahendustega. Komisjon peab kiiresti Euroopa piimaturu stabiliseerima. Samal ajal peaks komisjon koos sektoris tegutsevate ja liikmesriikidega ette võtma piimatööstuse tuleviku põhjaliku hindamise. Täna teid!

Véronique Mathieu (PPE), kirjalikult. – (FR) Selleks et saada võitu praegu piimasektoris valitsevast eriti raskest majanduslikust olukorrast, on kiiresti vaja Euroopa Liidu jõulist tegevust. Koos enamiku liikmesriikidega usun ma, et komisjoni esitatud lahendused pole rahuldavad. Muidugi tervitan ma komisjoni lubatud paindlikkust, mis võimaldab hädasolevate tootjate riikliku toetuse ülemmäära suurendada 7500

eurolt 15 000 euron. Sellegipoolest on eluliselt tähtis, et kiidaksime heaks tõhusamad sekkumishoovad. Selleks et toime tulla hindade suureneva kõikumisega, tuleb meie turge ulatuslikumalt reguleerida. 16 liikmesriigi ühisavaldus Euroopa piimaturu olukorra kohta pakub komisjonile mõned väärtuslikud ettepanekud piimaturgude reguleerimise parandamiseks. Samuti usun, et on vajalik, nagu paluvad seitse liikmesriiki, uurida võimalust ajutiselt peatada kvootide suurendamine. Samuti sooviksin korrata oma toetust nn piimandusfondi loomisele, selleks et aidata tootjate organisatsioone ja ühistuid, samuti selleks et toetada põllumajanduse investeringuid, kaasajastamist, piimakarjakasvatuse mitmekesistamist, geograafilise asukohaga seotud ja piimatoodete turustamise meetmeid.

Ivari Padar (S&D), kirjalikult. – (ET) Vaadates praegust piimaturu olukorda on selge, et meie sektor ei ole veel suures osas valmis ise toime tulema maailma majanduskriisist tulenevate tagajärgedega. Sellest tulenevalt peaks ühise põllumajanduspoliitika areng olema jätkuvalt suunatud suurema konkurentsivõime ja pikemas perspektiivis vähema turukorralduse suunas. Ühise põllumajanduspoliitika „tervisekontroll” on samm õiges suunas ja sama suuna hoidmine ka 2013. aasta järgse ühise põllumajanduspoliitika aruteludes on ainsaks viisiks, kuidas sektorit tugevdada.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjalikult. – (RO) Me elame praegu läbi sügavaimat kriisi piimasektoris, mille on käivitanud ülemaailmne kriis, mis on peamiselt nõudluse ja pakkumise vahelise lahknevuse tulemus. Piima ja piimatoodete hindade langus mõjutab peamiselt madala sissetulekuga põllumajandusettevõtteid. Seetõttu ei arva ma, et kvoodisüsteem tuleks kõikides liikmesriikides külmutada, vaid iga riik peaks otsustama, kuidas oma kvote sätestada. Probleem on selles, et võrreldes aastatega 1983–84 on turule jäänud ainult üks viiendik tootjatest ja nüüd ähvardab meid veelgi enamate põllumajandusettevõtete sulgemine. Seepärast peame kiiresti võtma meetmeid, et seda ei juhtuks. Kriisi lõpetamiseks sektoris peaksime võtma järgmised meetmed: pikendada või, lõssipulbri ja juustude ladustamisega seoses ettenähtud meetmeid, kiirendama piimandusfondi loomist väiketootjate ja noorte põllumajandustootjate vajadustele vastutulekuks ja jõudma nii põllumajandustootjatele kui ka jaemüüjatele õiglase hinna määramise osas ostukeskustega teineteisemõistmisele.

3. Energiajulgeolek (Nabucco ja Desertec) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorra punkt on komisjoni avaldus energiajulgeoleku kohta seoses projektidega Nabucco ja Desertec.

Andris Piebalgs, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Päris kindlasti hakkab energia olema järgmise viie aasta jooksul parlamendi fookuses. Samal ajal oleme me viimase viie aasta jooksul hästi edasi liikunud, luues tugeva Euroopa energiapoliitika, millel on kolm eesmärki: varustuskindlus, jätkusuutlikkus ja konkurentsivõime.

Kõigi nende eesmärkide saavutamisel on väline mõõde äärmiselt tähtis kahel põhjusel. Esiteks, ELi sõltuvus impordist – praegu tuleb 50% energiaressurssidest väljastpoolt Euroopa Liitu ja see suundumus kasvab.

Teiseks jätkusuutlikkusega seotud küsimused. Kusagil maailmas pole võimalik saavutada kliimamuutustega seotud eesmärgi, kui energiat ei toodeta puhtamalt ega kasutata tõhusamalt. Seetõttu on dialoog tootja-, transiit- ja tarbijariikidega eluliselt tähtis.

Täna sel istungil nimetatud kaks projekti on teatud mõttes teineteist täiendavad ja samal ajal sobivad hästi üldisse strateegiasse.

Esiteks, Nabucco. Ma tulin eile Bakuust ja päris kindlasti oleme me endiselt teel selle projekti lõpuleviimise poole. Käesoleva aasta juulis saavutasime suure läbimurde. Nelja Euroopa riigi ja Türgi vahel allkirjastati valitsustevaheline leping, mis tähendab, et me võime lõpliku investimisotsuse vastu võtta juba järgmisel aastal, eesmärgiga saada 2014. aastaks gaasitarne.

Me oleme kindlaks teinud kolm allikat, mis on valmis gaasitarnete mahtusid panustama. Esiteks Aserbaidžaan, kus lähimas tulevikus peaks tehtama lõplik investimisotsus Shah Deniz 2 kohta ja siis on muud gaasiväljad Turkmenistanis ja Iraagis, mis praeguses etapis on suurimad tarneallikad.

Milles peituvad raskused? Alati on raskusi, mis seonduvad konkreetse viisiga, kuidas me energiavaldkonnas tegutseme ja kuidas paljud tootjariigid organiseerunud on. Euroopa Liidus veab projekte tööstusharu, mis tähendab, et kõik äririskid on alati väga selgelt arvestatud. Riigid, millel on ressursid, ootaksid rohkem edasiviivaid otsuseid. See tähendab, näiteks, et EL otsustab ehitada torujuhtme, ehitab selle ja siis anname

meie gaasi. Filosoofiad erinevad. Samal ajal on selge arusaamine, et ELi äriühingud on valmis gaasi ostma ja me liigume selles suunas edasi.

Ma usun, et transiidi küsimus on enam-vähem lahendatud. Me ootame endiselt valitsustevahelise lepingu ratifitseerimist, kuid ma ei näe ette liiga palju raskusi. Samuti, et lihtsustada gaasi ostmist piirkondadest, millel on erilised gaasi müümise viisid, arendame me välja ühisostumehhanismi kontseptsiooni (*Caspian development corporation*), mis võimaldaks vähendada gaasi ostvate äriühingute riske, näiteks Turkmenistani piiril, või investeerimisel piirkondades, kus poliitilised ja majanduslikud riskid on päris suured.

Me oleme kenasti graafikus ja ma usun, et see on hea näide koostööst tööstuse veetud projektide vahel koos ELi institutsioonide poliitilise toetusega.

Samuti oleme eraldanud teatud rahalisi vahendeid lõunakoridori ja eriti Nabucco projekti jaoks. Oleme käivitanud pakkumiskutse. Praegusel hetkel ei saa ma öelda, kas see läks edukalt või piisavalt hästi, kuid vähemalt korraldati pakkumiskutse.

Desertec on samuti tööstusharu veetud algatus, mis on praegu algetapis. Kõlab väga huvitavalt, et me kasutame Aafrika päikeseenergia potentsiaali ja transpordime selle Euroopa Liitu, kuid selle projekti realiseerumiseks vajame me mõningaid kõrvalmeetmeid.

Elkõige tehnoloogia areng, mida me oleme toetanud palju aastaid. Sel kuul avatakse suur kontsentreeritud päikeseenergial töötav elektrijaam Sevilas. See on üks tehnoloogiatest, mida võib kasutada Deserteci projektis ja ma usun, et ilma ELi toetuseta poleks selles tehnoloogias saavutanud nii kõrget arengutaset.

Teiseks peame me töötama koos partneritega, sest on väga selge, et me ei saa lihtsalt öelda, et me võtame teie territooriumi, paigaldame päikesepaneelid ja transpordime elektri Euroopa Liitu. Need projektid, kui need üldse teoks saavad, peaksid olema ühisomandis. Seetõttu tuleb meil oktoobris koos Vahemere ja Pärsia lahe äärsete riikidega konverentsi taastuvate energiaallikate kasutamise teemal. On selge, et Deserteci edu huvides vajame me nende projektide ühisomandust, vastasel korral edukat tulemust ei sünni.

Viimaks, kuid mitte vähem tähtis on kindlasti vastastikuse sidumise küsimus. On kahte tüüpi vastastikust sidumist, mida peame üksteisest eristama. Üks on seotud maailmavaate ja turgudega. Me oleme juba mõnda aega toetanud Põhja-Aafrikas turgude integratsiooni. On toimunud edasilükumine, kuid peame neid meetmeid tugevdama. Teine tüüp on füüsiline vastastikune sidumine Euroopa Liiduga, kasutades kaableid.

Ma usun, et Desertec saabub samm-sammult. See ei saa olema üks suur projekt, kuid arvan, et selles on elemente, mis võivad lõppkokkuvõttes meie eesmärkidega sobida: puhas energia kaasatud riikidele ja lisaeksport Euroopa Liitu.

Me oleme sätestanud ka äristiimulid. Taastuenergia direktiiviga oleme ELi riikidele loonud võimaluse investeerida kolmandatesse riikidesse ja transportida elekter Euroopa Liitu ja sel juhul täidetakse eesmärk ka kolmandas riigis toodetud energiaga.

Seda arvestades on siiski kindlasti raske anda praegusel hetkel Deserteci osas mingit ajakava. See on uus algatus, mis on alles varajases etapis ja me ei saa öelda, et Desertec on osa meie varustuskindluse strateegiast. See on paljulubav liikumine kliimamuutuste strateegia suunas, mida me peame edendama, kuid varustuskindlust silmas pidades on olemas Nabucco ja praeguses etapis on liiga vara Desertecile toetuda.

Sooviksin lõpetuseks öelda, et parimad varustuskindluse meetmed, mida me saame võtta, asuvad Euroopa Liidu piires. Parlament on olnud väga tugev energiatõhususe toetaja. Energiatõhusus pole seotud ainult kliimamuutustega. See on tegelikult ka varustuskindluse väga tähtis element. Ütleksin, et see on tähtsam kui Desertec ja Nabucco, isegi South Stream ja Nord Stream ühtekokku. See on tõesti suurim element. Nõukoguga arutatakse kolme juriidilist dokumenti ja ma rõhutaksin, et me peame nende osas olema ambitsioonikad ja edukad.

Taastuenergia osas olen väga tänulik parlamendile toetuse eest majanduse taastamise kavale ja olen väga positiivselt meelestatud selles osas, mida olen kuulnud avamere tuuleenergia kasutamise kohta. Näib, et kõik rahalised vahendid, mida lubati avamere tuuleenergia toetuseks, tõesti ka eraldatakse. See pole ainult ELi raha, sest üldine raamistik oli umbes 600 miljonit eurot, kuid selle projekti kogumaht on 4 miljardit eurot. Seega investeerib enamiku sellest tööstusharu. Ma usun, et see on väga hea vahetõke, sest taastuenergia lisab varustuskindlust.

Viimaks, kuid mitte vähem tähtsana, ma tean, et mõnikord kerkivad küsimused seoses süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamisega. Tavaliselt vajatakse süsinikdioksiidi kogumist ja säilitamist kahel põhjusel. Üks

on ülemaailmne reageerimine kliimamuutustele, kuid teisest punktist vaadatuna kasutame me sütt ja ligniiti ka oma varustuskindluse huvides. Samuti on väga hästi edenenud seoses majanduse taastamise kavas ettenähtud rahastamise taotlustega. Seega leian, et majanduse taastamise kava oli edukas. Pärast tulemuste teatavakstegemist peame meie, komisjon, nõukogu ja parlament, kindlasti hindama, kuidas suunata ELi rahalisi vahendeid, et tugevdada Euroopa Liidu varustuskindlust. Euroopa Liidu varustuskindluse tugevdamiseks on kindlasti vaja astuda veel ka palju teisi samme.

Ioannis Kasoulides, *fraktsiooni PPE nimel*. – Austatud juhataja! Me kõik nõustume rääkima ühel häälel ja omama ühist välispoliitikat energiavarustuse kindluse osas.

Üldiselt tunnistatakse, et energiaallikate vahekord ja energiaga varustatus erineb liikmesriigiti vastavalt geograafilistele ja muudele eristavatele teguritele. Seega hõlmab mitmekesistamine ka varustatust.

Mitmekesisest ja vastastikku seotud võrgust võib ühel päeval, selle asjakohase juhtimise korral, saada varustuskindluse tagatis kõigile. Me toetame vajadust lõunakoridori järele ja Nabucco on ühine Euroopa projekt.

Siiski tuleb vastata küsimustele seoses hiljutise lepinguga Vladimir Putini ja Türki vahel, seoses Aserbaidžaanist pärineva gaasi koguse ja investeringu vahekorraga, seoses Gazpromi pakkumisega osta ära kogu Aserbaidžaanist eksporditav kogus, seoses Iraagi tarnete stabiilsusega ja seoses Venemaa lubadusega pumbata kahekordne kogus läbi South Streami.

Energiaalne dialoog Venemaaga on möödapääsmatu vajadus, mis tugineb pragmaatilisele ja õiglasele varustuskindluse ja kindlustatud nõudluse põhimõttele. Kõik muud geopoliitilised kaalutlused tuleb kõrvale jätta.

Solidaarsusega seoses vajame me hädaolukordadeks konkreetseid plaane, näiteks säilitamise tehnoloogia ja uus maagaasi veeldamise (LNG) tehnoloogia. Näiteks investeerib Küpros veeldatud maagaasi võimsustesse pool miljardit eurot ja mul on kahju, et liit aitab ainult kümne miljoni euroga.

Hannes Swoboda, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) Austatud juhataja, volinik! Tänan teid aruande eest! Meie kodanike varustuskindluse küsimus muutub üha olulisemaks. Sellega seoses suureneb tulevikus eriti teie ametikoha tähtsus – ja see on tähtis ka Euroopa identiteedile.

Nagu te täiesti õigesti ütlesite, on samuti vajalik mitmekesistamin. Nõustun täielikult Ioannis Kasoulidesiga, et koostöö Venemaaga jääb alati tähtsaks, sest see riik on gaasitarnete alal oluline partner. Siiski ei peaks ühestki riigist liiga palju sõltuma, mis riik see ka ei oleks, vaid me peaksime tarneid mitmekesistama ja Nabucco on hea viis seda teha.

Minu kolmas seisukoht puudutab solidaarsust, mida EL vajab. Te olete esitanud mitu ettepanekut selle kohta, kuidas me peaksime suurendama omavahelist solidaarsust, ja samuti kuidas saab tugevdada ELi vahendajarolli konfliktides, mis meid mõjutavad, eriti Venemaa ja Ukraina vahel. Samuti rääkisite te Desertecist. Ma usun, et mõlemad projektid on tähtsad, kuna neil on erinevad ajakavad.

Samuti peame me kaaluma, – ja see oleks ülesanne teie ametikoha järgmisele täitjale, kas see olete siis teie või keegi teine – kuidas me Euroopas, ühest küljest, saame pooldada mitut suurt projekti, näiteks Nabucco ja Desertec, propageerides samal ajal oma elektri- ja energiatootmise osalist detsentraliseerimist.

Praegu on arendusjärgus mitu tööstuslikku projekti, – mida samuti veab tööstusharu – mis võimaldavad kaasata rohkem tarbijaid ja isegi leibkondi sedasorti energiatootmisse, mis toob energijulgeoleku. See ulatub ühest küljest tarkadest mõõturitest kuni tegeliku tootmiseni üksikutes leibkondades. Sellega seoses võiks Euroopa lähenemisviis olla öelda: „Jah, muidugi me vajame väliseid tarnijaid, me vajame varustuskindlust ja suuri innovaatilisi projekte, nagu Desertec, kuid me peame samuti tagama, et inimesed, äriühingud ja ettevõtted, samuti leibkonnad, saaksid hinna, majanduse ja keskkonna mõttes suurema kontrolli oma energiaelavete ja energiatarbimise üle”.

Johannes Cornelis van Baalen, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (NL) Austatud juhataja! On au äsja valitud parlamendiliikmena pöörduda esimest korda siin istungil. Teen seda ka kui Madalmaade parlamendi alamkoja endine liige ja Liberaalse Internatsionaali asepresident, kuna soovin näha Euroopa poliitikat, riiklikku poliitikat ja rahvusvahelist poliitikat ühena. Eriti energia valdkonnas on muidugi nende poliitika vormide vahel otsene seos.

Austatud juhataja! Kui rääkida meie positsioonist, Euroopa positsioonist, maailmas, siis oleme me praegu avatud väljapressimisega. Me sõltume ebastabiilsetest piirkondadest ja ebademokraatlike režiimidega riikidest. See peab lõppema! Seetõttu toetab minu fraktsioon, Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon, Nabuccot ja Deserteci ja ma sooviksin juhtida tähelepanu suurele rollile, mida selles projektis on etendanud minu rahvusliku partei parlamendifraktsiooni endine juht Jozias Van Aartsen.

Austatud juhataja! Soovin esitada kaks mõtet. Mul on hea meel selle üle, et komisjon nõustub, et äri sektoril peab olema oluline roll. Need ei saa olla vaid ametivõimud, – riikide valitsused, Euroopa või rahvusvahelised organisatsioonid – kes energiaga tegelevad. Ilmselgelt on äri sektoril oma roll. Teiseks, austatud juhataja, meie siin parlamendis ei peaks nõustuma tabudega, näiteks nendega, mis seonduvad taas tuumaenergia käsitlemisega osana meie energiaallikate jaotusest. See kehtib ka Euroopa rahvusvaheliste suhete kohta. Tuumaenergia, termotuumasüntees ja tuuma lõhustumine on eluliselt tähtsad. On suuri probleeme seoses jäätmetega, kuid me peame tagama, et võimaldaksime uurimis- ja arendustegevusel ja teadmistevahetusel sellega seoses oma mõju avaldada. Tuumaenergial on täita suur roll, sest see aitab vältida kasvuhoo neefektiga. Jälle kord, ka minu fraktsioonil pole siin lõplikku seisukohta. Ka meie peame selle arutelu uuesti avama, kuid me ei tohi siin parlamendis tuumaenergiat tabuks kuulutada. Seepärast sooviksin selles küsimuses kuulda komisjoni arvamust.

Reinhard Bütikofer, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ajal kui me räägime praegu välise energiavarustuse kindluse poliitikast, oleme me muidugi teadlikud ühest fundamentaalsest tõest, mida volinik Piebalgs juba nimetas. See on, et energiasõltumatuse mõttes otsustav rindejoon kulgeb Euroopa Liidu sees. Täpsemalt väljendudes, kui me suudaksime oma hoonete osas juurutada madalad energiatarbimise standardid või nullstandardid, siis hoiaksime kokku rohkem maagaasi kui suudaksid importida Nabucco, South Stream ja Nord Stream üheskoos. On tähtis, et meie resolutsioonis kinnitataks, et just kuluefektiivsetel valikutel taastuvenergia, energiatõhususe strateegia ja energiakokkuhoiu näol peab olema selles poliitikas keskne osa. Kui asi on nii, siis pole mingit lisatuumaenergiat meie arvates üldse vaja.

Teiseks on käesoleva resolutsiooni tähtis sõnum, et me vajame Euroopa Liidule ühist välise energiavarustuse kindluse poliitikat. See on miski, mida meil praegu pole. See poliitika peaks sisaldama energiatõhususe ja taastuvenergia edendamist naabruspoliitika raames ja ELi ühise seisukoha võtmist läbirääkimistel transiitriikidega. Komisjon peaks tagama, et meil oleks selleks piisav võime, nagu nõudis parlament kaks aastat tagasi oma seda küsimust käsitlevas resolutsioonis.

Meie arvates on Nabucco eriti prioriteetne projekt, sest see tugevdaks meie energiaalast sõltumatust, eriti Venemaast, ehkki ma nõustun Ioannis Kasoulidesiga, kui ta ütleb, et selles osas on veel palju vastamist vajavaid küsimusi. Siiski on kahju, et mõned liikmesriigid on avalikult Nabuccoga konkureerivat South Streami projekti edendades kahjustanud energiaalase sõltumatuse poliitikat.

Seoses energiapoliitikaga usume meie Roheliste/Euroopa Vabaliidu fraktsioonis samuti, et on tähtis inimõigusi mitte unustada ja mitte jätta unarusse inimõiguste alast dialoogi, kui me energia üle arutleme. Kui me oma vaadet laiendame, hõlmates Deserteci või isegi Arktika, – nagu me oma resolutsioonis teeme – siis on samuti tähtis, et me teeksime seda pigem partnerluse kui neokolonialismi vaimus.

Geoffrey Van Orden, *fraktsiooni ECR nimel.* – Austatud juhataja! Soovin esitada kolm lühikest seisukohta.

Esiteks, enesega rahulolu energiapoliitikas seab meid meie Venemaast sõltuvas olukorras üha enam ohtu. Ilmselgelt on mõttekas võimaluse korral meie reaktsiooni koordineerida, kuid mis tahes ühtset ELi poliitikat moonutaksid tingimata need riigid, kes juba Gazpromi ja seonduvate huvidega voodisse on roninud. Ja me ei peaks veel üht eluliselt tähtsate riiklike huvide valdkonda üle andma Euroopa Komisjonile, kes näeb iga võimalikku kriisi võimalusena oma pädevuse laiendamiseks. Ütlema tagi on selge, et paljud meist hääletavad vastu Lissaboni lepingu mis tahes heakskiitmisele või edasistele jõupingutustele edendada poliitilist integratsiooni meie riikide mitmesuguste energiamurede lainel.

Teiseks, tarneallikate mitmekesistamine nõuab suuremat pühendumist Nabuccole. Selle torujuhtme edu seisukohalt on koostöö Türgiga eluliselt tähtis, kuid siiski on energiapeatüki avamine ELi läbirääkimistel Türgiga blokeeritud. Mida teevad nõukogu ja komisjon selle viljatu olukorra lahendamiseks?

Kolmandaks, ma näen, et resolutsioonis ei leidu sõna „tuuma“. On täiesti selge, et jätkusuutlikud mitmekesised energiavarustuse allikad nõuavad suuremat pühendumist tuumaenergiale ja selles osas nõustun ma meie kolleegi Johannes Cornelis van Baaleniga.

Helmut Scholz, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (DE) Austatud juhataja, volinik! Energiajulgeolek on täna täiesti õigustatud välispoliitika päevakorras. Siiski, jätkusuutliku energiapoliitika loomisel seisavad meie ees minu arvates hoopis muud väljakutsed kui võimu, mõju ja fossiilkütuste viimaste reservide kindlustamine ning sõltuvuse järjekindel prioriteediks seadmine.

Esiteks peab toimuma ülemaailmne ümberlülitumine rohkem taastuvatele energiaallikatele, suuremale energiatõhususele ja energia säästmisele. Teiste sõnadega, me ei vaja vaidlusi energiaalase välispoliitika üle, – ja kindlasti mitte, kui see on kõik, mida me teeme – vaid pigem vajame kõigile targalt pakutud taskukohast energiat.

Teiseks, energiajulgeolek peab ELi jaoks olema vastutustundliku rahu- ja arengupoliitika osa. Energia kättesaadavus on elutähtis igale inimesele. Samuti on see nii majandusarengu ja vaesusega võitlemise seisukohalt. Projekt, nagu Desertec, ei tohi seepärast olla viisiks, kuidas kasutada energiapoliitikat kolonialismi jätkamiseks. Mida saavad sellest inimesed Aafrika riikides, kus elanikkond kasvab ja energiavajadus suureneb? Miks pole neid seni võrdsel alusel planeerimis- ja otsustusprotsessidesse kaasatud?

Ülemaailmsed energiavarud on ka kriiside vältimise ja rahupoliitika osa. See lähenemisviis on samuti puudu Euroopa Liidu suhetes Taga-Kaukaasia ja Kesk-Aasiaga. Energia tarnijatena – näiteks Nabucco puhul – pakuvad need riigid Euroopa Liidule üha enam huvi, kuid ma ei näe neis riikides mingit kohalikul tasandil konfliktide vältimise ja säästva arengu kontseptsiooni. Euroopa Liidul on aeg lõpetada energiaalane välispoliitika, mis lihtsalt suurendab konkurentsi nafta ja gaasi varude pärast või pikendab tuumatehnoloogia kasutamist. Praegu vajatakse tõelisi partnerlusi, mis on suunatud taastuvenegiale ja detsentraliseeritud tarnetele.

Fiorello Provera, fraktsiooni EFD nimel. – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid, me teame kindlalt, et nõudlus energia järele jätkab kasvamist ja et gaasi tootmine Euroopas väheneb stabiilselt. Liikmesriikidele ja seega ka Euroopale on ülimalt tähtis rakendada poliitikat, mis tagab küllusliku, kindla varustatuse. Allikate ja transpordivõrgustike mitmekesistamine järgib seda nõuet.

Sellest lähtudes puudub konkurents erinevate käimasolevate projektide, näiteks Nabucco ja South Streami vahel. See mitmekesistamise poliitika on samuti tähendanud, et viimase paari aasta jooksul on Euroopa muutunud peamistest tarnijatest vähem sõltuvaks. Näiteks on Venemaa gaasitarned Euroopasse vähenenud 1990. aasta 75 protsendilt tänapäeva 45 protsendini. Seepärast on Nabucco projekt väga hea ja ka South Streami projekt on väga hea.

Kuni Euroopal pole ühtset ühist energiapoliitikat, on Itaalia mitte ainult õigus, vaid ka kohustus astuda kõikvõimalikke samme, alates energia säästmisest kuni tuuma...

(Juhataja katkestas sõnavõtu)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Nabucco lepingu allkirjastamisel 13. juulil Ankaras ütles José Manuel Barroso, et gaasijuhtmed on valmistatud terasest. Siiski, Nabucco n-ö tsemendib suhteid selles ettevõtmises osalevate rahvaste vahel, luues strateegilise ühenduse Euroopa Liidu ja Türgi vahel. Peaminister Putin, ütles, et igaüks võib maha panna nii palju roostes raudtorusid kui soovib, kuid neil läheb vaja midagi, millega need täita. Just ebakindlus allikate suhtes on selle projektiga seoses suurim mure. Ainus, mis on kindel, on see kaheksa miljardi euro suurune investeering on asjaosaliste jaoks hea kaup.

Tegelikult on asi nii, et just nagu Ukraina, Vene tarnete transiitriigi põhjustatud murede puhul, võib ka Türgi sarnaselt probleeme tekitada. Meie hulgas on ka palju neid, kes ei nõustu konkreetse ühenduse loomisega Türgi ja Euroopa Liidu vahel. Milles on tegelikult Deserteci puhul asi? Põhja-Aafrika, pöörlevad peeglid, päikesepatareid, pidev elektrienergia edastamine ja praegusest energiavajadusest 15% rahuldamine. Praegu on see rohkem miraaž kui realistlik plaan. Desertec ei hakka olema pearoog Euroopa Liidu tarbijate menüüs. Palju suurema tõenäosusega saab sellest vaid väga kallis magustoit. Seepärast teen ettepaneku, et osaleksime tuumaenergia ohutuse suurendamist käsitlevates uuringutes, sest seda tüüpi energia on nii puhas kui ka odav. See on tõsine kaalutlus, sest energiajulgeolek lõpeb tarbijaga või õigemini tema elektriarvega ja sellega, kas ta seda maksta jõuab.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Energia on elutähtis kogu ühiskonnale, üksikisikutele ja majandusele. Seepärast on meile Euroopas oluline leida ühised lahendused, ehkki kindlasti on õige, et energiaallikate vahetamine jääb riikide pädevusse. See tähendab, et meie ühistel aruteludel ei pea me vaidlema tuumaenergia, väheste süsinikdioksiidheitega energia ja muudest allikatest pärineva energia üle, kus minu arvamused erinevad näiteks Reinhard Bütikoferi omadest.

Siiski peame me pingutama, et saavutada energiapuuduse väliste aspektide osas ühtne seisukoht. Sisepoliitika osas nõustun täielikult volinikuga selles, et näiteks taastuvenergia ja energia kokkuhoiu küsimused on tähtsamad, samuti ka uusi võimalusi käsitlevad uuringud.

Siiski, selleks et vähendada meie sõltuvust välistes tarnijatest, peame me tarneid mitmekesistama. Selles suhtes on Desertec ja Nabucco tähtsad hoovad. Samuti peame me läbi rääkima Venemaaga küsimustes, mis puudutavad partnerlus- ja koostöölepinguid ja energiapuuduse, nüüd kui Venemaa – on tal siis õigus või mitte – on energiahartast loobunud. Ka see on meie jaoks tähtis ülesanne. Siiski peame me tunnistama, et ajame asju riikidega, kes pole tingimata usaldusväärsed ja et kahjuks ei saa me usaldusväärsuse ja ebausaldusväärsuse riikide vahel vahet teha.

Peame seepärast tarnija jõule seadma vastu Euroopa Liidu kui tarbija jõu. Vastastikune seotus, ühiste gaasivarude küsimus – need asjad on tähtsad, tagamaks, et ühegi riigi tarneid ei saaks kinni keerata. Kui me kõik teineteist aitame, siis oleme nii tugevad, et keegi ei saa meid eraldada. See on keskne idee, mille mõistmise me saavutama peame.

Sellega seoses peame samuti tegema selgeks, et erainvesteeringud on vajalikud, sest ilma nendeta muutub olukord võimatuks. Palju on juba ära tehtud, kuid parima võimaliku lahenduse saavutamiseks tuleb meie ühine kõigest üle ulatuv julgeolekuhuvi viia kooskõlla majanduslike huvidega. Seda ei tuleks näha vastuoluna. Ma usun, et siis leiame tõesti asjakohase lahenduse. See tähendab, et siin tuleb arvestada ka konkurentsivõimega seotud küsimustega ja sellega tahan ma öelda, et see ei peaks olema suurte tarnijate, näiteks Gazpromi või isegi muude äriühingute jõud...

(Juhataja katkestas sõnavõtu)

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Soovin esile tõsta käesoleva resolutsiooni ettepaneku õigeaegsust ja samuti tervitan kõigi fraktsioonide tööd, et saavutada ühine ettepanek.

Head kolleegid! Selleks et hoida ära abitu olukorra kordumine, mille elasid läbi paljud meie kodanikud, ajal kui Venemaa otsustas katkestada gaasitarneid läbi Ukraina, on ilmselgelt ülimalt tähtis maksimaalne energiaallikate ja gaasitranspordi mitmekesistamine. Sellega seoses peame me kiiresti ehitama uued gaasijuhtmed, mis, nagu Nabucco ja muud projektid, aitavad parandada Kesk-Euroopas varustuskindlust. Siiski, tagamaks kõigi Euroopa Liidu riikide varustamine, peavad need jõupingutusi täiendama tarneid mandri lõunaosast.

Öeldes seda, soovin rõhutada, nagu volinik juba tegi, selle probleemi teist mõõdet. Hiljutine kriis näitas meile, et Euroopa Liidul polnud puudu gaasivarudest, vaid pigem edastusvõimsusest. Seetõttu on tähtis keskenduda oma jõupingutused vastastikuse seotuse parandamisele ELis. Head kolleegid! Peaksite mind uskuma, kui ma ütlen, et selles olukorras on kõvasti paranemisruumi.

Toon teile näiteks oma kodumaa. Nagu teate, võiks Hispaania saada tänu oma ühendusele Alžeeriaga Euroopa jaoks tähtsaks transiiditeks. Seda Medgazi torujuhtme kaudu, mis on juba jõudnud ehituse lõppjärku, ja samuti oma kuuele veeldatud maagaasi hoidlale, mille mahutavust on võimalik kahekordistada, juhul kui peaks taas esinema erakorraline olukord. Siiski ei saa Hispaania aidata ilma, et parandataks riigi edastamisvõimet läbi Pürenee.

Lõpuks peaksime me teadma, et suurte infrastruktuuri objektide ehitamine on ainult üks osa, ehkki tähtis osa, ELi varustuskindluse poliitikas. See kindlus sõltub eriti ka energia kokkuhoiust ja taastuvenergia kasutamisest. Just selles kontekstis peame me eriti tähtsaks taastuvenergia arendamisel oma koostööd Põhja-Aafrika riikidega. See on seotud minu üleskutsega tugevdada Lõuna-Euroopast tarneid.

Seetõttu, volinik, on Vahemere Liidu juhitud Vahemere päikeseenergia kava atraktiivne idee, mida meie siin parlamendis toetada soovime.

Graham Watson (ALDE). – Austatud juhataja! Käesolevas valdkonnas on meie ees kolm väljakutset: energiavarustuse kindlus, meie energia siseturu ebaefektiivsus ja kliimamuutusega võitlemise möödapääsmatu käsk. Desertecil ja Nabuccol on nende väljakutsetega toimetulekus keskne koht.

Kui oleme edukad Põhja-Aafrikas päikeseenergiast kõrgepinge tootmise väljaarendamisega, siis võime anda Vahemere Liidule motivatsiooni, võime abistada vee tarnimisel Vahemere lõunaosa riikides ja võime välja arendada elektri tootmise tehnoloogia millel on maailmas tohutu turg. Kui suudame veenda liikmesriike poliitilise vajaduse osas suurema energiaalase sõltumatuse järele ja lõpetada igal pool projekti saboteerimine, millega tegelevad Berliin ja Pariis, siis võib Nabucco aidata meil meie nafta- ja gaasitarneid mitmekesistada.

Täna meie ees olevas resolutsiooni ettepanekus öeldakse vähe selle kohta, mida me siin Euroopa Liidus tegema peame. Me peame arendama taastuvenergia – päikese ja muu – tootmist. Me peame välja ehitama aruka võrgu kaudu alaliskõrgepinge edastamise võimsused – see on umbes 50 miljardi euro suurune investeering, kuid loob palju töökohti – ja me vajame nafta- ja gaasihoidlaid ja, isegi rohkem, hoiustamispoliitikat, et vähendada meie ohtlikku sõltuvust Venemaast.

Meie energiavarustus sõltub ka edaspidi naftast ja tuumaenergiast, kuid, ajal kui me valmistume maailma kliimamuutuste konverentsiks Kopenhaagenis, on ainus suur idee üleminek taastuvatele energiaallikatele. Tuuleenergia võiks rahuldada kogu lisanduva elektrinõudluse Hiinas järgmise 20 aasta jooksul ja asendada 23% nende sõel põhinevast energiatootmisest. Kõrbed saavad Päikeselt kuue tunniga rohkem energiat kui inimkond kasutab aastas. Volinik, te ütlesite, et see pole osa meie energiavarustuse kindluse strateegiast. Igal juhul peaks see nii olema ja peab olema!

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Nagu paljud on öelnud, on energiajulgeolek meie jaoks suuresti energiaalase sõltumatuse küsimus ja nagu volinik õigesti ütles, on kõige tõhusam strateegia efektiivsuse, kokkuhoiu ja taastuvate energiaallikate strateegia.

Kuid meie kui rohelised oleme ka realistid ja mõistame, et keskpikas perspektiivis vajame me gaasitarneid. Seepärast pooldame me mitmekesistamist ja samuti Nabucco projekti kui Euroopa prioriteetset projekti.

Kuid lubage mul öelda, miks me ei usu, et tuumastrateegia on sõltumatuse strateegia, kindlasti mitte energiaalase sõltumatuse strateegia. Lõppude lõpuks imporditakse uraani ja seda ei tehta ainult riikidest, mis meile meeldivad. Ja kui me räägime julgeolekust, siis peame nimetama tuumaenergia julgeolekuaspekte, nimelt tuumarelvade levikut, ja me näeme probleeme, mis meil sellega on, muudes väga kõrgetasemeliste julgeolekuküsimustes. Me ei saa sellest mööda vaadata ja me ei saa öelda, et tuumaenergia seisab tuumarelvade leviku küsimusest täiesti lahus.

Lisaks usub meie fraktsioon kindlalt, et kõik projektid peavad käsitlema läbipaistvuse ja korrupsiooniga seotud muresid ja ei tohi olla takistuseks avameelsele ja rangele inimõigustealasele dialoogile koostööpartneriteks olevate riikidega, samuti holistlikule ja poliitilisele lähenemisviisile neile riikidele.

ISTUNGI JUHATAJA: PÁL SCHMITT

asepresident

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Alates hetkest kui allkirjastati Nabucco ja South Streami projektide ehitamise lepingud, algas suur võidujooks. Aeg näitab, kas Nabucco hakkab etendama oma rolli Euroopa Liidu välis- ja julgeolekupoliitikas. Seetõttu üllatab mind Euroopa Komisjoni venemaasuunaline poliitika selles küsimuses.

Komisjon eksib sügavalt, mõeldes, et South Stream ei ole Nabucco jaoks konkureeriv projekt. Komisjon eksib, jättes reageerimata Gazpromi edasisele pealetungile Euroopa energiaturul. Lisaks sellele eksib komisjon, nõustudes vaikides Gazpromi projektide teostamisega Läänemere ja Musta mere vahel.

Nabucco osutub edukaks ainult siis, kui ta saab pikaajalised poliitilised tagatised. Seetõttu vajame me Kesk-Aasias, Musta mere piirkonnas aktiivset poliitikat. Kõnealuste riikide ja Euroopa vahel energiasektoris ühenduste loomine tugevdab nende suveräänsust, parandab Euroopa julgeolekut ja võib isegi avada ukse reformidele, mille teostamist me ootame.

Kui Afganistan tähendab eksamit NATOle, siis energiajulgeolek on kindlasti sitkuse ja küpsuse eksamiks Euroopa Liidule. Nende plaanide edu sõltub ainult meie poliitilisest tahtest. Muudatused asutamislepingutes on väiksema tähtsusega küsimus.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Austatud juhataja! Meie piirkonna energiavarustuse sõltumatus ja energiainfrastruktuuri ning tarbijate turvalisus ei peaks käima käsikäes gaasi tootvate riikide ja transiitriikide elanike huvide trotsimisega. Vastasel korral riskeerime me konflikti tekitamisega. Konkurents gaasijuhtmeprojektide vahel pole mitte ainult murede allikas, vaid ka Ida-Euroopas, Kaukaasias ja Kesk-Aasias pingeid õhutav faktor. Gaasi ja muude energiaallikate lahutamine tõsisest probleemidest, mida põhjustavad spekulatiivsed turud, sõlmides selleks tariifilepingud, mis austavad tootja- ja transiitriike ja pakuvad Euroopa tarbijatele turvalisust, võimaldaks tagada üldise turvalisuse.

See võiks parlamendi ja nõukogu järelvalve all olla ülesandeks Energeetikasektorit reguleerivate asutuste koostööametile, kelle ainus poliitika oleks koostöö ja avaliku huvi edendamine. Miks on meil siis tunne, et käesoleval juhul valitsevad ärihuvid Euroopa rahvaste huvide üle?

Samuti sooviksin esitada ametliku hoiatuse komisjonile, et vältida kiusatust kasutada Nabucco projekti Trooja hobusena, et saavutada jõuga Türgi ühinemine Euroopa Liiduga. Ilmalikkuse, naiste õiguste ja kurdide õiguste austamine, samuti Armeenia genotsiidi tunnistamine, peavad jääma kriteeriumideks, mille alusel Türgi võimalik ühinemine otsustatakse.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Austatud juhataja, volinik! Te olete tuntud pragmatismi ja kaine reaalsustaju poolest, kuid kogu asjakohase austuse juures ma ütlesin, et ma ei näe, et Nabucco torujuhe oleks kindel otsus või elementaarne tõsiasi. Olles uurinud selle torujuhtme läbilaskevõimet, oleme me kindlaks teinud, et olemaks otstarbekas ja tõhus, vajab see aastas 31 miljardit kuupmeetrit gaasi.

Olete just saabunud Aserbaidžaanist ja olete kindel, et see on tarnijariik. Aserbaidžaan lubab gaasi igapähele. Kust leiab see gaasi torujuhtme täitmiseks. See on küsimus, mis jätkuvalt paneb muretsema Nabucco torujuhtme projektis osalevaid riike. Siiani ütleb Bakuu: „Annan teile kogu gaasi“, kuid riik pole võimeline tagama isegi mitte selle ohutut transiiti. Mis puutub Iraani, kellele teie, volinik, viitasite, siis enne kui temast saab gaasi tarnija, jäävad tema suhted Euroopa Liiduga pikaks ajaks tormilisteks ja võib-olla plahvatusohtlikeks.

Rahvusvaheline energiaturg ütleb, et aserite taga on Venemaa ja meie leiame end nendega vastasseisust. Minu küsimus on järgmine: kas te palun saate tagada meile tarnija enne, kui te rahalisi kohustusi võtate?

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Austatud juhataja! Nabucco oli Giuseppe Verdi esimene ülimenukas ooper. Siiski on oht, et sellenimeline projekt lendab uue Itaalia-Vene loo taustal ning South Streami helide saatel prügikasti. Kui võtame arvesse, et selline, justkui rohelise partei liige, nagu Joschka Fischer on allkirjastanud lobilepingu kuuekohalise summa peale, siis kõlab kogu kompositsioon pigem nagu piiratud turule suunatud mõttetu popplaul kui jätkusuutlikkuse ja majanduse sümfoonia.

Järgmise paari aasta jooksul muutub päikeseenergiast toodetud elekter oluliselt odavamaks. Kogu investeeringut saaks kasutada, et toota kokku 8000 megavatti tuuleenergiat. Kui ka Iraani ja Iraagi maagaasiväljad peaks samuti Euroopale suletama, siis tõenäoliselt saab meile osaks sama saatus kui Verdile endale, sest ka tema ei leidnud aastaid pärast oma Nabucco projekti rahu.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Austatud juhataja, volinik! Täna teid, et selgitasite väga arusaadavalt praegust olukorda seoses Nabucco ja selle võimaliku tasuvusega – teie sõnade kohaselt ilmselt lühiajalises perspektiivis – ja samuti teabe eest Deserteci projekti kohta!

Pole kahtlustki, et Päike on erakordne energiaallikas. Selle energia muundamine inimestele kasutuskõlblikuks energiaks on valdkond, mis on viimase 20 aasta jooksul tohutult edasi arenenud. Siiski pole ka kahtlust, et me peame veel kõvasti edasi liikuma, enne kui selle energiaallika täielik potentsiaal ja majanduslik tasuvus saavad olla tehnoloogiliselt tagatud. Seda eriti projektides, nagu Desertec, mille üle me praegu arutleme. See projekt on väga teretulnud ja seepärast peame me seda toetama ja käigus hoidma, selleks et lahendada tehnilised probleemid.

Siiski pean tõesti juhtima teie tähelepanu asjaolule, et kui räägime energiatõhususest ja eriti varustuskindlusest ja seepärast energiaallikate mitmekesistamisest, siis ignoreeritakse teatud määral üht energiaallikat. Ma räägin muidugi tuumaenergiast. Seda energiaallikat diskrimineeritakse süstemaatiliselt, sest see ei sobi paljudes ELi riikides toimuva, ülemaailmsete suundumustega või inimkonna praeguste energiavajadustega.

See olukord tuleb ümber pöörata. Peame omaks võtma suhtumise, mis arvestab kõiki võimalikke energiaallikaid võimaliku rolli mõttes, mida nad omada võivad. Meie siin parlamendis ilmselt ei saa seda reaalsust ignoreerida.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Volinik, head kolleegid! Pole juhus, et energiapoliitika ja energiapoliitika küsimus kerkib siin parlamendis päris tihti, eriti pärast olukorda käesoleva aasta alguses, kui mitu Euroopa Liidu liiget jäid sama hästi kui gaasitarnetest ilma. See oli tõenäoliselt murdepunktiks selleteemalistes suhetes Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide vahel tervikuna.

Praegu ei aruta me niivõrd tehnilisi küsimusi ja Euroopa Liidus energiapoliitika arendamise üksikasju, kui just energiapoliitika ja selles valdkonnas Euroopa Liidu arengu väliseid aspekte, sest kokkuvõttes on sel küsimusel kaks poolt. Lõppude lõpuks on see tähtis küsimus, mis lõppkokkuvõttes mõjutab iga üksikut kodanikku.

Peame seda endale selgelt teadvustama, aruteludes Nabucco üle, mis on koos Deserteciga kahtlemata üks prioriteetsemaid projekte kõnealusel valdkonnas. Peame samuti selgelt teadvustama, et Euroopa Liidus on riike, kes sõltuvad mitte ainult ühest ainsast tarnijast, vaid ka ühest ainsast varustusest.

Seepärast ei sa ma nõustuda, et Nabucco esitab väljakutse sellistele projektidele nagu South Stream ja kuigivõrd ka Nord Stream, mille eesmärgiks on tarnida gaasi Venemaalt otse Euroopa Liidu liikmesriiki, tagades sellega, et Euroopa Liit ei sõltu transiiditarnetest läbi riikide, mis on nii poliitiliselt kui ka majanduslikult ebastabiilsed.

Sellega seoses on Euroopa Komisjonil õigus, kui nad ütlevad et ohtu ei ole ja me peame püüdma integreerida kõik need eraldi projektid ühisesse strateegiasse, kus, ma rõhutan, Nabucco ilmselt suur prioriteet on.

Me ootame, et komisjon tuleks välja omapoolse ettepanekuga gaasivarude suurendamiseks Euroopa Liidus, mis on väga tähtis, ja suurema läbilaskevõimega edastussüsteemi väljaarendamiseks liikmesriikide vahel, mis on samuti väga oluline element nii kodanike kui ka ettevõtete turvalisuse tagamisel Euroopa Liidus.

Me ei tohiks muidugi alahinnata energiatõhususe küsimust, mis on teine tähtis element meie Euroopa Liidule energiapoliitika tagamise poliitikas.

Fiona Hall (ALDE). – Austatud juhataja! Soovin tänada volinikku selle eest, et ta meenutas parlamendile, et energiapoliitika on olemas ka nõudluse pool. Otsus eemaldada hõõglambid Euroopa turult hoiab kokku aastase Soome elektritootmise koguse elektrit.

Sel sügisel taotleme me kokkulepet nõukoguga energiatõhususe meetmete paketi osas. Nelikümmend protsenti meie tarbitavast energiast kulub hoonetes. Seega on energiapoliitika seisukohalt väga tähtis, et me sätestaksime kõrged tõhususe standardid nii uutele kui ka olemasolevatele hoonetele. Ma loodan, et liikmesriigid nõukogus toetavad parlamendi ettepanekuid, mis on mõeldud peatama ülimat energia raiskamist, mis praegu kütmisel, jahutamisel ja valgustamisel toimub. Ministrid peaksid neid ettepanekuid toetama, kui mitte millegi muu, siis iseka huvi tõttu, sest need lihtsustavad oluliselt nende tööd ja nende ülesannet hoida tuled põlemas ja gaas voolamas.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Nabucco seoses on meil kolm peamist muret. Projekti arendatakse liiga aeglaselt ja tuimalt ja meile ei meeldi komisjoni seisukoht, mida nädala eest Eneko Landaburu kordas, mille kohaselt komisjon on South Streami ja Nabucco suhtes neutraalne. Komisjon peaks Nabuccot soosima.

Teiseks soovime me, et komisjon oleks aktiivsem nende liikmesriikide valitsuste suhtes, kes ikka ja jälle üritavad muude liikmesriikide kulul saavutada konkurentsieelist ja muid eeliseid. Ma ei hakka neid riike täna nimetama, ütlen vaid, et ühel neist on pealinn nimega Rooma.

Kui me Nabucco osas kiiresti edasi ei liigu, siis oleme edaspidi tunnistajaks ebameeldivatele sündmustele, nagu seda on olukord Ungaris. Äriühing Surgutneftegas omandas otsustava koguse aktsiast Ungari äriühingus MOL. Sarnane olukord valitseb ka Baumgartenis, Austrias.

Muus osas, volinik, soovime me teile kordaminekuid ühise energiapoliitika loomisel, mis ELis endiselt puudub.

Sajjad Karim (ECR). – Austatud juhataja! Euroopa tulevik sõltub energia kättesaadavuse tagamisest. Nagu näitavad nii Nabucco leping kui ka Deserteci, on Türgi keskse tähtsusega värav ja sellega seoses kordan ma Geoffrey Van Ordeni mõtet. Eluliselt tähtis on luua praegu suuremat usaldust ja tihedamaid sidemeid riikidega, kes on meie energiapartnerid, sealhulgas Lähis-Ida ja Põhja-Aafrika riigid. Paljude nende puhul on asjaga seotud arengu teema. Deserteci puhul on päikeseenergiast suuremahuline elektritootmine unikaalne võimalus tulude genereerimiseks, mida tuleb kasutada ka nende rahvaste huvides. Seda võimalust ei tohi ära rikkuda.

Kahjuks, mõned liikmesriigid, – sealhulgas minu kodumaa – pole kasutanud sidusa energiasüsteemi loomiseks lähiminevikku. Minu valimisringkond, Inglismaa loodepiirkond, on olnud määratud peamiseks tuuleenergia tootmise piirkonnaks ja siiski on Ühendkuningriigi planeerimisest tühjaks jätmine. Ehkki me peame energiatarnete otsingul vaatama väljapoole, peavad liikmesriigid samuti parimal viisil kasutama ressursse ja potentsiaali, mis neil juba olemas on.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Ma olen hoolikalt kuulnud ja sooviksin tõstatada kolm teemat. Esiteks, kui me räägime energiapoliitika ja energiast, siis millest me tegelikult räägime? Kas me räägime inimestest – inimestest, kellele me peame tagama võrdse juurdepääsu energiale ja tagama kindluse, et neid talvel ilma energiata ei jäeta; või räägime lõppkokkuvõttes suurriikidevahelistest võimusuhetest; või, mis veelgi halvem, kas me kasutame energiapoliitikat ja selliseid projekte nagu Nabucco või Desertec

ettekäänena sõnumite saatmiseks maailma muudele piirkondadele või riikidele? Kui see toimub sõnumite saatmiseks, siis milline moraalne autoriteet meil selleks on?

Teine punkt, mida sooviksin välja tuua, on see, et alati, kui me võtame sõna välismaiste osapoolte läbipaistmatute tehingute vastu Euroopa turul, palume me komisjonil koheselt tegutseda. Sooviksin teada, kuidas see meie palve paistab seoses eurooplaste endi läbipaistmatute tehingutega Euroopa turul. Lõpetuseks, austatud juhataja, sooviksin esitada kolmanda mõtte. Mul on lihtsalt tunne, et me kõik oleme lasknud mööda suure võimaluse saada keskpikk ja pikaajaline poliitika. Me valisime lühiajalise poliitika ja taas kord on meile kätte jäänud vaid siseturu ja suurte tööstusettevõtete huvide tugevdamine.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Õige pea hakatakse varustuskindlust tunnustatama energiapoliitika keskse küsimusena. Kahjuks pole see nii lihtne nagu seda mõnikord poliitilistes aruteludes paista lastakse. Täna räägime me kahest projektist: Nabucco, väga käegakatsutav projekt, mille kallal me saame töötada ja Desertec, huvitav projekt, idee või visioon, ja keegi ei saa veel täpselt hinnata, kas, kus ja kuidas seda on võimalik teostada.

Peame end siduma konkreetsete asjadega ja nendega tööd tegema. Samuti peame edendama visionäärlikke projekte, kuid hoiduma usust, et mis tahes konkreetsele probleemile on ainult üks lahendus või ainult üks probleemide lahendamise strateegia. Seega on paljude kaasparlamendiliikmete siin esitatud mõte absoluutselt õige: ei leidu vaid üks vastus, neile probleemidele on palju lahendusi.

Nende hulgas on näiteks asjaolu, et me ei tohi väga intensiivselt süsinikdioksiidi probleemi teemalisel arutelul lubada end muuta järjest enam sõltuvaks gaasist, mis siis omakorda toob kaasa probleemid, sest me vajame uusi torujuhtmeid. Peame ütlema „jah” sõepoliitikale ja seetõttu vajame me uut elektritootmise tehnoloogiat. Peame ütlema „jah” süsinikdioksiidi kogumisele ja säilitamisele, „jah” tuumaenergiale ja taastuvenergiale ja „jah” energia kokkuhoiule. Küsimus pole ühes või teises, vaid kõigi nende asjade korraga tegemises. Midagi muud oleks minu arvates ebaetiline ja vastutustundetu ja ma usun, et midagi head me endale ei teeks.

See on seotud ka tarneallikate ja transporditeede küsimusega. Ka siin pole vaid üks vastus. Eksivad kõik, kes usuvad, et nad saavad loota vaid torujuhtmete arutelule, sest kui soovime vähem sõltuvust, siis peame avatuna hoidma mitmed valikud, sealhulgas veeldatud maagaas, ja asuma nendega tööle. Siis jääb küsimus, – ja see on väga tähtis küsimus – kuidas me tagame, et nõutud projektide rakendamiseks on kättesaadav vajalik kapital. Mis kasu on suurepärasest plaanidest, kui keegi neisse investeerida ei taha?

Seepärast on tähtis viis, kuidas me oma energiapoliitikat ajame ja kuidas suhtleme nendega, kellelt me ootame projektidesse investeerimist. Äriühinguid tuleb julgustada. Peame hoiduma usust, et suudame kõike jõuga juhtuma panna ja näha ette iga viimast kui üksikasja. Eelmisel talvel toimisid paljud lahendused ilma mis tahes poliitiliste otsuste vastuvõtmiseta, sest targad inimesed tegid eri kohtades ettenägelikult koostööd ja komisjon pakkus kasulikku vahendust.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Austatud juhataja! Muidugi on vastuvõetamatu, kui inimesed on Euroopas keset talve ilma elektrita või kui nad peavad jääma töötuks, sest ettevõtted, kus nad töötavad ei suuda maksta kõrget energiahinda ja on seepärast sunnitud inimesi koondama või isegi tegevuse lõpetama. Seepärast on äärmiselt tähtis, et võtaksime energiatarnete tagamiseks vastu tarku otsuseid.

Samal ajal peab olema selge, mida meile vajalikud suured infrastruktuuri projektid nõuavad nii keskkonnamõju kui ka riikide sõltumatuse mõttes. Liikmesriike ei tohi panna olukorda, kus neid ähvardab oht jääda teise riigi meelevalda. Keskkonnamõju analüüse peavad teostama usaldusväärsed ja sõltumatud asutused, enne kui suurte projektide käivitamiseks luba antakse.

See käib muidugi kõigi nimetatud suurte projektide kohta, kuid sooviksin eriti nimetada Läänemerd, mis on suur ja õrn sisemaa meri. Me vajame analüüse ja otsuseid, mis tagavad, et Läänemerd ei muudeta surnud mereks selle tõttu, et meie Euroopa Parlamendis ei võtnud piisavalt pikaajalist perspektiivi ja ei olnud otsuseid vastu võttes piisavalt nõudlikud. Oleme selle võlgu oma lastele ja lapselastele.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Austatud juhataja! Kõik tahavad energiajulgeolekut, seega, miks meil siis seda pole? Võib-olla on asi selles, et on 27 tõlgendust selle kohta, mida energiajulgeolek tähendab.

Mina isiklikult tõlgendan seda nii, et see tähendab muuhulgas energiaallikate mitmekesisust ja eemaldumist sõltuvusest Venemaa gaasist. Me ei pea selle kohta tõendusmaterjali leidmiseks kaugele vaatama, vaadagem vaid mõnesid meie liikmesriike, mis Venemaast torujuhtme omamiseks liiga kaugel asudes ei oma kõiki neid sõltuvusega kaasnevaid probleeme.

Ma arvan, et me peaksime keskenduma veeldatud maagaasile, tehnoloogiate arendamisele, veeldatud maagaasi hoidlate rajamisele ja gaasi importimisele kogu maailmast. Me peaksime samuti kaasa aitama ülemaailmse veeldatud maagaasi turu loomisele, nii nagu see on nafta ja toorainete puhul.

Mis puudutab Nabucco torujuhet, siis ma arvan, et see projekt tuleks kiiresti ümber kujundada, et võtta arvesse eri allikatest pärinev gaas ja kaaluda lühemat teekonda, mis võiks minna läbi Gruusia, Ukraina, Musta mere alt Rumeeniasse. Meil tuleb lihtsalt kaarti vaadata.

Tõsiasja, et liikmesriikidel on energiapoliitika osas eri tõlgendused või huvid, tõestab samuti asjaolu, et mõned Nabuccosse kaasatud riigid on registreerunud ka South Streami juures, vähendades seega Nabucco usaldusväärsust ja võimalusi saada ühine Euroopa energiapoliitika. South Stream tähendab kindlasti suurendamist Vene gaasist sõltuvust.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Oma kaasesinejaid kuulates mõtlen ma, kas Euroopa Liidu kodanikud on määranud lihtsalt meie sõnu kuulama. See on midagi, mida me oleksime võinud katsetada selle aasta jaanuaris energiakriisi ajal. Lõppude lõpuks võtame me vastu resolutsioone, sest me kõik tunneme, et liit ei saa energiapoliitika küsimusega hakkama. Volinik, me märkame ka, et ELi liikmesriikide hulgas on vähem huvi Nabucco vastu, kuid see ei ole nii kõigi energiapoliitika puhul. Põhjas on Nord Streami projekt, mis on väga tõsine kõik ühise välispoliitika vastu. Lõunas on South Streami projekt. Ka siin on ELi liikmesriigid väga innukad osalema. Siiski, kui jõuame Nabucco juurde, siis kõik, mida me kuuleme, on lubadused, kuid pole ei piisavalt raha ega poliitilist toetust.

Ajal kui meie arutame seda teemat Strasbourgis, on segumasinad saabunud Läänemere äärde, et asuda tööle Nord Streami projektiga. Sooviksin teada, kas ma saan Lissaboni lepingu toetajaid sõnast võtta. Nimelt, et kui asutamisleping on ratifitseeritud, siis lõpetavad nad Nord Streami ja South Streami projektide toetamise. Nabucco võib osutuda suurepäraseks sammuks energiapoliitika tagamisel. Kui me jätkame lihtsalt avalduste tegemist, siis, kui me tulevaste energiakriiside ajal saadame ELi kodanikele oma resolutsioone sisaldavaid pamflette, siis põletavad kodanikud need ära.

Gabriele Albertini (PPE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Ma nõustun volinik Piebalgsiga. Tema avaldused kinnitavad just nüüd, et South Stream ei ole Nabucco konkurent, vaid edasine panus Euroopa energiatarnete allikate mitmekesistamiseks. Euroopa energiapoliitika põhineb mitmetel allikatel, transporditeedel ja tarnijariikidel.

Nullkasvu juures hinnatakse tulevaseks gaasinõudluseks 2020. aastaks veel 100 kuni 150 miljardit kuupmeetrit. Neile eeldustele tuginedes on eri võimaluste väljaheitmine paratamatult vajalik ja South Stream ei ole Nabucco alternatiiv, vaid tegelikult täiendab seda. Komisjon käsitleb lõunakoridori kui projektide kogumist, sealhulgas Nabuccot, South Streami ja Türgi-Kreeka-Itaalia omavahelist ühendust. Venemaa-vastased argumendid on seega vastuolus sellega, mida me järgmise paari aasta jooksul toimumas näeme.

Euroopa Parlament peab üles kutsuma pragmatismile ja eelkõige kooskõlale otsustega, mille Euroopa Liit on põhimõtteliselt juba vastu võtnud: Euroopa majanduse taastamise kavaga, Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 1364/2006/EÜ üleeuroopaliste energiapoliitika suuniste kehtestamise kohta ja teise energiapoliitika strateegiaga.

Allikate, marsruutide ja tarnijariikide mitmekesistamine on Euroopa energiapoliitika tõeline tugisammas ja jättes kõrvale mitmesuguste kõige otsesemalt seotud riikide poliitilised ja majanduslikud huvid, tuleb South Streami ja Nabucco vahetada analüüsida realistlikult, mitte läbi moonutava ideoloogilise prisma, vaid pigem selge ettekujutusega sellest, mida on vaja teha.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Austatud juhataja, volinik! Kui soovime käsitleda meie energiapoliitika probleemi usaldusväärsel ja otstarbekal viisil, siis vajame ülemaailmset strateegiat, mis reageerib vajadusele energiaallikaid mitmekesistada ja võtta transiitriikide osas vastu ühised eeskirjad, sest meie sõltuvus ühest energiaallikast on sama halb kui meie sõltuvus ühest transiitriigist.

Seepärast vajame me tasakaalu ja seda ei saavutata, võttes omaks külma sõja stiilis hääletooni Venemaa suunal, kellest me energia osas niikuinii sõltume, ega ka mitte toetades ühte ainsat alternatiivset torujuhet, nimelt Nabuccot ajal, kui ikka veel valitseb ebakindlus selle tarnevõime ning Kaspia mere ja Kaukaasia riikide poliitilise ja majandusliku olukorra suhtes.

Mis puutub Deserteci, siis nõustun paljude sõnastatud vastuväidetega ja soovin lisada järgmist: Euroopa Liidu strateegiline eesmärk peab olema muuta end järk-järgult energia impordist sõltumatuks, mitte asendada imporditud maagaas imporditud taastuvelektriga.

Kui me tõesti soovime pikas perspektiivis muutuda energia alal isevarustavaks ja sõltumatuks, siis peame edendama energiatõhusust ja kasutama riikidesiseseid taastuvaid energiaallikaid parimal võimalikul viisil.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Sooviksin teid õnnitleda teie integreeritud lähenemisviisi puhul käesolevas ettepanekus! See mitmekesistamine on väga tähtis. Samuti sooviksin nõustuda sellega, mida ütles minu kolleeg Johannes Cornelis van Baalen, nimelt, et me peame kaaluma kõiki energiaallikaid, sealhulgas tuumaenergiat. Siiski – ja see on midagi, mida ma õppisin juba algkoolis – Päike on igasuguse energia allikas ja ma usun, et me peame tulevikus keskenduma Päikesele.

Kui räägime mitmekesistamisest, siis ei pea see puudutama mitte ainult energiaallikaid, vaid ka tarnijaid. Paljud teist on rääkinud Venemaast. Seni on Venemaa alati meid varustanud, kui me seda oleme palunud, kuid tulevikus on tähtis omada rohkem tarnijaid. Järgmiseks, kuidas me saame tagada energiapuuduse? Me saame seda tagada vaid siis, kui me ühtlasi tagame võrkude kaudu oma energiatarned. Ma usun, et teie kõige tähtsam ülesanne – te olete läbirääkimistel ületanud mitmeid takistusi, Nabucco, Desertec – järgnevatel aastatel on luua integreeritud võrk, milles kaasatud riigid, kõik ELi liikmesriigid, veavad samas suunas ja ühtlasi soovivad rakendada energiapoliitikat integreeritud moel. Teie võite paluda raha institutsionaalsetelt rahastajatelt, erainvestoritelt, kuid ma usun, et peate kohe tööle asuma integreeritud võrgu, teatud supervõrgu, Euroopa induktsooniahelaga, mis jõuab iga lõppkasutajani.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Energia ei ole valdkond, mis kuulub Euroopa Liidu pädevusse. Volinik Piebalgs, õnnitlen teid kogu teie tegevuse puhul!

Energia ja juurdepääs annavad kokku sõja – mõnikord sõjalises, mõnikord poliitilises ja mõnikord majanduslikus mõttes. Mis gaasi puutub, siis ootab meid ees gaasisõda. Lisaks sellele ei saa me teada, kas gaas on sõja põhjus või tagajärg, kuid igal juhul ootab meid gaasisõda.

Me teame arve: Kaukaasia riikides on kahe sajandi jagu varusid; Venemaal ühe sajandi; Põhja-Aafrikas pool sajandit; Läänemeres pool sajandit; ja Euroopas umbes 20 aastat. Peame seepärast valmistuma gaasi impordiks.

Jah, volinik, Nabucco on tugev projekt ja me peame seda toetama, kuid me peame andma rahalise ja poliitilise toetuse kõigile erinevatele energiatarnete allikatele, nii Nord Streamile kui ka South Streamile, põhjast ja lõunast.

Peame samuti tuginema oma töösettevõtetele, mis on kompetentsed ja õiglased ja millel on eetikanormid, kuid ärgem olgem naiivsed. Volinik, kannustan teid kohe uurima ettepanekuid teatud liikmesriikidelt, kes sooviksid, et meil oleks gaasiturul meetmete võtmiseks toimiv Euroopa õigusakt, see tähendab Euroopa-keskse gaasiosuameti loomist, mis on midagi, mida te pealegi juba Kaukaasia puhul Kaspia mere ühisostumehhanismiga teete.

Deserteci puhul sooviksin esitada oma õnnesoovid. Me teame arve: 1 km² kõrbe saab 1,5 miljoni naftabarreli ekvivalendi. See on Euro-Vahemere piirkonna jaoks suurepärane projekt. Me teame, et 0,3% planeedi kõrbetest võiksid kogu maailma energiaga varustada.

Me teame, et me lahendame oma energiaprobleemid inimeste leidlikkuse ja teaduse abil, kuid eetilisel ja moraalsel viisil.

Volinik, te teete väga head tööd, sest meil on Euroopa, mis saavutab tulemusi, Euroopa, mis kaitseb ja Euroopa, mis tegutseb. Hästi tehtud ja palun jätkake! Teil on Euroopa Parlamendi toetus.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Nabucco gaasijuhe võiks lasta Euroopal end tugeva ja kaitstuna tunda. Siiski, mitte kõik Kaspia mere piirkonna riigid ei sammu demokraatia suunas ja mitte kõiki ei saa usaldada. Palju sõltub suhetest Türgiga. Isegi kui esialgu pole väljavaadet avada uks selle riigi ühinemisele Euroopa Liiduga, ei tohi me teda eemale tõugata ja provotseerida seal Euroopa-vastaseid meeleolusid. Deserteci projekt on eriti oluline, sest see osutab tulevikku. Aruteludes energiapuuduse üle pööratakse liiga vähe tähelepanu taastuvatele energiaallikatele ja eriti energiatõhususele. Mul on hea meel selle üle, et volinik täna just täpselt seda rõhutas. ELi tasandil tuleks luua rahalised ja majanduslikud mehhanismid, mis julgustaksid ELi liikmesriike ja konkreetseid äriühinguid energiat säästma ja minema üle uusimatele ja puhtaimatele tehnoloogiatele. See oleks tõsine panus energiapuuduse ja kliimamuutustega võitlemisse.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Austatud juhataja, volinik! Läti poliitikuna tean ma väga hästi, mida tähendab, kui riik on energia osas kellestki sõltuv. Ehkki Läti rahuldab umbes ühe kolmandiku oma energiavajadustest omaenda taastuvate varude arvelt, tuleb ülejäänud kaks kolmandikku meie energiabilansist peamiselt ühest tarnijariigist – Venemaalt. Väikese ning suurel määral energiatarnetest sõltuva riigina mõistame

me väga hästi, kui kallis see sõltuvus võib olla nii lõpptarbijatele hinna mõttes kui ka riigile tervikuna potentsiaalse poliitilise haavatavuse mõttes. Iga Euroopa Liidu liikmesriigi energiabilanss on erinev, kuid meile kõigile teeb muret üks ja sama küsimus – energiavarustuse kindlus. Varustuskindluse võib saavutada tarneallikate mitmekesistamisega, sest mida rohkem tarnijaid meil on, seda vähem sõltume me igast üksikust tarnijast. Venemaa on gaasitarnete osas Euroopa Liidule tähtis partner. Meie Euroopas impordime Venemaalt umbes veerandi kogu meie gaasitarbimise mahust. Mõned riigid, näiteks Läti, sõltuvad isegi täies mahus Venemaa gaasitarnetest ja iga aastaga kasvab Euroopa üldine sõltuvus kõnealuse riigi tarnetest. Üks alternatiivsetest tarneallikatest on kavandatud Nabucco torujuhe, mis edastaks gaasi Kesk-Aasia riikidest Türgi kaudu Euroopasse. Pean väga tähtsaks, et parlament seda projekti erilisel toetaks, kuna see tugevdab otseselt meie ühist gaasitarnete kindlust. Nabucco torujuhe on siiski ainult algus lahenduse saavutamisel meie ühise gaasitarnete kindluse osas. Me peame saavutama ühise Euroopa energiapoliitika, mis kooskõlastaks meie tegevust kõigi energiaküsimuste lõikes. Täna tähelepanu eest!

Edit Herczog (S&D). – (HU) Austatud juhataja! Elköige lubage mul väljendada tänu selle eest, et ma saan siin täiskogul kõnelda ungari keeles, mis lubab mul tervitada asepresidenti selles keeles! Sooviksin alustada, öeldes, et kui me vaatame tagasi viimasele viiele aastale, siis on volinik Piebalgs saanud tõenäoliselt üheks kõige edukamaks volinikuks tasakaalustatud tulevikku vaatava poliitika tõttu, mille me seni oleme ühiselt koos parlamendiga heaks kiitnud.

Jaanuaris kinnitas Ungaris Budapestis peetud Nabucco konverentsil volinik Pielbags esimest korda, et Euroopa Liit soovib Nabucco projektile poliitilist ja rahalist toetust pakkuda. Peame hinnanguliselt 3300-kilomeetrise torujuhtme jaoks hankima umbes kaheksa miljardit eurot. Kaks kõige tähtsamat meie ees seisvat ülesannet on niisiis leida Euroopa Liidu eelarvest umbes kaks miljardit eurot ja teiseks, koostada olud, mis lihtsustavad ja kergendavad projekti juurdepääsu paremate tingimustega krediidile.

Algne lubadus oli umbest 30 miljonit eurot. Peame mõistma, et meil tuleb minna kaugemale. Olen kindel, et mõne järgneva kuu jooksul rakendab volinik kõiki jõupingutusi või jätab projekti edu tagamise järgmise voliniku ülesandeks. Me oleme kõik väga selgelt teadlikud, et majanduskriisi korral pole need leibkonnad, kes võtavad enda kanda voolu- ja energiakatkestuste peamise raskuse, vaid äriühingud. Me räägime, kolleegid, äriühingutest, kus töötavad meie valijad ja meie kodanikud, ja energiajulgeolekut ohtu seades seame ohtu ka nende sissetuleku.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Energiajulgeolek on kahtlemata fundamentaalne prioriteet, mida tuleb tugevdada. Esiteks, suurendades energiatõhusust ja mitmekesistades tarnijaid, allikaid ja transporditeid, kuid eelkõige edendades liidu energiahuve kolmandate riikide suhtes.

Nüüd deklareeris Euroopa Ülemkogu märtsis, et oma energiajulgeoleku eesmärkide saavutamiseks peab Euroopa Liit tervikuna, kuid ka iga liikmesriik, olema valmis ühendama solidaarsuse vastutustundega. See on minu arvates keskne idee: Euroopa energiapoliitika peab olema lahutamatult seotud liidu välispoliitikaga, sest me kordame pidevalt, et meie välispoliitiline tegevus on tõeliselt tõhus siis, kui me räägime ühel häälel, ja see on võrdseti tõsi ka energiapoliitika puhul.

Siiski, täpselt selles ongi asi; kuni selle ajani – see tähendab, kuni me suudame rääkida ühel häälel – ei tohi paljude valitsuste jõupingutusi, kes on kaasatud keerulistesse projektidesse, nagu Nord Stream ja South Stream, käsitleda Nabucco toetamisega vastuolus olevana, vaid osana samast strateegiast, milles me ühendame pragmatismi realismiga, et meie kodanike huvid esikohale seada.

Seetõttu ütleme me Nabuccole kindla „jaa“, kuid samavõrd kindel on meie otsus toetada meie valitsuste jõupingutusi, tagamaks, et tarnete mitmekesistamine kindlustab meie elanike heaolu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) 2008. aastal pani Euroopa Liit kirja rekordilise kaubandusbilansi puudujäägi summas 242 miljardit eurot, mis peamiselt tulenes imporditud energia hinna kasvust. Nabucco projekti torujuhe hakkab kulgema läbi Türgi, Bulgaaria, Rumeenia, Ungari ja Austria ja tagab Euroopa Liidule aastase tarnemahu 30 miljardit kuupmeetrit Kaspia mere piirkonna maagaasi. Euroopa majanduse taastamise kavale eraldatud 200 miljonit eurot pole piisav. Me kutsume Euroopa Liitu üles eraldatud summasid oluliselt täiendama. Desertec hakkab kasutama Põhja-Aafrika päikeseenergiat ja hõlmab ka Vahemere päikeseenergia talletamise kava ning elektri põhivõrgu ehitamist, mis hakkab ühendama Euroopa Liitu Lähis-Ida ja Põhja-Aafrikaga. EL peab rohkem investeerima energia tarneallikate mitmekesistamisse. Hoonete energiatõhususega seotud küsimuste raportööri kutsun ma ELi üles uuenduslike rahastamisvahendite loomisele, et suurendada investeeringuid taastuvate energiaallikate kasutamisse ja energiatõhususe parandamisse, eriti hoonete ja transpordisektori osas.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Nabucco hakkab rahuldama suurt osa Euroopa Liidu gaasinõudlusest. Siiski, mis veelgi tähtsam, on selle poliitiline aspekt: me kaotame oma sõltuvuse ühest ainsast allikast. Korduvad kriisid on osutanud, et praegune olukord seoses Venemaa kui ainsa tarnijaga ja Ukraina kui ainsa transiitriigiga, ei taga turvalisust Euroopa majandusele ja kodanikele. Uute energiatarne marsruutide arendamine peab olema sama tähtis kui suhete arendamine Venemaaga. Viivitus Nabucco projekti käivitamisel on kahjuks tulenenud teatud liikmesriikide erahuvidest. Liikmesriigid peavad mõistma, et sellest projektist ei saa kasu ainult riigid, mida torujuhe läbib, või kaasatud äriühingud, vaid kõik Euroopa kodanikud, kelle riikide valitsused peavad tagama nende heaolu ja turvalisuse.

Vead, mis on viinud selle projekti venimiseni, ei tohi korduda gaasiallikate kindlustamisel. Kõnealuses piirkonnas on riigid, nagu Aserbaidžaan, Turkmenistan, Kasahstan, Iraak ja Iraan, kes soovivad gaasijuhtmele oma varusid tarnida. Komisjon peab kordama seda, mida see tegi valitsustevahelise lepinguga seoses, mis tähendab osalemist järgnevatel läbirääkimistel ja positiivse tulemuse saavutamist nii kiiresti kui võimalik. Kui me edasi ei liigu ja asja ära ei tee, siis teevad seda teised. Ma olen täiesti kindel, et see poleks aga Euroopa kodanike huvides.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Arvestades ELi sõltuvust välistest energiatarnetest, on tarnete kindlustamine küsimus, mis peab alati olema osa ELi välispoliitikast. Lisaks ühtivad kõik ennustused selles, et järgmise 25 aasta jooksul suureneb oluliselt maailmas nõudlus energia järele.

Siin Euroopas peame me vähendama oma suurt sõltuvust Vene gaasist, eriti pärast kriise viimastel aastatel. Samuti on Venemaal olemas selge strateegia kindlustada oma ülemvõim Euroopa gaasisektoris. Seetõttu on meil projektid nagu Nord Stream, Blue Stream II ja samuti South Stream.

Seepärast vajame tarnijate ja transporditeede osas mitmekesistamist. See on põhjuseks huvile Nabucco vastu, mis annab juurdepääsu Aserbaidžaanile ja Iraagi gaasile, samuti gaasile Turkmenistanist, tugevdades seega meie energiaalaseid suhteid Kesk-Aasiaga, mis on järjest tähtsam piirkond.

Olen seepärast rõõmus eelmise aasta juulis saavutatud kokkuleppe üle, nii nagu komisjon sellest teatas, ja samuti President Barroso selgesõnalise toetuse pärast Nabucco tema hiljuti esitatud poliitilistes suunistes.

Ma tean, et on kahtlusi Nabucco otstarbekusega seoses, kuid ka mul olid kahtlused Baku-Tblisi-Ceyhani naftajuhtme suhtes, millest nüüd on saanud reaalsus.

Pea rõhutama, et ka Vahemere lõunaranniku riikidel on tähtis roll gaasi tarnimisel Euroopasse. Tähtsaim riik selles mõttes on Alžeeria, mis on tähtis gaasi tarnija minu kodumaale ja Itaaliasse. Me peame tagama, et töö Medgazi torujuhtmega kiiresti lõpule viidaks. Samuti soovin gaasivarude osas esile tõsta riike, nagu Egiptus ja Liibüa.

Kokkuvõtteks, mõlema poole kasu silmas pidades peavad energiaküsimused olema Euroopa ja Vahemere piirkonna vaheliste suhete prioriteet.

Head kolleegid! Lissaboni leping sisaldab energiat kui ühist vastutusalat ja sätestab, et üks ELi energiapoliitika eesmärke on tagada energiatarnete kindlus. See tõesti julgustab meid edasi liikuma järjest olulisemaks muutuva ühise energiaalase välispoliitika väljatöötamisel, nagu rõhutatakse täna vastuvõetavas resolutsiooni ettepanekus.

Lõpetan, öeldes, et see on keeruline eesmärk, nagu on tõestanud meie ebaõnnestumine Euroopas, Euroopa Liidus tõelise energia siseturu saavutamisel, sest meil pole isegi vajalikke ühendusi. Seetõttu rõõmustavad mind selleteemalised märkused president Barroso nimetatud dokumendis.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Austatud juhataja, volinik! Nagu minu kaasliikmed äsja ütlesid, näitab hiljutine Venemaa ja Ukraina vaheline gaasikriis tungivat vajadust suurendada Euroopa Liidu energiajulgeolekut ja sõltumatust.

Euroopa Liit on endiselt liiga sõltuv, eriti oma gaasi impordist, sest 2020. aastaks on liit tõenäoliselt sunnitud importima umbes 80% gaasist. See olukord ei saa jätkuda, sest kui see nii läheb, siis kahjustab see alaliselt Euroopa Liidu energiajulgeolekut. Käimasolevad infrastruktuuri projektid, millele te just viitasite, on selgelt samm õiges suunas.

Hiljutisest Venemaa ja Ukraina vahelisest gaasikriisist on juba mitu kuud möödas. Volinik, mis saab läheneval talvel? Neil, kes on kogenud katkestusi ja kellel on hirm tuleviku pärast on absoluutselt mõõdapääsmatult vaja teada, kuidas Euroopa kavatseb neid kaitsta võimalike uute kriiside eest.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Käesolev resolutsioon näitab taas kord selget vajadust sidusa Euroopa välispoliitika arendamise järele, sealhulgas energiavarustuse kindluse vaatepunktist.

Täna on juba palju räägitud Nabuccost ja Desertecist. Mis tarneallikate mitmekesistamisse puutub, siis sooviksin juhtida teie tähelepanu naabriks olevale piirkonnale, mida seni on iseloomustanud stabiilsus ja usaldusväarsus Euroopa varustamisel ja millel on samuti tohutu kasutamispotentsiaal ning mis kliimamuutuste tulemusena muutub rohkem ligipääsetavaks. Ma räägin Arktikast, mille puhul on üks pool olemasolev pragmaatilise koostöö traditsioon, sealhulgas näiteks Venemaaga, ja teine pool see, et EL kui selline ei ole seal, erinevalt Venemaast, USAst, Kanadast ja isegi Hiinast, praegu kohal.

Selleks et ka selles piirkonnas Euroopa pikaajalisi huve kindlustada, kutsuksin ma üles arendama pragmaatilist, pikaajalist strateegiat koos selliste partneritega nagu Norra ja Island, eesmärgiga teha koostööd Venemaa, USA ja Kanadaga, et seal erinevaid huve tasakaalustada, mitte ainult seoses ühise varustuskindluse, vaid ka keskkonnaküsimuste ja juurdepääsuga uutele jäävabadele transporditeedele. See väldib ka võimalikke konflikte, mis võiksid seal vastasel korral tekkida võidujooksus veel kättesaadavate energiaallikate kindlustamise pärast.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Austatud juhataja! Euroopa sõltuvuse vähendamisel Venemaast on Türgil täita tähtis roll. Küsimus on nüüd selles, millist hinda on Euroopa valmis Türgile maksma. Seni aga mängib Türgi kahel käel ja üritab saada kasu nii Nabucco projektist kui ka South Streamist. See ei ole Euroopa huvi. Kutsun nõukogu ja komisjoni üles langetama ühemõtteline valik Nabucco projekti kasuks. See projekt vähendaks otseselt meie sõltuvust Venemaast ja arvestades gaasi nõudluse aeglast vähenemist Euroopas, on igal juhul täiesti mittevajalik ehitada välja kaks lõunapoolset tarnekanalit. Türgi peab oma lipu masti tõmbama ja asetama oma mõjujõu täielikult Nabucco projekti taha. Selleteemalised läbirääkimised Türgiga tuleks siiski hoida rangelt lahus kõnealuse riigi ühinemisläbirääkimistest. Ei tohiks olla nii, et Türgi saab koostöövalmiduse eest tasuks mingi sissepääsupileti liitu.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Euroopa Liit vajab tarnijaid, kelle äritegevus on läbipaistev ja kes täidavad oma kohustusi. Energiaharta ja transiidiprotokoll on katse luua süsteemi, mis tugineb selgetele põhimõtetele. Venemaa hiljutist märguannet oma soovist loobuda energiaharta lepingust tuleks võtta hoiatusena. See peaks olema hoiatus Venemaale investeerivatele äriühingutele, samuti komisjonile. See peaks samuti ergutama komisjoni astuma võimalikult kiiresti samme Euroopa energiajulgeoleku süsteemi loomiseks.

Me võime vaid loota, et Venemaa hartat austab ja ei astu mingeid lõplikke samme. Euroopa Liidu gaasi siseturg peab toimima ilma mis tahes piiranguteta, võimaldades piiriüleseid ühendusi ja gaasivõrgustikke. Euroopa gaasitarbijaid ei saa jätta monopolide meelevalla.

(Juhataja katkestas sõnavõtu)

Matthias Groote (S&D). – (DE) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Mulle väga meeldis see, mida volinik siin täna Deserteci projekti kohta rääkis. Sel projektil on tohutu potentsiaal ja tegelikult seisneb selle võlu asjaolus, et see koosneb paljudest eri väikestest projektidest. See loob töökohti ja valmistab ette keskkonna mõttes jätkusuutlikku tööstuspoliitikat, mille poole me püüdleme.

Mul on komisjonile küsimus. Kui te rääkisite Deserteci projektist, siis oli mul tunne, et käsipidur oli pisut ülestõmmatud. Millised konkreetsed meetmed on kavas seoses võrgu infrastruktuuriga, mis on taastuenergia arendamisega seoses tohutu probleem? Idee on, muidugi, edastada elektrit kõrbest Euroopasse mööda alaliskõrgepingeliine. Milliseid tugimeetmeid saab Euroopa Komisjon sellega seoses võtta? Kas selles osas midagi juba kaalutakse? Mida me selles valdkonnas järgmiselt komisjoni koosseisult oodata võime?

Charles Tannock (ECR). – Austatud juhataja! Fraktsioon ECR toetab vajadust ELi ühise välise energiavarustuse kindluse poliitika järele, mis tugineks liikmesriikidevahelisele solidaarsusele, kuid energiaallikate jaotus peaks jääma liikmesriikide pädevusse. Peame muidugi allikaid mitmekesistama, eemaldumaks liigsest sõltuvusest Vene naftast ja gaasist, mida nüüd impordib isegi Ühendkuningriik, kes traditsiooniliselt on sõltunud Põhjamere ja Norra gaasist.

Peame arendama lõunakoridori ja peaksime lisaks Nabucco projektile prioriteetsena kaaluma ka White Streami projekti, kuid ka Kaspia merd ja isegi Saharat ületavaid marsruute kui Euroopa Liidu tulevase põnevaid väljavaateid. Me vajame Euroopas rohkem gaasi hoiustamise mahtusid ja meie torujuhtmete ja elektrivõrkude suuremat integreerimist. Ühendkuningriigis oleme ka innukad uute tuumajaamade pooldajad.

Ma tervitan investeeringuid taastuvatesse energiaallikatesse, sh Deserteci päikeseenergia projekti, millega võideldakse kliimamuutuste vastu ning samuti aidatakse kaasa mitmekesistamisele. Samuti vajame me suuremat energiatõhusust – ehkki hiljutine ELi hõõglampide keeld on drakooniline, ignoreerib elavhõbedast põhjustatud ohte inimese nahale ja keskkonnale ja muudab ELi minu kodumaal ilma asjata ebapopulaarseks.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Ennustused näitavad, et praegusest kuni 2030. aastani suureneb gaasi tarbimine Euroopa Liidus rohkem kui 40% ja et meie sisene tootmine väheneb. See tähendab, et kõigi praegu käsil olevate projektidega nõudlust ei rahuldata. Selle tulemusena vajame me kõiki võimalikke tarneallikaid ja eriti peame me kooskõlastama igasugust liikmesriikide tegevust, selleks et optimeerida nende panus meie ühiste vajaduste rahuldamisse.

South Streami ja Nabucco projektid hõlmavad väga tähtsaid majanduslikke, energiaalaseid, ajaloolisi ja poliitilisi aspekte. Peame neid väga hoolikalt, väga targalt kaaluma ja olema avatud kõigi mõjutatud riikide muredele ja vajadustele. Paljusid probleeme, mille all me praegu kannatame, saaks lahendada, kui me, esiteks, kooskõlastaksime otsustavalt kõigi liikmesriikide tegevuse, kui me ehitaksime rohkem vedelgaasi hoidlaid, kui me parandaksime siseturgu ja kui, taas kord, me rääkisime ühel häälel.

Derek Vaughan (S-D). – Austatud juhataja! Tervitan täna eri fraktsioonide esitatud teksti ja voliniku varasemat avaldust! Eriti seda, et tunnistatakse vajadust meie energiatehnoloogia mitmekesistamise ja meie tarnete kindlustamise järele.

Kuid muidugi pole meie tarnete tagamisel vaid üks lahendus. Kõiki tehnoloogiaid tuleb kaaluda. Korraga tuleb kasutada eri variante, sealhulgas süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine, ja muidugi, mina olen pärit Walesist, kus on ikka veel rikkalikud söevarud.

Ka energiatõhusust tuleb parandada. Seetõttu ma usun, et me peaksime kulutama rohkem Euroopa struktuurifondide vahendeid energiatõhususe meetmetele, selleks et energiat kokku hoida, kuid ka majandust turgutada.

Samuti sooviksin kiirelt esitada veel kaks mõtet. Esiteks Desertec, millest ma usun, et see on põnev projekt, kuid me peame tunnistama, et see on pikaajaline projekt. See pole kiire lahendus.

Teiseks, gaasivarude säilitamine on tähtis, kuid jällegi peame tunnistama, et see on kallid ja vajab rahastamist.

Seega ma toetan kõiki täna esitatud tekste, eriti fraktsiooni S & D omi, kuid äsja väljatoodud punktid olid olulised, ja ma tervitaksin voliniku seisukohti neis punktides.

András Gyürk (PPE). – (HU) Head kolleegid! ettepanekus võtta vastu otsus märgitakse, et Vene äriühing Surgutneftgaz, mille omandisuhted on ebaselged, omandas hiljuti suure osaluse Ungari naftafirmas MOL. Sooviksin selle kohta veel midagi lisada. Pärast seda tehingut esitasin ma isiklikult volinikule kirjaliku küsimuse. Oma vastuses ta kinnitas, et peab õiguspäraseks meie nõudmist kaitsta Euroopa energiafirmasid tugevamini väliste ning täiesti läbipaistmatute ülevõtmiste vastu. See on hea uudis. Peame samuti lisama, et praegused õigusnormid on selle eesmärgi saavutamiseks ebasobivad.

Siiski saab läbipaistvust käsitlevatest sätetest lihtsalt mööda hiilida. Seepärast palume me Euroopa Komisjonil loobuda oma mugavast tegevusetust sisekaemuse positsioonist. Komisjon peaks koostöös valitsustega koostama õigusliku raamistiku, et sätestada tõhus kaitse vaenulike ülevõtmiste vastu. Austatud juhataja! Avatud turg on ühine Euroopa saavutus. Ärgem muutkem end just nimelt selles küsimuses haavatavaks!

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Näib, et n-ö meelitussüsteem töötab hästi ja mul on rõõm kuulda, et see nii on. Me vajame kindlaid ja mitmekesiseid tarneid. Me kõik nõustume sellega.

Siiski arvan, et liiga suur osa meie tänasest arutelust on keskendunud ühele küsimusele: hoiatustele Vene ohu eest. Sellised sõnad ei saa omada Euroopa jaoks konstruktiivseid tagajärgi ja arvan, et meile kuluks partnerluse arendamine Venemaaga palju paremini ära.

Samuti oleksin tänulik, kui volinik Piebalgs informeeriks meid, milline on olnud edasimineku dialoogis energiapoliitika üle, meie suhete parandamise üle Venemaaga ja demokraatlike standardite rakendamise üle, mis on midagi, millele me sooviksime, et Venemaa rohkem tähelepanu pööraks.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Septembris 2007, tuginedes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 2006. aasta otsusele ja seoses – muuhulgas – Nabucco gaasijuhtme küsimusega, määrati ametisse projekti Euroopa koordinaator, nimelt Josias Van Aartsen. 2009. aastal esitas ta huvitava raporti, mis sisaldas samavõrd

huvitavaid järeldusi. Üks neist järeldustest puudutas raskusi, mis võivad Nabucco projekti rakendamisel tekkida. Isegi praegused rahastamistasemed osutavad sellele asjaolule.

Sooviksin küsida, kas te arvavate, et, sõltumata teie isiklikust huvist asja vastu, võib Nabucco projekti rakendamise koordinaatori ametissemääramine muuta selle rakendamise tõhusamaks, nii et me võime olla kindlad, et see, mille üle me täna arutleme ja see, mida liikmesriigid – sealhulgas minu kodumaa Poola – samuti ootavad juhtuvat, omab 100% tõenäosust realiseeruda.

Andris Piebalgs, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Mul oleks raske vastata kõigile tõstatatud küsimustele, kuid sooviksin rõhutada mõnda momenti.

Esiteks, poliitika, mida me energiasektoris järgime, et edendada meie kodanike ja meie tööstuse heaolu. Milles me taotleme hea hinna ja puhta energiaga kindlaid tarneid. See on meie üldine eesmärk.

Teiseks, energialepingute üle arutledes ei sõlmi me kunagi mingeid kõrvalkõkkuleppeid. Kompromisse ei tehta ei laienemise ega inimõiguste küsimuses. Töötame, lähtudes vaatepunktist, et vastastikune sõltuvus energiatarnete küsimuses on kõige tähtsam asi ja see on kasulik kõigile – tarnijatele, transiitriikidele ja tarbijatele. Meie partnerite veenmine võtab aega, kuid see on ainus viis stabiilsuse saavutamiseks.

Kolmandaks, isegi kui mõnikord näib, et me oleme aeglased, arvan ma, et tuginemine tööstusharu ettepanekutele ja tööstusharu toetamine on otsustava tähtsusega, sest see muudab meid tugevaks. Võib-olla ei muuda see meid energiaookeanil sõitvaks kiirkaatriks, kuid see soodustab stabiilsust. Kui me viime läbi muudatuse, siis on meil selleks palju laiem alus. Seega on meie olukord palju ohutum. Kõik projektid on kuluefektiivsuse ja tulevase tasuvuse osas põhjalikult kontrollitud. Seega usun ma, et see on õige toetus, mida pakkuda.

Järgmine valdkond, kus meil on nõrkusi ja mille üle me jätkuvalt arutleme, on energiaalane välispoliitika ja sidusus. On tõsi, et seal on palju vaidlusi – või vähemalt arvatakse olevat – ja volinikuna oleksin kindlasti rõõmus, nähes sidusamat energiaalast välispoliitikat.

Resolutsiooni ettepanek käsitleb just seda küsimust. Ehkki liikmesriikide vahel puudub sisseehitatud konflikt, on olemas konflikt mulje tasandil. Kõigist liikmesriikide sammudest on kasu ka Euroopa Liidule. Seega peaksime sellest lähtudes edasi tegutsema ja tõesti püüdma ehitada üles süsteemi, kus me räägime ühel häälel, mitte ainult sõnades, vaid seisukohtade mõttes, mida me soovime rõhutada. Seetõttu on teine strateegiline energiaülevaade endiselt väga tähtis. Kõik punktid, mis me teises energiaülevaates esitasime, on endiselt asjakohased.

Samal ajal näeme me komisjoni vaatepunktist selgelt, et me ei saa liikuda vastastikuselt sõltuvuselt sõltuvuse suunas. Seetõttu toetame me eriti mitmekesistamisprojekte, nagu Nabucco ja veeldatud maagaas. Mitte selleks, et täielikult muuta meie vastastikuse sõltuvuse suhteid teiste riikidega, vaid selleks, et anda endale suurem turvavaru. Niisiis seda me teeme, kuid samal paneme me kindlasti tähele energiamailmas toimuvat.

Mis puudutab tuumaenergiasse, siis oleme me sellest valikust eemale liikunud. Me oleme vastu võtnud tuumaohutuse direktiivi, kuid see on väga tugevalt riikide pädevuses olev eriti tundlik küsimus. Ma tõesti usun et, liidu vaatepunktist, peaksime me tuginema tuumaohutust reguleerivate asutuste koostööle ja püüdma luua ohumat ja sidusamat süsteemi. Kuid ma kahtlen, et me saame sellest kaugemale minna.

Viimaks, kuid mitte vähem tähtsana, ma tõesti usun, et neist teemadest ja aruteludest on väga palju abi energiapolitika kujundamisel, kuid puudub üks ja ainus dokument, mis selle sätestab. On palju dokumente ja me pöördume tulevikus selle arutelu juurde tagasi.

Suur tänu selle arutelu eest! Samuti olen rõõmuga valmis vastama küsimustele tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonis või mis tahes muus komisjonis, mis soovib energiateemade üle üksikasjalikumalt arutleda.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Olen saanud kuus resolutsiooni ettepanekut, mis on esitatud vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2⁽²⁾.

Hääletamine toimub täna kell 12.00.

(2) Vt protokoll.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjalikult. – (RO) Tervitan edasiminekut, mis on saavutatud Nabucco projekti käivitamise lepingu ja Deserteci projekti käivitamist käsitleva lepingu protokolli allkirjastamisega Ankaras. Nabucco projekt tuleb muuta prioriteediks, sest see pakub lahenduse gaasitarnete probleemile, mis viimastel aastatel on teravnenud. Ma tean, et ehkki Nabucco on projekt, mis on samavõrd tähtis geopoliitilisest seisukohast, peavad projekti partnerid omama ühtlasi ka tugevaid ärilisi motiive, selleks et projekt võiks realiseeruda nii kiiresti kui võimalik. Majanduskriis, mis on vähendanud osalevatele äriühingutele investeeringuteks kättesaadava raha hulka koos paljude ebakindlust põhjustavate asjaoludega, mis seonduvad torujuhtme tarneallikatega, on takistused, mis tuleb ületada. 200 miljonit eurot, mida me projektile pakume, on retetunud, kuid me vajame seoses Türgi ja gaasi tarnivate piirkonna riikidega ka tugevamaid poliitilisi ja diplomaatilisi meetmeid. Seepärast sooviksin kutsuda liikmesriike üles näitama solidaarsust, selleks et suuta vältida gaasikriise, sarnaselt neile, mida me viimastel aastatel oleme läbi elanud. Me ei saa oodata Lissaboni lepingu jõustumist ja Nabucco projekti lõpuleviimist ajal, kui eurooplastel on oht Venemaa ja Ukraina vaheliste vaidluste tulemusena keset talve ilma gaasita jääda.

Ivailo Kalfin (S&D), kirjalikult. – (BG) Kahjuks puudub ELil siiani tõhus energiajulgeoleku poliitika. Viimastel aastatel on selles suunas astutud esimesi samme, mille puhul sooviksin eriti õnnitleda volinik Piebalgs! Bulgaaria on selles osas samuti kaasa aidanud. Siiski on need protsessid endiselt liiga aeglased, arvestades eriti Venemaa ja muude konkurentide dünaamilisi samme.

Me vajame palju selgemat ja aktiivsemat poliitikat, mis peab sisaldama mõnesid järgmisi iseloomujooni:

- kõigi selliste Euroopasse gaasi tarnimise projektide lõpuleviimise julgustamine, mis realistlikult suudavad tagada turupõhise rahastamise, sealhulgas Nord Stream ja South Stream;
- selliste uute rajatiste, eriti tuumajaamade ja taastuvaid energiaallikaid kasutavate elektrijaamade, ehitamise julgustamine, mis aitavad kaasa energiaalase sõltumatuse suurendamisele ja CO² heitkoguste vähendamisele;
- gaasitarnetele ja transiidile ühiste eeskirjade väljatöötamine;
- aktiivne poliitika Kesk-Aasia ja Kaukaasia riikide suunal, et tagada Kaspia mere gaasitarne Euroopale.

Tunne Kelam (PPE), kirjalikult. – Käesolev arutelu on muutunud lisatõestuseks selle kohta, kui tõsine on ELi vajadus ühtse energiapoliitika järele. On parlamendiliikmeid, kes kannustavad komisjoni ja liikmesriike võtma konkreetseid kooskõlastatud meetmeid solidaarsuse vaimus ja kes teevad ettepaneku tegutseda nii, nagu ELil juba oleks selline poliitika. Nende jõupingutustel on mitte ainult poliitiline ja moraalne, vaid ka praktiline väärtus, sest kodanike esindajatena saavad nad kiirendada ühise energiapoliitika loomist. On ka teised, kes kasutavad sellise poliitika puudumist ettekäändena, õigustamaks nende kahepoolseid kokkuleppeid tarnijatega, mis tihti ignoreerivad läbipaistvuse ja ausa konkurentsi nõudeid, rääkimata siis veel Euroopa solidaarsusest. See on lühinägelik ja riskantne lähenemisviis, mis mängib kaardid kätte neile ebademokraatlikele tarnijatele, kelle poliitiline strateegia on ELi lõhestada ja nõrgestada. Komisjon peaks ette nägema mitte ainult poliitilise ja õigusliku, vaid ka rahalise abi äriühingutele, kes on kaasatud meie energiatarnete mitmekesistamise jõupingutustesse. Selleks, et tõesti liikuda edasi tegeliku energiaalase solidaarsuse suunas, peaksid liikmesriigid hakkama teineteist ja komisjoni teavitama oma lepingutest kolmandate partneritega.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjalikult. – (RO) Nüüd kui me oleme uue ametiaja alguses, tunnen ma, et üks valdkondi, kus Euroopa Parlament peab olema aktiivsemalt kaasatud, on energiajulgeoleku tagamine. Seda arvestades soovin rõhutada Nabucco projekti tähtsust, mis aitab kindlustada Euroopa Liidu energiajulgeolekut, kuna tagab turvalise transporditee kaudu Euroopa tarbijatele juurdepääsu alternatiivsetele tarneallikatele. Nabucco projekti käsitleva lepingu allkirjastamine 13. juulil 2009 Austria, Bulgaaria, Rumeenia, Türgi ja Ungari vahel, mis tähistab projektis osalevate partnerriikide poliitilist pühendumust jätkata jõupingutusi gaasijuhtme ehitamiseks, on saatnud investoritele ja maagaasi tarnivatele riikidele positiivse sõnumi. Projektis osalevad riigid peavad koos Euroopa Komisjoniga jätkama jõupingutuste fookuseerimist investeeringute ligimeelitamisele ja Nabucco usaldusväärsete tarnijate tagamisele.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Lisaks gaasi eksportijate nimekirjas esikoha saavutamisele, on Venemaa hiljuti muutunud suurimaks nafta eksportijaks maailmas, möödudes Saudi Araabiast. See olukord annab Moskvale erilise mõjuvõimu, mis tugineb kontrollile nende varude üle. Siiski, energia on kaup, mis peab olema allutatud turumajanduse põhimõtetele. Energiat ei tohi olla võimalik kasutada poliitilise surve vahendina. Energiakriisid, mida Euroopa on läbi elanud, on esile tõstnud energiatarnete allikate mitmekesistamise tähtsust. Need on samuti näidanud lisaväärtust, mida Nabucco kogu Euroopa Liidule selles

suhtes pakub. Rumeenia on olnud ja jääb Nabucco projekti tugevaks toetajaks. Tegelikult allkirjastas Rumeenia juulis Nabucco projekti kohta valitsustevahelise lepingu koos Türgi, Bulgaaria, Ungari ja Austriaga. Me peame selle lepingu sõlmimist eduks ja tähtsaks sammuks edasi. Nabucco mõõtkavas suuruse ja ambitsiooniga gaasijuhtme ees seisab ilmselt palju raskusi, enne kui see teoks saab. Ainus lahendus nendest raskustest ülesaamiseks on asjakohastele meetmetele kindlaksjäämine.

Traian Ungureanu (PPE), kirjalikult. – Me püüame kõvasti edendada sidusat energiapoliitika, kuid selline poliitika on juba olemas ja on täielikult rakendatud. Siin on ainult üks väike probleem: see pole MEIE poliitika. See on Venemaa oma. Nüüd on meil Prantsuse äriühing EAF, kes paneb oma nime South Streami juures kirja. Enne seda võtsid venelased üle Ungari äriühingu MOL huvid Nabuccos. Ja veel enne seda võttis salapärase äriühing Centrex Baumgartenis üle Austria gaasiterminali. Meil on vaja selget Euroopa energiapoliitikat ja meil on seda vaja kohe. See on võib-olla meie viimane võimalus Nabucco taha koonduda. Vastasel korral, kui nõukogu ja komisjon jäävad neutraalseks, peaksid nad olema valmis väga külmadeks talvedeks ja väga kuumaks poliitikaks.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Paluksin teilt täiskogul vaikust! Meieni on jõudnud uudis Kabulist väga tõsise rünnaku kohta rahvusvaheliste rahutagamisjõudude vastu ja napp teave, mida oleme seni saanud, räägib kuuest hukkunust Itaalia kontingendis Folgore' langevarjurite seas.

Seepärast paluksin teilt minutilist vaikust saalis, et me võiksime mälestada neid, kes võitlevad meie rahu ja vabaduse ideaalide kehtestamiseks kogu maailmas.

Juhataja. – Head kolleegid! Nagu te just Mario Maurolt kuulsite, on Afganistanis aset leidnud traagiline juhtum: kuus rahuvalvajaid on kaotanud elu. Paluksin tagasihoidlikult, et me tõuseksime ja peaksime minutilise leinaseisaku et väljendada oma austust selle traagilise sündmusega seoses.

(Parlament tõusis ja pidas minutilise leinaseisaku)

ISTUNGIT JUHATAB: Stavros LAMBRINIDIS
asepresident

4. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletustulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

4.1. 2009. ja 2010. aasta sekkumisperioodid või ja lõssipulbri puhul (A7-0005/2009, Paolo De Castro) (hääletus)

4.2. Põllumajandustootjate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ühise põllumajanduspoliitika raames (A7-0004/2009, Paolo De Castro) (hääletus)

4.3. SWIFT (hääletus)

– Enne teise muudatusettepaneku hääletust

Jeanine Hennis-Plasschaert, fraktsiooni ALDE nimel. – Austatud juhataja! ALDE fraktsioon pole selle muudatuse vastu.

(Verts/ALE fraktsiooni palved muudatusettepanekute 1 ja 2 teksti kohta liigutatakse)

– Enne teise muudatusettepaneku hääletust

Jeanine Hennis-Plasschaert, fraktsiooni ALDE nimel. – Austatud juhataja! ALDE fraktsioon pole jälle vastu.

(Verts/ALE fraktsiooni palved muudatusettepanekute 1 ja 2 teksti kohta liigutatakse)

4.4. EÜ ja Tadžikistani vaheline partnerlus- ja koostööleping (hääletus)

4.5. EÜ ja Tadžikistani vahelise partnerlus- ja koostöölepingu sõlmimine (A7-0007/2009, Alojz Peterle) (hääletus)

4.6. Olukord Leedus alaealiste kaitse seaduse vastuvõtmise järel (hääletus)

4.7. Piimakarjakasvatuse valdkonna kriis (hääletus)

4.8. Energiajulgeolek (Nabucco ja Desertec) (hääletus)

Juhataja. – Sellega on hääletused lõppenud.

5. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

Resolutsiooni RC-B7-0026/2009 ettepanekud

Tunne Kelam (PPE). – Austatud juhataja! Hääletasin Leedut puudutava resolutsiooni vastu, sest minu arvates oli see resolutsioon enneaegne ja tasakaalustamata reaktsioon seadusele, mis pole veel jõustunudki, rääkimata selle algupärasest sõnastusest.

On tõsi, et inimõigused kuuluvad liidu kompetentsi. Samas on liit sellisel juhul väga lähedal liikmesriigi suveräänsuspõhimõtte rikkumisele ja seetõttu olen resolutsiooni vastu, pidades meeles, et see avaldaks negatiivset mõju liri referendumile, olles halva näitena sellest, kuidas liikmesriikide suveräänsusega võidakse käituda.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Hääletasin resolutsiooni vastu, sest Leedu suudab probleemiga ise hakkama saada. Leedu president koostas spetsiaalse rühma selle õigusakti ülevaatamiseks, mis peaks jõustuma alles 2010. aastal. Lisaks arvan, et resolutsioon põhjustaks üleliigset sekkumist sellise suveräänse riigi nagu Leedu asjadesse. Lisaks sisaldab see resolutsioon sellist seisukohta, et tuleks küsida Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti juriidilist arvamust. Põhiõiguste ameti volituste hulka ei kuulu individuaalsete riikide hindamine ja selliste juhtumite kohta arvamuste koostamine. See looks liiga ohtliku pretsedendi.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Austatud president! Olen entusiastlik Euroopa pooldaja ja Euroopa põhiseaduse ning Lissboni leppe propageerija. Ma olen ka inimõiguste eest võitleja. Samas teeb see resolutsioon Euroopale palju kahju, eriti liri kordusreferendumile, ja kasutab inimõiguste probleemi vääralt ideoloogilistel eesmärkidel. Leedu seadusel pole midagi pistmist inimõigustega, aga kui see midagi teeb, siis tegelikult kaitseb, mitte ei riku Leedu laste inimõigusi. Seetõttu leian, et antud resolutsioon on ideoloogiline häbiplekk. Selle resolutsiooniga on antud täiskogu vasakpoolsed ja liberaalid Euroopale ja inimõigustele suurt kahju teinud.

Philip Claeys (NI). – (NL) Austatud juhataja! Meie Leedu sõbrad oleksid kindlasti midagi muud enda jaoks kavandanud. Pärast seda, kui nad olid ennast Nõukogude Liidu ikkest vabastanud, tahtsid nad võimalikult kiiresti saada selle teise liidu liikmeks, kellele meeldib ennast esitleda vabade rahvaste unikaalse assotsiatsioonina. Nüüd tundub, et üks valvamise vorm on asendunud teisega, mis on siiski delikaatsem. Ka praegu pole Leedu enam vaba. Kui Leedu parlament võtab vastu seaduse, mille eesmärk on kaitsta alaealisi, siis neid karistatakse tehtud töö eest ja neid välditakse. Pole ühtegi valdkonda, kuhu Euroopa ei sekkuks ja järgnevate aastate jooksul see olukord kindlasti ei parane. Vastupidi, tegelikult kindlustab uus Euroopa inimõiguste volinik - *what's in a name?* – seda valvamist veelgi rohkem. Täna teid, Guy Verhofstadt! Täna teid ja komisjoni teisi mõjuvõimsaid bürokraate sellise vabaduse lämmatamise eest.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Kas näete, kuidas Euroopa määruste võsa kasvab? Näete, kuidas Brüssel pressib oma väate igasse lõhesse, riikliku eluolu igasse nurka?

Sellised probleemid nagu alaealiste kaitse on mitmete meie valijate jaoks tundlikud ja eetilised teemad. Kui meie siin parlamendis lubame endale rahvusriikide seaduste ettekirjutamist, siis mis on nende mõte? Kas meie jultumusel puuduvad piirid?

Väljendan täiesti selgesti oma seisukohta. Kui Ühendkuningriigis arutleti sellele õigusaktile kõige ligilähedasema analoogi üle, mille nimetus oli seksioon 28, siis olin mina põhimõtteliselt ainukene konservatiiv, kes selle vastu oli. Olin aastaid oma erakonnast ees, propageerides homoseksuaalide täielikku võrdsust, sh seksuaalse küpsuse võrdsustamise ja tsiviilkooselude küsimuses. Mul on hea meel, et ülejäänud osa minu parteist on nüüd selle seisukoha omaks võtnud.

Kuid ma pole Leedu seadusandja. Leedus peaksid selle teema üle otsustama need inimesed, kes on vastutavad demokraatlikes mehhanismidest, ja lähtuma selle riigi protseduuridest. Kui me ei ole valmis lubama neil seda teha, siis võiksime oma parlamentidesse koitõrjepallikesed visata, muuta need muuseumiteks ja ukse lukustada.

Resolutsiooni RC-B7-0047/2009 ettepanekud

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Mitmete põllumajandusettevõtete püsijäämine on tõsisel ohul. Seetõttu on mul hea meel, et võtsime täna vastu parteideülese ettepaneku piimakarjakasvatuse valdkonna kriisi resolutsiooni kohta. Mul on väga kahju, et Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon ei osalenud selle ettepaneku koostamisel.

Tuleks selgeks teha, et me ei suuda antud kriisist jagu saada ainult komisjoni esitatud meetmetega. Kõigepealt peame suurendama piimatoodete tarbimist, et vähendada turupingeid. Sellest lähtuvalt on müügi edendamine olulisem kui varumine. Sellised konstruktiivsed ettepanekud nagu piimapulbri kasutamine vasikate söötmisel, juustutoodete miinimumhindade kehtestamine, juustuanaloogide selge sildistamine ja piimarasva kasutamine jäätise ja pagaritoodete tootmisele kaasa aitamiseks, on juba kaua aega ringluses olnud. Ma ei oska öelda, miks komisjoni pole neid veel rakendatud.

Soovitan volinikul tungivalt resolutsiooni ettepanekud endale kirja panna ja neid kiireloomuliselt rakendada.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Austatud juhataja, head kolleegid! Selgitan, miks hoidusin hääletusest piima ja piimatoodete sektori kriisi küsimuses. Kurb tõsiasi on, et piimasektori olukord on eriti kriitiline. Hoolimata asjaolust, et tarbijahinnad on kasvanud viimaste aastat jooksul kuni 14%, on piima kokkuostuhind kukkunud kuni peaaegu 40%. Paljud Euroopa piimatootjad seisavad seetõttu nüüd silmitsi laostumisega. Näiteks Tšehhi vabariigis on Madeta tegevdirektori hr Teplý sõnul 15 Tšehhi meierit majanduslikust aspektist vaadatuna kliinilises surmas. Olukord tuleb lahendada süstemaatiliselt, samas siiski sektori pikaajalise sektori haldamise kaudu ja mitte ainult selliste lühiajaliste tugimeetmetega nagu toetused, sekkumisostud ja eraladustamine. See ainult moonutab turgu ja ei hoia ära hindade ebastabiilsust. Samaaegselt peame kehtestama võrdsed reeglid tootjatele kõikidest liikmesriikidest ja mitte ainult piimasektoris.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Komisjoni antud ettepanek on põhimõtteliselt tervitamist väärt ja see on mõistlik, vähemalt majanduslikust ja poliitiliselt reaalsest seisukohast. Samas tuleks lisada, et kui me vaatame seda olukorda kõikide nurkade alt, siis pole hindaded langus mitte ainult nõudluse vähenemise tulemus.

Peame samuti võtma arvesse piimatootjate probleeme Austrias ja Alpide piirkonnas. Väikesed kodutootjad ei suuda realselt võistelda Põhja-Saksamaa ja Hollandi suurte piimakarjakasvatajatega. See põhjustab tasakaalustamatust. Piima vabastamine täielikus mahus sunnib Austria piimakarjakasvatajaid uksi sulgema ja see põhjustaks tõsiseid ja ennustamatuid tagajärgi, sh harimata maastikule.

Mõned rahvusvahelised ettevõtted domineeriksid siis Euroopa turgu. Suudan hästi ette kujutada, millised tagajärjed oleks sellel ka toidu kvaliteedile.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Kõikjal Euroopas on mõne viimase päeva jooksul leidnud aset piimatootjate õigustatud protesteerimised hindade küsimuses, Euroopa Liidu ebapiisava sekkumise ja mitte tulevikus vaid kohe aset leidva sildistamise autoriseerimise tõttu, eriti kunstlike piimatoodete korral.

Me tahame värskeid tooteid oma tarbijate laudadele. Tooteid, mille algupära on meil võimalik tuvastada ja mitte seda rämps, mida saame teistest riikidest: pulbristatud piim, mida meie endi tootjad müüvad värske piima pähe. Homme valatakse Padanias ja ka mujal Euroopas piima maha ning see on oluline protest, sest see säilitab meie toodete kvaliteeti. Meie Euroopas tahame süüa tervislikku toitu meie endi piirkondadest: head värsket piima. Piima, mida ma loomulikult joon. Padanias joome oma tootjate toodud ohverduse nimel, keda see Euroopa peab kaitsma.

Euroopa volinik on toetuste hulgast välja arvanud pika küpsemisajaga juustu. Ta kannab hoolt ainult pulbristatud piimatoodete eest. See on häbiväärne!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Austatud juhataja! Elame ajal, mil piimatootjad teostavad igapäevaselt enesetappe, isegi sellistes rikastes Lääneriikides nagu Prantsusmaa. Seetõttu on tegemist suure tragöödiaga. Hääletasin Paolo De Castro mõlema raporti poolt, sest kohene kiire sekkumine on vajalik. Samas teame, et piimapulbrit ja võid on sekkumisladudesse kogutud. Varud suunatakse sekkumisladudest välja ja lõppkokkuvõttes suruvad hinnad uuesti alla. See on minu probleem.

Teine probleem on see, et antud meetmest on suurtele tootjatele palju rohkem abi kui väikestele. Me ei tohiks samas unustada, et väikepõllumajandustootjad vajavad kohest abi, et elemnetaarset elatist teenida, kuid suurte tootjate jaoks kasumid kas säiliks või kasvaksid. Vaja on põhjalikke muutusi. Lõpuks peame tagama toidu suveräänsuse, mitte kasutama WTO dikteeritud vabakaubandusmudelit. Nagu teised sõnavõtjad enne mind ütlesid, vajame kohalike tootjate valmistatud kohalikku toitu.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Sarnaselt kõikidele sõnavõtjatele olen teadlik agraarsektori kriisi ulatusest. Iga tootjaid esindav liige teab seda. Kuid kriis on meie eksisteeriva põllumajandussüsteemi – ühise põllumajanduspoliitika – tulemus, mille tagajärjed Ühendkuningriigi minu esindatava osa tootjatele olid kohutavad. Ja tagajärjed polnud kohutavad mitte ainult tootjatele. Need olid kohutavad ka meie tarbijate, meie maksumaksjate ja tõesti ka kolmanda maailma riikide vaeste jaoks, kes avastasid, et ei pääse oma turgudele ligi ja siis ujutatakse nad jääkidega üle.

Liiklusime Euroopa Liidus järk-järgult eemale otsetoetuste süsteemist, mis mõjutas nii kohutavalt keskkonda ja majandust ja nüüd kiirustame selle juurde tagasi. Kinnitan teile, et Ühendkuningriigis mäletavad inimesed selgelt, kuidas piimakvootide süsteem töötas. Meile määrati kvoot, mis oli meie riiklikust toodangust väiksem ja nii olime tavapäratu vaate tunnistajaks, kus Briti tootjad kasutavad piima väetisena või valavad seda kanalisatsiooni ja peavad siis piima Hollandist, Prantsusmaalt või mujalt Euroopast uuesti importima, et nõudluse taset säilitada. Olime sellest just vabanemas ja nüüd hääletas täiskogu selle taastamise poolt.

Igaüks, kes arvab, et Euroopa Liit liigub väiksema tegutsemise ja võimu üleandmise suunas, peaks ainult vaatama tänast hääletustulemust.

Syed Kamall (ECR). – Austatud juhataja! Eelmisel nädalal ilmusid mitmed The Beatlesi bändi albumid digitaalselt uuendatud kujul. Sellel nädalal arutleme uuesti muudetud piimakvootide süsteemi üle. Neil ei pruugi olla esmapilgul palju ühist, kuni tuletada meelde ühe Beatlesi loo pealkiri „Back in the USSR”. Arvan, et see võtab kõik kokku. Siin on meil tegemist süsteemiga, kus hindade ja kvootide üle otsustavad bürokraadid, mitte tarbijate vajadused ega isegi tarnijate vajadused. Siin on meil tegemist süsteemiga, kus tarbijad maksavad kaks korda, makstes kõrgete hindade eest ja tasudes kõrgeid makse, et toetada süsteemi, mis kõrgete hindade ajal ei kurnud.

Mäletan, kuidas viimase mandaadi lõpus Martin Schulz ütles, et lõpuks oli ta tunnistajaks EPP sotsiaalsele demokratiseerimisele. Arvan, et tegelikult levis tema unistus kaugemale ja me oleme tunnistajaks ELi nõukogustumisele. Kas meil on tõesti EUSSR?

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Austatud juhataja! Meie, Taani liberaalid, tunneme väga kaasa nendele tootjatele, kes on silmitsi praeguste majanduslike väljakutsetega ja tegelikult pooldame väga mõtet pakkuda lühiajalist abi neile, kes seda vajavad. Ainuke probleem on see, et lühiajalised asutuseks muutmise toetuskeemid ei jää kunagi lühiajalisteks, hoolimata mitmetest headest kavatsuste deklaratsioonidest. Lõpuks on need ikkagi muutunud alalisteks ja seda teavad kõik meist, kes on olnud seotud nende kohaldamisega, kas siin või meie riikide parlamentides. Seetõttu kardame, ja meie arvates õigustatult, et selle resolutsiooni soovitatavad meetmed ja selles valguses ka komisjoni algatised viivad tegelikult alalisema olukorra tekkimiseni, eemale suurepärasest tõhusama põllumajanduse reformimisest, mille eest volinik vastutab. Ja seetõttu tunneme, et peame resolutsiooni tagasi lükkama.

Resolutsiooni RC-B7-0040/2009 ettepanekud

Zigmantas Balčytis (S-D). – Austatud juhataja! Hääletasin poolt, sest energiavarustuse kindlus on kõikide Euroopa Liidu liikmesriikide jaoks täna kõige olulisem teema.

Hiljutine Venemaa-Ukraina kriis tõi selgelt esile energiasektori eksisteerivaid probleeme ja eriti mõnede liikmesriikide täielikku sõltuvust ühest maagaasi varustajast.

Balti riigid, kes on ülejäänud Euroopast eraldatud, on täielikult jäetud Ida-Euroopa gaasitarnijate meelevalda. Nüüd on olulisem kui kunagi varem töötada välja kõikehõlmav ühine energiapoliitika, mis põhineb solidaarsusel, energiaallikate mitmekesistamisel ja ühiste huvide kaitsel.

Kasutan võimalust tänada komisjoni ja eriti eesistujariiki Rootsit Läänemere strateegia esitamise eest, mis võimaldab struktuurifondide efektiivset rakendamist, et neid saaks ühiste eesmärkide saavutamiseks tõhusamalt kasutada.

Olen veendunud, et õige rakendamise korral saab strateegiast piirkondliku edu näidis.

Lõpuks soovitan komisjonil võtta endale Läänemere strateegia rakendamisel juhtiv roll, tagamaks, et teatud juhtudel poleks individuaalsete liikmesriikide huvid ühise strateegia eesmärkide saavutamisest olulisemad.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest energiaküsimus on Euroopa solidaarsuse oluline katse. Liikmesriigid peavad selles küsimuses koostööd tegema.

Energiapoliitika peab olema seotud välispoliitikaga. Komisjon peab ka vaatama, kuidas erinevates ELi liikmesriikides energiapoliitikat mitmekesistada. Kliimamuutuse vastu võitlemine tähendab, et söepõhine energia võib seista silmitsi kohutavate majanduslike kitsikustega. Siis mõjutavad kodanikke hinnatõusud. On viimane aeg, et võtaksime selles valdkonnas kasutusele ühtse ELi-ülese poliitika. Komisjon peab selgelt mõista andma, et võideldakse nende liikmesriikide iseka suhtumise vastu, kelle jaoks pole probleem jätkuvalt sõltuda ühest varustajast, näiteks Venemaa gaasist.

Me vajame tegutsemist! Euroopa Komisjon ja energiavolinik peavad oma poliitilist tahet selgelt väljendama.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Hääletasin antud resolutsiooni poolt ja selgitan, miks nii käitusin. Euroopa Liit sõltub energiainpordist. Energiatarbimine kasvab jätkuvalt, kuid loodusvarad on piiratud. Energiapoliitika tähendab samal ajal allikate ja transpordivõrkude mitmekesistamist ja samuti ka väga tõhusat liikmesriikidevahelist ühendust, millega praegu töötatakse eri projektide raames, kus Euroopa rahastab gaasitrassi rajamist Rumeenia ja selle naabrite ning Ungari ja Bulgaaria vahel. Siis mõistsin, et praegu oleme sellises staadiumis, kuid mida me peaksime veel tegema?

Toon näite võib-olla julgest, kuid lihtsast võrdlusest elektrienergiaga. Hetkel on meie majad varustatud elektrivooluga ilma et teaksime, kust see pärineb. Mitmekesistatud maagaasi tarnevõrgustik ja mitmed transpordivõrgustikud peavad meil aitama saavutada täpselt samasuguse eesmärgi. Tagades gaasitarbe igas olukorras, hoolimata olukorrast. Seetõttu toetasin ja toetan endiselt Nabucco projekti, kuid samaaegselt ka liikumist taastuvenergiaallikate mitmekesistumise poole.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Raport: Paolo De Castro (A7-0005/2009)

Luks Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin raporti poolt, mis käsitles nõukogu määruse ettepanekut seoses 2009. ja 2010. aasta või ja lõssipulbri sekkumisperioodidega, sest minu arvates on need meetmed positiivsete meetmete jätk, mis on avaldanud kohest mõju, reguleerides üleliigset pakkumist piima ja piimatoodete turul. Viimase 12 kuu hindade langus üleilmsele piima ja piimatoodete turul tulenes üldisest tootmise kasvust ning majandus- ja finantskriisist tingitud üleilmse nõudluse vähenemisest. See õigustab jätkuvat avalikku sekkumist või ja pulbristatud piima valdkonnas.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Minu itaallase kaasliikme Paolo De Castro raporti põhjal hääletasin nõukogu määruse ettepaneku poolt, sest nõukogu määrus kahjustab seoses 2009. ja 2010. aasta või ja lõssipulbri sekkumisperioodidega ühise turukorralduse korrastamist. 2007. aasta üleilmsele toiduainete ja ka piima hindade plahvatuslikule kasvule järgnes viimase 12 kuu jooksul hindade langus. Toetan komisjon selles küsimuses, kes 2009. aasta alguses turgu toetada püüdis algatas või eraladustamise. Olukorra ebatavalist iseloomu arvesse võttes toetan pakkumisprotseduuri abil praegust või ja lõssipulbri avaliku sekkumisperioodi pikendamist 2010. aasta 28. veebruarini. Võttes arvesse ebamäärasust piimatoodete turu taastumise ajaperioodi suhtes, toetan täiendavalt komisjonile antud volitusi pikendada 2010/2011 sekkumisperioodi, jällegi pakkumisprotseduuri abil, juhul kui turutingimused seda nõuavad.

David Casa (PPE), kirjalikult. – Antud raport puudutab ettepanekut seoses nõukogu määrusega, mis kahjustab ühtse turukorralduse ühtset määrust, mis puudutab või ja lõssipulbri sekkumisperioodi. Kuna piimasektor on tõsisel kriisil, siis hääletasin antud raporti poolt.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt and Cecilia Wikström (ALDE), kirjalikult. – (SV) Oleme täiesti teadlikud, et piimatootjate olukord ei saa olla püsiv. Samas oleme võrdväärselt teadlikud ja veendunud, et ELi sekkumised pole lahendus. Käes on aeg üleminekuks turu- ja kindlustuspõhisele süsteemile, mis annab tootjatele vabaduse, tekitamata segadust kodu- või maailmaturul. On viimane aeg teostada olukorra uuring,

mis puudutab konkurentsi selles suure sisendiga valdkonnas ja peaaegu sama suures toidutööstuse valdkonnas, mis asub tootjate ja tarbijate vahel.

Jarosław Kalinowski (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Seoses piimakvootide külmutamist säilitavate muudatusettepanekutega on mul öelda järgmist. Esiteks ei saa millegi alusel eeldada, et tootiskvootide tõstmise ettepanek (mis järgneks ÜPP ülevaatusele) avaldaks mingisugust mõju sektori kriisile.

Teiseks karistatakse kvootide tõstmise külmutamisega (mida Euroopa Parlamendi resolutsiooni muudatusettepanekuteks soovitatakse) tootjaid nendes riikides, kes on praegu valmis oma kvooti kasutama. Oleks ebaaus ja isegi amoraalne mängu praeguses staadiumis reegleid muuta. Kolmandaks tuletan teile meelde, et Kopenhaageni 2002. aasta tippkohtumisel toimusid piimakvootide läbirääkimised (nendel läbirääkimistel osales Poola) selle teadmisega, et need kvoodid kehtiksid 2007. aastani. Luksemburgis pikendati kvoodisüsteemi 2014. aastani, ilma meie osaluse ja hääletamisõigusega.

Me ei lahenda piimasektori probleeme, võimaldades mõningatel tootjatel oma olukorda teiste tootja arvelt parandada. Meie kontseptsioonide ja tegevuste eesmärk peaks olema kõikidele võimaluste pakkumine, hoolimata päritoluriigist ja sellest, kas see on üks 15. vanast liikmesriigist või üks 12. uuest liikmesriigist.

Jörg Leichtfried (S&D), *kirjalikult.* – (DE) Nõustun komisjoni lühiajalise lahendusega osta võid ja piimapulbrit. Samas kutsun üles leidma pikaajalist lahendust piimakriisile, kasutades näiteks paindlikku koguste reguleerimist, määramaks piimale hinna, mis katab kulud. Piima ülejääke tuleb kõrvaldada riiklikul tasandil, kehtestades Euroopa nõudeid.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Piimasektori kriis on põhjustanud ka või ja lõssipulbri hinna kukkumise. Tevitan komisjoni ettepanekut jätkata turu toetamist ja pikendada sekkumisperioodi 2010. aasta 28. veebruarini. Loodetakse et pärast seda turg taastub ja hindu määrab jälle pakkumine ja nõudlus. Samas arvan, et piiratud ajaks on see sekkumine vajalik ja seetõttu hääletasin raportööri ettepaneku poolt.

Cristiana Muscardini (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Piimakarjakasvatuse valdkonna kriis seab ohtu piimakarjakasvatuse püsijäämise. Seepärast arvan, et on õige olla endiselt vastu individuaalsele kvootide haldamisele, sest see tähendaks tegelikult aastalõpu kompensatsioonide maksete asendamist. See mehhanism on aga vastupidi Itaalia tootmissüsteemi jaoks hädavajalik. Pigem pooldan sekkumishinna ajutist tõstmist, algatuste ja meetmete kasutuselevõttu, mille eesmärk on saavutada turutasakaalu, täiustada tarbijatele pakutavat teavet ja seda olulist sammu, mille raames hakatakse piima ja piimatooteid sildistama päritolumärgiga.

Peaksime just pakkumise ja nõudluse tasakaalu taastamiseks toetama ettepanekut külmutada ajutiselt osa individuaalsetele riikidele määratud kvootidest ja pakkuda välja kompensatsioonimehhanism tootjatele, kes on sunnitud osa oma karjast hävitama, mis oleks proportsionaalne külmutatud piimakvoodi protsendiga.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Euroopa Liidus on praegu üks läbi aegade tõsisemaid teadaolevaid piimasektori kriise, mille põhjuseks on tootmise kasv ja märkimisväärne üleilmse nõudluse langus. Võttes arvesse Euroopa piimakarjakasvatavate tõsist olukorda, peame jätkama avaliku sekkumise ajaperioodi (st lõssipulbri ja või ostmist ja ladustamist) vähemalt kuni järgmise aasta veebruarini või vajadusel 2011. aastani. Arvan et me ei saa endale lubada vaadata kõrvalt, kuidas Euroopa farme suletakse, sest aasta pärast peaksime hakkama piima ja piimatooteid tarnima väljaspool ühendust. Kui arvestame ka asjaoluga, et tervisestandardid ei saa meie vajadustele olema ligilähedasedki, siis võime liiga palju kaotada. Selles kontekstis on raport tervitatav. Samas peame piimasektori probleemi tõeliseks lahendamiseks võtma vastu seotud meetmeid, sest sellise toodete ladustamisega kaasneb märkimisväärsede ressursside eraldamine ning võib juhtuda, et mingil hetkel pole varust enam kasu. Peame kohe investeerima jätkusuutlikkuse põllumajandussüsteemi, mis vastaks meie toidunõuetele isegi siis, kui oleme keset finantskriisi, vältimaks hilisemat toidukriisi tekkimist.

Raport: Paolo De Castro (A7-0004/2009)

David Casa (PPE), *kirjalikult.* – Antud ettepanek muudab tootjatele praegu kehtestatud otsetoetuste skeeme. Kuna olen selliste muudatusettepanekutega olen nõus, siis hääletasin selle poolt.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Euroopa Liidu tulevikupoliitika prioriteetide määramisel oleme uue mandaadi alguses. Tean et meil on kiusatus pöörata oma tähelepanu teatud probleemidele, mis meie arvates on äärmiselt olulised, ja teisi ignoreerida. Sellest lähtuvalt rõhutan, et suudame loobuda paljudest asjadest, kuid mitte söömisest. Seetõttu peab põllumajandus jääma ELi jaoks prioriteetseks valdkonnaks.

Minu arvates peaksime tõstma tootjatele antavate miinimumtoetuse summat komisjoni kehtestatud 15 000 euro piirist kõrgemale. Samuti eraldama piima ja piimatoodete sektori edendamiseks suurema eelarve. Soovitan tungivalt toetada piima ja liha tootjaid eesmärgiga tasakaalustada turge, lisades need riigiabi saamiseks ajutise kriisi raamistikku.

Lisaks peavad otsetoetuste süsteemid ka arvesse võtma nende uute liikmesriikide erilisi iseärasusi, kus põllumajandus mängib riigi majanduses olulist rolli ja tagama, et põllumajanduse toetamine säiliks, mis võimaldaks neil üle saada struktuuriprobleemidest ja jõuda koondumise eesmärgini, andes tõuke põllumajandussektori arengutasemele ja likvideerides tõhususe ja konkurentsi erinevused võrdluses vanade liikmesriikidega.

Resolutsiooni ettepanek SWIFT B7-0038/2009

Zigmantas Balčytis (S-D), kirjalikult. – Terrorismivastane võitlus on selle täiskogu jaoks olnud oluline päevakorrapunkt. Samas peame saavutama õige tasakaalu turvameetmete, kodanikuvabaduste kaitse ja põhiõiguste vahel. Samuti peame tagama täielikult austuse privaatsuse ja andmekaitse vastu. Tasakaal ja proportsionaalsus on olulisimad põhimõtted, millel terrorismivastane võitlus põhineb. Euroopa Liit on alati kodanike privaatsuse kaitsmisel üles näidanud kõikumatus pühendumist ja seda tuleb säilitada. Ühendus põhineb õigusriigi põhimõttel ja igasugune Euroopa isikuandmete ülekanne kolmandatesse riikidesse peaks arvestama menetlustagatiste ja õiguste kaitsega.

Ütlema tagi on selge, et igasugune ülekanne peab vastama riiklikul ja Euroopa tasandil andmekaitseõigusaktidele. SWIFT on oluline infrastruktuur ja me peame tagama, et igasugused andmeülekande nõuded on täielikult õigustatud, põhinedes konkreetsetel juhtumitel ja on rangelt kohtuloale allutatud. Kõnelustel USA-ga peab ühendus võtma kindla seisukoha, tagamaks, et SWIFTi andmeid ei kasutataks teistel eesmärkidel kui ainult terrorismi rahastamisega seoses.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog and Åsa Westlund (S&D), kirjalikult. – (SV) Meie, sotsiaaldemokraadid, otsustasime esimese muudatusettepaneku hääletamisest hoiduda. Demokraatliku järelevalve teostamiseks on oluline, et Euroopa Parlamendil ja riikide parlamentidel oleks enne läbirääkimisi Ameerika Ühendriikide ametnikega seoses finantsmaksete andmetele juurdepääsuga juurdepääs dokumentidele ja läbirääkimisjuhiste. Euroopa kodanikud peavad olema kindlad, et nende pandgaandmete ülekanded ei rikuks riiklikke või ELi seadusi. Samaaegselt mõistame kui oluline on suutlikkus uurida efektiivselt tulevikus terrorismiga seotud kuritegusid, kuid mitte mingil juhul demokraatia kulul.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin ühisresolutsiooni poolt, mis kavandab rahvusvahelist lepingut, mis käsitleb terrorismi ja selle rahastamise tõkestamise ja nende vastu võitlemise eesmärgil finantstehinguid käsitlevate sõnumiandmete kättesaadavaks tegemist Ameerika Ühendriikide Rahandusministeeriumile. Samas, kodanike esindajatena ja olles teadlikud teema tundlikust iseloomust, mis mõjutab põhiõigusi, nõuame kindlaid garantiisid enne mis tahes SWIFT-teemalise leppe allkirjastamist Ameerika Ühendriikidega. Need garantiid on, et andmed kantakse üle ainult terrorismiga võitlemise eesmärgil; mõlemapoolne mehhanism kohustab Euroopa ametkondade nõudel Ameerika Ühendriike üle kandma asjakohast finantsteavet; ajutise leppe kehtivus piirduks maksimaalselt 12 kuuga; pärast Lissaboni leppe jõustumist korraldaks läbirääkimised uue leppe üle, kus on täielikult esindatud Euroopa Parlament ja riikide valitsused.

Soovin ka, et kergitataks saladuseloori, mis on suures osas selle probleemi tuuma katnud ning Euroopa Parlamendi liikmetele antaks senisest palju enam teavet selle leppega kehtestatud protseduuride kohta.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Selle plaanitud rahvusvahelise leppe kohaselt tuleks Ameerika Ühendriikide Rahandusministeeriumile finantsmaksete andmed kättesaadavaks teha, et terrorismi ära hoida ja sellega ning selle rahastamisega võidelda. Finantsmaksete andmete ülekandmine välisriigile on meie kodanike põhiõiguste tõsine rikkumine, seda eriti juhul, kui andmete saajaks on Ameerika Ühendriigid.

USA on minevikus paljudel kordadel demonstreerinud, et nad ei suhtu andmekaitse tõesiselt, eriti kui on tegemist valitsuse projektide elluviimisega ja eesmärkide saavutamise. Kuigi antud resolutsiooni ettepaneku kavatsused on head, millega püütakse kaitsta Euroopa kodanikke, ei saa siiski välistada nende tähtsate andmete sobimatut kasutamist. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni ettepaneku vastu.

Resolutsiooni ettepanek CE/Tadžikistan B7-0025/2009

David Casa (PPE), kirjalikult. – Tadžikistan laiub geograafiliselt olulises kohas, kuna see asub Euroopa ja Aasia vahelises olulises ristumiskohas ja seetõttu mängib olulist rolli piirkonna stabiilsuse parandamises. Hääletasin selle resolutsiooni poolt, millega püütakse kindlaks määrata palju olulisi probleeme, millega tuleks Tadžikistanis tegeleda.

Raport: Alojz Peterle (A7-0007/2009)

Zigmantas Balčytis (S-D), kirjalikult. – Tervitan soojalt esitatud EÜ ja Tadžikistani vahelist partnerlus- ja koostöölepet, mis sätestab EÜ ja Tadžikistani tulevase koostöö raamistiku. Kesk-Aasia piirkond on majanduslikust ja poliitilisest seisukohast vaadatuna ühenduse jaoks väga oluline ja see lepe aitab kindlustada ja tugevdada ELi poliitilisi, majanduslikke ja kaubandussuhteid ning kohalolekut Tadžikistanis ja Kesk-Aasias üldiselt.

Lisaks edendab see majanduskasvu ja toetab jätkusuutlikku arengut, võitlust vaesusega ja stabiilsust Tadžikistanis ja Kesk-Aasia piirkonnas. Mul on hea meel näha, et see lepe hõlmab selliseid teemasid nagu terrorismivastane võitlus ja massihävitussuhted, inimkaubandus, narkokaubandus ja organiseeritud kuritegevus. Praegusest hetkest alates jätkavad nii EL kui ka Tadžikistan tihedat poliitilist dialoogi, mis loob uusi võimalusi tihedamate suhete arendamiseks paljudes valdkondades.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjalikult. – (ES) 2007. aastal eesistujariigi Saksamaa ajal võttis EL vastu Kesk-Aasia strateogia, mille eesmärgiks olid uued partnerlussuhted. Lepe Tadžikistaniga on osa sellest strateegiast ning on öeldud, et leppega seoses on piirkonnas peamiseks huviks loodusvarad, eriti gaas. Hääletasin selle raporti vastu, mis käsitleb Euroopa Liidu ja Tadžikistani Vabariigi vahelist partnerlus- ja koostöölepet, sest EL on selles riigist huvitatud ainult tema loodusvarade ja geostrateegilise asendi tõttu, võttes arvesse, et Tadžikistan piirneb Afganistaani ja Hiinaga.

ELi suhted kolmandate riikidega peaks põhinema muudel huvidel, ühistel huvidel, austades alati mõlema osapoole suveräänsust ja loomulikult suhtuma austusega nende ressursside majandamisse.

Resolutsiooni ühisettepanek: Olukord Leedus alaealiste kaitse seaduse vastuvõtmise järel (RC-B7-0026/2009)

Robert Atkins (ECR), kirjalikult. – Mina ja mu Briti konservatiividest kolleegid nõustuvad paljuga, mis selles raportis on välja toodud. Toetame jätkuvalt täiesti siiralt inimestele võrdsete õiguste ja võimaluste võimaldamist, hoolimata nende puudest, rassist, religioonist või seksuaalsusest ja jälestama diskrimineerimist kõikides vormides. Samas on meil tõsised kahtlused seoses põhiõiguste ameti ja Euroopa Liidu osalusega küsimustes, mis meie arvates peaksid jääma individuaalsete rahvusriikide otsustamisalasale.

Seetõttu otsustasime antud resolutsiooni hääletusest hoiduda.

Martin Callanan (ECR), kirjalikult. – Euroopa Konservatiivide ja Reformistide liikmed toetavad kõikumatult kõikide võrdset kohtlemist, sõltumata rassist, religioonist, seksuaalsustest eelistustest või puudest ja mõistavad vankumatult hukka diskrimineerimise kõik vormid.

Samas on meil tõsised kahtlused seoses Põhiõiguste Ameti ja Euroopa Liidu osalusega küsimustes, mis meie arvates peaksid jääma individuaalsete rahvusriikide otsustamisalasale. Demokraatliku riigina leiame, et selle küsimuse üle peaksid otsustama Leedu parlament ja inimesed.

Seetõttu otsustasime antud resolutsiooni mitte toetada.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt, mis käsitleb Leedu seadust, mille eesmärk on kaitsta alaealisi avaliku teabe kahjuliku mõju eest, sest arvan, et Leedu parlamendi 2009. aasta 14. juulil vastu võetud seadus, mille alusel on keelatud „suunata otseselt alaealistele [...] homoseksuaalseid, biseksuaalseid või polügaamseid suhteid propageerivat avalikku teavet”, sest see „avaldab alaealiste arengule kahjulikku mõju”, tuleks kiiresti üle vaadata. Euroopa Liidu põhimõtete kohaselt tuleks kaotada diskrimineerimise kõik vormid ja eriti seksuaalsel orientatsioonil põhinev diskrimineerimine ja seetõttu peaks Põhiõiguste Amet ELi lepingute ja ELi seaduse valguses andma antud seaduse ja selle muudatusettepanekute suhtes oma hinnangu.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Täna meile esitatud resolutsiooni ettepanek on tõepoolest jahmatav. Näpuga näidatakse riigi suunas, sest selle demokraatlikult valitud parlament on läbi vaatamas seadust, mis

koostati alaealiste kaitseks, on kooskõlas enamikes liikmesriikides eksisteerivate seadustega ja mille eesmärk on neid kaitsta spetsiaalselt propaganda eest, mis propageerib homoseksuaalsust, biseksuaalsust või polügaamiat. Mis võiks olla veel loomulikum, kui tegemist on lastega? Tundub, et see on ikkagi nn diskrimineerimine ja terve EL koondub vaese Leedu vastu, kes on n-ö süüdi väärtushinnangute mõjutamise keelustamises ja perekonnaväärtuste propageerimises.

Veelgi jahmatavam on, et Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) fraktsioon, kes teoreetiliselt väidavad olevat kristlikud demokraadid ja kellel on teatud kindlad moraalsed väärtused, on sellele vasakpoolsete algatatud absurdsele asjale oma allkirja andnud. Nagu tavaliselt on laste õigused väärtusetud, kui teatud lobirühmad survet avaldavad. Ei saa jätta mainimata, et omal ajal propageerisid mõned parlamendiliikmed universaalse vabaduse nimel pedofiiliat ja kõikide õigust seksuaalsusele noorusest hoolimata. Antud resolutsioon pole mitte ainult kriminaalne vaid tülgastav.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin resolutsiooni poolt, mis mõistab hukka Leedu seaduse, mille eesmärk on kaitsta alaealisi avaliku teabe kahjuliku mõju eest, millega plaanitakse keelustada igasugune teave homoseksuaalsuse kohta, millele alaealised ligi pääsevad. See seadus läheb täielikult vastuollu Euroopa seadustega, eriti mis puudutab seksuaalse orientatsiooni alusel toimuva diskrimineerimise vastu võitlemist. Sellise diskrimineerimise on valitsusvälised organisatsioonid laialdaselt hukka mõistnud, sh ILGA (Rahvusvaheline Lesbi- ja Geiassotsiatsioon) ja Amnesty International ning Euroopa Nõukogu. Peame noortele pakkuma visiooni ühiskonnast, mis on mitmekesisusele avatud ja rajatud teiste austamise põhimõttele, hoolimata nende erinevusest. Euroopa Komisjon peab lepete täitmise valvajana käituma vastutustundlikul moel ja alustama Leedu suhtes rikkumismenetlust, kui ta peaks oma otsuse juurde kindlaks jääma. Selle hääletusega kutsume Leedu parlamendiliikmeid üles ennast kokku võtma ja seda teksti tagasi lükkama, mis tähistab tagasipöördumist minevikku ja mille ma isiklikult hukka mõistan.

Jim Higgins, Seán Kelly, Mairead McGuinness and Gay Mitchell (PPE), kirjalikult. – See on selgitus Fine Gaeli partei Euroopa Parlamendi delegatsiooni nimel. Fine Gaeli parlamendiliikmed hoidusid Leedu suhtes hääletamisest, sest õigusaktide koostamise / juriidilised protsessid pole seal veel lõppenud. Kui Leedu juriidiline protsess lõppeb, saab uurida, kas see läheb vastuollu ELi lepetega. See on tavaline ja korrektne protseduur. Arvame ka, et resolutsioon eristab ühte diskrimineerimise vormi teistest ja on seetõttu ise diskrimineerimise vorm.

Filip Kaczmarek (PPE), kirjalikult. – (PL) Hääletasin resolutsiooni vastu, mis võiks luua Euroopa Liidus ohtliku pretsedendi. Minu arvates ei lähe selle sisu ja käsitletav teema kokku subsidiaarsuse põhimõttega. Sellised resolutsioonid võivad soodusta euroskepsise levikut, sest need on tõestuseks ELi kalduvusest sekkuda oma liikmesriikide siseasjadesse. ELi liikmesriigi siseasjadesse sekkumatus põhimõte pole absoluutne põhimõte, kuid Leedus ei toimu midagi sellist, mis sunniks meid tegutsema. Need, kes soovivad näha paremat Euroopat, peaks selle resolutsiooni vastu hääletama. See on minu otsuse põhjendus. Suur tänu teile!

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjalikult. – (ES) Leedu parlament kinnitas muudatused seadusesse, mille eesmärk on kaitsta alaealisi avaliku teabe kahjuliku mõju eest. Selle seaduse eesmärk on ära hoida avaliku teabe levikut, mis „mis propageerib homoseksuaalseid suhteid” või „seab kahtluse alla perekondlikud väärtused”.

Seetõttu peaksid Leedu ametnikud seadust muutma või selle tühistama ja hoiduma lisamast muudatusi karistus- või haldusseadustikesse, tagamaks, et seadused on vastavuses inimõiguste ja põhivabadustega, mida väärtustatakse rahvusvahelistes ja Euroopa seadustes.

Samm õiges suunas oli see, kui Leedu uus president palus Leedu parlamendil seadus uuesti läbi vaadata, veendumaks, et see on vastavuses õigusriigi põhiseaduslike põhimõtetega, õiguskindlusega ja õigusselgusega ning ei lähe vastuollu avatud ühiskonna ja pluralistliku demokraatia garantiidega.

Nendest põhjuste ja kiireloomulise vajaduse tõttu see seadus uuesti üle vaadata, hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni ühisettepaneku poolt.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin selle resolutsiooni vastu, mis loob ohtliku pretsedendi, kuna seisukohad ei järgi subsidiaarsuse põhimõtet ja on liikmesriigi parlamendi suveräänsetesse tegevustesse sekkumise vorm ajal, kui kõnealune seadus pole isegi veel jõustunud.

Resolutsiooni ühisettepanek: Piimakarjakasvatuse valdkonna kriis (RC-B7-0047/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Toetasin antud resolutsiooni muudatusettepanekut 28 ja hääletasin selle poolt, millega palutakse komisjonil ja liikmesriikidel koheselt kinnitada täiendavad meetmed, et sekkuda

ühenduse tootmismäärade reguleerimisega, külmutades ajutiselt kvootide tõstmised, mille suhtes jõuti kokkuleppele ühise põllumajanduspoliitika viimaste reoformide ajal, sest antud muudatistepanek võttis arvesse kõikide Portugali piimatootjate huve ja sai Azorese piimatootjate ülekaaluka toetuse osaliseks. Seetõttu on mul kahju, et see muudatistepanek ei saanud Euroopa Parlamendi enamuse toetust.

Zigmantas Balčytis (S-D), kirjalikult. – Hääletasin selle resolutsiooni poolt, kuna vastupidselt Euroopa Komisjoni ennustusele, et piimatoodete hinnad tõusevad märkimisväärselt, on piimaaturu olukord märkimisväärselt halvenenud ning piimahinnad langevad sekkumistest ja eksporditoetustest hoolimata. Mitmete liikmesriikide majandused on väga sõltuvad põllumajandusest ja põllumajanduslikust tootmisest. Kahjuks on praegu suure erinevused hindade, mida tarbijad maksavad ostukeskuste põllumajandustoodete eest ja raha vahel, mida tootjatele makstakse. Mitmed ELi piimatootjad on nüüd tõsisel ohul ja on sunnitud müüma oma piimatooted tootmiskuludest odavamalt. Komisjon peab rakendama piisavalt meetmeid nii lühi- kui pikaajalises perspektiivis, et sellest kriisist üle saada ja ELi piimaturgu päästa. Seda arvesse võttes toetan väga soojalt nõuet luua ELi piimafond, et abistada tootjaid ja toetada põllumajandusettevõtete investeringuid. Kui soovime hästifunktsioneerivat piimaturgu, siis peame toetama põllumajandusettevõtete investeringuid kaasajastamisse, toetama väiketootjaid ja noori põllumajandustootjaid. Ja kõige tähtsam on tagada, et põllumajandustootjatele makstav hind nende toodete eest oleks õiglane ja piisav.

David Casa (PPE), kirjalikult. – Viimase 12 kuu jooksul on piimaturu olukord halvenenud ning piima hinnad on madalamad kui 21 senti liitri kohta, mistõttu pole paljudel tootjatel teist võimalust, kui müüa piimatooted kahjumiga. Olukord on äärmiselt tõsine ja seetõttu hääletasin antud resolutsiooni poolt.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose and Britta Thomsen (S&D), kirjalikult. – (DA) Hääletasime ettepaneku vastu suurendada piimakarjakasvatuse valdkonna põllumajanduslikku abi. Meie fraktsioon hääletab järjepidevalt põllumajandusabi vähendamise ja Euroopa põllumajanduspoliitika reformimise poolt. Selle otsusega seoses hääletas Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis muudatistepanekute 16, 17 ja 19 vastu, sest soodustavast sisust hoolimata ei olnud need muudatused antud arutelu seisukohast olulised.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin piimakarjakasvatuse valdkonna kriisi ühisresolutsiooni ettepaneku poolt, sest leian, et on vaja kiireid meetmeid, lahendamaks sektorit haaranud tõsist kriisi ja eriti stimuleerida nõudlust, et taastada turu tasakaalu. Samas on kahetsusväärne, et parlamendis saavutatud kompromiss ei sisalda kvootide tõstmise ajutist peatamist või teisi meetmeid tootmise piiramiseks, mis oleksid Euroopa tootjatel sellele kriisile vastu astumise aitamise valguses väga olulised.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Piimakarjakasvatuse valdkonda mõjutava tõsise kriisi tõttu on efektiivsemate meetmete vastuvõtmisega kiire, et toetada tootjaid ja analüüsida piimakvootide 2015. aastaks kaotamise kasulikkust.

Piima ja piimatoodete turu tasakaalustamist ei saavutata ainult ühe või kahe meetme abil, näiteks kvootide suurendamise peatamine, mille eesmärk on leevendada kriisi praeguseid ja ajutisi efekte. Vastupidi, tuleb arvesse võtta keskmise ja pikema perspektiivi lahendusi ja hinnata põhjuseid, miks antud turg korralikult ei tööta, tehes seda koos parimate jätkusuutlikku tootmist säilitavate viisidega ning mitte unustades tarbija õigust õiglasele hinnale.

Seda arvesse võttes juhin tähelepanu suuresti piimatoodete tootmisest sõltuvate kõige perifeersemate piirkondade, näiteks Azores, eriti tundlikule konkurentsisuutlikkusele. Mul on kahju Euroopa Komisjoni teatavast tundetusest ja riiklikul tasandil Portugali valitsuse kehvast olukorra haldamisest. Meie juhtide suutlikkus tegutseda ja toetada riiklikke huve on kriisi ajal eriti oluline. Kahjuks pole praegu asjad nii läinud. Positiivse külje pealt tõstan esile muudatuste edu, mille kaasautor ma olen ning mis toetavad vähese tähtsusega maksete tõstmist. Lahendus pole ideaalne, kuid sellest on abi.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletan selle resolutsiooni poolt, kuigi see ei lähe piisavalt kaugele. Hindade stabiliseerimiseks tuleb kvooti ületav 2%- suurune iga-aastane täiendav tõstmine viivitamatult tagasi võtta. Piimakvootide süsteem peab jätkuma pärast 2015. aastat või asenduma muu korraldusmehhanismiga. Ülioluline on reguleerida Euroopa sisetarbimiseks mõeldud piimatoodangut, et tagada sel viisil tootjatele õiglane hind. Ka turu läbipaistvus on ülioluline ja seda arvesse võttes soovitan rajada Euroopa vaatluskeskuse, mis aitaks turgu tootmisest levitamiseni jälgida ja reguleerida.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Kinnitatud resolutsioon sisaldab positiivseid meetmeid, mis on praeguses sektoris mõjutavas tõsise kriisi kontekstis vajalikud. Seetõttu hääletasime selle poolt. Samas on need ainult ühekordsed meetmed, mis ei lahenda sektori põhilisi, eriti väikese ja keskmise suurusega tootjate

probleeme, kelle jaoks muutub olukord tulevikus tõenäoliselt halvemaks, võttes arvesse väljakuulutatud plaani piimakvoodid kaotada.

Piimatootjate lahing, mis läheb kaugemale nende vahetutest eesmärkidest müüa oma tooteid selliste hindadega, mis tagaks nende püsijäämise, omab ka laiemat tähendust ja on olulised laiemas perspektiivis, olles seotud küsimusega, millist tüüpi põllumajandust tulevikus tahame. Neoliberaalne põllumajandusmudel, mis propageerib turu ülejutamist suurema tootmisvõimekusega riikide toodetega ja propageerib mõningates riikides intensiivset tootmist ning põllumajandustootmise hülgamist ja teistes riikides toidust sõltuvust, tuleb asendada toidu suveräänsusel ja toiduohutusel põhineva mudeliga – õigusega igal riigil toota jätkusuutlikul viisil. Selles mudelis on olulised tootmise reguleerimismehhanismid, mis on iga riigi jaoks kohandatud kvoodid.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Kui poliitika põhjustab põllumajandustootjate enesetappe, juhul kui see põhjustab mehi teadlikult hävitama oma töö vilju, sest poliitika ei suuda pakkuda neile midagi paremat, siis on aeg poliitikat muuta. Põllumajanduse liberaliseerimine üldisemas ja piimasektori liberaliseerimine spetsiifilisemas perspektiivis on kujunenud katastroofiks. Kui mitu korda tuleb siin täiskogul öelda, et kuna see toidab inimesi ja kuna see aitab muuta maapiirkonda atraktiivsemaks ja hoida ära inimeste lahkumist maapiirkondadest, ei saa põllumajandust käsitleda tavalise majandustegevusena? Toiduained pole tooted, millega saab igasugusest reaalsusest eraldatud turgudel spekuloida. Absurdne on julgustada selliste toodete importimist, mis isegi ei vasta nendele kvaliteedikriteeriumitele, mida meie põllumajandustootjad täitma peavad. Skandaalne on jätta need põllumajandustootjad töötlejate ja suurte kokkuostukeskuste kiskjate meelevalla, kes saavad kasumit nii tootjate kui ka tarbijate arvelt. Teksti arglikud laialivalguvad ettepanekud pole ei piisavad ega täielikult rahuldavad, kuid vähemalt on need olemas. Seetõttu hääletasime selle poolt.

Pascale Gruny (PPE), kirjalikult. – (FR) Piimaturu olukord on viimase 12 kuu jooksul märkimisväärselt halvenenud. Piima hind kukkus aastaga 30%, mis on viimase 20 aasta kõige järsem kukkumine. Seetõttu peame Euroopa tasandil võtma viivitamatult vastu uued reguleerimise viisid, tagamaks, et piimasektor ei sõltuks ainult turureeglitest vaid ka tõepoolest vastaks neile. Praegu pole tootjate sissetulekute ebastabiilsuse tõttu kõige paremini võimalik suunata ressursse, mis on sektori tulevikuinvesteeringute seisukohalt olulised. Seetõttu lasub Euroopa Komisjonil kohustus lihtsustada põllumajandus- ja toiduaineahelas lepingulisi suhteid, et tasakaalustada suhteid sektori erinevate osapoolte vahel, stabiliseerida turgu ja hoida ära tururiske. Tuleb julgustada ka sektoritesisest paremat organiseerimist. Lisaks tuleks analüüsida, kas piimakvootide tõstmine võiks avaldada tootjate hindadele positiivset mõju. Euroopa peab kohe tegutsema. Me ei saa enam oodata. Kui me ei tegutse, siis võib juhtuda, et näeme Euroopa piimasektori jätkuvat hävingut, mille tagajärjel kaovad meie tundlikest maapiirkondadest majanduskeskused.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Piimastreik laieneb Euroopa riikides ning sellega kaasnevad piimade mahakallamisest väljadele tähelepanuäratavad kujutised. Piimatootjate probleemidest nurkasurutuna võttis Euroopa Parlament oma seisukoha. Selles kontekstis hääletasin 600 miljoni euro suuruse fondi loomist ELi planeeritud 2010. aasta eelarves, et pakkuda abi piimatootjatele, kes on praegu oma sektori mõistes pretsedenditu kriisi keskel ja võitlevad maailma piimaturul pakkumise ja nõudluse seadustega.

Mina koos oma sotsialistidest kolleegidega oleme esitanud muudatuse, kutsudes üles praeguste piimakvootide katkestamist eesmärgiga aidata kaasa hinnatõusule. Lisaks juba rakendatud turuhaldamise meetmetele peaksime vastu võtma ka tsüklilisi meetmeid, sest esimesed on hinnakõikumiste korral osutunud ebaefektiivseteks.

Elisabeth Jeggle (PPE), kirjalikult. – (DE) Piimasektor on praegu pretsedenditu ulatusega kriisis. Tootjate hinnad on märkimisväärselt langenud, tarbijate hinnad tõusnud ja mitmed ELi põllumajandusettevõtted võitlevad püsijäämise eest. Komisjon on liiga kaua kõrvalseisjana seda pealt vaadanud. Meie resolutsiooni ettepanekus, mida toetavad peaaegu kõik fraktsioonid, ütleme selgelt, et 2008. aasta novembris nn tervisekontrolli raames tehtud otsused pole praeguse olukorra jaoks piisavad. Meie vastuvõetud laiaulatuslikust põllumajandusreformist ei piisa.

Kui põhilised tingimused muutuvad, siis peab komisjon haarama initsiatiivi ja rakendama meetme, mis aitab ELi põllumajandustootjaid. Oma resolutsioonis soovime näha laiahaardelisi meetmeid: turu stabiliseerimine, müügi edendamine, laiaulatuslik koolipiima programm, kõikides põllumajandustootmistest valdkondades miinimummaksete kasv 7500 eurolt 15 000 euroni, ennetähtaegse vanaduspensioni skeem / kvootide tagasiostu skeem, tootjaorganisatsioonide positsiooni tugevdamine, piimatoodete korralik sildistamine, ekspordi krediitkindlustus, mis on sarnane USAs kasutatavaga, ja teatud meetmete jaoks ka piimafond.

Selle resolutsiooniga oleme nõus võtma vastutuse Euroopa põllumajanduse eest. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni poolt.

Marine Le Pen (NI), kirjalikult. – (FR) Piimasektor on ohus. Juba kuid on piimatootjad tootnud kahjumiga, kuigi tarbija jaoks pole piimahind langenud. Sellest saavad kasu suured turustajad. Tuhendeid väikeseid Prantsusmaa tootjaid varitseb pankrotistumise oht. Üldine piimastreik, mis on tootjate viimane samm püüda ennast kuuldavaks teha ja mitte langeda avaliku ükskõiksuse keskel unustusse, levib praegu mitmetesse Euroopa riikidesse, seades ohtu mitmeid teisi töökohti piimasektori mitmetes teistes valdkondades. Selle olulise Prantsuse ja Euroopa põllumajandussektori tarbeks on oluline kiiresti leida töhusaid lahendusi ja muuta poliitikat radikaalselt, sest meil ei ole mõtet käia nagu kass ümber palava pudru. Euroopa Komisjon, nõukogu, Euroopa Parlament ja nende ultraliberalism on selles tragöödias süüdi. Peame kiiresti tegutsema! Peame säilitama kvootide põhimõtte pärast 2015. aastat, kohehelt vähendama kvote, et peatada piimahinna langus, viima hinnad vastavusse sõltumatute tootjate reaalsete kuludega ja rakendada täielikku läbipaistvust suurte levitajate piimahindade määramisel. Põllumajandustootjad ootavad tugevat reaktsiooni.

Astrid Lulling (PPE), kirjalikult. – (DE) Päästime pangad, sest me pidime seda tegema. Seda tunnistasid ja selle kiitsid heaks kõik vastutavad poliitikud.

Nüüd oleme põllumajandustööstuses sellises olukorras, kus peame ära hoidma põllumajandustootjate läheneva pankroti, seda eriti piimasektoris, sest hinnad ei kata enam tootmiskulusid. Samas peame tagama, et meie tootmispotentsiaal on piisav, varustamaks Euroopa kodanikke kõrgekvaliteediliste toiduainetega.

Kuulun põlvkonda, kes koges normide alusel toidu jagamist ja vajadust toitu varuda, et oleks piisavalt süüa. Loodetavasti ei lähe asjalood enam kunagi nii halvaks. Samas ei saa need, kes ei ole kunagi nälga kogenud, aru sellest, kui tähtis on Euroopa jaoks kindel põllumajanduspoliitika.

Vajame varustuskindlust ja seda mitte ainult energiasektoris.

Soovitan teil mõelda asjaolu peale, et kui liiga suur osa põllumajandustootjaid liiga mitmetes piirkondades oma tegevuse lõpetama peavad põhjusel, et me ei suuda või pole valmis rakendada vajalikke lühiajalisi meetmeid, mida me oma resolutsioonis soovitame, võib kulu ELile ja liikmesriikidele olla kordades suurem, kui vastavate lühiajaliste meetmete rakendamise kulud ühise põllumajanduspoliitika raames.

Töötute armee on juba niigi suur. Põllumajandustootjate pankrotistumiste lubamine oleks sotsiaalselt, majanduslikult ja keskkonnanälaselt vastutustundetu.

Loodan, et meie hoiatust võetakse kuulda.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjalikult. – (ES) Hääletasin resolutsiooni ühisettepaneku poolt, kuigi arvasin, et see on ebapiisav. Ettepanek kaotada piimakvootide skeem 2015. aastal ja kuni selleni kasvatada kvooti aastas 1%, legaliseerib praktiliselt juba mõningates riikides eksisteerivad ülejäägid, mida toodetakse pärast kvootide täitmist ja mida siis eksporditakse väga madalate hindade eest, surudes niimoodi mitmetes riikides turuhinnad tootmiskuludest madalamaks. Komisjon püüab rakendada meetmeid, mille lõppeesmärk oleks piirangute kaotamine ja seeläbi Euroopa piimakarjakasvatuse valdkonna liberaliseerimine.

Oleme täielikult nende meetmete vastu, sest need esindavad suuretevõtete huve samal viisil nagu ühise põllumajanduspoliitika reformid, tekitades väikestele tootjatele kahjusid. Toetame meetmeid, mis reguleeriks piimakarjakasvatusektorit.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Viimasetel kuudel on piimaturgudel kujunenud välja olukord, mis seab ohtu paljude piimatootjate eksistentsi. Nende toodete hinnad on kiiresti kukkunud. Väikesed ja keskmise suurusega põllumajandustootjad on saanud eriti tugeva löögi ja nad peavad toetuma oma reservidele, et püsima jääda. Seetõttu soovitakse näha ELi kiiret reageeringut. Komisjon on varasemalt käitunud liiga ettevaatlikult, püüdes ohjeldada kriisi, mille eest on nad ka osaliselt vastutavad, kuna otsustasid tõsta tarnekvote.

Seetõttu on parlamendi algatused veelgi rohkem teretulnud ning enamikule neist viidatakse ka selles resolutsiooni ettepanekus. Nende hulka kuulub kõigepealt piimafondi loomine, mille jaoks eraldatakse 600 miljonit eurot, meetmed piimatoodete nõudluse kasvatamiseks, suurem kvaliteedikontroll ja täpsed sildistamiskohustused. Kuna eesmärk oli toetada meie põllumajandustootjaid, siis olin mina juba eelnevalt otsustanud hääletada esitatud resolutsiooni ettepaneku ja selles sisalduvate meetmete poolt.

Frédérique Ries (ALDE), kirjalikult. – (FR) Hoiatussignaal: see on meie resolutsiooni tuum. Sellega kutsutakse komisjoni ja nõukogu üles kinnitama kriisist väljumise hädameetmeid, mille mõju piimatootjad tunnevad. Belgias jõudis kriis uuele tasemele, kui Ciney's valas üle 2000 tootja minema 3 miljonit liitrit piima. Piimakvootide kaotamisele põhivastutuse panemine on üks viis, kuidas arutelule kiire lõpp teha. Seetõttu olin vastu muudatusele 28, mis kutsus üles kvote külmutama, kuna see on liiga lihtne lähenemine. Peamised põhjused peituvad mujal: nõudluse vähenemine, karm konkurents üle maailma ja eelkõige levitusettevõtete vastuvõetamatud kasumimarginaalid, mida on kritiseerinud mitmed tarbijaühendused. See ärgitas mind lõigetes 17 ja 18, mille autor ma ka olen, paluda komisjonil kindlaks teha, kas kuskil võib olla kartelle. Kaalul on komisjoni usaldusväärsus. Teisest küljest toetasin muudatust 1, mis pikendab 16 liikmesriigi algatust ja kutsus üles eri sektoris tegutsevate osapoolte vahel tasakaalu taastamist. Isiklikult toetan iga riigi jaoks piima miinimumhinna kehtestamist.

Marc Tarabella (S&D), kirjalikult. – (FR) Oodates piimakarjakasvatuse valdkonna kriisi resolutsiooni küsimuses hääletust, esitasin mõningad ettepanekud ja toetasin neid, mis on seotud piimaturu lühiajalise korraldamisega, eriti kvootide tõstmise külmutamise või kvootide ajutise kahandamise kaudu (3% kuni 5%). Samas lükkas Euroopa Parlament kõik need meetmed tagasi. Tootjatel on õigus eeldada, et parlament esitab radikaalseid meetmeid, mida nad vajavad. Mõningatest positiivsetest elementidest hoolimata ei vasta see resolutsioon ootustele. Seetõttu hoidusin viimasest hääletamisest.

Resolutsiooni ühisettepanek: Energiajulgeolek (RC-B7-0040/2009)

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa on imporditavast energiast väga sõltuv. Energiasõltuvuse vähendamiseks peame asuma tegutsema energiatõhususe teemal, mitmekesistama taastuvate energiaallikate kasutuselevõtu suurendamise abil energiaallikaid ja mitmekesistama ka päritolu- ja transiitriike. Energiajulgeoleku tõhustamise seisukohalt on väga oluline ka siseturu konsolideerumine kõikjal Euroopas. Üleeuroopalise katvusega gaasitrassid ja elektrivõrgud peavad olema prioriteetsed. Sellest lähtuvalt on Portugali jaoks väga olulised kaks majanduse taastumise plaani projekti: elektrivõrgu ühendus Portugali ja Hispaania vahel, mis aitab liita Pürenee elektriturgu ja ühendus Hispaania ja Prantsusmaa vahel, et ära hoida Pürenee poolsaare muutumist energiasaareks. Komisjoni ja nõukogu kutsutakse üles tegema kõikvõimalikke pingutusi, tagamaks, et julgustataks arendama taastuvenergia projekte Lõuna-Euroopa riikides, kus taastuvenergia potentsiaal on väga suur. Alentejo piirkonnas on suurtel aladel Euroopa suurim päikeseenergia potentsiaal, mida on näha ka päikesekiirguse jaotuse kaartidelt.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt, mis käsitleb energiajulgeoleku väliseid aspekte, sest arvan, et tõeliselt ühtse energiapoliitika loomine saab Euroopa Liidu energiavarude julgeoleku tagamisel otsustavaks. Sellegipoolest saab tulevaste kriiside ärahoidmise ja energiatarne katkestuste seisukohalt samuti väga oluline olema korralikult toimiv sisemine elektriturg ja energiaallikate mitmekesistamine. Seda arvesse võttes arvan, et Euroopa poliitika tuumikelemendiks peaksid olema kasvavad investeeringud taastuvenergiatesse ja energiatõhususse.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Liidu energiasõltuvus, strateegiline vajaduse seda vähendada ja ELi stabiilsuse ohud, mis on põhjustatud sellisest haprast olukorrast, on hästi teada ja nende üle arutletakse laialdaselt.

Seda arvesse võttes tuleb tõdeda, et minu riik on nii sõltuv, et need tasemed ületavad kaugelt Euroopa keskmise, paljastades järjestikuste valitsuste täielikud ebaõnnestumised selles valdkonnas ja põhjustades märkimisväärsed hirme võimaliku kriisi kohta energiaturgudel.

Võttes arvesse keerulisi suhteid mõningate meie varustajatega, energiaallikate mitmekesistamise piire ja tarnevõimekuse ebapiisavust, leian et kõikide liikmesriikide jaoks oleks oluline, et Euroopa Liit tegutseks oma ühishuvide kaitsmisel tervikuna ja näitaks, et liit suudab neid suruda väga nõudlikkusse läbirääkimiste konteksti.

Sarnaselt leian, et liikmesriigid ei peaks oma kohustusi vältima, vaid otsustama mitmekesise energiakorvi kasuks, mille raames tuleks uurida kõiki peamisi, ka tuumaenergia alternatiive, hinnates neid eelarvamusteta ning võtma neid kasutusse, kui need osutuvad kasulikeks, muutes prioriteetseks need, mida saab toota kõige tõhusamalt, ohutumalt ja puhtamalt.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Euroopa ei suuda vähemalt lühiajalises perspektiivis kaotada oma sõltuvust Euroopa-väliste riikide energiaallikatest. Tõsiasi on see, et nende piirangute vähendamiseks peame mitmekesistama oma sõltuvuste vorme nii energiaallikate kui ka tarneriikide seisukohalt. Samas, kui olla aus, siis ma ei näe mõtet asetada ennast Türki meeleva, mis tegevusena on minu arvates rohkem põhjustatud

Venemaa-vastasest vaenulikkusest kui energiakaalutlustest. Türgi on teie kuulsa Nabucco gaasijuhtme jaoks vajalik transiidikoht, mis on süstemaatiliselt teistest projektidest prioriteetsem olnud. See annaks riigile surve avaldamiseks märkimisväärsed võimalused.

Mis puudutab Desrteci, ei näe ma ka siin põhjust, miks peaks muutuma sõltuvaks projektist, mis hetkel on osaliselt eraalgatus. Tegelikult leian, et on vastuoluline lasta komisjonil töötada välja keskne energiapoliitika ning samal ajal anda Euroopa energiasektor üle eraettevõtjatele, tuues kaasa hindade tõusu ja teenuste vähenemise ning avaldama energiasuutlikkusele kahjulikku mõju. Eelkõige usun, et energia on liiga oluline teema, mida komisjoni ametnike kätte usaldada või mõnede ettevõtete kasumimotiivi tõttu hooletusse jätta.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Antud resolutsiooni ühisettepanek energiasuutlikkuse väliste aspektide kohta sisaldab olulisi valikuid Euroopa tuleviku energiapoliitika jaoks. Eriti tähtsaks pean taastuvenergiaallikate osa märkimisväärses kasvu praeguses energiaallikate vahetuses ja seetõttu toetan ka Desrteci projekti, mida rühm erainvestoreid plaanib.

Seda üksnes sellepärast, et plaan on vähendada ELi sõltuvust üksikutest riikidest, kellelt oleme seni fossiilkütuseid hankinud. Plaanitud Nabucco projekt kahjuks sellesse ei panusta, sest see jätab ELi plaanitud Türgi ELiga liitumise väljapressimise suhtes kaitsetuks. Võttes arvesse islamirežiimi otsest mõju Türgis, tuleb projekt oma praeguses vormis tagasi lükata. Seetõttu, hoolimata paljudest positiivsetest elementidest tekstis, hoidusin lõpphääletusel terve teksti suhtes hääletamast.

Geoffrey Van Orden (ECR), kirjalikult. – Arvestame oma eri liitlaste mitmesuguste muredega. Samas kui vaadata Briti perspektiivist, siis näeme, et püüded energiasuutlikkuse küsimuses selgemat ELi lähenemist saavutada ei nõua Lissaboni lepet ega Euroopa Komisjoni kompetentsi laienemist. Juba on olemas piisavalt mehhanisme, mis võimaldaksid ELi liikmesriikidel suhetes Venemaaga ühel häälel rääkida, juhul kui me seda soovime.

Käesoleva resolutsiooni viited Lissaboni leppele on väga kahjulikud. Briti konservatiivid on ägedalt selle leppe ratifitseerimise ja edasiste püüdluste vastu ELi poliitikat integreerida. Mul on kahju ka sellest, et jätkusuutlike ja mitmekesiste energiaallikate seas, mida järgmistel aastatel vaja läheb, puudub igasugune viide tuumaenergiale. Energiasuutlikkusele on eelkõige meie endi valitsuste kohustus.

6. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati 12.55 ja jätkus 15.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: PÁL SCHMITT

asepresident

7. Eelmise istungi protokoll kiinnitamine: (vt protokoll)

8. Olukord Taiwanis seoses hiljutise taifuuniga (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on komisjoni deklaratsioon olukorra kohta Taiwanis seoses hiljutise taifuuniga.

Meglana Kuneva, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Kõigepealt avaldan kaastunnet Taiwanis inimestele, kes kannatasid taifuuni Morakot ja selle põhjustatud tagajärgede tõttu. Euroopa ühenduse kodanikukaitse mehhanism panustas üldisse humanitaarabi andmisesse ja demonstreeris Euroopa solidaarsust Taiwanis rahvaga.

2009. aasta 7. augustil tabas Taiwanis taifuun Morakot, mis tekitas suuri üleujutusi ja mudavoole. Üle 150 inimese hukkus ja kümned tuhanded inimesed pagendati. Transpordi infrastruktuur, sh teed ja sillad, said kahjustada ning kommunikatsioonivõrkude töö oli häiritud. Umbes 700 000 kodu jäi joogiveeta. Taiwan soovis 2009. aasta 12. augustil rahvusvahelist abi. Euroopa Komisjon aktiveeris reageeringuna ühenduse kodanikukaitse mehhanismi. Mehhanism lihtsustab ja koordineerib suurte hädaolukordade ajal liikmesriikide mitterahalist abi.

Euroopa Komisjon saatis Taiwanis koordineerimis- ja hindamisrühma, kes hindaks vajadusi ja aitaks valitsust humanitaarabi andmisel. Rühm viis mõjutada saanud piirkondades läbi mitmeid hindamississioone, jagades

oma järeldusi ja soovitusi kohalike ametkondade ja rahvusvaheliste partneritega. Mehhansimi rühm aitas kaasa mitterahalise abi andmisele, näiteks veepuhastussüsteemid, mille annetasid Rootsi ja Poola ning mis transporditi Taiwani kõige suuremat kahju kannatanud aladele.

Sellise abi kiire kohaletoimetamine kindlustas selle, et Euroopa solidaarsus oleks selgelt väljendatud. Samuti suhtuti hästi Euroopa rühma kohalolekusse. Ühenduse kodanikukaitse mehhanism on väga silmapaistev märk Euroopa solidaarsusest teiste riikidega üle maailma ning olen veendunud, et see muutub tugevanmaks ja efektiivsemaks.

Looduskatastroofid võivad mõjutada iga maailma riiki. Sageli kaasnevad suured inimkaod ning majandus- ja keskkonnakulud. Kliimamuutus muudab tõenäolisemaks selle, et tulevikus tabab meid rohkem kataastroofe. Sellest lähtuvalt jääb solidaarsus teiste riikidega, kes on katastroofi tõttu kannatada saanud, Euroopa katastroofijärgse korraldamise poliitika üheks tugisambaks. Ootan koostöö jätkamist Euroopa Parlamendiga, kindlustamaks, et meie Euroopa hädaolukorra haldamise vahendid oleksid eesmärgipäraselt sobivad.

Thomas Mann, *fraktsiooni PPE nimel.* – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! 8. Augustil koges Taiwan sündmust, mis raputas riigi alustalasid. Taifuun Morakot pühkis ohjeldamatu jõuga üle saare, surmates rohkem kui 750 inimest. Tuhanded kaotasid oma vara ja suured maa-alad hävinesid. Kahju ulatus rohkem kui 2,5 miljardi euron. Laialdaselt kahjustada saanud infrastruktuuri rekonstrueerimine võtab aega kuid. Solidaarsuse märgina soovime meie, eurooplased katastroofiabi pakkumisega Taiwani toetada.

Meglana Kuneva, Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) toetab Euroopa Komisjoni propageeritavaid initsiatiive. Seepärast on veelgi üllatavam, et Taiwani saatkondadele anti juhised igasugusest välisabist keelduda. See põhjustas tugeva kriitika ja 13. augustil viidi täiesti tulutusse kriisihaldusprogrammi suured vajalikud muudatused sisse. Mõne aja pärast astus peaminister Liu Chao-shiuan tagasi.

Veel põhjustas ärritust Dalai Lama külaskäik Taiwani mitme septembrikuu päeva jooksul. Ta tahtis lihtsalt koos ellujäänutega hukkunute eest palvetada. Kaastunne on pikka aega olnud Dalai Lama väga kiidetud kõnede ja raamatute sõnumiks. Hiina valitsus protesteeris taas kord häälekalt ja tekitas suure surve. See on skandaalne, et Peking on jälle muutnud Dalai Lama täiesti humanitaarse tegutsemise poliitiliseks küsimuseks. Taiwan peab endalt küsima, kelle poolt nad õigupoolest on. President Ma Ying-jeou lubas Nobeli preemia saajal siseneda riiki alles pärast seda, kui tema oma rahvas oli intensiivselt protesteerinud.

Volinik, peame Taiwaniga dialoogi tihendama humanitaarküsimustes, kuid ka meie fundamentaalsete väärtuste küsimuses. Demokraatia, inimõigused ja solidaarsus on lahutamatud isegi isegi tärkava majandusega asiaatlikus riigis.

Victor Boştinaru, *fraktsiooni S-D nimel.* – Austatud juhataja! Esiteks väljendan siirast kurbust suure tragöödia pärast, mis tabas Taiwani 8. augustil ja eriti avaldan kaastunnet nende kõikide inimeste pärast, kes selle suure katastroofi meeletu hävitava energia tõttu hukkusid.

Morakot oli Taiwani viimase 50 aasta ohvriterohkeim taifuun, mis laastas saart augusti alguses ja mille tagajärjel suri või jäi kadunuks umbes 700 inimest, sundides tuhandeid inimesi evakueeruma ja kattes sadu külasid mudalaviinidega.

Antud juhul näitas Hiina üles suurt tundlikkust, saates Taiwani ohvritele kohest abi. Mitte ainult Hiina valitsus polnud valmis saarele abi osutama vaid seda olid valmis tegema ka mitmesugused eraettevõtted ja organisatsioonid, sealhulgas Taiwani Väina Suhete Edendamise Assotsatsioon ja mandri Punase Risti Ühing.

Oma abi pakkusid ka Hiina kodanikud, kes aitasid korraldada rahaliste vahendite kogumise üritusi, et katastroofist toibuva saare olukorda parandada.

Viimaste arvude kohaselt on Mandri-Hiina taifuuni ohvritele annetanud umbes 1 miljard jüääni, mis on umbes 150 miljardit USA dollarit. Antud olukorras olid olulised Hiinast Taiwani saadetud mitusada monteeritavat maja, et elamu kaotanud inimesed saaksid katuse pea kohale.

Rõhutan asjaolu, et n-ö ühele Hiina poliitikale kindlaks jääv Euroopa Liit tervitab abi, mida Hiina Taiwanile selles traagilises olukorras pakkus, kuna see on näide kahe territooriumi vahelistest suhete paranemisest ja on selge, et selliste suhete paranemine võib selles piirkonnas kaasa tuua suurema stabiilsuse.

Arvan ka, ning sellega ma lõpetan, et kui võtta arvesse katastroofi mõõtmeid, peaks Euroopa Liit kasutama ühte oma põhiväärtustest, solidaarsust, ja pakkuma Taiwanile täiendavat materiaalist ja rahalist abi, et aidata teostada tohutu suurt rekonstrueerimisülesannet.

Charles Tannock, *fraktsiooni ECR esindaja*. – Austatud juhataja! Stseenid Markoti taifuuni laastamistööst ja hävingust jäävad meile meelde väga pikaks ajaks, kuid paljud Taiwani inimesed elavad selle tragöödia tagajärgedega palju aastaid. Üle 700 inimese kaotas elu ja tuhanded teised on silmitsi suure laostusega.

Taiwani valitsus, president Ma juhtimisel, reageeris kiiresti, saates sõdureid kõige rohkem kannatada saanud kogukondadesse ja piirkondadesse ning nõudis rahvusvaheliselt üldsuselt abi. Eesistujamaad Rootsit ja komisjoni tuleks õnnitleda töö eest, mida nad tegid, et käivitada ühenduse kodukaitse mehhanism. Loodan nüüd, et komisjon võtab Taiwanile pikemaajalise abi andmise kohustuse, et inimesed ja majandus saaksid täielikult taastuda ja infrastruktuur uuesti üles ehitatud.

Ma ei kahtle Taiwani valitsuse ja inimeste tänuikkuses selle solidaarsuse ja toe eest, mida EL on üles näidanud. EP Taiwani sõprusrühma eesistujana ootan lisaks väga ka võimalust kõige hilisema olukorraga tutvuda, ajal kui ma Euroopa Parlamendi liikmete delegatsiooni järgmisel kuul Taiwani viin.

Taiwanile mõju avaldanud õnnetus võib kliimamuutuse tõttu saada tavapäraseks nähtuseks nii Taiwanis kui ka ülejäänud maailmas. Seepärast on väga oluline, et Taiwanil, mis on saarena selliste meteoroloogiliste nähtuste suhtes haavatav ja on ka oluline üleilmne tööstusjõud, võimaldataks osaleda sisukalt ja väärikalt vastavates rahvusvahelistes organisatsioonides, millest osa on seotud ka ilma- ja kliimamuutusega. Täpsemalt tuleks Taiwanil lubada osaleda Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsioonis ja Maailma Meteoroloogiaorganisatsioonis.

Nii nõukogu kui ka komisjon toetavad nüüd Taiwani sisulist osalemist Ühinenud Rahvaste Organisatsioonis ja loodan, et nad kasutavad pärast katastroofi tekkinud võimalust, mis nüüd Taiwanile esitati, et kaasa aidata Taiwani osalemisele nendes struktuurides.

Fiorello Provera, *fraktsiooni EFD nimel*. – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Lisaks minu kaastundeavaldustele ja toele Taiwani rahvale, tahaksin rõhutada Euroopa Liidu humanitaarabi õigeaegsust pärast katastroofi.

Komisjon mängis oma rolli ja paljud liikmesriigid on saatnud abi või ekspertide rühmi. Hiina Rahvavabariik abistas Taiwan ametkondi ja seda liigutust pean väga märkimisväärseks. Samas, kui soovime pakkuda Taiwan ametkondadele ja piirkonna riikidele struktuuriabi, et nad suudaksid selliste ohtudega tulevikus toime tulla, siis peaks Euroopa Liit toetama Taiwan vastuvõtmist Maailma Meteoroloogiaorganisatsiooni ja Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni vaatlejaks.

Lubadus olla Taiwanil vaatleja on endaga kaasa toonud häid tulemusi teistest rahvusvahelistest haruorganisatsioonidest, nagu WTO, ja ka sellel juhul võiks Taiwan vastuvõtt olla praktiline ennetusvorm, mis võiks tulevikus vähendada 23 miljoni elanikuga saare ja terve regiooni ohte.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Taiwan on hetkel üle saamas kohutavast looduskatastroofist, mille sarnast pole riigis üle 50 aasta nähtud. Meie kohus on mitte ainult avaldada solidaarsust, vaid ka aktiivselt laastatud saareosade rekonstrueerimises osaleda.

Komisjon ja nõukogu näitasid rõõmsalt pärast taifuuni Morakot möödumist üles tahet riiki aidata. Kutsun neid nüüd üles pakkuma konkreetset abi, mida valitsus ja selle riigi rahvas vajavad, sest teha on vaja väga palju. Vastavad vahendid on Euroopa Liidu tasandil olemas. Neid tuleks täieulatuslikult ära kasutada.

Katastroof tõstatab jälle küsimuse, mida mõned minu kaasparlamendiliikmed juba mainisid, Taiwan osalusest Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni erinevates agentuurides. Üldiselt toetavad ELi institutsioonid seda, kuid on viimane aeg asuda tegutsema, et olukorda muuta. Taiwan ametkondadel puudus juurdepääs meteoroloogisele teabele, mis kirjeldas, kui tõsine taifuun oli. See on vastuvõetamatu. Täiesti ülioluline on see, et Taiwan liituks ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooniga ja neil oleks võimalus halvimat vältida, sest kindlasti saab sellised madalrõhkkondi olema ka tulevikus.

Olen Taiwan-Luksemburgi assotsiatsiooni esimees ja rõhutan, et me ei peaks oma suhetes Taiwaniga enam kommunistliku Hiina väljapressivaid survevaldusi kogema. Väga oluline on selles küsimuses selgelt mõistetav ja arusaadav komisjoni ja nõukogu toetus.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Väljendan sügavat kaastunnet Taiwan humanitaartragöödia suhtes ja leian, et Euroopa Liiduna peame pakkuma igakülget abi.

Teame, et taifuun Morakot surmas 640 inimest ja üle 192 inimese on endiselt kadunud. Üks mudavool pühkis kaardilt terve küla ja tappis sadu inimesi. Samas ei juhtunud mitte miski kogemata. Sellele eelnes pikk põud, mis vähendas pinnase suutlikkust vihma imada.

Põuad, üleujutused ja äärmuslike ilmastikutingimuste sagenemine toimub järk-järgult ja selle põhjuseks on kliimamuutused. Taifuun tekib merepiirkondades, kus pinnatemperatuur on 27 °C. Temperatuuri tõus kasvatab märkimisväärselt nii nende arvu kui ka intensiivsust. Praeguse seisuga elab taifuunide mõjualadel 120 miljonit inimest. Aastatel 1980 kuni 2000 langes taifuunide ohvriks 250 000 inimest.

Nendel põhjustel peavad meie südamed olema Kopenhaagenis, kus me detsembris otsustame, kas iga meie riik kaitseb eraldiseisvalt oma ajutisi, lühiajalisi huve või võitleme kõik kliimamuutuse ümberpööramise võitluses, planeedi, meie kodu, eest.

Kas arenenud riigid ja arenguriigid peatavad oma kaasaaitamise katastroofide tekkele, millest üks toimus Taiwnais? Kui jah, siis on vaja tegutseda. Peame andma töötuse, et võtame endale kohustuse teha vajalikud kärped, et takistada temperatuuri tõusmast rohkem kui 2 C. Peame pistma käe oma rahakotti, et pakkuda majandusabi arenevale maailmale, millest saaks osa lahendusest ja mis aitaks võidelda kliimamuutusega.

Meie oleme see arenev maailm, kes kliimamuutuse põhjustas. Meie oleme saastajad ja saastaja-maksab-põhimõtte kohaselt, mille me ise vastu võtsime, peame me maksma. Peame maksma selliselt, et anname arenevatele riikidele majandusabi.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Austatud juhataja! Taiwani jaoks oli see katastroof ennenägematu ulatusega. Mägedes on suur tragöödia. Kadunud on terved külad ja tuhat inimest arvatakse olevat surnud või kadunud. Tuhanded ellujääjad, kui mitte rohkem, paigutatakse ajutiselt sõjaväebaasidesse. Nii kirjeldab Menno Goedhart, minu riigi, Hollandi kõige kõrgem esindaja Taiwanis, taifuuni Morakot laastamise mõjusid. Esiteks avaldan siit parlamendist kaastunnet Taiwani valitsusele ja kodnikele.

Lisaks praktilisele abile, mida Menno Goedhart praegu oma taiwanlastest sõpradele pakub, ja hinnates ka seda, mida Euroopa on juba ära teinud, soovin sellegipoolest komisjonile seoses Euroopa-Taiwani sidemete tihendamiseks esitada mõned küsimused. Esiteks esitab komisjon järgmisel kuul ettepaneku, et Taiwani kodanikele lõdvendataks viisarežiimi. Ühendkuningriik ja lirimaa on selles suhtes juba heaks näiteks. Teiseks demonstreeris hiljutine Euroopa raport väga selgelt, et kaubanduse parandamise meetme (*trade enhancing measures*, TEM) kokkuleppimisega kaasneksid nii Taiwanile kui ka Euroopa Liidule väga suured kasud. Kas komisjon nõustub selle kiire järelusega?

Austatud juhataja! Lõpetuseks toetan täielikult neid kaasp Parlamendiliikmeid, kes on juba põhjendanud Taiwani kohutava rahvusvahelise isolatsiooni lõpetamise vajadust. Selline isoleerimine on tõesti talumatu, eriti kui see puudutab inimeste elusid, kus iganes nad ei oleks.

Ville Itälä (PPE) – (FI) Austatud juhataja! Taiwan koges 8. augustil pretsedenditu ulatusega humanitaarkatastroofi.

Intsidendi laastamistöö oli suur ja majanduskahju meeletu. Nüüd on meie aeg abi osutada! Nüüd on meie kord näidata üles solidaarsust Taiwani elanikega. Peame näitama üles kaastunnet, kuid lisaks andma ka finantsabi ja, nagu volinik ütles, peame kohe kinnitama kriisihaldusvahendid. Nüüd peame taiwanlastele pakkuma nii palju abi kui inimlikult võimalik. Väljendan ka oma toetust Taiwani pikaajalise abi suhtes, mille Charles Tannock välja pakkus, et saavutada parimaid võimalikke tulemusi ning et saaksime demonstreerida, et ka nemad on inimesed ja eelkõige meie sõbrad.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Täna komisjoni selle teabe eest! Samas on minu küsimus veidi teistsuguse iseloomuga. Taiwani tabas hiljuti tragöödia. Samas oleme täiesti teadlikud asjaolust, et minevikus on aset leidnud palju sarnaseid katastroofe ja tulevikus tuleb neid veel palju. Seetõttu soovin voliniku käest küsida järgmist. Kas Euroopa Liit ja komisjon on selliste olukordadega tegelemiseks kehtestanud standardprotseduuri? Kas spetsiifilise riikide jaoks on olemas hädategevuste pakett või sätted? Kas on olemas ka pikaajaline tegevusplaan?

Leian, et oleks kahetsusväärne, kui reageeriksime sellistesse tragöödiatesse eri viisidel, sõltuvalt olukordadest erinevates riikides. Arvan, et nagu ka sõjaväeliste jõudude korral, peame kriisilukordade jaoks kehtestama teatud standardprotseduurid. Seda tahtsingi volinikult küsida.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – (NL) Austatud juhataja! Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon, nagu paljud teised siinse täiskogu fraktsioonid, tunneb Taiwani elanikele kaasa ja meil on

hea meel, et komisjon just niimoodi reageeris. Komisjon peab samas vaimus jätkama. Lisaks sellele humanitaarkatastroofile on suur probleem loomulikult ka Taiwani isolatsioon. Võimalik on säilitada nn ühe Hiina poliitika ning samal ajal kehtestada Taiwaniga head töösuhted. Taiwan võiks vaevata Maailma Terviseorganisatsioonis vaatleja olla. Sama kehtib Maailma Meteoroloogiaorganisatsiooni ja Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni kohta. See kõik on võimalik ja ei ole nn ühe Hiina poliitikale takistuseks. Nõustun Bastiaan Belderiga viisa lihtsustamise küsimuses ja kinnitan neid häid asju, mida tal Menno Goedharti, Hollandi Taipei esindaja kohta öelda oli. Seetõttu arvan, et meil puudub vajadus jätkata Taiwani isoleerimist. Olulise on töösuhted!

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Austatud juhataja! Esiteks avaldan sügavat kaastunnet Morakoti taifuunis hukkunute perekondadele.

On kahetsusväärne, et sajad inimesed surid ning teised kaotasid oma lähedased ja väga paljud said vigastada.

Nagu mitmed vaatlejad märkisid, oleks ohvrite arv olnud väiksem, juhul kui valitsus oleks taifuuni suhtes koordineeritumalt reageerinud. Valitsus ei suutnud ette näha saarele läheneva troopilise tormi tõsidust. Samal ajal teame, et Taiwanis on väga kõrgelt arenenud tipptehnoloogia tööstus ning samuti on see riik üks maailma suurimatest GPS-süsteemide valmistajatest.

Osa probleemist tuleneb asjaolust, et Taiwan pole veel Maailma Meteoroloogiaorganisatsiooni (WMO) liige, mida mõned kolleegid juba ka maininud on. Taiwani oleks võimalik olnud ette hoiatada, kui WMO oleks saanud neile õigeaegset teavet edastada. Seetõttu olen veendunud, et jälle on õige aeg tõstatada Taiwani WMO-liikmelisuse probleem, mitte ainult pollitistel, vaid ka humanitaarsetel põhjustel.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Austatud juhataja, volinik! Taiwani tabanud taifuun mõjutas sadade tuhandete inimeste elu ja hävitas kümneid tuhandeid elamuid. Euroopa Liit peab pakkuma tingimusteta humanitaarabi. Eesmärk on ohvrid aidata nii kiiresti kui võimalik.

Euroopa Liit on aktiivne annetaja, tehes koostööd valitsusväliste organisatsioonide ja Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni spetsiifiliste agentuuridega, et eraldada raha meditsiiniabi, logistilise toe ja laastatud alade rekonstrueerimise tarbeks. Kopenhaageni konverentsil on paljustki rääkida ja me teeme ettevalmistusi, võtmaks vastu mõningaid tulevase Kyoto-järgse lepingu meetmeid, mis puudutavad heitmete vähendamist. Seetõttu käsitleme peamiselt meetmeid, mis vähendaksid kliimamuutuse põhjuseid.

Kopenhaageni konverentsi osana kutsun üles pöörama erilist tähelepanu ka kohanemismeetmetele, sest peame jätkuvalt tegelema tugevate tormide, üleujutuste, pikkade põudade või metsatulekahjudega. Samuti soovitan tungivalt, et Euroopa Liit pakuks Taiwanile koos rekonstrueerimisele ja eriti inimestele suunatud toega ka humanitaarabi.

Meglana Kuneva, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Vastan küsimustele järjekorras.

Esiteks, abi, mida komisjon Taiwanile osutas, et rahuldada inimeste vajadusi, mis oli Thomas Manni küsimuse peamine mõte. Taiwani teavitati komisjoni katastroofigärgse vajaduste hindamise mehhanismist, kuid siiani pole me abipalveid saanud. Kui selline palve esitatakse, siis võtame selle arutluse alla.

Siis oli küsimus komisjoni seisukoha kohta, mis puudutab praegusi väinaüleseid suhteid, mille esitas Victor Boștinaru, ning komisjon tervitab eelmisel aastal toimunud Hiina ja Taiwani vaheliste suhete paranemist. Praegune olukord on võimaldanud parandada väinaüleseid suhteid, vähendada kahe osapoole vahelisi pingeid ja aidata päevakorda võtta kahepoolseid küsimusi, näiteks õhu ja mere otseühendused.

Toetame kindlalt kahepoolseid arutelusid kahe osapoole vahel, mis võiksid olukorda parandada. Samuti tervitame Hiina abi.

Mis puudutab Taiwani osalemist Maailma Metroloogiaorganisatsioonis, mille esitasid Astrid Lulling ja Laima Liucija Andrikiene ning ka Johannes Cornelis van Baalen ja Charles Tannock, siis lähtuvalt Euroopa Liidu 2009. aasta septembris avaldatud seisukohast ja ELi nn ühe Hiina poliitikast, toetab Euroopa Komisjon vajadusel Taiwani sisulist osalemist rahvusvahelistes organisatsioonides. Jätkame seda endiselt.

Siis Astrid Lullingi ja Thomas Manni küsimus osutatud abi kohta, täpsemalt Euroopa ühenduse kodanikukaitse mehhanismi osutatud Rootsi ja Poola abi. See abi võeti suure tänuga vastu ja president Ma tänas komisjoni presidenti Barrosot selle eest.

Mis puudutab küsimust Dalai Lama taifuunijärgse külaskäigu kohta Taiwani, siis Dalai Lama külastamise otsuse võtsid vastu Taiwani ametkonnad ja Euroopa Komisjon seda ei kommenteeri.

Mis puudutab Bastiaan Belderi küsimust komisjoni seisukoha kohta seoses taiwanlastele viisavaba pääsemisega ELi, siis kaalub komisjon vastavate õigusaktide ülevaatuse raames võimalust uuendada riikide ja üksuste loendit, keda ei allutata viisanõuetele seoses külastustega Euroopa Liitu, eriti Schengeni alasse, ja selles kontekstis kaalutakse ka Taiwani olukorda.

Tulles Janusz Władysław Zemke küsimuse juurde, mis puudutas katastroofi standardprotseduure ja kuidas me tulevikus selliste olukordadega tegeleme, siis keskendub komisjon kahele prioriteedile: esimene on jätkuv töö ettevalmistumise ja reageeringuga ja teine katastroofide ennetamine.

Kõigepealt peame oluliseks tagada ELi abi kättesaadavuse igal ajal. Parlamendi toel käivitasime 2008. aastal pilootprojekti ja ettevalmistava tegevuse ELi kiirreageerimisvõimekuse küsimuses. Selle esialgse kogemuse põhjal esitab komisjon edasised ettepanekud ELi kiirreageerimisvõimekuse arendamise kohta, mida rahastatakse ELi tegevuste jaoks eraldatud riiklikest allikatest.

Teiseks on meie eesmärgiks omada ELi tasandil laiaulatuslikku katastroofi ennetamise lähenemist. 2009. aasta veebruaris avaldas komisjon teatise ühenduse lähenemise kohta seoses looduslike ja inimestegevusest põhjustatud katastroofide ärahoidmisega. Sooviksime parlamendi tagasisidet selle teatise kohta.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

9. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine (arutelu)

9.1. Inimõiguslaste mõrvad Venemaal

Juhataja. – Sain kuus ettepanekut⁽³⁾ Venemaal toimunud inimõiguste juristide mõrvade resolutsiooni kohta (eeskiri 122).

Heidi Hautala, autor. – (FI) Austatud juhataja! Peaksime tõesti hetkeks mõtlema Põhja-Kaukasuses mõrvatud inimõiguslaste peale ja nende mälestuseks küünla süütama. Peame mälestama Natalia Estemirovat, Zarema Sadulajevat, Alik Džabrailovit ja paljusid teisi, kes inimõiguste kaitsmise nimel kannatanud või hukkunud on. Nad väärivad meie kõigi tuge! Kahjuks ei suutnud me neid piisavalt toetada siis, kui nad elus olid.

Muret tekitab asjaolu, et Venemaa pole suutnud nende mõrvade lahendamiseks ja süüdlaste kohtu ette toomiseks teostada piisavalt põhjalikke kriminaaljuurdlusi. Olen tähele pannud, et Euroopa Liit on Venemaaga sellel teemal ametlikult kõnelenud. Silmnähtavalt pole meie jõupingutused aga piisavad ja peame tõsiselt mõtlema selle peale, kuidas õigusriigi põhimõtet Venemaal toimima panna ja kuidas selle probleemi profiili olulisemaks muuta, kui alustame selle riigiga uue partnerlus- ja koostööleppe läbirääkimisi.

Peame ka mõtlema, kuidas saaksime kaitsta Venemaa inimõiguste kaitsjaid paremini kui praegu. Peaksime arutama selle üle, kas võiksime pakkuda kaitset neile, kes on ohus ja kas ELi institutsioonid saavad nende jaoks kiiresti viisad organiseerida, et nad saaksid põgeneda Venemaalt, kus nad ja nende elud on ohus. Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni arvates on oluline, et Euroopa Parlamendil oleks keskus, mis levitaks teavet nende inimõiguslaste olukorra kohta, kelle elud on hädaohus, ning mis püüaks neid koostöös teiste organisatsioonidega aidata. Me saame väga palju ära teha! Anna Politkovskaja ütles kunagi, et Lääs saab väga palju ära teha, kuid Lääs teeb ära väga vähe.

(Aplaus)

Véronique De Keyser, autor. – (FR) Austatud juhataja! Kasutan oma lühikest aega, et selgitada oma fraktsiooni seisukohta, kuna me ei kirjutanud alla ühisdeklaratsioonile ja esitame eraldiseisva resolutsiooni.

Esiteks kinnitan, et nõustume Natalia Estemirova, Zarema Sadulajeva ja Alik Džabrailovi küsimuses täielikult ühisresolutsiooniga.

Oleme šokeeritud nendest uutest salamõrvadest, mis on tegelikult vaid ühed näited inimõiguslaste salamõrvadest Tšetšeenias.

⁽³⁾ Vt protokoll.

Oma resolutsioonis rõhutame täpselt samu asju, mida rõhutatakse ühisresolutsioonis: me mõistame hukka rünnaku, me nõuame juurdlust ja avaldame muret aktivistide inimõiguste halvenemise pärast Venemaal.

Meie seisukoht erineb seoses ühisresolutsiooni täiendava lisaga, mis puudutab kõiki inimõiguste kaitsjaid ja olukorda Põhja-Kaukasuses üldiselt. Leiame, et on teisi kohti, kus selliseid märkusi teha, ja ma plaanin seda teha, eriti Euroopa Liidu ja Venemaa tippkohtumisele eelnevas resolutsioonis. Soovime, et inimõiguslased ja nende kaitse teema oleks osa sellest resolutsioonist, kuid samuti kõikidest tulevastest aruteludest Venemaaga.

Niisiis on siin probleemiks lihtsalt aeg ja koht. See on poliitiline teema, millega tuleks tegeleda poliitika raames ja mitte ainult siin, kus tegeleme ainult hädajuhtumitega. Seetõttu oleme otsustanud teha eristuse, kuid probleemi sisulisest aspektist lähtudes oleme teiste fraktsioonidega nõus.

Renate Weber, autor. – Austatud juhataja! Lubage ma tutvustan täiskogule mõnda tõsiasja! Käesoleva aasta jaanuaris tulistati Moskva kesklinnas keset päeva surnuks Stanislav Markelov, kes oli poliitilistel motiividel tapetud ajakirjanikku Anna Politkovskajat esindav inimõiguste advokaat. Sama juhtumi raames tulistati ka teda kaitsta püüdnud Anastasia Baburovat, kes samuti suri.

Juulis leiti Inguššiast surnuna vähe tuntud Venemaa inimõiguslane ja ajakirjanik Natalia Estemirova, kelle olid eelnevalt Tšetšeenias röövinud relvastatud mehed. Vähem kui kuu aega hiljem rööviti ja mõrvati veel üks valitsusväline aktivist Zarema Sadulajeva ning tema abikaasa.

Augustis tulistati Dagestanis vahetult pärast kodust lahkumist surnuks ajakirjanik Malik Akhmedilov. Kuus silmapaistvat ajakirjanikku ja inimõiguslast on surnud vähem kui kaheksa kuu jooksul.

Need röövimised ja mõrvad on kõigest jäämäe tipp, mis tulenevad inimõiguste olukorra halvenemisest Venemaal, kus sõltumatud häälled, sh advokaadid, ajakirjanikud ja teised aktivistid seisavad silmitsi vägivalda, ähvarduste ja põhjendamata tagakiusamisega.

Inimõiguste rikkumisi Venemaal ja eriti Põhja-Kaukasuses ei saa enam eirata. Me ei saa olla nii naiivsed, uskudes, et ülivõimas Venemaa, kellel on üks maailma parimaid luureteenistusi, ei suuda toimepanijaid leida ja kohtu ette tuua.

Meie kõik, hoolimata oma poliitilistest tõekspidamistest, peame mõistma, et karistamatus inimõiguste kaitsjate ründamise eest põhjustab rohkem vägivalda ja üha rohkem seadusetuse kultuuri. Venemaa ametkonnad peavad vastavalt Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni inimõiguste kaitsjate deklaratsioonile tagama inimõiguste kaitsjatele füüsilise ohutuse ja liikumis- ning sõnavabaduse.

Bernd Posselt, autor. – (DE) Austatud juhataja! Meie endiselt vanimalt liikmelt Otto von Habsburgilt küsiti kord, kas ta kahetseb, et on keisri asemel Euroopa Parlamendi liige. Ta vastas, et ei, sest keisrina oleks ta rumalat inimest pidanud kutsuma kui Teie Kõrgeausus, kuid parlamendiliikmena sai ta rumalat inimest rumalaks kutsuda. Mulle tuleb see iga kord meelde, kui inimõiguste probleemid päevakorras on.

Me pole diplomaatiline keha. Me oleme poliitiliselt parlamentaarne keha. Saame rääkida tõtt. Öeldakse, et kala hakkab mädanema peast. Praegu pole see nii ja siinkohal tänan Renate Weberit sellise selge kõne eest, et need intsidendid ja mõrvad Kaukasuses oleksid kuidagi juhuslikud või mõne tumeda jõu kätetöö, vaid pigem sellest ajast peale, kui Vladimir Putin võimule sai, mis on seotud Tšetšeenia teema ja müstiliste majade plahvatustega Moskvast, on aastaid jooksanud vererida, mis alati viib tagasi Tšetšeeniasse ja mõjutab süütuid inimesi: tsiviilisikuid ja eriti inimõiguslasi, kes nagu need, keda juba mainiti ja kellest paljusid tundsin isiklikult, ei tööta mitte ainult Tšetšeenide inimõiguste, vaid ka demokraatliku Venemaa, Tšetšeenia ja Venemaa rahvaste vastastikuse mõistmise ja Kaukasuse rahu nimel. Neid inimesi mõrvatakse üksteise järel.

Seetõttu olu vaja korraldada erakorraline arutelu, Véronique De Keyser. Me teeme endast naerualused, juhul kui naine, keda täiskogu kiitis ja kes külastas meid Strasbourgis, kuna ta oli pühendunud inimõigustele, mõrvatakse meie silme ees ja me lükkame arutelu selle teema üle hilisemale kuupäevale.

Venemaa jälgib lähedalt, kas me kavatseme kohe reageerida ja me peamegi koheselt reageerima, öeldes väga selgelt, et tuleb lõpetada mõrvad, inimõiguste rikkumised ja vabastada Tšetšeenia ja Venemaa, kuid ennekõike tuleb lõpetada süstemaatiline inimõiguste rikkumine ja mõrvamine salapärasel asjaoludel.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), autor. – (PL) Jälle kord on inimõiguste rikkumine Venemaal ilmunud Euroopa Parlamendi päevakorda.

Lisaks sellele, et kiusatakse süstemaatiliselt taga religioosseid ja etnilisi vähemusi, mõrvatakse ka regulaarselt inimõiguslasi. Ajakirjanikud ja valitsusväliste organisatsioonide töötajad Venemaal seavad oma elu oma töö

raames igapäevaselt ohtu. Ähvardused, röövimised, piinamine, omavolised kinnipidamised ja mõrvad on muutumas igapäevasteks. Asjaolu, et Venemaa ametkonnad ei uuri neid mõrvu aktiivselt, pole saavutatud reaalseid tulemusi ja toimepanijad on ikka veel vabad, ei tõesta mitte ainult ametkondade tegevuste täielikku ebaefektiivsust, vaid demonstreerib ka nende vaikivat heakskiitu ja ükskõiksust.

Inimõiguste austamine peaks olema Euroopa ja Venemaa vahelistes suhetes oluline teema. Meie kohus on nõuda, et Venemaa tagaks korralike ja tõhusate juurdluste läbiviimise, et toimepanijad saaks karistatud ja see paneb nendele kohutavatele mõrvadele punkti.

Cornelia Ernst, autor. – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Uue Euroopa Parlamendi liikmena alustan sellega, et inimõiguste küsimus on minu parteile Saksa Vasakpoolsed väga oluline ja me mõistame igasugused inimõiguste rikkumised hukka, hoolimata sellest, kus need toime pandi või kes seda tegi. Sellel pole mingit pistmist riigiasjadesse sekkumisega.

Olen aastaid olnud tõeliselt mures ja vihane selle pärast, et ikka ja jälle mõrvatakse Tšetšeenia olukorraga seotud inimõiguslasi. Natalia Estemirova, Stanislav Markelov, Zarema Sadulajeva on näited tõeliselt šokeerivatest mõrvadest. Seetõttu on oluline, et meie siin täiskogul viiksime ennast teemaga kurssi.

Olen mures selle pärast, et selliseid juhtumeid nagu Anna Politkovskaja mõrv ei uurita. Kui see protsess nüüd taasavatakse, siis loodan siiralt, et toimepanijad leitakse ja nad arreteeritakse, sest vastasel juhul võib toimuda veel verevalamisi ja karistamatust tõlgendatakse loana teostada veel selliseid kuritegusid. Me ootame lihtsalt, et neid mõrvu hakataks kohe ja põhjalikult uurima ja et olukorraga tegeletaks otsustavalt, sest Venemaa ei saa enam oodata, vaid peab ise võitlusesse asuma, et oma inimõigusi kaitsta. Ei saa olla nii, et inimõiguste kaitsmine mõistab inimesed kuidagi surma. Arvan ka, et eelseisval ELi-Venemaa tippkohtumisel peavad need teemad olema arutelusel oluliste teemadena, mitte kõrvalteemadena, vaid saama just sellise silmapaistvuse osaliseks, mida väärivad.

Isiklikult eeldan, et inimõiguste küsimuste üle arutletakse siin täiskogul ausalt. Ma oleksin eelistanud sellistel teemadel neljapäeva pärastlõunal arutleda, ning arvan, et peaksime seda teemat arvesse võtma, isegi kui see haakuks ettevõtluse ja kaubandusega. Sellised teemad jäävad sageli teisejärgulisteks. Seda tahame muuta ja seda tahtsin ka siin öelda.

Filip Kaczmarek, fraktsiooni PPE nimel. – (PL) Austatud juhataja! Kõrge kuritegevuse määrga riigi puhul võiks teoretiseerida, et inimõiguslaste surmad on kokkusattumus. Need on kokkusattumused, sest üldiselt öeldes, paljud inimesed langevad nendes riikides kuritegevuse ohvriks. Täna, 17. septembril, pean teile meelde tuletama kurba aastapäeva. Nimelt möödub 70 aastat Nõukogude sissetungist Poola. Sissetungi järel lasksid Nõukogude väed maha vähemalt 21 768 Poola kodanikku. Miks ma seda mainisin? Seda seetõttu, et venelased väidavad, et siis oli tegemist tavalise kuritegevusega, nii nagu inimõiguslaste mõrvad on n-ö tavalised kuriteod.

Mõrvatud inimõiguslaste hulk Venemaal on nii suur, et tõlgendada seda fenomeni kui tavalist kuritegevust on täiesti hoolimatu suhtumine. Teooria selle kohta, et need mõrvad on kokkusattumus, ei kannata kriitikat. Selliste tapmiste süstemaatiline iseloom tähendab, et Venemaa poliitilises ja sotsiaalses kliimas on midagi, mis sellised sagedased tapmised põhjustas. Selle riigi moraalikriis, tendents suhtuda pealiskaudselt surma, dehumaniseerimine, relativism ja kaduvad väärtused on põhjused, miks sellesse probleemi ei suhtuta tõsiselt. Arvan, et meie resolutsioon on hästi tasakaalustatud ja aitab venelastel sellele probleemile lahenduse leida.

Justas Vincas Paleckis, fraktsiooni S&D nimel. – (LT) Sotsiaaldemokraatide fraktsioon ei saa jääda ükskõikseks Venemal hiljuti aset leidnud inimõiguslaste mõrvade suhtes. Anna Politkovskaja, Natalia Estemirova, Zarema Sadulajeva, Andrei Kulagini surmad ei tohi jääda tähtsusetuks. Mõistame täielikult hukka nende barbaarsete tegevuste toimepanijad ja asjaolu, et kahjuks eksisteerib mõningates Venemaa piirkondades karistamatuse atmosfäär ja poliitilisi mõrvu ei uurita.

Venemaa president Dmitri Medvejev lubas, et mõrvade toimepanijad leitakse ja neid karistatakse. Tema reaktsioon oli eelmisest presidendist tugevam, kuid siiani on need olnud ainult sõnad. Aeg näitab, kas Venemaa ametkonnad on suutelised ellu viima endale võetud kohustusi, mis on väga olulised nii riigi kodanike kui ka rahvusvahelise üldsuse jaoks. Meie arvates ületas Venemaa tegevusi Põhja-Kaukaasias puudutanud resolutsiooni hinnang resolutsiooni kohaldamisala ja seetõttu otsustasid sotsiaaldemokraadid oma eraldiseisva dokumendi vastu võtta. Sotsiaaldemokraadid on veendunud, et inimõiguste olukord Venemaal paraneks tõepoolest, kui ELi ja Venemaa vahelised inimõiguste arutelud intensiivsemaks muutuksid. Euroopa Parlament, riigiduum, kodaniku-, sotsiaal- ja inimõiguste organisatsioonid ELis ja Venemaal peaksid nendesse aruteludesse aktiivselt panustama. Rõhutame, et inimõiguslaste kaitsmist tuleb järgmisel ELi ja Venemaa juhtide kohtumisel pikalt käsitleda. Teema on muutumas loomulikuks osaks uuest ELi ja Venemaa lepest.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) See arutelu ja Euroopa Parlamendi resolutsioon Venemaa inimõiguslaste mõrvade kohta on eriti oluline just nüüd, kui kuuleme üksteise järel uudiseid inimõiguste kaitsjate Natalia Estemirova, Alik Džbrailovi, Zarema Sadulajeva ja teiste mõrvadest Venemaal. Euroopa Liit ei saa inimõiguslaste brutaalsete tapmistest suhtes ükskõikseks jääda. Meie suhetes Venemaaga peame rõhutama, ja seda me ka teeme, et nende mõrvade juurdlused kestavad liiga kaua ja reeglina lõppevad süüdlase kindlaksmääramiseta. Selline vastuvõetamatu praktika on Venemaal muutumas normiks, eriti Tšetšeenia kuritegevusjuhtumite korral, kus vohab karistamatus. Üks meie põhiväärtusi on austus inimõiguste, inimliku väärikuse ja inimelu vastu ning mitte ükski pragmaatiline huvi ei saa nendest väärtustest tähtsam olla. Arvan, et auküsimusena peaks Venemaa president Dmitri Medvedjev tagama, et tehtaks kõik, mis võimalik, et inimõiguste kaitsjate mõrvu põhjalikult uurida ja süüdlased kohtu ette tuua.

Tunne Kelam (PPE). – Austatud juhataja! Inimõiguste olukord Venemaal on halvenenud. Kutsume nüüd Venemaa ametkondi üles tegema kõike, mis nende võimuses, et kindlustada inimõiguste kaitsjate turvalisus. Teame, et oluline puuduv asjaolu on soov seda kõike teha. Seda on võimalik teha, kuna Kremlil on Venemaa jõustruktuuride ja kohtuvõimu üle määrav mõjuvõim. Seetõttu tekib arvamus, et kui Venemaa kohtuvõim ei suuda kaitsta inimõiguste kaitsjaid, peab asjasse olema segatud riigikord.

Meie tänane sõnum tuleks läkitada ELi valitsustele ja komisjonile. Niikaua, kuni Kremlin eeldab, et mured inimõiguste kaitsjate saatuse kohta võivad jääda deklaratsioonide tasandile, millele ei järgne majandussuhetes tagajärgi, võivad Vladimir Putin ja Dmitri Medvedjev järeldada, et EL pole suutnud Anna Politkovskaja julutunud mõrvast õppust võtta.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Tõepoolest arutleme inimõiguste rikkumisi Venemaal märkimisväärse sümboolse tähendusega päeval. Täpselt 70 aastat tagasi, 1939. aasta 17. septembril, okupeeris Punaarmee, olles sõlminud salakokkuleppe Hitleriga, ühe kolmandiku Poolast, mis võitles sel ajal Saksamaa sissetungi vastu. Stalini väed mõrvasid tuhandeid poolakaid ja sadu tuhandeid küüditati Nõukogude töölaagritesse. Katõnis mõrvati Stalini käsul tuhandeid Poola politseinikke. Meie jaoks jääb 17. september igavesti Stalini Venemaa häbipäevaks.

Täna pole Venemaal piisavalt julgust selle kohutava tõega silmitsi seista. Riigi praegune valitsus esitab oma endise liidu kohta Hitleriga ebaveenvaid õigustusi. Täna keeldub Moskva andmast juurdepääsu Katõni massimõrva arhiividele.

Paljude riikide ajaloos on kohutavaid sündmusi. Riigi täiskasvanuks saamise mõõde on see, kui suudetakse seista silmitsi minevikuga ja mõista hukka seda, mis selle ajaloos tuleb hukka mõista. Täna Saksamaa on sellise suhtumise hea näide. Ainult sellisel juhul lakkab minevik olemast tänapäeva Venemaa koorem ja tekib võimalus astuda sirge seljaga vabade ja demokraatlike riikide ühendusse. Ainult siis suudab Venemaa lõplikult heita enda kaelast Stalini mineviku vesikivi ja lõpetada võitluse oma kodanikega, kes praegu riskivad oma eludega, et kaitsta põhi- ja inimõigusi.

Austame nende mõrvade ohvreid. Mäletame teid kõiki.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Tere päevast head kolleegid! Natalia Estemirova mõrv tekitas meis kõigis suurt kurbust, sest saime tema roovimisest teada päeval, kui kogunesime siin esimest korda ja kuulsime tema mõrvast ainult mõned tunnid hiljem. See liigutab kindlasti kõiki asukohast hoolimata. Nagu minu kolleeg Cornelia Ernst juba ütles, usun kindlalt, et vasakpoolsed peavad kaitsma inimõigusi ja inimõiguste kaitsjaid kõikjal, hoolimata nende asukohariigist.

Need rünnakud, see pealetung inimõiguslastele Venemaal, on avaldanud väga murettekitavat mõju. Need mõjuvad heidutamisena ja on kindlasti eriti traumaatilised nende jaoks, kes tahavad Venemaal inimõigusi kaitsta. Nemad on seetõttu esimene liin rünnakus, kelle langemise tulemusena halveneb terve inimõiguste olukord, rääkimata aktivistide endi inimõigustest.

Nende mõrvade mõjud on seetõttu ettearvamatud ja murettekitavad. Ilma sujuva ja efektiivse õiguslase juurdluse ja garantiita, et inimõiguslaste ohutust austatakse, võib olukord muutuda tegelikult väga murettekitavaks. Seetõttu hääletan hea meelega selle resolutsiooni ja sellele järgnevat Venemaa ametkondadele esitatud palvete poolt, et kaitsta inimõigulasi.

Tulen Portugalist, teisest Euroopa otsast ja järgmisel nädalal lähen Venemaale. Lähen homme Venemaa saatkonda oma viisat saama. Arvan, et suhted Euroopa ja Venemaa vahel on väga olulised ja Euroopa võlgneb Venemaale palju. Esimene asi, mida Euroopa Venemaale võlgneb, on siirus ja selgus meie Euroopas elavate venelastest kaaskodanike inimõiguste ja vabaduste kaitsmisel.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Teie keel on nii ilus, et otsustasin proovida tänada teid ungari keeles: *köszönöm*. Rui Tavares, vastan teie kommentaaridele. Töö inimõiguste nimel ei puuduta ainult vasakpoolseid, vaid see puudutab ka meid, paremsentraste ja loodame, et see aitab kaasa meie koostööle. Cornelia Ernst mainis midagi, mis on täiesti õige. Meie arutame seda siin samal ajal, kui enamik täiskogu liikmeid on juba teel koju. Ka meie peame tegema koostööd, et sellest saaks poliitiline prioriteet.

Olin kunagi väliskomisjoni liige ja kui loodi inimõiguste allkomisjon, siis olin ka selle liige. Kui esitasin muudatusettepanekuid, siis vahel esitasin neid ka väliskomisjonile. Minu kolleegid küsisid, miks ma endiselt esitan inimõiguste muudatusettepanekuid sinna, kui meil on selleks olemas inimõiguste allkomisjon. Sel ajal arvasin, et midagi oli valesti, kui meie inimõiguste allkomisjon oli muutumas eraldatud rühmaks või meie uks on selliste teemade käsitlemiseks suletud. Teeme koostööd, et inimõigustega nii ei juhtuks.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Austatud juhataja, volinik! Bernd Posselti avaldus häirib mind. Rõhutan, et Véronique De Keyseri saavutusi inimõiguste kaitsmisel ei saa sellise iseloomuga arutelu käigus kahtluse alla seada. Siin täiskogul selle temaga tegeledes on ta oma olulisust isikuna selle teema raames tõestanud.

Ma ei luba mitte mingisugusel juhul, ja ka ei usu, et meil on õigus kahtluse alla seada S&D fraktsiooni pühendumust inimõiguste kaitsmisel, sest me tegime seda ka siis, kui teie fraktsioon, Bernd Posselt, püüdis labastada Guantanamo kuritegusid ja vangide kohtlemist Iraagis USA vägede poolt.

Venemaal on inimõigustega tõsine probleem, mida me ka tunnistame, ja see resolutsioon, mille me esitame, on piisavalt karm ja terav. Samas arvame, et parlament peab keskenduma probleemidele, mitte iga kord koostama pikka loendit probleemidest meie suhetes Venemaaga, juhul kui see ei avalda seal mingisugust mõju.

Selle küsimuse raames saadame jälle kord S&D fraktsiooni delegatsiooni järgmise nädala Moskva läbirääkimistele, kus see teema ka üles võetakse. Ärge kasutage inimõigustega seotud hädaolukordi nagu praegust olukorda, et koostada pikka probleemideloendit! See pole tänase arutelu eesmärk.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Väljendan oma kurbust ja suurt muret sündmuste pärast, mis käesoleva aasta juunis Venemaa Föderatsioonis aset leidsid. Venemaa aktivistide, nagu Natalia Estemirova ja Andrei Kulagini ning teiste, kes olid seotud inimõiguste toetamisega ja propageerisid tõtt ja õiglust, brutaaalsed mõrvad vapustasid mind. Mõrvarite kinnipidamiseks ja karistamiseks tuleb teha kõik, mis võimalik. Tervitan toetusmeetmeid, mis tuleb kasutusele võtta, et need mõrvad lahendada.

2008. aasta augustis rikuti ka rahvusvahelisi kokkuleppeid, kui Venemaa ja Gruusia vahelise konflikti ajal ründasid Venemaa relvajõud asustatud alasid ja ei suutnud tsiviilelanikkonda kaitsta nende õiguste rikkumiste eest, mida viisid läbi Lõuna-Osseetia relvastatud võitlejad territooriumil, mis tegelikult käis Venemaa kontrolli alla. Venemaa valitsus peab selgesõnaliselt kinnitama, et inimõiguste rikkumisi ei taluta.

Charles Tannock (ECR). – Austatud juhataja! Inimõiguslaste tagakiusamisega seoses on Venemaal arenemas kriminaalse karistamatuse kultuur. Ametlikku seisukohta kahtluse alla seadvaid ajakirjanikke ahistatakse; etnilised vähemused saavad kannatajatena ebaproportsionaalselt palju vägivaldsete kuritegevuse osaliseks ning need tunduvad jäävad lahenduseta; suuremate vabaduste propageerijaid parimal juhul marginaliseeritakse ja havimal juhul vaigistatakse jõuga.

Raske on täpselt öelda, kust suunast oht Venemaa inimõiguslaste kaitsjatele pärineb, kuid ikka ja jälle näeme, kuidas kuritahtlikud rünnakud jäävad karistamata ja kohtuvõimude suhtumine on selles suhtes loid.

Venemaa on ELi ebamäärasusega ära harjunud. Seda ilmestab liidu reaktsioon Venemaa terroriseerimisele Ukraina suhtes või see, kui Venemaa eelmisel suvel tungis Gruusia territooriumile ning okupeeris selle.

Selge on see, et ELi ja Venemaa heade suhetega seoses on kaalul olulised strateegilised küsimused, kuid me ei saa lubada nendel teemadel olematuks teha meie kohustust kaitsta oma põhivabadusi ja jagatud Euroopa ühiseid väärtusi, vabadusi ja väärtusi, mida Venemaa inimesed peaksid saama täieulatuslikult rahulikus ja turvalises keskkonnas jagada.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Olen ametialaselt olnud inimõiguste kaitsmisega seotud 25 aastat. Seetõttu, eriti juristina, tunnen suurt kaastunnet, kui mõtlen oma kolleegidele, kes on selle üpris suurepärase erialaga seotult oma elud kaotanud. Sellega seoses avaldan siirast kaastunnet nende perekondadele ja lähedastele isikutele!

Milline tegutsemisviis oleks sellises olukorras õige? Nõuda kohest ja põhjalikku juurdlust, mida teostavad asjakohased riiklikud asutused! Soovin, et parlamendil oleks enesekindlust ja moraalselt õigust seda teha. Samas kardan, et seda ei juhtu. Miks? Sest selliseid nõudmisi esitatakse ainult Euroopa Liitu mittekuuluvatele riikidele. Samas on asjaolud teistsugused, kui inimõigusi rikutakse räigelt Euroopa Liidu liikmesriigis, nagu juhtus minu riigis Ungaris, kus tuhandetest inimestest koosneval massimiitingul, kus mälestati 1956. aasta revolutsiooni ja võideldi vabaduse eest, tulistati inimesi silmadesse. Selle korraldas praegust istungijärku juhatava mehe asepresidendi Pál Schmitti partei. Parlament pole ei seda juhtumit ega ka pärast neid sündmusi tekkinud ja endiselt kestvat kriisiolukorda uurinud.

Kahjuks niikaua, kuni seda ei juhtu, ja niikaua, kuni keegi, kes oli selle valitsuse liige, mis kiitis heaks inimeste tulistamise, saab olla parlamendi kodanikuvabaduste-, justiits- ja sisesjade komisjoni aseesinaine, ei saa meil teises riigis olla enesekindlust ja moraalselt õigust paluda sellist juurdlust Euroopa Liitu mittekuuluv riigis läbi viia. Seetõttu soovin, et teeksite ettepaneku ja nõuaksite inimõiguste rikkumiste kohta Ungaris kohest juurdlust. Tänan teid!

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Kõigepealt tahtsin öelda seda, et esiteks olen pettunud, et piimakriisi arutamise ajal oli saal täis ja nüüd, kui arutletakse inimõiguste üle, tundub mulle, et siia pole jäänud meid rohkem kui 40. Kahju, et asjaolud on niimoodi. Ma ei väida, et piimakriis pole oluline, kuid inimõiguste probleem on poliitiliselt meie kõigi jaoks väga oluline.

Mainin ka seda, et minu arvates on vastuvõetamatu kogu see mõte, et käesoleval aastal, kui on väga hästi teada, et mitmed Kesk- ja Ida-Euroopa riigid tähistavad kommunismi kokkuvarisemise 20ndat aastapäeva, siis meie vahetus naabruses asuv võim, kes oli nende kommunistlike režiimide alusepanijaks, demonstreerib sellist ükskõiksust inimõiguslaste suhtes toimepandud kuritegude üle. Arvan, et totalitarismist eraldumist peaks meist igaüks selgelt tunnustama.

Meglena Kuneva, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Täna arutelu inimõiguste kaitsjate õiguste üle Venemaal on väga ajakohane ja sobiv. Hiljutised inimõiguste kaitsjate vastu suunatud vägivaldained on koondanud tähelepanu tõsistele ohtudele, millega nad oma töö jooksul kokku puutuvad. Paljud on maksnud inimõiguste päevavalgele toomise eest kõige kallimat hinda. Me austame kõiki, kes on oma elud kaotanud ja kes jätkavad sellises keskkonnas oma töö tegemist.

Suur osa inimõiguste kaitsjate vastu suunatud vägivaldtegevusest on toimunud Põhja-Kaukasuses, kus on taustaks kasvav ebastabiilsus. Komisjon tunneb neist mitmeid. Nad on inimõiguste projektide rakendamisel väga hinnatud partnerid. Süütud tsiviilised, õiguskaitsetöötajad ja valitsusametnikud on selles piirkonnas toimuvate püüdluste käigus oma elud kaotanud.

Inimõiguste rikkumiste kaitsjate vastu suunatud vägivald ei piirdu Põhja-Kaukasusega. Aktivistide, juristide ja sõltumatute ajakirjanike vastu suunatud vägivaldast, ahistamisest ja ähvardamisest on raporteid üle kogu Venemaa Föderatsiooni. EL peab jätkama sellise vägivalda suhtes oma vastuseisu väljendamist ja nõudma, et Venemaa täidaks oma kohustusi, mis ta endale Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni, OSCE ja Euroopa Nõukogu liikmena võttis.

Ülioluline on, et rünnakuid kodanikuühiskonna aktivistide vastu ja nende vägivaldseid surmi uuritaks korralikult ning toimepanijad leitaks kiiresti ja neid karistataks. Hirmu ja karistamatuse tunnet saab hajutada ainult siis, kui nende tapmistest esitatakse tõhusalt ja kiirelt süüdistus.

President Medvedjev väljendas oma vastuseisu Venemaal võimutseva nn juriidilise nihilismi suhtes. EL on valmis toetama Venemaad oma õigussüsteemi jätkuvas reformimises. EL väärtustab väga oma võimalust kõneleda Venemaa ametnikega oma muredest, mis on seotud inimõigustega. Tervitame president Medvedjevi avatumat suhtumist ELi aruteludesse nendel teemadel.

Järgmisel ELi ja Venemaa tippkohtumisel on veel üks võimalus neid kõnelusi jätkata. Seda peavad täiendama ekspertidevahelised mõttevahetused. Regulaarsed ELi ja Venemaa vahelised inimõiguste nõupidamised võimaldavad kasvatada nende arutelude ulatust ja kõnelustest osavõtjate hulka, kellele saame inimõiguste probleemide üle arutleda.

Inimõiguste kaitsjate ohutus peab olema meie peamine mure. Kutsume Venemaa ametiasutusi üles tegema võimalikult palju jõupingutusi, tagamaks, et need, kes teevad tööd inimõiguste rikkumiste päevavalgele toomise nimel, saaksid seda teha, ilma et tunneksid muret vägivalda või ähvardamiste pärast.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub arutelude lõpus.

9.2. Kasahstan – Jevgeni Žovtise juhtum

Juhataja. – Olen saanud viis Kasahstani resolutsiooni ettepanekut ⁽⁴⁾:

Jevgeni Žovtise juhtum (reegel 122).

Heidi Hautala, autor. – (FI) Austatud juhataja! Mul on veel viimane kommentaar just toimunud arutelu raames ning lisan, et inimõiguste allkomisjoni esimehena saatsin hiljuti komisjonide kogule kirja, milles palusin neil kaaluda nende arutelude ettepoole toomist, et terve parlament osaleda saaks ning et nõukogul oleks selles arutelus tähtsam roll. Loodan, et minu kaasparlamendiliikmed teistest fraktsioonidest arutavad seda teemat oma fraktsioonide esimeestega, sest parlamendil jääb mõjuvõimu vähemaks, kuna meid on siin nii vähe.

Asugem nüüd Žovtise juhtumi juurde. Kasahstan on oluline Kesk-Aasia riik, mis saab järgmisel aastal Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni eesistujaks. Nüüd ei saa me üksikõikelt suhtuda sellesse, kuidas langetatakse kuritegude suhtes otsuseid riigis, mis saab olema laial Euroopa alal asuvate kõikide riikide demokraatlike püüdluste juht. Seepärast peaksime pöörama oma tähelepanu inimõiguste kaitsja Jevgeni Žovtise juhtumile. Ta mõisteti süüdi ettekavatsemata tapmises väga kahtlustäratavatel asjaoludel ja käesoleva aasta juulis määrati talle jalakäijale otsasõidu eest nelja aasta pikkune karistus avavanglas.

Peame arvestama asjaoluga, et OSCE on kahelnud, kas Žovtise suhtes toimunud menetluse käigus rikuti õiglase kohtumõistmise põhimõtet, mis Kasahstani põhiseadusega tagatud on. Euroopa Parlamendil on põhjust seda arutelu ka nõukogu ja komisjoniga aktiivsena hoida, et nad saaksid selle juhtumi päevakorda võtta ja nõuda õiglase kohtuprotsessi läbiviimist.

Austatud juhataja! Euroopa Parlament võib mõjutada märkimisväärselt Kesk-Aasia riikide õigusriigi põhimõtete kindlustamist, hoides aktiivselt päevakorras sellised üksikuid juhtumeid, ning Jevgeni Žovtise juhtum on üks nendest.

Justas Vincas Paleckis, autor. – (LT) Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni eesistumise aeg läheneb ja kahjuks on Kasahstan kaugenemas oma kohustustest Euroopaga samad standardid saavutada. Rõhutades õigustamatult oma unikaalset ja erilist omapära, ei hooli riik valimiseaduste ja pressivabaduse küsimuses OSCE soovitustest. Korduvad inimõiguste rikkumised ja inimõiguste kaitsjate otsene tagakiusamine kasvavad üha enam kahtlusi, kas see riik sobib juhtima organisatsiooni, mis võitleb demokraatlike põhimõtete juurutamise eest. Nõuame, et Astana saavutaks reaalselt edu demokratiseerimise, inimõiguste kaitsmise, õigusriigi ja pressivabaduse valdkondades. Kasahstani seaduseid, mis põhinevad rahvusvahelisel seadusel, tuleb inimõiguste aktivistide Jevgeni Žovtise, Jesingepovi ja Dubanovi kohtumenetlustel korralikult ja läbinähtavalt rakendada. Peame lootma ja nõudma, et kohtuotsused oleksid erapooletud ja vangide osalemine inimõiguste liikumises ei mõjutaks kohtuotsust. Nõuame, et nõukogu tõstataks nende inimõiguste kaitsjate juhtumite teema oktoobris toimival järgmisel ELi ja Kasahstani inimõiguste dialoogkohtumisel. Kutsume Euroopa Komisjoni üles pakkuma Kasahstanile tõhusat tuge ajal, mil see teeb ettevalmistusi saamaks OSCE eesistujariigiks, tagamaks, et seda olulist rahvusvahelist organisatsiooni ei seataks ohtu.

Renate Weber, autor. – Austatud juhataja! Esiteks avaldan kaastunnet Jevgeni Žovtise seotusega autoõnnetuse ohvrite perekonnale. Kahjuks leidis aset inimtragöödia, mille käigus mees hukkus. Samal ajal väljendan oma muret seoses Jevgeni Žovtise praeguse olukorraga.

Vaieldamatult peab iga kriminaalrikkumise kordasaatnud inimene leppima sellega, et juriidilisi sanktsioone rakendatakse valimatult ja Jevgeni Žovtis, väljapaistev inimõiguste jurist, teab seda kõigest paremini. Kuid samal ajal soovime kindlustada, et Kasahstani ametivõimud ei kasutaks seda õnnetut olukorda ära selleks, et karistada Jevgeni Žovtist millegi muu kui temaga seotud autoõnnetuse eest. Jevgeni Žovtist ei tohi karistada tema tegevuste eest, mis on seotud inimõigustega ja selle eest, et ta kritiseerib väga palju Kasahstani valitsust.

Seetõttu on minu arvates väga oluline, et Kasahstani õigusasutused viiksid otsekohe läbipaistvust ja õigusriigi põhimõtet austades läbi teise põhjaliku ja õiglase intsidendiga seotud asjaolude juurdluse ja vaataksid üle Jevgeni Žovtise süüdimõistmise ja karistuse.

(4) Vt. protokoli.

Elisabeth Jeggle, autor. – (DE) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Kõigepealt mainin, et minu fraktsioon oli mõnevõrra üllatunud, nähes dramaatilise autoõnnetuse juriidilist hinnangut päevakorras kiireloomulise inimõiguste probleemide resolutsioonina.

Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) fraktsiooni jaoks on seetõttu oluline väljendada selgelt oma arvamust, et põhimõtteliselt me ei soovi sõltumatu kohtu otsuseid kahtluse alla seada, välja arvatud juhul, kui räägime kohtuprotsessist, mis on selgelt demonstratiivne ja ei vasta ühelegi õigusriigi põhimõttele. Oleme seda Iraanis juba näinud. Siia tuleb tõmmata selge eraldusjoon. Meie arvates on igasuguse demokraatliku korra oluliseks elemendiks sõltumatu õigussüsteem. Sellisel juhul peame kõigepealt arvesse võtma määratud kohtuotsust.

Peame ka tunnistama asjaolu, et isik hukkus autoõnnetuses, ja see peaks meid kurvastama ja tõepoolest see kurvastabki meid, kuid peame kindlustama ka selle, et kohtulik kontroll oleks täide viidud. See et Jevgeni Žovtis, väga tuntud tsiviilõiguste aktivist, on juhtumisse segatud, juhtis sellele maailma tähelepanu ja on esile kutsunud reaktsiooni, mistõttu me seda täna siin arutamegi.

PPE fraktsioon tunnustab Kasahstani püüdlusi ja arengut seoses demokraatia ja õigusriigiga. Kinnitame Kasahstanile, et neil on meie selge toetus ja julgustame riiki kindlalt sellel rajal jätkama. Soovitame selle juhtumi raames Kasahstani ametnikel tungivalt nende enda huvides pakkuda avalikkusele võimalikult palju teavet ja esitada oma nägemus sündmustest ning võimaldada õiglane edasikaebamine või viia õigusriigi põhimõtetest lähtuvalt läbi Jevgeni Žovtise juhtumi ülevaatusprotseduur.

Kasahstan saab OSCE eesistujariigiks. See saab olema üpris suur väljakutse.

Struan Stevenson, fraktsiooni ECR nimel. – Austatud juhataja! Mul tuleb Elisabeth Jeggle'ga nõustuda. Olen täiesti hämmastunud sellest, et siin Strasbourgis on meil terve parlamendi ees kiireloomuline arutelu Kasahstani liiklusõnnetuse üle, kuigi keegi hukkus õnnetuse käigus traagiliselt ja autojuht juhtus olema inimõiguslane, kellele mõisteti kohtus õiglaselt neli aastat vangistust, kuid seda vähese valvega vanglas, millest äkitselt on resolutsiooni järgi saanud nn vangilaager. Kahjuks annab sellise juhtumi arutamine siin täiskogule halva maine ning see tähendab, et see hea töö, mida püüame inimõiguste valdkonnas teha, kaotab oma väärtust, kui me hakkame rääkima liiklusõnnetustest.

Kas me tõesti arvame, et Kasahstani valitsus heitis tsiviilisiku inimõiguslane autorataste alla? Kas me tõesti arvame, et karistus oli liiga karm sellise inimese jaoks, kes mõisteti ettekavatsemata tapmises süüdi? Me ei saa jätkata Kasahstani laimamist ainult poliitiliste ajendite tõttu, püüdes nende mainet enne järgmisel aastal OSCE eesistujariigiks saamist kahjustada. Praegune tegevus lähtub poliitilistest ajenditest ja on häbiväärne, et see teema päevakorras on. Loodan, et täiskogu heidab resolutsiooni kõrvale ja toetab muudatusettepanekuid.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Mul on eelmise sõnavõtja Struan Stevensoniga sarnased kahtlused. Kasahstan on oluline riik. Riik pingutab oma demokraatliku progressi raames palju. Loomulikult pole riik praegu demokraatlike vabaduste musternäidis, kuid inimõiguste olukord selles riigis, ning ma tean Kasahstanist üht-teist, sest olen seda riiki korduvalt külastanud, on märkimisväärselt parem, kui enamikus piirkonna naaberriikides, ja õnneks pole seal näiteks selliseid probleeme nagu Venemaal, mille üle me just ka arutlesime.

Jagan Struan Stevensoni seisukohta, et Euroopa Parlament ei peaks kogu oma mõjuvõimu ära kasutama ega võtma oma seisukohta ühe dramaatilise kohtuasja põhjal. Võib-olla on tõesti antud juhul vaja natuke rohkem selgust, kuid kindlasti pole vaja Euroopa Parlamendi resolutsiooni. Selline tegevus õõnestaks resolutsiooni väärtust ja inimesed lõpetaksid Euroopa Parlamendi hääle kuulamise, juhul kui parlamendi tähelepanu hajutavad teemad, mis ei vääri üldist arutelu ega parlamendi resolutsiooni.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Kasahstan mängib Kesk-Aasias olulist rolli nii majandus- kui ka julgeolekupoliitika aspektist ning riigi koostöö Euroopa Liiduga on tihenened. Oli meeldiv kuulda, kuidas Kasahstani välisminister Maradtazin lubas eelmisel aastal OSCE eesistujariigi staatust oodates ja uuesti käesoleva aasta mais parandada inimõiguste olukorda riigis. Rahvusvahelisest tähelepanust hoolimata on meediat siiski rohkem kontrollima hakatud ning usuvabaduse tase on nõrk. Lisaks oleme kuulnud ka mitmetest inimõiguslaste omavolilistest arreteerimistest.

Samuti tekitas küsimusi inimõiguste aktivisti Jevgeni Žovtise kohtuotsus ning see on Kasahstani valitsuse enda huvides, et need kahtlused laheneksid täielikult ning samuti on see eesootava OSCE perioodi vaieldamatu eelis. Soovime, et kõik läheks võimalikult hästi ja loodame, et asjad lahenevad.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Esiteks mainin, et mul on hea meel Heidi Hautalat siin uuesti näha. Samas on ta mõned aastad puudunud ja selle aja jooksul on nõukogu kokku tulnud neljapäeva pärastlõunati. Eesistujariigid Tšehhi Vabariik ja Saksamaa olid siin neljapäeviti. Arvan, et me ei tohiks arutelu aega muuta, sest me ei jõua kolmapäeval kõigega ühele poole ja seega peame siin olema ja sundima nõukogu olema siin ka neljapäeva pärastlõunal. See on lahendus: mitte pressida kogu päevakava kolmapäeva peale.

Tegelikult on juhtum üpris keeruline. Samas just sellepärast, et me ei saa veel täielikult Kasahstani valitsust õigusriigi põhimõtete küsimustes usaldada, peame nõudma, et juhtumit uuritaks objektiivselt. Selles osas toetan Elisabeth Jeggle't täielikult. Seetõttu allkirjastasime ka resolutsiooni. Seda juhtumit tuleb uurida objektiivselt ja mitte midagi ei tohi varjata või ilustada.

Meglana Kuneva, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Komisjon on murelikult ära märkinud teateid menetlusrikkumiste kohta, mis leidsid aset Kasahstani inimõigiste kaitsja Jevgeni Žovtise kohtuprotsessi ajal, kes mõisteti surmaga lõppenud autoõnnetuse tagajärjel süüdi ettekavatsemata tapmises. Nagu te teate, on Kasahstani ametivõimud tagasi lükanud süüdistused, et Jevgeni Žovtise kohtuotsus lähtus poliitilistest ajenditest.

Komisjon toetab selles küsimuses täielikult ELi eesistujariigi seisukohta, mis avaldati 10. septembri OSCE alalise nõukogu koosolekul. Võttes arvesse juurdluste ja kohtuprotsessi väidetavate puuduste tõsist iseloomu, kutsume Kasahstani, kes on järgmine OSCE eesistujariik, üles tagama, et edasikaebamise käistlemisel arvestataks täielikult riigi seaduste ja rahvusvaheliste standarditega. Komisjon jägib selle juhtumi edasisi arenguid jätkuvalt väga tähelepanelikult.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus leiab aset arutelude lõpus.

9.3. Süüria – Muhannad Al Hassani juhtum

Juhataja. – Olen saanud kuus Süüria resolutsiooni ettepanekut⁽⁵⁾.

Muhannad Al Hassani juhtum (reegel 122).

Franziska Katharina Brantner, autor. – Austatud juhataja! Esitlen Muhannad Al Hassani juhtumit. Ta vangistati, kuna kaitses oma kaasmaalaste inimõigusi Süürias.

Ta oli väga oluline isik, sest jälgis kõiki Riigi Julgeoleku Ülemkohtu kohtuprotsesse ja koostas Süüria kinnipidamistingimuste kohta regulaarseid hinnanguid. Ta on nüüdseks ise kinni peetud ja vangistatud.

Seoses Süüriaga soovime, et riik täidaks oma kohustusi ja täidaks tsiviil- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist lepet ja ÜRO piinamisvastast konventsiooni, millele on ka Süüria alla kirjutanud, et Süüria tühistaks inimõiguste kaitsjate ja nende perekondade suhtes oma repressioonide poliitika ning et riik vabastaks vangistatud inimõiguste kaitsjad, poliitilised vangid ja rahuaktivistid.

Seoses ELiga on meil samuti üks soov. Pidades silmas assotsiatsioonileppe allkirjastamist, soovime meie, Rohelised ja EFA, enne teekaardi kinnitamist allkirjastada assotsiatsioonileping, mis sõnastaks meie eesmärgid seoses sisseviidavate paranduste osas inimõiguste valdkonnas.

Rahvusvaheline seadus kehtestab hulga kohustusi, millest riigid kinni peavad pidama. Ning on ka meie kohustus, eriti terve ELi kohustus, tagada kinnipidamise kirjapanek assotsiatsioonileppesse, et kindlustada edaspidine kinnipidamine.

Töötame selles suunas. Täna teid resolutsiooni toetamise eest!

Véronique De Keyser, raportöör. – (FR) Austatud juhataja! Tunnistan, et olen nii segaduses kui ka üpris kurb ja pettunud.

Olen segaduses, sest kahtlemata on Süüria teinud rahvusvaheliste suhete valdkonnas viimase kahe aasta jooksul suuri edusamme. Riik astus Vahemere Liidu liikmeks. Mitmetel juhtudel on riik keerulistes rahvusvahelistes olukordades tegutsenud vahemehena, kaasa arvatud siis, kui hiljuti Iraanis noor prantsuse

⁽⁵⁾ Vt. protokoll.

naine arreteeriti. Asjaolu, et assotsiatsioonileping, mis pole veel allkirjastatud, Franziska Katharina Brantner, kuid mis võidakse varsti allkirjastada, võeti uuesti arutlusele, on minu arvates samaaegselt ka väga positiivne märk.

Kodurindelt vaadatuna on tõsi, et Süürias on toimunud ka mõned väga positiivsed arengud. Süürialased on vastu võtnud 1,5 miljonit Iraagi põgenikku ja nad hoolitsevad nende eest. Neil on kõrge haridustase ja usuvabadus, mis on oluline. Samas pole poliitilise vabaduse ja mitmekesisusesega seoses toimunud mingisuguseid arenguid. Minu suureks kurvastuseks näeme jätkuvalt inimõiguslaste ja kaitsjate represseerimiste ja vangistamiste juhtumeid ning viimaste aastate vältel oleme mitmel korral sekkunud, et nõuda poliitiliste vangide vabastamist.

Kahel korral õnnestus meil vabastamine ka täide viia. Samas on Süüria vanglates endiselt sellised inimesed nagu dr al-Labwani, dr al-Bunni ja nüüd hr Al Hassani. Seetõttu soovin saata teate Süüriale: oleme siin ja soovime aidata Süürial väljuda isolatsioonist, millesse see mingil hetkel sattus.

Leiame, et riik on rahvusvahelisel areenil oluline osaline ja seda eriti Lähis-Ida rahuküsimustes. Ma palun, – kuigi teen seda just teie enda kuvandi pärast, ning arvan, et olete piisavalt tugevad, lubamaks oma riigis eksisteerida poliitilisel mitmekesisusel ja inimõiguste kaitsjatel – vabastage poliitilise vangid ja järgige piinamise ja alandava kohtlemise vastast konventsiooni!

See kõik on Süüria enda ja ka üleilmse rahu huvides ning eriti Lähis-Ida rahu huvides.

Renate Weber, autor. – Austatud juhataja! Muhannad Al Hassani on veel üks inimõiguste kaitsja, kelle Süüria ametivõimud suvaliselt kinni pidasid. Ta on veel üks poliitiline vang, kelle ainus süü oli see, et ta soovis kaitsta inimeste õigust ennast vabalt väljendada ning poliitilistes toimingutes osaleda ja nende õigust õiglasele kohtuprotsessile.

Tal keelati reisimine rohkem kui viieks aastaks. Süüria julgeolekujõud jälgisid pidevalt tema telefone ja e-posti. Süüria riigi julgeolekuasutused arreteerisid ta pärast nädalatepikkust kasvavat ahistamist seoses Süüria riigi julgeoleku ülemkohtu praktikate jälgimisega. Hiljem süüdistati teda ka mitmetes kriminaalkuritegudes, mis kõik olid seotud tema õigusega sõnavabadusele.

Seoses omavolilise kinnipidamisega ärgem unustage dr al-Labwanit, silmapaistavat inimõiguste kaitsjat, kellele määrati 12 aasta pikkune vangistus millegi eest, mis ÜRO omavolilise vangistamise tööühma sõnul oli „oma poliitiliste vaadete rahumeelne väljendamine”.

Süüria valitsus peavad Muhannad Al Hassani, dr al-Labwani ja teised poliitilised vangid kohe ja tingimusteta vabastama ja tagama nende füüsilise ja psühholoogilise puutumatuse igas olukorras. Süüria ametivõimud peavad lõpetama vastavalt 1998. aasta ÜRO inimõiguste kaitsjate deklaratsioonile igasuguse ahistamise Süüria inimõiguste kaitsjate ja kodanikuühiskona aktivistide suhtes.

Charles Tannock, autor. – Austatud juhataja! Süüria on Lähis-Idas oluline riik ja see mängib olulist rolli Iraani võimekuse kahandamises toetada lisraeli-vastaseid terroristlikke tegevusi oma asemike Hezbollahi ja Hamasi abil. Süürial on ka kombeks provotseerida rahutuste teket Liibanonis, mis Süüria arvates on vaevu suverääne ja kuulub selle mõjusfääri.

Süürias valitseb ka ilmalik režiim. Tegelikult on režiim ainuke jälg kunagisest võimsast Baathi parteist, mis kunagi valitses ka Iraagis, nii et näiteks naiste õigused paranevad. Samas on tegemist ikkagi brutaalse üheparteilise diktatuuriga.

Juhtiva inimõiguste kaitsja Muhannad Al Hassani kinnipidamine on murettekitav. Kui Süüria soovib tõepoolest ELi assotsiatsioonileppe küsimuses meie tuge, siis peaks nad koheselt Muhannad Al Hassani vabastama ja lõpetama inimõiguste kaitsjate, nagu ka Muhannad Al Hassani on, tagakiusamise.

Eija-Riitta Korhola, autor. – (FI) Austatud juhataja! Mul on hea meel, et meil oli julgust just nüüd koondada tähelepanu Süüria inimõiguste olukorrale. ELi ja Süüria assotsiatsioonilepingut viimistletakse Vahemere koostöö raames ja kuna üks koostöö olulisi tugisambaid tegeleb inimõiguste ja demokraatia edendamise, siis arvan, et EL peaks selles valdkonnas jõulisemalt parandusi nõudma.

Ei piisa ainult koostöö fookuseerimisest majandusolukorra parandamisele. Nagu oleme kuulnud, vangistati Süüria juhtiv inimõiguste jurist Muhannad Al Hassani juuli lõpus ilma korraliku kohtuprotsessita. Teda süüdistati rahvustunde nõrgendamises ja valeuudiste levitamises. Juhtum pole esmakordne. Parlament sekkus

sarnasesse juhtumisse viimati 2007. aastal. Siis kaitsesime Kamal Abwanit, kes on endiselt vanglas, kuigi ka ÜRO uurimiserühm jõudis järeldusele, et tegemist oli olnud omavolilise arreteerimisega.

Sõna- ja kogunemisvabadusega seoses on Süüria veel pikk maa käia. Valitsusvälistel organisatsioonidel on riigis keeruline tegutseda, mistõttu on tegevus ka peaaegu olematu. Saab olema väga kahetsusväärne, kui meie ELis ei leia julgust, kehtestamaks Süüriaga koostöö aluseks selgeid kriteeriume. Minu arvates on lausa meie kohustus nõuda poliitiliste vangide vabastamist ja rahvusvaheliste inimõiguslepete täitmist, enne kui ELi ja Süüria vahelise assotsiatsioonileppega oleks võimalik edasi liikuda.

Inimõigused maailmas pole üksikud saared. Pigem on tegemist materjaliga, kus kõik mõjutab kõike ning eiramiste sallimine ja läbi sõrmede vaatamine mujal maailmas hakkab lõpuks tasapisi kaotama ka meie õigusi. Meie oluline ülesanne on toetada ja jälgida nene rakendamist alati ja kõikjal. Ainult sellisel viisil suudame inimese elu elamisväärsaks muuta.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *fraktsiooni S&D nimel.* – (PL) Juulis arreteeriti Muhannad Al Hassani, Süüria üks silmapaistvamaid inimõiguslasi. Suletud uste taga peetud kohtuistungil, kuhu advokaadid ei pääsenud, süüdistati teda rahvustunde nõrgendamises ja väärteabe levitamises. Juba eelnevalt oli teda seoses tegevustega inimõiguste valdkonnas ja püüdlustega kaitsta poliitilistel põhjustel arreteeritud inimesi korduvalt üle kuulatud. Tal keelati ka riigist lahkumine. Muhannad Al Hassani jälgis ülemkohtu kohtuprotsesse, mille tingimused Human Rights Watch'i arvates ei vasta rahvusvaheliste standarditele.

Meile teeb muret, et inimõiguslasi Süürias represseeritakse, eriti seoses Süüria ametivõimude edusammude puudumisega inimõiguste valdkonnas. Peame nõudma, et Süüria täidaks Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise konventsiooni.

Võttes arvesse eksisteerivaid poliitilisi, majanduslikke ja kultuurilisi sidemeid Süüria ja Euroopa Liidu vahel ja selle riigi märkimisväärset rolli Lähis-Ida rahu edendamisel, olen veendunud, et Süüria suudab selles valdkonnas edusamme teha, aidates niimoodi kaasa terve piirkonna demokratiseerumisele.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! See resolutsiooni ettepanek on täiesti õige nii, nagu see on. Õige kohustus on loomulikult, eriti plaanitud assotsiatsioonilepingu kontekstis, avaldada selgelt oma arvamust Muhammad Al Hassani perekonna, sugulaste ja kaasvõitlejate kaitmise kohta ja seda ka lepingu artikli 2 kohustuste alusel nõuda. Seda vähemasti seetõttu, et meie, eurooplased teame oma mineviku piinarikastest kogemustest, mida tähendab inimõiguste porritrappimine. Ainult kaks aastakümnet tagasi kukkus Kesk- ja Kagu-Euroopas kokku kommunistlik terroristlik režiim.

Seda arvesse võttes soovitan aga mitte pilku ära keerata, kui Türgis, mis asub Süüriaga samas piirkonnas, ei austata inimõigusi nii nagu neid tuleks austada. See on veelgi olulisem, võttes arvesse, et Türgi on ELi ühinemiskandidaat ning sellel riigil on tõsised puudujäägid õigusemõistmise, kriminaalsüsteemi, vähemuste kaitsmise ja usuvabaduse valdkondades, isegi kui kallutatud aruanne väidetavalt sõltumatult komisjonilt või Ahtisaari raport teistsuguse mulje jätavad.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Arvan, et loomulikult peaksime olema Süüria inimõiguste olukorra suhtes väga kriitilised. Seal valitseb diktatuur ja tegemist on politseiirrigiga. Muhannad Al Hassani tuleb vabastada.

Samas peame arvesse võtma asjaolu, et president Assad, kes on muutumas üha avatumaks ja kes avab oma riiki, ning tema isa, nagu ka aleviidid, on näiteks toetanud moslemite ja kristlaste koosseksistentsi sellisel määral, et juhtiv Süüria kristlane kardinal Daud ütles mulle, et kristlaste jaoks on Süüria vähem ohtlikum kui Iraak, mida kaitsevad Lääne väed.

Seetõttu peaksime oma suhetes Süüriaga tegema eristusi. Mõistma hukka inimõiguste rikkumised ja mitte hülgama ja lõpetama riigi toetamist, kes on teel vastastikuste heade suhete loomise ja suurema avatuse suunas. Loomulikult peaksime olema kriitilised, kuid me peaksime ka tunnistama, et antud juhul on tegemist millegi algusega, millele me peaksime kaasa aitama.

Meglana Kuneva, *komisjoni liige.* – Austatud juhataja! Komisjon jagab Euroopa Parlamendi muret inimõiguste olukorra pärast Süürias. Meie hinnang on see, et olukord halvenes viimaste kuude jooksul, ajal kui sagesid omavolilised arreteerimised, inimõiguste kaitsjate ahistamised ja reisikeeldude väljastamised.

Kõige uuem näide on see, et 28. augustil arreteeriti Muhannad Al Hassani, kes on tuntud jurist, Süüria Riikliku Inimõiguste Organisatsiooni president ja on olnud 15 aastat Damaskuse advokatuuri liige. Muhannad Al Hassani on inimõiguste kaitsja ja võiks arvata, et tema arreteerimise taga on poliitilised motiivid.

EL on juba Süüria ametivõimudele oma muret väljendanud. Süüria peab täitma oma rahvusvahelisi kohustusi, eriti inimõiguste ülddeklaratsiooni ja kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti tingimusi, mille osaline Süüria on. Komisjon arutab oma Damaskuse delegatsiooni ja liikmesriikide saatkondade abil võimalust, kuidas tõhusamalt ja efektiivsemalt reageerida inimõiguste kaitsjate kaitseks. Selge on see, et peame jätkama inimõiguste kaitsjate turvalisusega seotud tegevuste nõudmist ja tagama riigi julgeoleku ülemkohtu kohtuprotsesside vaatluse. Peame jätkuvalt toetama kodanikuühiskonda instrumentide abil, nagu valitsusvälised tegutsejad ja Euroopa instrument demokraatia ja inimõiguste eelarve jaoks. Samuti on meie kohustuseks pakkuda perekondadele moraalselt tuge.

Hoolimata sellest, et need tegevused on olulised, on need siiski ebapiisavad. Usume, et EL suudaks Süüriat rohkem mõjutada, juhul kui assotsiatsioonilepe oleks allkirjastatud. Mul on hea meel, et eesistujariik kaalub allkirjastamist lähinädalate jooksul. Selle leppega saame alustada regulaarset dialoogi, et selliste küsimuste puhul nõu pakkuda ja paremaid tulemusi saavutada.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus leiab aset arutelude lõpus.

10. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletamine.

(Hääletuste tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

10.1. Inimõiguslaste mõrvad Venemaal (hääletus)

– Pärast hääletust.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Mul on väga kahju, austatud juhataja, kuid soovin ametlikult teatada, et hääletasin kogemata valelt istekohalt. Minu isteot on 107 ja ma hääletasin kohalt 67 ehk teisisõnu teise liikme kaardiga. Selle välja jättes olen poolt. Istusin lihtsalt kogemata teise liikme istekohal, kellel oli kaart sees ja ma hääletasin tema kaardilt, mis on meie eeskirjade vastu, seega olen ametlikult ettepaneku poolt ja minu kaasparlamendiliikme hääle on vale.

Juhataja. – Täna teid! See märgitakse protokollis.

10.2. Kasahstan - Jevgeni Žovtise juhtum (hääletus)

10.3. Süüria - Muhannad Al Hassani juhtum (hääletus)

11. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

12. Parlamendi komisjonide ja delegatsioonide koosseis (vt protokoll)

13. Teatud dokumente puudutavad otsused (vt protokoll)

14. Assigneeringute ümberpaigutamine (vt protokoll)

15. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

16. Istungil vastuvõetud tekstide edastamine (vt protokoll)

17. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)

18. Istungjärgu vaheaeg

Juhataja. – Kuulutan Euroopa Parlamendi istungjärgu katkestatuks.

(Istung lõppes kell 16.45)

LISA (Kirjalikud vastused)

KÜSIMUSED NÕUKOGULE (Vastuste eest vastutab ainuisikuliselt Euroopa Liidu Nõukogu eesistujariik)

Küsimus nr 10, mille on esitanud Pat the Cope Gallagher (H-0282/09)

Teema: Rahu edendamine Lähis-Idas

Kas Euroopa Ülemkogu võiks teha avalduse algatuste kohta, mida ta kavatseb teha rahu ja leppimise edendamiseks Palestiina ja Iisraeli rahva vahel?

Vastus

(ET) Käesolevat vastust, mille koostas eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2009. aasta septembri osaistungjärgul Strasbourgis.

Pidades silmas 2009. aasta juunis toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumise eesistujariigi järeldusi, jääb Lähis-Ida rahuprotsess 2009. aastal Euroopa Liidu tähtsaimaks eesmärgiks. Samal kohtumisel kinnitati ka Euroopa Liidu välissuhete nõukogu 2009. aasta 15. juuni kohtumisel vastu võetud järeldused.

Nõukogu pooldab endiselt kahe riigi kooseksisteerimisel põhinevat lahendust, mille tulemuseks on Jordani Läänekaldast ja Gaza sektorist koosnev iseseisev, ühtne ja elujõuline Palestiina riik, mis eksisteeriks Iisraeli riigiga külje kõrval rahu ja turvalisuses.

Tunne heameelt selle üle, et Ameerika Ühendriikide administraator püüdleb aktiivselt kahe riigi kooseksisteerimisel põhineva lahenduse poole ning oleme selle eesmärgi saavutamiseks valmis koostööd tegema Ameerika Ühendriikide ja teiste neliku liikmetega.

EL on jätkuvalt valmis olulisel määral toetama konfliktijärgseid kokkuleppeid, mille eesmärgiks on rahuleppe kestvuse kindlustamine, sealhulgas läbi piirkondlike kokkulepete nagu Euroopa naabruspoliitika ning Vahemere Liidu kaudu. Oleme eriti valmis Vahemere Liidu raames meie ja Palestiina omavalitsuse suhteid veelgi parandama. Aitame edendada Palestiina riigi rajamist ning teeme täiendavaid koostööpingutusi, et avaliku korra taastamisele kaasa aidata. Keskendume jätkuvalt tsiviilpolitsei ning õigussüsteemi toetamisele.

Araabia-Iisraeli konflikti põhjalik lahendamine nõuab poliitilist, julgeolekualast ja majanduslikku mõõdet hõlmavat piirkondlikku lähenemist. Tänu piirkonna partneritega sõlmitud arvukatele lepingutele on ELil unikaalne võimalus töötada regionaalarengu võtmeprobleemidega. Peame sellealaste saavutuste põhjal hoolikalt hindama, kuidas meie poliitikad ja programmid tooksid konflikti põhjaliku lahendamise käigus konkreetseid ja kiireid lahendusi.

*
* *

Küsimus nr 11, mille on esitanud Georgios Toussas (H-0284/09)

Teema: Palestiina elanikkonna vastu suunatud kriminaalpoliitika jätkumine

Iisraeli poolt hiljuti alustatud barbaarne sõda Palestiina elanikkonna vastu, asunduste laiendamine, häbimüür, mis eraldab Ida-Jeruusalemma Jordani Läänekaldast ning Gaza sektori jätkuv verine blokaad halvendavad Palestiina elanikkonna juba niigi talumatut olukorda veelgi. Oma uue Lähis-Ida poliitikaga pakuvad nii EL kui USA Iisraeli jõhkrutsemisele katet. On lubamatu, et Palestiina Vabastamise Rahvarinne (PFLP), mis võitleb Palestiina elanikkonna õiguste eest, on kantud terroristlike organisatsioonide nimekirja valede ja põhjendamatute väidete alusel.

Kas nõukogu mõistab hukka eraldava häbimüüri, Iisraeli asundused Palestiina aladel ja Gaza sektori jätkuva blokaadi? Kas nõukogu tunnustab Palestiina elanikkonna võõrandamatut õigust luua 1967. aasta aladele sõltumatu ühendatud Palestiina riik, mille pealinnaks oleks Ida-Jeruusalemm ning mis oleks oma territooriumil ja piiride ulatuses suveräänne? Kas nõukogu eemaldab Palestiina Vabastamise Rahvarinde nimetatud terroristlike organisatsioonide nimekirjast ja kaotab nimekirja tervikuna?

Vastus

(ET) Käesolevat vastust, mille koostas eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2009. aasta septembri osaistungjärgul Strasbourgis.

Vastuseks Euroopa Parlamendi austatud parlamendiliikme küsimusele tuletab nõukogu meelde tehtud ametlikke avaldusi, millega me küll tunnustame Iisraeli õigust oma elanikke kaitsta, kuid samas nendime, et Palestiina okupeeritud aladele müüri ehitamine pole rahvusvaheliste õigustega kooskõlas.

Nõukogu on Iisraeli valitsuselt tungivalt nõudnud asundustegevuste kohest lõpetamist, pidades silmas ka Ida-Jeruusalemma ja loomulikku juurdekasvu, ning kõikide pärast 2001. aasta märtsi püstitatud eelpostide likvideerimist. Vastuses koratakse, et asundused on rahvusvaheliste õiguste kohaselt ebaseaduslikud ning takistavad rahu sõlmimist. Teekaardi kohaselt on Iisraelil kohustus peatada kõik asundustegevused, pidades silmas ka olemasolevate asunduste loomulikku juurdekasvu, ning lammutada kõik pärast 2001. aasta märtsi püstitatud eelpostid.

Nõukogu on Gaza sektoris valitseva olukorra üle muret väljendanud ning korduvalt nõudnud humanitaarabi, kommertskaupade ning isikute pääsu Gazasse ja Gazast välja, sest muud moodi pole võimalik takistamatult humanitaarabi edastada, taastamistöid teha ning majandust elavdada.

Ühtlasi tänab nõukogu Euroopa Parlamendi austatud liiget vankumatu pühendumuse eest, et kooseksisteerimisel põhineva lahenduse tulemuseks oleks iseseisev, demokraatlik, ühtne ja elujõuline Palestiina riik, mis eksisteerib Iisraeli riigiga külge külje kõrval rahu ja turvalisuses. EL ei tunnusta ühtegi muudatust, mis seondub enne 1967. aastat kehtinud piiridega, kui see pole saanud mõlema poole heakskiitu. Iisraeli-Palestiina konflikti kooseksisteerimisel põhineva lahenduse leidmine ja igakülgse rahu saavutamine Lähis-Idas on üks Euroopa Liidu ühise välis- ja julgeolekupoliitika põhieesmärgi.

Terroristlike organisatsioonide nimekiri on üks paljudest meetmetest, mille Euroopa Liit on 2001. aasta ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1373 rakendamiseks vastu võtnud kui osa laiaulatuslikust rahvusvahelisest strateegiast, millega terrorismi ja eriti terrorismi rahastamise vastu võidelda.

Sellesse nimekirja Palestiina Vabastamise Rahvarinde lisamine põhineb objektiivsetel kriteeriumidel. Nagu kõigi nimekirjas esinevate isikute, rühmituste ja üksuste puhul, on ka PFLP tema nimekirja lisamise põhjustest teavitatud.

Nõukogu vaatab nimekirja regulaarselt läbi vähemalt iga kuue kuu tagant. Pärast viimatist läbivaatamist leidis nõukogu, et PFLP nimekirja lisamise põhjused on endiselt kehtivad ning otsustas rühmituse seetõttu 15. juunil vastu võetud nimekirja sisse jätta.

*
* *

Küsimus nr 12, mille on esitanud Jim Higgins (H-0286/09)**Teema: Mure Iraani/Iraagi pärast**

Kas nõukogule teeb muret asjaolu, et Iraagi politsei jõud on sisenenud Ashrafi laagrisse ning osa põgenikke on tapetud ja paljusid on vigastatud, et 36 laagrielanikku on praegu vahi all ja alustanud näljastreiki ning et Iraagi ametivõimud on ignoreerinud kohtu korraldusi nende vabastamiseks? Kas nõukogu arvates viidi hiljutised valimised Iraanis läbi läbipaistval ja demokraatlikul moel? Kas nõukogu arvates oleks vaja uusi valimisi, mida ühiselt vaatlaksid ÜRO ja Euroopa Liit, ning kas juhul, kui selliste valimiste korraldamisest keeldutakse, tuleks kehtestada sanktsioonid?

Vastus

(ET) Käesolevat vastust, mille koostas eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2009. aasta septembri osaistungjärgul Strasbourgis.

Nõukogu jälgib Iraagis aset leidvaid sündmusi väga tähelepanelikult ning kasutab igat võimalust, et meie Iraagi ametivõimude kontaktisikutele meelde tuletada, kui tähtis on inimõiguste austamine.

Nõukogu on hiljutisi Iraani presidendivalimisi puudutavaid sündmusi arutanud ja teadmiseks võtnud Iraani valimiskomisjoni välja kuulutatud tulemused ning mitmete kandidaatide poolt esitatud mured, mis seonduvad valimiste läbiviimisega. See on probleem, mida Iraani ametivõimud peavad lahkama ja uurima.

Nõukogu väljendab tõsist muret tänavatel valitseva vägivalga ning rahumeelsete demonstrantide vastu liigse jõu kasutamise pärast. On oluline, et iraanlaste püüded saavutataks rahumeelsete vahenditega ning et austataks sõnavabadust.

*
* *

Küsimus nr 13, mille on esitanud Athanasios Pafilis (H-0287/09)

Teema: Kommunistliku ideoloogia kriminaliseerimine Leedus

Leedu parlament võttis 9. juunil vastu karistusseadustiku muudatused, milles sätestatakse kommunistliku ja fašistliku propaganda levitamise, kõnealuste ideoloogiate nimel toime pandud genotsiidi eitamise või õigustamise ning aastatel 1944–1953 Nõukogude okupatsiooni vastu võidelnud Leedu vabadusliikumise liikmete avaliku laimamise eest kuni kolmeaastane vanglakaristus. Nende sätetega üritatakse karistusmeetmetega võltsida ajalugu ning võrdsustada kommunismi fašismiga. Sätetes nõutakse natside fašistlike kaastöötajate tunnustamist, kes on süüdi inimsusevastases kuritegudes. Sätete alusel kriminaliseeritakse kommunistlik ideoloogia ning keelatakse sõnavabadus ja ajaloo erinev käsitlemine ja karistatakse seda.

Milline on nõukogu seisukoht fašismi ja natsismi rehabiliteerimise (eelkõige karistusmeetmete kehtestamise kaudu teisitimõtlejatele), sõnavabaduse keelustamise ja kommunistliku ideoloogia kriminaliseerimise suhtes mitmetes ELi liikmesriikides, eelkõige Balti riikides, kus kommunistlik partei on keelustatud ning selle liikmeid ja teisi fašismi vastaseid demokraate kiusatakse taga?

Vastus

(ET) Käesolevat vastust, mille koostas eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2009. aasta septembri osaistungjärgul Strasbourgis.

Austatud parlamendiliikme mainitud õigusakti osas pole nõukogu seisukohta võtnud. Samuti ei käsitle tõstatatud probleemi ükski nõukogu vastu võetud õigusvahend, kuna see jääb liikmesriikide sisemise kohtualluvuse valdkonda.

Selles kontekstis sooviksin meenutada esimest kõikide totalitaarsete ja autoritaarsete režiimide ohvrite mälestamise päeva, millest mul oli käesoleva aasta 23. augustil au osa võtta. Mälestuspüha peeti Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu eeskju järgides üle kogu Euroopa, et meeles pidada miljoneid inimesi, kes natsismi või kommunismi tõttu surid.

Mälestuspäev on suurepärane võimalus avaldada austust kõigile neile vapratele inimestele, kes diktaatorluse ja rõhumise vastu ning vabaduse ja demokraatia eest võideldes endiselt oma elud kaalule panevad nii meie lähistel kui ka muudes maailma paikades.

Inimõigused, demokraatia ja õigusriik on väärtused, mis on Euroopa Liidule ja selle liikmesriikidele fundamentaalse tähtsusega. Siinkohal sooviksin ühtlasi ära mainida muljetavaldava töö, mille Euroopa Parlament on üle kogu maailma asuvates totalitaarsetes riikides demokraatlike liikumiste ning sealsete inimõiguste eest võitlejate toetamisel ära teinud.

Võttes arvesse liidu pühendumust meie jagatud väärtuste osas, on ütlema tagi selge, et liikmesriikides vastu võetud õigusaktide puhul eeldatakse nende vastavust nii liidu kui ühenduse esmasele ja teiselele õigusele kui ka Euroopa Liidu põhiõiguste hartale.

*
* *

Küsimus nr 14, mille on esitanud Tadeusz Zwiefka (H-0290/09)

Teema: ELi-Egiptuse poliitika, inimõiguste, demokraatia, rahvusvaheliste ja piirkondlike küsimuste allkomitee 7.-8. juulil 2009. aastal toimunud teise kohtumise tulemused telekanali Al-Manar küsimuses

Ebaseaduslikuks kuulutatud terroristliku meediakanali Al-Manar edastamine Euroopasse Egiptuse satelliiditeenuse pakkuja Nilesat poolt on jätkuvalt otseses vastuolus ELi-Egiptuse tegevuskavaga ja ohustab äärmusluse õhutamise Euroopa julgeolekut. Vastuses küsimusele <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2009-0011&language=ET> märkis komisjon, et ELi-Egiptuse poliitikaküsimuste allkomitee on asjakohane mehhanism telekanali Al-Manar

edastamise küsimuse tõstatamiseks. Kas nõukogu võttis Al-Manari ja Nilesati küsimuse ELi-Egiptuse poliitika, inimõiguste, demokraatia, rahvusvaheliste ja piirkondlike küsimuste allkomitee 7.-8. juulil 2009. aastal toimunud teise kohtumise päevakorda? Kas nõukogu võiks selgitada, missuguseid kohustusi Egiptus on võtnud, et lõpetada telekanali Al-Manar edastamine Nilesati poolt?

Vastus

(ET) Käesolevat vastust, mille koostas eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2009. aasta septembri osaistungjärgul Strasbourgis.

Täna austatud parlamendiliiget küsimuse eest, mis puudutab Egiptuse satelliiditeenuse pakkujat Nilesat, mille kaudu edastatava Liibanoni telekanali Al-Manar saated jõuavad ka ELi territooriumile. Nõukogu mõistab austatud parlamendiliikme muret selle pärast, et osa materjalist, mida kõnealune Al-Manari telekanal edastab, võib õhutada vihkamisele.

Kõige parem viis ksenofoobia, sallimatuse ja kitsarinnalise viha vastases võitluses püsivate edusammude tegemiseks on dialoogi astuda. Seetõttu on julgustav näha, et enam kui 80 riiki, nende hulgas Egiptus, Liibanon, Pärsia lahe riigid ning enamik ELi liikmesriike, on liitunud ÜRO tsivilisatsioonide liiduga, mille peaülesandeks on ennetada eelarvamuste ning kultuuriliste ja usuliste väärarvamuste tõttu tekkivaid konflikte. Meediapädevusele ja -eetikale keskenduvad mitmed ÜRO kaitstud päritolunimetuse programmid.

Seetõttu arvab nõukogu, et dialoog Egiptusega oleks tõhusaim viis, kuidas julgustada Egiptuse valitsust inimõiguste vallas edusamme astuma. See dialoog leiab aset läbi alamkomiteede institutsioonilise struktuuri ja poliitilise dialoogi ning pakub arvamuste vahetamise võimalust mitmetel teemadel.

Nõukogu on juba austatud parlamendiliikme tõstatatud muresid käsitlenud oma ELi-Egiptuse assotsiatsiooninõukogu 5. istungil, kus toodi välja, et „EL julgustab Egiptust tegema jätkuvalt jõupingutusi selle nimel, et võidelda mis tahes alustel toimuva diskrimineerimise vastu ja edendada sallivust kultuuri, usu ja veendumustega ning vähemustega seotud küsimustes. Sellega seoses on Euroopa Liit mures Egiptuse satelliidioperaatori Nilesat levitatava Al-Manari telekanali mõnede saadete diskrimineeriva sisu pärast. Euroopa Liit taunib igasugust rahvusliku, rassilise või usulise vihkamise õigustamist, millega õhutatakse diskrimineerimisele, vaenulikkusele või vägivalle.“

Egiptusega seotud poliitiliste küsimustega tegelevas allkomitees, mille teine kohtumine toimus 7.-8. juulil Kairos, käsitleti ka teemasid, mis on seotud võitlusega rassismi, ksenofoobia ja sallimatuse vastu. Sellised küsimused puudutavad ka ELi-Egiptuse ühises tegevuskavas sisalduvat eesmärki tugevdada ajakirjanduse rolli võitluses ksenofoobia ja usuliste veendumuste või kultuuriga seotud diskrimineerimise vastu ning julgustada ajakirjandust täitma oma sellealaseid ülesandeid.

Egiptus jättis küsimusele vastamata, tuues põhjenduseks, et telekanali Al-Manar puhul on tegu eraldi juhtumiga. Samuti ei andnud Egiptus lubadust probleemi käsitlema hakata. Siiski ei tohiks Egiptuse reaktsioon meid selle dialoogi jätkamisel takistada. Austatud parlamendiliige võib kindel olla, et nõukogu pöörab sellele probleemile jätkuvalt teravat tähelepanu ning on jätkuvalt valmis teemat ELi-Egiptuse regulaarse poliitilise dialoogi käigus tõstatama.

*

* *

Küsimus nr 15, mille on esitanud Ryszard Czarnecki (H-0292/09)

Teema: Olukord Pakistanis

Pakistanis kuulub võim nüüd ametlikult tsiviilvalitsusele. Kas nõukogu arvates on tsiviilvalitsusel Pakistani olukorra üle täielik kontroll või on tegelik võim selles riigis jätkuvalt Pakistani sõjaväe käes?

Vastus

(ET) Käesolevat vastust, mille koostas eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2009. aasta septembri osaistungjärgul Strasbourgis.

2008. aasta veebruari üldvalimised taastasid Pakistanis demokraatia. Nõukogu tunnistas seda Pakistani suure edusammuna. Euroopa Liidu ja Pakistani koostöös jääb ELi peamiseks eesmärgiks demokraatia ja stabiilsuse tugevdamine.

On ütlema tagi selge, et Pakistani toimiva demokraatia eeltingimuseks on see, et relvajõud oleksid tsiviilvalitsuse kontrolli all. Valitud valitsused peaksid sõjaväerajatiste puhul alati teostama täielikku läbipaistvust ja kontrolli. See on ELi poliitika põhimõte.

Pakistani demokraatiseerimise protsess on endiselt algusjärgus. EL ja ülejäänud rahvusvaheline üldsus peavad jätkuvalt toetama Pakistani valitsuse pingutusi demokraatlike institutsioonide ja struktuuride tugevdamisel. 2009. aasta 17. juunil toimunud ELi-Pakistani tippkohtumine oli Pakistani demokraatliku tsiviilvalitsuse toetamise tõttu ELi ja Pakistani partnerlussuhete tugevdamisel väga oluline edusamm. EL kasutab Pakistaniga peetavat strateegilist dialoogi, et kõnealuse eesmärgi saavutamist veelgi edendada.

*

* *

Küsimus nr 16, mille on esitanud Hans-Peter Martin (H-0295/09)

Teema: Eesistujariigi Rootsi algatused läbipaistvuse suurendamiseks

Nõukogu 15. septembri 2006. aasta otsuses, millega võetakse vastu nõukogu kodukord (ELT L 285, 16.10.2006, lk 47), deklareeris Euroopa Ülemkogu, et „oluline on võimaldada kodanikel jälgida vahetult liidu toimimist, eelkõige avatuse ja läbipaistvuse edasise suurendamise kaudu” ja seda „eelkõige siis, kui nõukogu arutab kaasotsustamismenetluse kohaselt vastu võetavaid õigusakte”.

Ent kui aluseks võtta nõukogu istungite päevakordade analüüs, siis nõukogu eri koosseisude istungitel (välja arvatud hariduse, noorte ja kultuuri nõukogu ning põllumajanduse ja kalanduse nõukogu) on päevakorrapunktide avalik arutelu ajavahemikul 2007–2008 koguni vähenenud. Nii näiteks arutati 2008. aastal keskkonnaministrite nõukogus 33 päevakorrapunkti veel vaid 4 punkti avalikult, mis tähendab 2007. aastaga võrreldes märkimisväärset langust. Niivõrd olulises üldasjade ja välissuhete nõukogus arutati 2008. aastal 130 päevakorrapunkti vaid ühte punkti avalikult.

Millistes valdkondades kavandab eesistujariik Rootsi konkreetseid algatusi, et lõpuks ometi järgida nõukogu 15. septembri 2006. aasta otsust ning ühtlasi Rootsi tuntud tavad läbipaistvuse suunas?

Kas eesistujariik Rootsi pooldab seda, et ka Euroopa Ülemkogu kohtumised, sealhulgas tavapärased tööalased õhtusöögid lõpuks avalikustatakse?

Milliseid konkreetseid algatusi kavatseb eesistujariik Rootsi rakendada, et nõukogu istungitel arutataks päevakorrapunkte avalikult?

Vastus

(ET) Käesolevat vastust, mille koostas eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2009. aasta septembri osaistungjärgul Strasbourgis.

Eesistujariik tuletab meelde, et nõukogu kodukorra 8. artikkel, millele austatud parlamendiliige oma küsimuses viitas, on eelmise nelja-aastase ajavahemikuga, kui nõukogu otsustusprotsessile juurdepääsu suhtes kohaldati Sevilla Euroopa Ülemkogul kehtestatud põhimõtteid (nn Sevilla režiim), võrreldes kaasa toonud avalike arutelude ja debattide silmnähtava kasvu viimase kolme aasta jooksul.

Alates 2006. aasta 1. juulist on nõukogu avatud istungjärkudel ministrite tasandil tegeletud kokku 788 teemaga. Eriti märkimisväärne on olnud B-punktidena arutatud õigusloomega seotud dokumentide arvu suurenemine: ühtekokku on õigusloomega seotud dokumentide arv, mille nõukogu on alates 2006. aasta 1. juulist avalikult läbi vaadatud, võrreldes ajavahemikuga juuli 2002 kuni juuni 2006, lausa kahekordistunud. Lisaks peeti ajavahemikus juuli 2006 kuni juuni 2009 128 avalikku debatti, mille hulka kuulusid 118 debatti kogu Euroopa Liitu ja selle kodanikke puudutavatel olulistel teemadel – sellele eelneval perioodil toimus aga vaid 33 sellist debatti.

Olles selle välja öelnud, soovib eesistujariik meelde tuletada, et avalike arutelude või debattide arv nõukogu päevakorras võib aastate lõikes erineda, sõltudes tuntavalt kaasotsustamismenetluse punktidest, mida nõukogu käesoleval aastal läbi vaatama ja/või vastu võtma peab.

Seega oli nõukogu 2007. aasta istungite päevakordades kokku 153 avalikult arutatavat kaasotsustamismenetluse punkti, samas kui 2008. aastal oli see arv 229. Aastal 2009 on nõukogu praeguse hetke seisuga tegelenud 148 avaliku kaasotsustamismenetluse punktiga.

Vastavalt nõukogu kodukorra 8. artikli 3. lõikele võib korraldatavate avalike debattide arv muutuda, sõltudes sellest, kui palju igas eesistujariigis avalikuks debatiks sobivaid probleeme leitakse.

Tuletame meelde, et Euroopa Ülemkogu menetlustele läbipaistvusreeglid ei kohaldu.

Eesistujariik Rootsi jagab austatud parlamendiliikme vaadet, mille kohaselt on väga oluline liidu töö läbipaistvamaks muuta. Meie töö väga tähtsaks osaks on suurendada kodanike usaldust ELi ja meie ühiste institutsioonide vastu.

Omapoolset plaanib eesistujariik vastavad läbipaistvust puudutavad sätted, mis on sätestatud nõukogu kodukorra 8. artikli lõigetes 1–4, kohaldada täies mahus. Põhimõtteliselt on kõik

kaasotsustamismenetluse kohaselt vastu võetud õigusaktid avalikkusele kättesaadavad, nagu nõukogu kodukorras ette nähtud.

Samaaegselt jätkab nõukogu 2006. aasta juulis alustatud pingutusi, mille eesmärgiks on nõukogu avalike istungite veebiülekanne kvaliteedi täiendav parandamine. See teenus, mida regulaarselt uuendatakse ja täiustatakse, pakub soovi korral reaajas juurdepääsu avalikele debattidele ja kaasotsustamismenetlusele ning muudele avalikele üritustele.

Kvaliteedi osas on nõukogu voogvideo eesmärgiks tagada, et kasutajatel oleks huvipakkuvatele debattidele lihtne ja sisukas juurdepääs.

Teema on tähtis, sest pärast 2008. aasta lõpus veebiprogrammi EBS (Europe by Satellite) loomist on nõukogu avalike kaasotsustamismenetluse ja debattide taasedastamiseks nüüd rohkem ruumi.

Lissaboni leping toob tähelepanu keskmesse avatuse ja läbipaistvuse, millest on loodetavasti kasu nii nõukogu kui ka teiste institutsioonide püüetes oma tööd läbipaistvamaks muuta. Kui Lissaboni leping peaks jõustuma, hakkab nõukogu pärast seda, olenemata kohaldatavast seadusloome protsessist, õigusaktide eelnõude arutamiseks ning nende üle hääletamiseks süstemaatilisel ja avalikult kohtuma.

*
* *

Küsimus nr 17, mille on esitanud Czesław Adam Siekierski (H-0298/09)

Teema: Toiduainete jagamise programm ühenduses enim puudustkannatavatele isikutele

Käesoleva aasta märtsis võttis Euroopa Parlament vastu raporti enim puudustkannatavatele isikutele antava eriabi kohta ühenduse toiduainete tasuta jagamise programmi näol. Olin kindel, et selle arvamuse vastuvõtmine väga suure häälteenamusega innustab liidu tookordset eesistujariiki Tšehhi Vabariiki jätkama arutelu ja jõudma nõukogus mõistlikule kompromissile. Kahjuks pidin oma ootustes pettuma. Kardan, et ka nõukogu praegune eesistujariik Rootsi ei jätku selle projekti alal tööd, kuigi selleks ei ole mingeid takistusi. Kas nõukogu kavatseb jätkata arutelu selle programmi üle, mis on esmase tähtsusega miljonitele meie kodanikele?

Vastus

(ET) Käesolevat vastust, mille koostas eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2009. aasta septembri osaistungjärgul Strasbourgis.

Alates 1987. aastast on ühenduse õigusaktide põhjal olnud võimalik sekkumisvarude jagamine heategevusühingutele, mis saavad varusid ühenduse enim puudustkannatavatele isikutele edastada.

2008. aastal tegi nõukogu ettepaneku õigusakti läbivaatamiseks, kuna teatud toitude hinnad olid tõusnud ning varud vähenenud.

Nõukogu pidas Prantsusmaa eesistumise ajal selle ettepaneku üle poliitilise debati, kuid ettepaneku heakskiituks vajalikku kvalifitseeritud häälteenamust ei saavutatud.

Mitmed delegatsioonid lükkasid abikava põhimõtte tagasi, väites, et tegu on individuaalsete liikmesriikide probleemiga.

*
* *

Küsimus nr 18, mille on esitanud Silvia-Adriana Țicău (H-0300/09)**Teema: Energiatõhususe edendamine**

Prioriteetide hulgas, mida Euroopa Liidu eesistujariik Rootsi on võtnud oma eesistumisaja töökavasse ajavahemikuks 2009. aasta juulist detsembrini, on majanduse elavdamine, tööhõive määra suurendamine ja kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine, millel kõigel on ELi kodanike igapäevaelule konkreetne mõju.

Energiatõhususe parandamise ja taastuvenergiaga abil võidakse lähiaastatel luua miljoneid töökohti ja panna alus jätkusuutlikule majanduskasvule, mis annab Euroopa Liidule konkurentsieelise. Kas nõukogu eesistuja võiks neid väljavaateid arvesse võttes selgitada, milliseid konkreetseid algatusi eesistujariik kavandab, et julgustada liikmesriike töötama välja meetmeid, mis innustaksid investeerima energiatõhususse ja kasutama taastuvenergiat ning võiksid luua uusi töökohti, edendada innovatsiooni ja tagada jätkusuutliku majandusarengu?

Vastus

(ET) Käesolevat vastust, mille koostas eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2009. aasta septembri osaistungjärgul Strasbourgis.

2007. aasta märtsis Euroopa Ülemkogu vastu võetud energiapoliitika tegevuskavas, milles seati eesmärgiks 2020. aastaks suurendada energiasäästu 20% võrra, oli energiatõhusus juba Euroopa energiapoliitika prioriteedina määratletud.

2008. aasta juunis nõukogu vastu võetud 18-kuulises programmis rõhutatakse, et eesistujariigid, austades liikmesriikide energiasegu valikut, pürgivad süsinikuühendite madalate heitkogustega majanduse poole, mis on ühtlasi nii säästev kui ka kuluefektiivne ning aitab kaasa Lissaboni majanduskasvu ja töökohtade strateegia laiemate eesmärkide saavutamisele. Energiatõhusus ei mõju positiivselt mitte ainult energiaressursside kasutamisele ja kasvuhoonegaaside emissiooni vähendamisele, vaid stimuleerib samaaegselt, nagu Euroopa Parlamendi austatud liige märkis, innovaatilist tehnoloogilist arengut ning võib seeläbi tõsta Euroopa tööstuse konkurentsivõimet ja elavdada töökohtade loomist. Energiatõhusus on seega nii energiatõhususe kui ka keskkondlikult tõhusa majanduse nurgakivi. See aitab meil samaaegselt tegeleda kliimamuutuste probleemi, ressursside vähenemise, ülemaailmse majanduskriisi ning varustuskindlusega.

Nõukogule ja Euroopa Parlamendile on hetkel esitatud kolm kaasotsustamismenetluse õigusloomega seotud ettepanekut:

esitatud direktiiv, mis käsitleb ehitiste energiatõhusust;

esitatud direktiiv, mis käsitleb energiatarbimise märgistamist, ja

esitatud regulatsioon, mis käsitleb rehvide energiasäästlikkust,

on tõepoolest nõukogu selle poolaasta peaeesmärgid.

Kui kõnealused ettepanekud vastu võetakse – loodame, et teie abiga sellel poolaastal just nii läheb –, saavad liikmesriigid nende põhjal ka pikemas perspektiivis kasutusele võtta konkreetseid energiatõhususe meetmeid nii ehitiste puhul ja ehitussektoris kui ka avaliku ja erasektori laialdases energiatoodete valdkonnas. Sellised meetmed suurendavad innovaatilistesse tehnoloogiatesse tehtavaid investeeringuid, millele liikmesriigid saavad omapoolselt kaasa aidata, rakendades erinevaid ergutusvahendeid nii riiklikul kui ka Euroopa tasandil.

Ühenduse tasandil juba vastu võetud energiatõhususe vahendite rakendamine vallandab ka uute töökohtade loomise. Nii on olukord ökodisaini ja energiamärgistuse raamdirektiividega, mille tähtsad rakendusmeetmed (valgustuse, elektrimootorite jms seonduv) on veel endiselt menetluses.

Nii on olukord taastuvate energiaallikatega, millega seoses võtsid nõukogu ja parlament

2009. aasta 4. mail vastu taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise direktiivi 2009/28/EÜ.

Mis ergutusvahenditesse puutub, on energiatõhususe projektide finantseerimiseks saadaval ühenduse vahendid nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus nr 1080/2006, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi, mida muudeti, et võimaldada 8 miljardi euro suurune investeering eluasemete energiatõhususe ja taastuvenergia projektidesse. „Nutikatele investeeringutele” keskenduva Euroopa majanduse elavdamise

kava kontekstis kasutatakse avalike ja erasektorite üksikasjalike koostööettepanekute rahastamiseks ühenduse, Euroopa Investeeringispanga ning riikide vahendeid. Selles perspektiivis toetas Euroopa Ülemkogu Euroopa Investeeringispanga suuremat sekkumist, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete osas, taastuenergia ja puhta transpordi ning samuti ühtekuuluvusfondi, struktuurifondide ja Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi rahastatud protseduuride lihtsustamist ja programmide kiiremat rakendamist, mille eesmärgiks on parandada investeeringuid just energiatõhususse.

*
* *

Küsimus nr 19, mille on esitanud Kinga Gál (H-0302/09)

Teema: Liikmesriigi ametliku esindaja vaba liikumine

Euroopa Liit on rajanud kodanike vaba liikumise ala.

Kas nõukogu on arvamisel, et mis tahes liikmesriigi ametlikule esindajale (st riigipeale) muu liikmesriigi territooriumile sisenemise loa andmisest on võimalik (mis tahes põhjusel) keelduda?

Kas nõukogu nõustub seisukohaga, et ELi kodanike vaba liikumist käsitleva direktiivi või mis tahes muul õiguslikul alusel liikmesriigi mis tahes ametlikule esindajale (st riigipeale) muu liikmesriigi territooriumile sisenemise loa andmisest keeldumise puhul on tegemist Euroopa väärtuste raske eiramisega?

Vastus

(ET) Käesolevat vastust, mille koostas eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2009. aasta septembri osaistungjärgul Strasbourgis.

Nagu austatud parlamendiliige õigesti märgib, on vabadust, julgeolekut ja õiglust esindav inimeste vaba liikumise printsiip nii siseturu kui ka liidu üks aluspõhimõtteid. See kinnitab kõigi ELi kodanike õigust, mis on talletatud Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 18 lõikes 1, mis allub selles asutamislepingus sätestatud piirangutele, tingimustele ning elluviimiseks vastu võetud meetmetele.

See järgib EÜ asutamislepingut ja Euroopa Parlamendi ning nõukogu 2004. aasta 29. aprilli direktiivi 2004/38/EÜ 27. artiklit, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil⁽⁶⁾ ning antud õiguse piiramist võib õigustada vaid avaliku korra, julgeoleku või rahvatervise kaalutlustel. Selliste piirangute kohaldamine allub Euroopa Ühenduste Kohtu kontrollile.

Tulles tagasi austatud parlamendiliikme tõstatatud küsimuse juurde, mis puudutab riigipeade vaba liikumist, tuleb tõdeda, et täpsemate kohustuslike julgeoleku- ning ohutusmeetmete osas on selliste isikute reisikorraldus ainult asjassepuutuvate liikmesriikide vaheline asi. Seetõttu pole nõukogul võimalik seisukoha võtta. Käesolevat küsimust pole nõukogus mitte kunagi arutatud.

Siiski tunneb eesistujariik heameelt Ungari ja Slovakkia peaministrite kahepoolse kohtumise üle, mis toimus 10. septembril, ning peab kohtumise tulemusena tehtud ühisavaldust positiivseks märgiks. Tundub, et see avaldus loob hea pinna kahe riigi vaheliste pingete hajutamiseks ning neile lahenduse leidmiseks.

*
* *

KÜSIMUSED KOMISJONILE

Küsimus nr 30, mille on esitanud Pat the Cope Gallagher (H-0283/09)

Teema: Puhtama tehnoloogia edendamine

Milliseid algatusi teeb EL praegu uuema ja puhtama tehnoloogia laialdasema kasutamise edendamiseks, et oleks võimalik saavutada Euroopa Liidu kliimamuutustega seotud eesmärgid?

⁽⁶⁾ EÜT L 158, 30.4.2004, lk 77

Vastus

(ET) Puhtamate tehnoloogiate arendamist ja laialdasemat kasutamist edendavaid poliitilisi algatusi on mitmeid. Need on:

keskkonnatehnoloogia tegevuskava (ETAP), mida on rakendatud 2004. aastast alates, mille tegevusvaldkonnad ulatuvad teadus- ja arendustegevuse (R&D) programmide koondamisest, tehnoloogiaplatvormide rajamisest, finantsvahendite mobiliseerimisest ja riigihangetest kuni riigiabi suuniste ülevaatamiseni. ETAPi tulevikku käsitlev roheline raamat esitatakse enne 2009. aasta lõppu;

energiatehnoloogia strateegilise kava (SET-Plan), mis võeti 2007. aastal vastu ELi kliimamuutuse- ja energeetikapaketi osana, eesmärgiks on kiirendada süsinikuühendite madalate heitkogustega tehnoloogiate arendamist ja kasutuselevõttu. Tööriistadeks on Euroopa tööstusalgatused, mis tegelevad taastuvate energiaallikate ning süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogiatega, Euroopa Energiaalaste Teadusuuringute Liit ning parem rahvusvaheline koostöö;

samuti 2007. aastal vastu võetud juhtivate turgude algatuse eesmärgiks on suurendada innovaatiliste toodete ja teenuste turgu kuues põhivaldkonnas, mille hulka kuuluvad ka säästev ehitustegevus, taastuvenergia ning ringlussevõtt ning mille nõuetepoolsete meetmetega seonduvad regulatsioonid, riigihanked ja standardimine;

2008. aastal vastu võetud tegevuskava säästva tarbimise ja tootmise ning säästva tööstuspoliitika kohta (SCP-SIP) eesmärgiks on samuti edendada ökoinnovatsiooni, et arendada keskkonnasäästlikumaid tooteid ja kokkuhoidlikumaid tootmisprotsesse. Keskkonnahoidliku riigihanke (2010. aastaks 50%) vabatahtlikud eesmärgid aitavad kaasa keskkonnatehnoloogiate laialdasemale vastuvõtule ja ökoinnovatsioonile tuginevate tööstusharude laienemisele.

Nende poliitiliste algatuste toetamiseks kasutatakse ka ühenduse rahastusvahendeid nagu 7. teadus- ja arendustegevuse raamprogrammi, uut konkurentsivõime ja uuenduste programmi ning ühtekuuluvuspoliitika vahendeid.

Hinnanguliselt kasutatakse umbes ühte kolmandikku 7. teadus- ja arendustegevuse raamprogrammi eelarvest, et toetada teadusprojekte, mis tegelevad kõigi sektorite keskkonna- või puhaste tehnoloogiatega. Sellised investeeringud edendavad ka erasektori kaasamist ühiste tehnoloogiaalgatuste või muude avaliku ja erasektori koostöövormide kaudu.

Ühenduse muudetud raamistik antava riigiabi kohta teeb liikmesriikidele puhtamate tehnoloogiate ja turu vastuvõtu rahalise toetamise lihtsamaks, kuna see hõlmab ühenduse uurimis-, arendus- ja uuendussuuniseid, keskkonnakaitse suuniseid ja üldise grupierandiga seonduvaid sätteid.

Lisaks sellele jäetakse heitkogustega kauplemise direktiiviga⁽⁷⁾ süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise ning innovaatiliste taastuvate energiaallikate toetamiseks varusse 300 miljonit saastekvooti. Euroopa majanduse elavdamise kava sisaldab kindlaid meetmeid, sealhulgas energiaprojektidele eraldatud 4 miljardit eurot, millega kiirendada liikumist loodusvarasid säästva ning süsinikuühendite madalate heitkogustega majanduse suunas.

*
* *

Küsimus nr 32, mille on esitanud Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0297/09)**Teema: Tuuleparkide mõju bioloogilisele mitmekesisusele, maastikule ja keskkonnale**

Kuna üks ELi põhimõtteid on integreeritud keskkonnapoliitika, tundub loogiline, et taastuvate energiaallikate arendamine peaks olema kooskõlas bioloogilise mitmekesisuse säilitamisega, kuhu peaksid kuuluma keskkond, maastik, pinnas, taimestik ja loomastik.

Kas keskkonnamõju puudutavaid kriteeriume kohaldatakse rangelt ja teaduslikel alustel tuuleparkide mõju puhul bioloogilisele mitmekesisusele ning eriti röövlindudele ja muudele linnuliikidele, samuti olulise tähtsusega looduslikele, ajaloolistele ja linnapiirkondadele?

(7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiviga 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (EMPs kohaldatav tekst), ELT L 275, 25.10.2003.

Juhul kui selleks puudub piisav õiguslik alus, kas komisjonil on kavas täiendada kehtivaid õigusakte, et tagada tuuleparkide sobivus looduskeskonnale ja kultuuripärandi säilitamisega?

Vastus

(ET) Tuuleenergia arendamine on osa Euroopa Ühenduse eesmärgist, mille kohaselt moodustab taastuvenergia 2020. aastaks kogu ELis tarbitavast energiast 20%. See on kliimamuutuste kontekstis CO₂ emissiooni vähendamise strateegia üks olulisi elemente. ELi energia- ja keskkonnapoliitika eesmärkide saavutamisele aitavad näiteks kaasa vähenenud õhureostus, tavapärase energiatootmise vähenenud veetarbimine, vähenenud energiaalane impordisõltuvus ning loodud töökohtade arvu suurenemine.

Komisjon on teadlik keskkonnoahtudest, mida sobimatu asukohaga tuulepargid endaga kaasa toovad. Tuuleenergia arendusprojektid tuleks ellu viia säästval ning tasakaalukal viisil, mille tulemusel ei kahjustataks kaitsealuseid tundlikke alasid: linnudirektiiviga⁽⁸⁾ määratletud erikaitsealad (SPAd) ning loodusdirektiiviga⁽⁹⁾ sätestatud ühenduse tähtsusega alad (SCId), mis moodustavad Natura 2000 kaitsealade võrgustiku.

Tuulepargid on sees ka keskkonnamõju hindamise direktiivi (EIA)⁽¹⁰⁾ II lisas. II lisas loendatud projektide puhul on liikmesriikidel kohustuslik kindlaks teha, kas keskkonnamõju hindamine on vajalik. Arvesse tuleb võtta ka kriteeriume nagu projekti omadused, selle asukoht ning potentsiaalse mõju omadused.

See tähendab, et EIA on kohustuslik, kui projektidega kaasnevad tõenäoliselt märkimisväärsed keskkonnamõjud. EIA puhul tuleb arvestada erinevaid tegureid, milleks on näiteks loomastik ja taimestik, kuid samuti inimesed, pinnas, maastik või kultuuripärand.

Kõik arendused, mis avaldavad Natura 2000 kaitsealadele märkimisväärselt kahjulikku mõju, peavad läbima loodusdirektiivi artiklis 6 sätestatud vastava keskkonnamõju hindamise. Komisjon on välja andnud selle sätte kohaldamise üldised tõlgendatavad ja metodoloogilised suunised.

Avalike tuuleenergia plaanide puhul kohalduvad ka strateegilise keskkonnamõju hindamise direktiivi (SEA)⁽¹¹⁾ sätted.

Komisjon arvab, et sellest keskkonnoalasest õigusaktist piisab tuuleparkide projektidega kaasnevate võimalike mõjude põhjalikuks hindamiseks loodus- ja kultuurikeskkonnale.

Nende keskkonnamõju hindamise rangus ja kvaliteet on eelkõige arendajate kohustus ning alles seejärel liikmesriikide pädevate keskkonnoasutuste vastutus.

Nende aitamiseks ning rakendamise lihtsustamiseks töötab nõukogu tuuleenergia ning looduskaitset reguleerivate täpsete suuniste loomise nimel.

*
* *

Küsimus nr 33, mille on esitanud Marian Harkin (H-0260/09)

Teema: Keskkonna-alased õigusaktid

Arvestades, et Euroopa Komisjon on viimase 30 aasta jooksul võtnud keskkonna kvaliteedi parandamiseks vastu suurel arvul väga erinevaid keskkonnameetmeid, ning arvestades, et keskkonda saab kaitsta juhul, kui liikmesriigid rakendavad nõuetekohaselt seda, mille tegemisele nad on Euroopa tasandil alla kirjutanud, siis milliseid meetmeid võtab komisjon, et julgustada liikmesriike jätkuvalt toetama põllumajanduse keskkonnakaitse kavasid, selliseid nagu maakeskkonna kaitse kava (REPS) Iirimaa, millega soovitakse põllumajandusettevõtjatele anda stiimuleid keskkonnasõbraliku põllumajanduse viljelemiseks ja saavutada,

⁽⁸⁾ 2. aprilli 1979. aasta direktiiv 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta, EÜT L 103, 25.4.1979.

⁽⁹⁾ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta), EÜT 206, 22.7.1992.

⁽¹⁰⁾ Nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiv 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta, EÜT L 175, 5.7.1985. Muudetud nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiviga 97/11/EÜ (EÜT L 73, 14.3.1997) ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiiviga 2003/35/EÜ (ELT L 156, 25.6.2003).

⁽¹¹⁾ Nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta. ELT L 197, 21.7.2001.

et olemasolevaid põllumajandusettevõtteid parandatakse keskkonna seisukohast? Kas komisjon on eeltoodu valguses nõus, et otsused lõpetada toetuste andmine lirimaa uutele REPS 4ga liitujatele on vastuolus ELi keskkonna-alaste eesmärkidega?

Vastus

(ET) Säästev maakorraldus on ELi maaelu arendamise poliitika keskne eesmärk. Vähemalt 25% kõigist maaelu arendamise vahenditest tuleb eraldada 2. teljele ning põllumajandusega seotud keskkonnapoliitikaga toetamine on selles vallas oluline meede. Seega peab lirimaa, nagu kõik liikmesriigid, programmiperioodi 2007–2013 vältel keskkonnasõbralikku põllumajandust ning keskkonna-alast parandamist jätkuvalt toetama.

lirimaa esitas 2009. aasta juunis ettepaneku, millega muutis oma maaelu arendamise programmi. Komisjon mõistab, et kuigi maakeskkonna kaitse kava lõpetatakse, asendatakse see põllumajanduse keskkonna valikute kavaga. Komisjon analüüsib hetkel esitatud kava, et näha, kas see sobib nii liri riikliku strateegiaplaani kui ka ELi eesmärkidega ning teavitab tulevate kuude jooksul lirimaad tehtud järeldustest.

*
* *

Küsimus nr 34, mille on esitanud Mairead McGuinness (H-0265/09)

Teema: Rahvahääletus Lissaboni lepingu üle lirimaaal

Palume komisjonil esitada põhjused, miks peaks lirimaa komisjoni arvates hääletama tulevasel rahvahääletusel Lissaboni lepingu poolt, ning öelda, millised tagajärjed on Euroopale rahvahääletuse teisel negatiivsel tulemusel?

Vastus

(ET) ELi laienemise tulemuseks on 27 liikmesriiki ja pool miljardit elanikku, kuid selle praegune institutsiooniline ülesehitus loodi palju väiksemat liitu silmas pidades. Komisjoni hinnangul muudaks Lissaboni leping ELi demokraatlikumaks, tõhusamaks ja läbipaistvamaks. See suurendaks parlamendi volitusi ning tugevdaks riikide parlamentide rolli. See annaks kodanikele suurema hääleõiguse, andes neile võimaluse paluda komisjonil uusi poliitilisi algatusi ette võtta.

Liidu poliitikaküsimustes võimaldaks Lissaboni leping näiteks tõhusama võitluse piiriülese kuritegevuse, ebaseadusliku immigratsiooni ning naiste ja laste inimkaubandusega. Leping muudaks liidu rahvusvahelisel areenil kliimamuutuste ning ülemaailmse vaesuse probleemide osas selgemini kuuldavaks.

Kui Lissaboni leping ratifitseeritakse, võib igal liikmesriigil olla oma volinik, kes rakendab Euroopa Nõukogu otsust kui osa juriidiliselt siduvate garantiide laiemast paketist, mis loodi 2008. aasta liri rahvahääletusel tõstatatud murede leevendamiseks.

*
* *

Küsimus nr 35, mille on esitanud Frank Vanhecke (H-0266/09)

Teema: Ebaseaduslikult riigis elavate välismaalaste seadustamine Belgias

Belgia valitsus tegi hiljuti otsuse alustada 15. septembril 2009. aastal uut laiaulatuslikku välismaalaste seadustamist vaatamata lepingutele, mis on sõlmitud liidu tasandil pärast seadustamismenetlusi muudes riikides.

Peale selle on see viimaste aastate jooksul juba teine kord, mil Belgia on korraldanud nn ainulaadse laiaulatusliku seadustamise.

Kas Euroopa Komisjoni on Belgia kavatsusest teavitatud?

Kas komisjoni arvates rikub Belgia niimoodi talitades liidu tasandil sõlmitud lepinguid ning kas muud liikmesriigid võivad võtta meetmeid ja keelata ära Belgias seadustatud isikute sisenemise oma territooriumile?

Vastus

(ET) Esiteks soovib komisjon tähelepanu juhtida sellele, et seadustamise küsimus pole ühenduse õigusnormidega sätestatud ning jääb liikmesriikide kohtualluvusse. Seetõttu võivad liikmesriigid välismaalastele oma riigi õigusaktide raames soovi korral elamislubasid väljastada. Schengeni riigi väljastatud

elamisluba on võrdne viisaga ning võimaldab selle omanikul Schengeni piirkonnas reisida. See kehtib ka seadustamise puhul välja antud elamislubade puhul.

Siiski sisaldab sisserände- ja varjupaigapakt kõikide liikmesriikide poliitilist kohustust „sisserännanute üldise seadustamise asemel kasutada riiklike õigusnormide raames vaid üksikjuhtumipõhist seadustamist humanitaar- või majanduslikel põhjustel“. Olemasoleva teabe põhjal tundub, et Belgia seadustamisprotseduur on selle lähenemisviisiga kooskõlas.

Võttes arvesse, et riiklikul tasandil vastu võetud migratsiooni seonduvad meetmed võivad mõjuda ka riigipiiriülel, lõi nõukogu 2006. aastal vastastikuse teabesüsteemi (MIM). See süsteem võimaldab jagada riiklikke meetmeid (nt seadustamisi) puudutavat teavet, mis võib tõenäoliselt mõjutada mitmeid liikmesriike. Tuleks teadmiseks võtta, et MIMi kohaldamine praktikas on olnud üsna pettumust valmistav, sest liikmesriigid kasutavad seda väga vähesel määral. Seetõttu integreerib komisjon tulevikus MIMi sisserände- ja varjupaigapakti rakendamise iga-aastasessse järelevalveprotsessi.

Komisjon jälgib seadustamistega seonduvat hoolikalt. 2009. aasta alguses avaldas komisjon liikmesriikide seadustamistavade välisuuringu. Uuring on kasulik selle tulevaste kaasotsustamismenetluste korral. Stockholm programmi arutelu mainitakse seadustamistele viidates suuniste väljatöötamise võimalust ning seda, et teabe jagamist tuleb parandada.

*
* *

Küsimus nr 36, mille on esitanud Seán Kelly (H-0268/09)

Teema: Maakeskkonna kaitse kava lirimaa

Milline rahastamissumma on tehtud lirimaa kättesaadavaks maakeskkonna kaitse kava raames? Kas lirimaa valitsus on teavitanud Euroopa Komisjoni oma kavatsusest rakendada programmi REPS 4?

Vastus

(ET) Aastate 2007–2013 programmiperioodi alustamise ajal otsustas lirimaa eraldada maakeskkonna kaitse kavale 2 miljardit eurot, mis moodustab programmi kogueelarvest peaaegu poole. EL kaasrahastas seda 55% suuruse toetusega. Lisaks sellele muutis lirimaa valitsus 414 miljonit eurot riigi raha kava raames täiendavalt kättesaadavaks.

15. juulil teavitas lirimaa Euroopa Komisjoni oma otsusest REPS uutele liitujatele sulgeda, tuues põhjuseks eelarvelised piirangud. Samal ajal andis lirimaa teada oma plaanist asendada REPS uue põllumajanduse keskkonna valikute kavaga. Komisjon analüüsib hetkel tehtud muudatusettepanekuid ning teavitab lirimaad tehtud järeldustest tulevaste kuude jooksul.

Soovime rõhutada, et maaelu arendamise programmide eelarve jagamise üle erinevate meetmete vahel otsustavad liikmesriigid. lirimaa on oma valiku teinud ning me jätkame põllumajanduse keskkonna alaste suurte investeeringute tegemist REPSi sulgemisest hoolimata.

*
* *

Küsimus nr 37, mille on esitanud Nikolaos Chountis (H-0269/09)

Teema: Prügila loomine Atika Grammatiko piirkonda

V a s t u s e s e e l m i s e l e k ü s i m u s e l e (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=E-2009-0544&language=ET>), mis käsitles prügilate loomist Atika Fili, Grammatiko ja Keratea piirkonnas, rõhutas komisjon muu hulgas, et „konkreetsete tingimuste järgimine [nagu jäätmete eeltöötlus vastavalt direktiivile 1999/31/EÜ]... mis on sätestatud otsustes ja on seotud vahemaksetega, ei ole nendel kolmel juhul rahuldav.“

Võttes arvesse asjaolu, et Grammatiko piirkonna elanikud on kindlalt uue prügilala loomise vastu selles piirkonnas, kuna kõnealune prügilala ei vasta prügilaid käsitlevas direktiivis 1999/31/EÜ (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?reference=H-2009-0269&language=ET&secondRef=0&type=QT>) 1. definitsiooni sätestatud tingimustele, kas komisjon oskab öelda, milliseid meetmeid ta kavatseb viivitamata võtta, et peatada prügilala loomine Grammatikos, kuna sellega ei täideta direktiivis 1999/31/EÜ sätestatud tingimusi?

Vastus

(ET) Komisjoni otsus C(2004)5509, millega lubati ühtekuuluvusfondi Grammatiko prügila ehitusprojekti aidata, hõlmab ka mitmeid kindlaid maksetega seotud tingimusi. Need tingimused tulenevad põhiliselt direktiivist 1999/31/EÜ⁽¹²⁾, milles on sätestatud jäätmeladestusloa andmise ja jäätmete eri jäätmeladestuskohtadesse vastuvõtmise tingimused, mida komisjon peab maksete tegemisel arvesse võtma. Nagu komisjon viitas ka vastuses austatud parlamendiliikme küsimusele E-0544/09⁽¹³⁾, usub komisjon, et need kindlad tingimused on hetkel mitterahuldavalt täidetud. Seetõttu ei tasu komisjon kõnealuste projektidega seonduvaid kulusid. Kui kindlate tingimuste mittetäitmine peaks jätkuma, jätab komisjon endale õiguse maksed peatada, nagu on sätestatud nõukogu määruse nr 1164/94 II lisa artiklis H(1), mida on hiljem muudetud määrusega nr 1265/99⁽¹⁴⁾. Komisjon kinnitab austatud parlamendiliikmele, et seisab igal juhul selle eest, et ühenduse õiguseid, sh direktiivi 1999/31/EÜ nõudeid, järgitaks alati ning rahastamise allikatest hoolimata.

*
* *

Küsimus nr 38, mille on esitanud Eleni Theocharous (H-0275/09)

Teema: Küprose koloniseerimine

Euroopa Nõukogu nimel koostatud Cuco ja Laakso aruannetes kirjeldatakse saare okupeeritud põhjaosa koloniseerimist Türgi poolt kui sõjakuritegu ja viitsütikuga pommi, mis välistab probleemi igasuguse lahenduse. Türgi meedia andmetel kavatseb Türgi peaminister Tayyip Erdoğan paigutada Küprosele veel miljon inimest.

Kas Euroopa Liit – ning eelkõige komisjon – toetab ideed korraldada terves Küproses rahvaloendus, mille korraldab EL ja/või Euroopa Nõukogu?

Kas Euroopa Liit võtab meetmeid Türgi vastu, kui viimane jätkab Küprose okupeeritud põhjaosa koloniseerimist? Kui jah, siis milliseid meetmeid?

Vastus

(ET) Austatud parlamendiliikme tõstatatud küsimus hetkel Küprose põhjaosas elavate Türgi kodanike teemal rõhutab veelgi seda, et Küprose probleem vajab kiiret lahendamist, kuna probleem on oluline osa lahendusest.

Komisjon toetab täielikult Küprose kahe kogukonna juhtide pingutusi, mille tulemusena püütakse probleemile ÜRO egiidi all põhjalik lahendus leida.

Lahenduse leidmine nõuab suuri pingutusi ning komisjon on kindel, et ÜRO⁽¹⁵⁾ juhendamisel ja ELi toetusel on see võimalik.

Samuti eeldab komisjon, et Türgi teeb lahenduse leidmiseks kõik endast oleneva.

Komisjon on kindlal arvamusel, et eelseisev periood annab meile võimaluse, mida ei tohiks käest lasta.

*
* *

Küsimus nr 39, mille on esitanud Proinsias De Rossa (H-0276/09)

Teema: Rassilise võrdõiguslikkuse direktiivi artikli 13 ülevõtmine Iirimaa

Arvestades komisjoni 16. detsembri 2008. aasta vastust minu küsimusele <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=P-2008-6503&language=ET>, kas komisjon võiks teha teatavaks, kas ta on alustanud menetlust Iiri ametivõimude vastu rassilise võrdõiguslikkuse

⁽¹²⁾ Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/31/EÜ, EÜT L 182 16.7.1999

⁽¹³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

⁽¹⁴⁾ NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1265/1999, millega muudetakse määruse (EÜ) nr 1164/94 (millega asutatakse ühtekuuluvusfond) II lisa 21. juuni 1999, EÜT L 161, 26.6.1999

⁽¹⁵⁾ Ühinenud Rahvaste Organisatsioon

direktiivi (2000/43/EÜ)⁽¹⁶⁾ artikli 13 või EÜ õigusaktide muude samasuguste sätete ülevõtmise küsimuses, ning anda ülevaate menetluse seisust?

Vastus

(ET) Komisjon palub austatud parlamendiliikmel vaadata komisjoni vastust samal teemal esitatud prioriteetsele küsimusele P-6503/08.

Ühtlasi tuletab komisjon meelde, et vastavalt rassilise võrdõiguslikkuse direktiivile (2000/43/EÜ) ei pea liikmesriigid võrdõiguslikkuse küsimusega tegelevatele asutustele kindlaid vahendeid või organisatoorset struktuuri tagama. Kui puuduvad tõendid, et võrdõiguslikkuse ametil oma kohuste täitmiseks olemasolevast eelarvest ei piisa, ei saa komisjon direktiivi tingimuste tõttu sekkuda.

Teavet liri võimude vastu algatatud rikkumismenetluste kohta, mis puudutavad diskrimineerimisvastaseid direktiive, leiate komisjoni pressiteadete veebisaidil <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=613&langId=et> lõigust „Dokumendid”.

*
* *

Küsimus nr 40, mille on esitanud Athanasios Pafilis (H-0288/09)

Teema: Rahva huvide vastased karmid meetmed

ELi ja selle liikmesriikide valitsuste poolt 7. mail 2009. aastal Prahas toimunud ELi tööhõive teemalisel mitteametlikul tippkohtumisel tööhõivevastaste otsuste raames vastuvõetud meetmed kujutavad endast töötajate vastu suunatud karmi rünnakut, mille eesmärk on kaitsta monopolide teenitud kasumeid.

Euroopa Sotsiaalfondi, Rahvusvahelise Valuutafondi ning Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni koostatud aruanded moodustavad kapitalile ideoloogilise aluse uute struktuuriliste muudatuste ja veelgi karmimate ja laiaulatuslikumate töötajatevastaste meetmete rakendamiseks, eelkõige: paindlike tööhõivevormide laialdane kasutamine, rünnak kollektiivlepingute vastu, järsud palga- ja pensionikärped, pensioniea tõstmine ning töötajate, pensionäride ja füüsilisest isikust ettevõtjate maksude tõstmine, samuti tervishoiu, hoolekande ja hariduse erastamine.

Kas eelpool nimetatud rahva huvide vastased karmid meetmed sisalduvad püsivaid struktuurilisi reforme käsitlevates komisjoni suunistes, mida komisjon arutab ja otsustab ühiselt Kreeka Uue Demokraatia valitsusega?

Vastus

(ET) Komisjon ei arva, et finants- ja majanduskriisi tõttu ELi ja liikmesriikide valitsuste poolt vastu võetud meetmeid saaks kirjeldada kui „karmi rünnakut töötajate vastu, mille eesmärk on kaitsta monopolide teenitud kasumeid”. Nende meetmete läbivaks eesmärgiks on peatada kasvav töötus ning luua alus kriisist taastumiseks, et inimesed üle kogu ELi saaksid laienemisest võimalikult kiiresti kasu.

7. mail Prahas peetud tööhõivealasel tippkohtumisel otsuste langetamiseni ei jõutud. Kümnet avaldatud soovitusi tuleks käsitleda kui tasakaalustatud poliitiliste eesmärkide komplekti, millega luuakse uusi töökohti, säilitatakse inimeste olemasolevaid töökohti ning edendatakse aktiivset sotsiaalset kaasatust. Lisaks olid tööhõivealasel tippkohtumisel kohal ning võtsid sellest aktiivselt osa tööturu osapooled ning seeläbi ka ametiühingud.

Kuigi komisjon on propageerinud paindlikumaid tööturge, oleme seejuures ka alati rõhutanud, et nendega peaks kaasnema suurem tööalane turvalisus. Lisaks eelnevale on komisjon propageerinud pensioniea tõusu, mis peegeldaks eurooplaste pikemat eluiga ning vajadust kindlustada sotsiaalselt jätkusuutlikud pensionisüsteemid. Selleks et tagada pensionisüsteemide pikaajaline vastavus ning jätkusuutlikkus, tuleb kõigil liikmesriikidel, sh Kreekal, tegeleda probleemiga, milleks on tööea vanusepiiri tõstmine ning rohkematele inimestele pikemaajalise töö tagamine. Kreeka puhul võib see hõlmata riiklike pensioniskeemide pensioniea tõstmist.

*
* *

⁽¹⁶⁾ EÜT L 180, 19.7.2000, lk 22

Küsimus nr 41, mille on esitanud Tadeusz Zwiefka (H-0291/09)

Teema: ELi-Egiptuse poliitika, inimõiguste, demokraatia, rahvusvaheliste ja piirkondlike küsimuste allkomitee 7.-8. juulil 2009. aastal toimunud teise kohtumise tulemused telekanali Al-Manar küsimuses

Ebaseaduslikuks kuulutatud terroristliku meediakanali Al-Manar edastamine Euroopasse Egiptuse satelliiditeenuse pakkuja Nilesat poolt on jätkuvalt otseses vastuolus ELi-Egiptuse tegevuskavaga ja ohustab äärmusluse õhutamise Euroopa julgeolekut. Vastuses küsimusele <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2009-0011&language=ET> märkis komisjon, et ELi-Egiptuse poliitikaküsimuste allkomitee on asjakohane mehhanism telekanali Al-Manar edastamise küsimuse tõstatamiseks. Kas komisjon tõstatab Al-Manari ja Nilesati küsimuse ELi-Egiptuse poliitika, inimõiguste, demokraatia, rahvusvaheliste ja piirkondlike küsimuste allkomitee 7.–8. juulil 2009. aastal toimunud teisel kohtumisel? Kas komisjon võiks selgitada, missuguseid kohustusi Egiptus on võtnud, et lõpetada telekanali Al-Manar edastamine Nilesati poolt?

Vastus

(ET) Komisjon tänab austatud parlamendiliiget küsimuse eest, mis puudutab hiljutist ELi-Egiptuse poliitikaküsimuste allkomitee ning Egiptuse satelliiditeenuse pakkuja Nilesat, mis edastab telekanalit Al-Manar.

Komisjon jagab austatud parlamendiliikme muret, mille kohaselt võib Al-Manari edastatav sisu ohutada vihkamisele.

Nii Egiptus kui ka EL on võtnud oma kohuseks, nagu 2007. aastal meie Euroopa naabruspoliitika raames loodud ühises tegevuskavas kirjas, teha koostööd võitluses diskrimineerimise, sallimatuse, rassismi ja ksenofoobia ning eriti usul, uskumustel, rassil või päritolul põhineva vihkamise või laimu vastases võitluses. Komisjoni üks eesmärke on tugevdada ajakirjanduse rolli nende nähtuste vastases võitluses.

Juulikuus Kairos toimunud ELi-Egiptuse poliitikaküsimuste allkomitee teine kohtumine oli samm edasi Egiptusega poliitiliste suhete arendamise ning poliitilise dialoogi alase usu süvendamise teel.

Kohtumise ajal tõstatas komisjon tõepoolest ka Nilesati kaudu telekanali Al-Manar edastamise probleemi. Komisjon tundis muret kanali sisu üle, mis rikub ELi õigusakte, millega võideldakse vaenu õhutamise vastu, ning õhustab ELi ja Egiptuse rahu ja julgeoleku edendamise pingutusi kõnealuses piirkonnas.

Egiptus ei kommenteerinud ega andnud lubadusi Nilesati vahendusel telekanali Al-Manar edastamise lõpetamiseks.

Komisjon pöörab sellele probleemile jätkuvalt teravat tähelepanu ning võib-olla tõstatab selle eelseisva ELi-Egiptuse regulaarse poliitilise dialoogi raames.

*
* *

Küsimus nr 42, mille on esitanud Ryszard Czarnecki (H-0293/09)

Teema: ELi õiguse rikkumine spordiklubides

Kas ja kuidas kavatseb komisjon reageerida ELi eri liikmesriikide kodanike võrdset kohtlemist puudutava ELi õiguse rikkumisele seoses Taani ametivõimude keeldumisega lubamast Poola ja Madalmaade kodanikke, kellel olid kehtivad piletid, Euroopa Liiga kvalifikatsioonimängule Kopenhaageni Brøndby ja Varssavi Legia vahel? Selline käitumine kujutab endast diskrimineerimist. Samuti keelduti mängu vaatama laskmast Belgia ID-kaarti omavaid isikuid. Sarnasel viisil keeldusid Belgia klubi FC Brugge vastutavad isikud müümast Euroopa Komisjoni ja Euroopa Parlamendi poolakatest ametnikele pileteid möödunud nädalal (27.8.2009) toimunud mängule FC Brugge ja Poznańi Lechi vahel. See on samuti näide tegelikust diskrimineerimisest päritoluriigi alusel. Kas see tähendab, et teatavate spordiklubide poolt ettekirjutatud reeglid, nt Taanis ja Belgias, on Euroopa Liidu õiguse suhtes ülimuslikud?

Vastus

(ET) Seoses Taani ametivõimude väidetava sisenemiskeeluga, mis kehtestati Poola ja Madalmaade kodanikele, kellel olid kehtivad piletid Euroopa Liiga kvalifikatsioonimängule Kopenhaageni Brøndby ja Varssavi Legia vahel, sooviks komisjon täiendavat selgitust. Kas tegu oli sissepääsukeeluga riiki või staadionile ning kas selle

kehtestasid ametivõimud või mängu korraldajad? Oleks väga hea teada, mis põhjustel ametivõimud või mängu korraldajad kõnealuseid isikuid mängule ei lasknud.

Selles kontekstis tuleb meeles pidada, et järgitakse Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikat⁽¹⁷⁾, mille kohaselt tagab Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikkel 49 ELi piires teenuste vaba pakkumise, ja annab ka teenusesaajatele õiguse minna teise liikmesriiki, et seal ilma piiranguteta teenust saada. Erandiks on vaid ülimalt harvad juhud, kui tegu on üldsuse huvide (nagu julgeolek ja avalik kord) kaitsmisega ning kui vastavad meetmed on potentsiaalse ohuga võrdelises seoses. See põhimõte on talletatud ka teenuste direktiivi 2006/123/EÜ⁽¹⁸⁾ artiklis 20 (mille liikmesriigid peavad üle võtma 28. detsembriks 2009), milles kohustatakse kõiki liikmesriike tagama, et

i) teenuse tarbijatele ei kohaldataks diskrimineerivaid nõudeid nende kodakondsusest või elukohast lähtuvalt; ning

ii) et teenuseosutaja poolt avalikkusele teada antud teenusele juurdepääsu üldised tingimused ei sisaldaks diskrimineerivaid sätteid, mis seonduvad teenuse vastuvõtja kodakondsusega või elukohaga. Eeltoodu ei piira juurdepääsu tingimustes erisuste kehtestamist, kui need erisused on otseselt põhjendatud objektiivsete kriteeriumidega.

Võttes arvesse ELi kodanike õigust vabalt liikuda ja elukohta valida, annab direktiiv 2004/38/EÜ⁽¹⁹⁾ liikmesriikidele õiguse ELi kodanike pääsu oma territooriumile keelata vaid avaliku korra, avaliku julgeoleku või rahvatervise alusel. Piirangud peavad vastama proportsionaalsuse põhimõttele ning peavad põhinema kõnealuse ELi kodaniku isiklikul käitumisel, mis peab kujutama tõelist, vahetut ja piisavalt tõsist ohtu, mis kahjustab mõnda ühiskonna põhihuvi.

Seega ei järeldu eelnevast, et sissepääsukeeld kujutab endast ilmtingimata ebaseaduslikku diskrimineerimist või ühenduse õiguse põhjendamatut piiramist. Tasub mainida, et vastavalt Euroopa Jalgpalliliidu (UEFA) Euroopa Liiga reeglitele vastutab mängueelse, -aegse ja -järgse korra ja julgeoleku eest koduklubi.

Selleks et välja selgitada, kas Taani ametivõimude või mängu korraldaja väidetav käitumine oli vastuolus ühenduse õigusega, vajame kõnealuse juhtumi asjaolude kohta täpsemat teavet.

Mis puudutab klubi FC Brugge keeldumist müüa pileteid Poola kodanikele, ELi institutsioonide ametnikele, FC Brugge ja Poznańi Lechi mängule, kohalduvad ka siin eelnevalt mainitud mittediskrimineerimise ja teenuse vaba pakkumise ebaseadusliku piiramise keelu printsiip. Taas kord vajaksime EÜ õiguse väidetava rikkumise kindlaks tegemiseks täiendavat teavet.

*
* *

Küsimus nr 43, mille on esitanud Antonio Cancian (H-0294/09)

Teema: Vägivald kristlaste vastu Pakistanis

Augustis võis täheldada islami fundamentalistide poolt kristlaste vastu toime pandud vägivalda eskalatsiooni Punjabis, Pakistanis. Kohalikud ametivõimud on sallivad ekstremistide suhtes, kes toetuvad nn pühaduse teotuse seadusele, st Pakistani karistusseadustiku artiklile 295. Rahvusvaheline üldsus ja katoliku kogukond mõistavad hukka „mõttetu rünnaku kristliku kogukonna vastu” ning soovivad karmide sätete tühistamist. Millise seisukoha kavatseb komisjon võtta Pakistaniga sõlmitud koostöölepingu (2004/870/EÜ⁽²⁰⁾) suhtes, et tagada demokraatiaklauslist kinnipidamine, kaitsmaks usuvähemustesse kuuluvate isikute inimõigusi?

⁽¹⁷⁾ EKL 186/87 Cowan vs. Trésor Publique, C- 45/93 komisjon vs. Hispaania.

⁽¹⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul, ELT L 376, 27.12.2006.

⁽¹⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil, ELT L 158, 30.4.2004.

⁽²⁰⁾ EÜT L 378, 23.12.2004, lk 2/22

Vastus

(ET) Komisjon on teadlik Gojra intsidentidest ning sealset kristlastevastast vägivalda saab kirjeldada vaid sõnaga „kohutav”. Alustuseks soovin meelde tuletada, et lisaks kristlastele kannatavad Pakistanis äärmuslaste vägivalda all ka muud usuvähemused nagu šiiidid ja ahmadiidid.

Komisjon on usuvähemuste probleemi tõstatanud nii ühiskomisjoni kohtumistel kui ka eesistujakolmiku läbirääkimistel. Jätkame igal võimalusel Pakistaniga selle probleemi arutamist inimõiguste dialoogi osana.

Pakistani ametnikud on täiesti teadlikud, et Gojras nähtud õudustega ei kaasne mitte ainult tohutud isiklikud kannatused, vaid ühtlasi rikub see Pakistani mainet. Komisjon mõistab, et valitsus on intsidentidele reageerinud ning sealhulgas kompenseerinud kogu varalise kahju ja moodustanud uurimiskomisjoni. Jälgime olukorda pingsalt – eriti huvitab meid see, kui edukas on süüdlaste kohtu ette toomine.

Samuti on komisjon nn pühaduseteotuse seaduse probleemi Pakistani valitsusega inimõiguste dialoogi osana korduvalt arutanud. Komisjon mõistab, et enamik seaduse kohaselt süüdi olevaid isikuid on moslemi usku. Kuid komisjon on teadlik, et nn pühaduseteotuse seadust on tihti kohaldatud usuvähemustele ja et valesüüdistusi kasutatakse isiklike tülide lahendamiseks või isikliku kasu saamiseks.

Gojra intsidendid on kaasa toonud Pakistani tsiviilühiskonna nõuded nn pühaduseteotuse seaduse reformimiseks või kaotamiseks. Komisjon tunneb selliste initsiatiivide üle heameelt ning edastab selle teate ka Pakistani valitsusele.

Euroopa Ühenduse ja Pakistani Islamivabariigi vahel sõlmitud partnerlus- ja arendusalase koostöölepingu artiklis 1 viidatakse inimõiguste ja demokraatlike põhimõtete austamisele kui lepingu olulisele osale. 17. juuni 2009. aasta tippkohtumisel rõhutasid nii EL kui Pakistan inimõiguste foorumite avatud ja edasiviiva dialoogi tähtsust. Koostööleping on sellise dialoogi alus ning komisjon usub, et edaspidi tuleb Pakistaniga inimõigusi puudutavate probleemide käsitlemist jätkata.

*
* *

Küsimus nr 44, mille on esitanud Hans-Peter Martin (H-0296/09)**Teema: Lissaboni lepingust tulenevad muudatused**

Kas ametis olevad volinikud saavad Lissaboni lepingu (hilinenud) jõustumise korral suuremad pensioniõigused või muid täiendavaid makseid?

Vastus

(ET) Lissaboni leping pole volinike pensioniskeemi muutnud – see põhineb endiselt 25. juuli 1967. aasta määrusel 422/67/EMÜ⁽²¹⁾.

Vastavalt määrusele saab volinik pensioniõigused oma ametiaja vältel. Kui tema ametiaega pikendatakse, suurenevad tema õigused vastavalt ametiaja tegeliku lõpuni.

Lisaks sätestatakse samas määruses, et abijärgi erihüvitisi, millele volinikel on õigus ametiaja lõppemisest kolme aasta jooksul, võidakse suurendada teatud volinike puhul, kes töusevad ametis olnud ajaperioodi pikkuse tõttu kõrgemasse õiguskategooriasse (määruse artikkel 7, lõige 1).

*
* *

(21) Nõukogu 25. juuli 1967. aasta määrus 422/67/EMÜ, 5/67/EURATOM komisjoni presidendi ja liikmete, Euroopa Kohtu presidendi, kohtunike, kohtujuristide ja kohtusekretäri rahaliste tasude kindlaksmääramise kohta, EÜT 187, 8.8.1967.